

Krishantering och ändrade rörelser regler för försäkringsföretag

Volym I

*Betänkande av Utredningen om
nya regler om krishantering för försäkringsföretag
och ändringar i Solvens II-direktivet*

Stockholm 2025

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2025:97

SOU och Ds finns på [regeringen.se](https://www.regeringen.se) under Rättsliga dokument.

Svara på remiss – hur och varför
Statsrådsberedningen, SB PM 2021:1.

Information för dem som ska svara på remiss finns tillgänglig på [regeringen.se/remisser](https://www.regeringen.se/remisser).

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet

Omslag: Elanders Sverige AB

Tryck och remisshantering: Elanders Sverige AB, Stockholm 2025

ISBN 978-91-525-1361-3 (tryck)

ISBN 978-91-525-1362-0 (pdf)

ISSN 0375-250X

Till statsrådet Niklas Wykman

Regeringen beslutade den 29 augusti 2024 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att lämna förslag till hur det nya EU-direktivet om återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och ändringar i Solvens II-direktivet ska genomföras i svensk rätt (dir. 2024:77). Utredaren fick också i uppdrag att se över vissa frågor inom försäkrings- och tjänstepensionsområdet, bl.a. sanktionsavgifter och förlagslån.

Som särskild utredare förordnades från och med den 29 augusti 2024 departementsrådet Tord Gransbo.

Som experter att biträda utredningen förordnades från och med den 5 november 2024 seniora juristen Phillip Eldon, verkställande direktören Nils Henriksson, regelverksexperten Gabriella Johansson, enhetschefen Anna Lidberg, head of Public Mattias Munter, head of Regulatory Katarina Rodell Zaar och ekonomen Jonas Söderberg. Phillip Eldon entledigades med verkan från och med den 27 januari 2025 och i stället förordnades seniora juristen Kamilla Atmarsson från och med samma dag.

Till sakkunniga förordnades från och med den 5 november 2024 kanslirådet Johanna Demander och rättssakkunniga Jakob Sindahl. Johanna Demander entledigades från och med den 16 april 2025 och i stället förordnades kanslirådet Johanna Evjen från samma dag.

Som sekreterare anställdes i utredningen från och med den 7 oktober 2024 kanslirådet Alexander Dahlqvist, rådgivaren Ellinor Samuelsson och seniora rådgivaren Karolina Holmberg.

Utredningen överlämnar härmed sitt betänkande *Krishantering och ändrade rörelseregler för försäkringsföretag* (SOU 2025:97). Uppdraget är med detta slutfört.

Stockholm i september 2025

Tord Gransbo

Alexander Dahlgvist
Ellinor Samuelsson
Karolina Holmberg

Innehåll

VOLYM I

Sammanfattning	27
1 Författningsförslag.....	59
1.1 Förslag till lag om resolution av försäkringsföretag	59
1.2 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043).....	149
1.3 Förslag till lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979).....	320
1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag	325
1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.....	327
1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	337
1.7 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)	344
1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	346
1.9 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	354
1.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution	358

1.11	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar	368
1.12	Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag	370
1.13	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter	379
1.14	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion	381
1.15	Förslag till förordning om resolution för försäkringsföretag.....	382
1.16	Förslag till förordning om ändring i offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641)	390
1.17	Förslag till förordning om ändring i försäkringsrörelseförordningen (2011:257)	393
1.18	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2015:1034) om resolution.....	407
1.19	Förslag till förordning om ändring i förordning (2023:909) med instruktion för Riksgäldskontoret	410
1.20	Förslag till förordning om ändring i förordning (2023:910) med instruktion för Finansinspektionen	414

VOLYM II

2	Utredningens uppdrag och arbete	417
2.1	Utredningens uppdrag	417
2.1.1	Ändringar i Solvens II-direktivet	417
2.1.2	Det nya EU-direktivet om återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag.....	418
2.1.3	Översyn av den svenska regleringen av vissa frågor inom försäkrings- och tjänstepensionsområdet	420

2.2	Övergripande om sambanden mellan de frågor som utredningen behandlar	422
3	Krishantering för försäkringsföretag	425
3.1	Krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag	426
3.2	Krisförebyggande arbete.....	428
3.3	Krishanterande arbete.....	431
3.3.1	Resolutionsprocessen.....	431
3.4	Horisontella bestämmelser.....	440
3.5	Allmänna utgångspunkter	443
3.5.1	En ny lag om resolution av försäkringsföretag....	443
3.5.2	Ändringar i sektorslagstiftningen.....	444
3.6	Ansvariga myndigheter.....	444
3.6.1	Resolutionsmyndigheten	444
3.6.2	Finansdepartementet (Regeringskansliet)	446
3.6.3	Finansinspektionen	447
3.7	Tillämpningsområde	448
4	Resolutionsändamålen och förutsättningar för resolution.....	453
4.1	Resolutionsändamålen	453
4.2	Förutsättningar för resolution	460
4.2.1	Underrättelser och information som kan leda till resolution	460
4.2.2	Fastställande av fallissemang.....	463
4.2.3	Beslut om resolution av försäkringsföretag.....	468
4.2.4	Förfarande för företag som inte omfattas av resolutionsåtgärder	472
4.2.5	Beslut om resolution av moderföretag och holdingföretag.....	473
4.2.6	Riksgäldskontorets beslut.....	476
4.2.7	Riksgäldskontorets underrättelseskyldighet, skyldighet att offentliggöra resolutionsåtgärder och registrering	479

5	Allmänna principer i resolution	483
5.1	Proportionalitet	483
5.2	Val av resolutionsåtgärder.....	485
5.3	Relationen mellan resolutionsändamålen.....	487
5.4	Att undvika värdeförstörelse och minimera resolutionskostnader	489
5.5	Att behålla prioritetsordningen	490
5.6	Ingen ägare eller borgenär ska få ett sämre ekonomiskt utfall än i konkurs eller likvidation.....	493
5.7	Statsstödsreglerna.....	495
5.8	Särskild hänsyn vid resolution av en grupp.....	496
5.9	Ny styrelse och verkställande direktör	497
5.10	Styrelsens och verkställande direktörens skyldighet att bistå resolutionsmyndigheten	499
5.11	Arbetstagares rättigheter och skyldigheter i resolution	500
5.12	Informations- och samrådsskyldighet i resolution	502
5.13	Arbetstagarrepresentanter i styrelsen vid resolution	503
5.14	Undantag från bestämmelser i EU-direktiv som rör bolagsrätt.....	504
6	Förebyggande återhämtningsplaner.....	509
6.1	Bakgrund och syfte.....	509
6.2	Planer för förebyggande återhämtning	511
6.2.1	Upprättande av en plan.....	511
6.2.2	En del av företagsstyrningssystemet.....	514
6.2.3	Uppdatering av en plan.....	516
6.2.4	Innehåll i en plan	518
6.2.5	Granskning av en plan	521
6.2.6	Väsentliga brister i eller hinder för genomförande av en plan	525
6.2.7	Åtgärder enligt en plan	529

6.3	Plan för förebyggande gruppåterhämtning	530
6.3.1	Upprättande av en plan	530
6.3.2	Innehåll i en plan	535
6.3.3	Överenskommelse inom tillsynskollegiet	538
6.3.4	Eget beslut av Finansinspektionen	541
6.3.5	Hänskjutande för tvistlösning	545
6.3.6	Om ett företag inte beaktas i tillräcklig grad i en plan för förebyggande gruppåterhämtning ...	547
6.3.7	Om det inte finns någon plan för förebyggande gruppåterhämtning	550
6.3.8	Planer som utarbetats av företag i tredjeland	552
6.3.9	Beslut av en utländsk myndighet	553
6.4	Förenklade skyldigheter	554
7	Resolutionsplaner	559
7.1	Bakgrund och syfte	559
7.2	Resolutionsplaner	560
7.2.1	Upprättande av en resolutionsplan	560
7.2.2	Översyn av en resolutionsplan	563
7.2.3	Förfarande för att upprätta en resolutionsplan ...	565
7.2.4	Bedömning av möjligheten till resolution av ett försäkringsföretag	568
7.2.5	Innehåll i en resolutionsplan	572
7.2.6	Väsentliga hinder för möjligheten till resolution	577
7.3	Gruppresolutionsplan	582
7.3.1	Upprättande och översyn av en gruppresolutionsplan	582
7.3.2	Överenskommelse om upprättande av gruppresolutionsplan	585
7.3.3	Om en överenskommelse inte kan nås	588
7.3.4	Ny bedömning av en gruppresolutionsplan	591
7.3.5	Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning	592
7.3.6	Beslut om gruppresolutionsplan	594
7.3.7	Om det inte finns någon gruppresolutionsplan ..	598

7.3.8	Beaktande av resolutionsstrategier som gäller i tredje land	600
7.3.9	Uppgifter från ett moderföretag	601
7.3.10	Bedömning av möjligheten till resolution av en grupp	603
7.3.11	Innehåll i en gruppresolutionsplan	607
7.3.12	Hinder för möjligheten till resolution	609
7.3.13	Om en överenskommelse inte kan nås	614
7.3.14	Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning	617
7.3.15	Gemensamma beslut och beslut som fattas av resolutionsmyndigheter i ett annat land inom EES	618
7.4	Förenklade skyldigheter	619
8	Värdering	623
8.1	Bakgrund och syfte	623
8.2	Värdering inför beslut om resolution eller resolutionsåtgärd	624
8.2.1	Principiella utgångspunkter för värderingen	624
8.2.2	En första och en andra värdering	628
8.2.3	En slutlig värdering	631
8.2.4	En preliminär värdering	634
8.2.5	Skillnaden i utfall mellan en preliminär och en slutlig värdering	635
8.3	Värdering när resolutionsåtgärder har vidtagits	637
9	Resolution av gränsöverskridande grupper	641
9.1	Allmänna principer vid beslutsfattande	641
9.2	Resolutionskollegier	644
9.3	Europeiskt resolutionskollegium	651
9.4	Överenskommelser med andra myndigheter	654
9.5	Resolution av gränsöverskridande grupper	655

9.5.1	Resolution av ett dotterföretag	655
9.5.2	Resolution av ett moderföretag	661
9.5.3	Gruppresolutionsordning	664
9.6	Beslut av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES.....	672
10	Kontroll och styrning.....	677
10.1	Inledning.....	677
10.2	Kontrolltagandet.....	678
10.3	Särskild förvaltning.....	681
10.3.1	Förordnande av särskild förvaltare	681
10.3.2	Uppgifter, mandat och befogenheter.....	683
10.3.3	Kompetenskrav och jäv	686
11	Rådrum och kontinuitet	689
11.1	Inledning.....	689
11.2	Hinder mot exekutiva åtgärder	691
11.3	Vilandeförklaring av rättsprocesser	692
11.4	Hinder mot att utöva vissa rättshandlingar.....	693
11.5	Förändringar av vissa avtalsvillkor	700
11.6	Befogenhet att tillfälligt förbjuda fullgörelse av vissa förpliktelser	701
11.7	Befogenhet att tillfälligt förbjuda en borgenär att ta i anspråk säkerheter	706
11.8	Befogenhet att tillfälligt förbjuda utövandet av vissa avtalsrättigheter	710
11.9	Avtalsenligt erkännande av befogenheter vad gäller tillfälligt upphävande i samband med resolution.....	716
11.10	Kontinuitet.....	720
11.11	Kompletterande befogenheter	724

11.12	Befogenhet att tillfälligt upphäva återköpsrätt	730
11.13	Befogenhet avseende egendom m.m. i ett tredjeland	732
12	Uppgiftsskyldighet, samarbete och informationsutbyte	737
12.1	Uppgiftsskyldighet och samarbete med Riksgäldskontoret	737
12.2	Information som behövs för att förbereda eller fatta beslut om resolutionsåtgärder	740
13	Sekretess och informationsutbyte	743
13.1	Krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och krav på sekretess	743
13.2	Utgångspunkter för genomförande i svensk rätt	744
13.3	Sekretess till skydd för allmänna intressen	746
13.4	Sekretess till skydd för enskilda intressen	751
13.5	Undantag från sekretess	761
13.6	Sekretess för andra än de som omfattas av offentlighets- och sekretesslagen och offentlighets- och sekretessförordningen	762
13.7	Internt informationsutbyte	765
13.8	Externt informationsutbyte	767
13.8.1	Informationsutbyte med myndigheter inom EES	767
13.8.2	Informationsutbyte med enskilda inom EES	771
13.8.3	Informationsutbyte med myndighet i tredjeland	774
13.9	Överträdelse av tystnadsplikt	777

14	Resolutionsverktygen	779
14.1	Allmänna principer för resolutionsverktygen	779
14.1.1	De fem resolutionsverktygen	779
14.1.2	Att behålla prioritetsordningen och skydda försäkringstagare.....	781
14.1.3	Riksgäldskontorets rätt till ersättning.....	783
14.1.4	Avveckling av tillgångar och förpliktelser som lämnas utanför resolution	785
14.1.5	Återvinning av rättshandlingar	787
14.1.6	Om rätten att ge Riksgäldskontoret ytterligare resolutionsverktyg eller anpassa befintliga verktyg.....	789
14.2	Verktyget för solvent avveckling	794
14.2.1	Definition av verktyget och tillämpningsområde	795
14.2.2	Krav på kapital och att omfattas av allmänna regler för försäkringstillsyn.....	796
14.2.3	Behålla nyckelkompetens samt övervaka och granska försäkringsföretagets finansiella utveckling.....	799
14.2.4	Avslut av avvecklingsprocessen	802
14.3	Principer vid tillämpningen av avskiljandeverktyget, försäljningsverktyget och broföretagsverktyget	803
14.3.1	Allmänt om rätten att föra över tillgångar, skulder och äganderättsinstrument och om rätten till ersättning	804
14.3.2	Förvärvarens rättsliga ställning efter överföringen.....	808
14.3.3	Krav vid försäljning	809
14.3.4	Undantag från kravet på utbudande till försäljning.....	812
14.3.5	Undantag från kravet på att offentliggöra ett erbjudande om försäljning.....	812
14.4	Försäljningsverktyget	814
14.4.1	Definition av försäljningsverktyget och vad som får föras över	814
14.4.2	Villkoren för överföringen.....	816

14.4.3	Rätt att återföra tillgångar, förpliktelser och äganderättsinstrument	818
14.4.4	Tillstånd att bedriva den verksamhet som förvärvas.....	819
14.4.5	Förvärvarens rättsliga ställning efter en överföring	822
14.4.6	Prövning av ägares lämplighet	822
14.5	Broföretagsverktyget.....	827
14.5.1	Definition av broföretagsverktyget	828
14.5.2	Definition av broföretaget.....	830
14.5.3	Tillämpningsområde	832
14.5.4	Rätt att återföra tillgångar, förpliktelser och äganderättsinstrument	833
14.5.5	Broföretagets rättsliga ställning	835
14.5.6	Verksamheten i ett broföretag	836
14.5.7	Styrning och kontroll av ett broföretag.....	837
14.5.8	Upphörande av verksamheten i ett broföretag ...	841
14.6	Avskiljandeverktyget.....	843
14.6.1	Definition av avskiljandeverktyget	843
14.6.2	Tillämpningsområde	845
14.6.3	Definition av ett tillgångsförvaltningsbolag.....	847
14.6.4	Vad får föras över?	848
14.6.5	Rätt att återföra tillgångar eller förpliktelser.....	849
14.6.6	Ersättningen för överförda tillgångar och förpliktelser	851
14.6.7	Styrningen av tillgångsförvaltningsbolaget	852
14.7	Skuldnedskrivningsverktyget.....	854
14.7.1	Definition av skuldnedskrivningsverktyget	855
14.7.2	Verktygets tillämpningsområde	856
14.7.3	Omfattningen av nedskrivning och konvertering	859
14.7.4	Skulder som inte får skrivas ned eller konverteras	861
14.7.5	Rätt att undanta skulder under särskilda omständigheter.....	869
14.7.6	Åtgärder mot ägare	871
14.7.7	Konverteringskursen.....	875

14.7.8	Ordningsföljden vid nedskrivning och konvertering.....	877
14.7.9	Principer vid nedskrivning och särskilda villkor vid konvertering.....	880
14.7.10	Nedskrivning eller konvertering av skulder som hänför sig till derivat.....	883
14.7.11	Genomförande av beslut om nedskrivning och konvertering.....	886
14.7.12	Ägarprövning.....	889
14.7.13	Förberedande åtgärder	891
15	Skyddsåtgärder	895
15.1	Bestämmelser om skydd för motparter	895
15.1.1	Tillämpningsområde.....	895
15.1.2	Skydd för arrangemang om strukturerad finansiering och andra separata portföljer.....	898
15.1.3	Skydd för arrangemang om säkerheter	900
15.1.4	Skydd för arrangemang om säkerhetsöverlåtelser, kvittning, nettning och återförsäkring.....	903
15.1.5	Skyddsregler för avvecklingssystem.....	907
15.1.6	Undantag från skyddsreglerna.....	909
15.2	Skyddsregler för ägare och borgenärer.....	911
16	Konkurs, likvidation och avslutande av resolution	915
16.1	Konkurs och likvidation.....	915
16.2	Företagsrekonstruktion.....	918
16.3	Återvinning av rättshandlingar.....	919
16.4	Avslutande av resolution	922
17	Förbindelser med tredjeland	925
17.1	Unionens överenskommelser.....	925
17.2	Myndigheternas icke bindande samarbetsavtal med tredjeland.....	926

17.3	Bilaterala avtal med tredjeland	928
17.4	Processen för erkännande av resolutionsförfaranden i tredjeland	929
17.5	Verkställighet av erkända resolutionsförfaranden.....	931
17.6	Skäl att inte erkänna eller verkställa ett resolutionsförfarande.....	934
17.7	Åtgärder mot ett svenskt moderföretag	935
17.8	Åtgärder mot en filial i Sverige till företag i tredjeland	937
18	Finansieringsarrangemang	941
18.1	Bakgrund.....	941
18.1.1	Ett insolvensgarantisystem för trafikförsäkringar	941
18.1.2	Finansieringsarrangemang på bankområdet respektive resolution av centrala motparter	943
18.2	Ett finansieringsarrangemang i statlig regi.....	946
18.3	Utformningen av bidragen till finansieringsarrangemanget	949
18.4	Finansieringsarrangemang och avgifter.....	952
18.5	Säkerställande av utbetalningar.....	956
18.6	Åtgärder som får täckas av finansieringsarrangemanget....	957
19	Ingripanden	967
19.1	Straffrättsliga bestämmelser.....	967
19.2	Ingripanden mot företag.....	968
19.3	Ingripanden mot företrädare	976
19.4	Omständigheter som ska beaktas vid ett ingripande.....	982
19.5	Offentliggörande	984
19.6	Underrättelser till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten	987

20	Prövning i domstol.....	989
20.1	Förhandsprövning i domstol.....	989
20.2	Verkställighet och överklagande av beslut	992
20.2.1	Verkställighet av beslut	992
20.2.2	Överklagande av beslut	994
20.2.3	Klagorätt	998
20.2.4	Krav på handläggningen	999
20.2.5	Riksgäldskontorets ekonomiska bedömning.....	1000
20.2.6	Inhibition av beslut.....	1001
20.2.7	Upphävande av beslut och ersättning för förlust	1003
21	Ändringar i andra direktiv	1007
21.1	Undantag från vissa bestämmelser i säkerhetsdirektivet..	1007
21.2	Ändringar i krishanteringsdirektivet för kreditinstitut och värdepappersföretag.....	1010

VOLYM III

DEL I Ändringar i Solvens II-regelverket

22	Ändringar i Solvens II-regelverket	1021
22.1	Bakgrund	1021
23	Tillstånd	1025
23.1	Bakgrund	1025
23.2	Villkor för auktorisation.....	1025
23.3	Innehåll i verksamhetsplan	1026
23.4	Samråd med myndigheter i andra medlemsstater	1027
23.5	Avslag på auktorisationsansökan	1030
23.6	Tillstånd för förvärv	1032

24	Proportionalitet.....	1035
24.1	Utökat undantag från Solvens II-direktivets tillämpningsområde	1035
24.2	Proportionalitet	1038
24.2.1	Små och icke-komplexa försäkringsföretag.....	1038
24.2.2	Anpassade regler för andra försäkringsföretag än små och icke-komplexa	1042
24.3	Proportionalitet på gruppnivå.....	1044
24.3.1	Små och icke-komplexa grupper	1044
24.3.2	Proportionalitetsåtgärder för en grupp som inte är en liten och icke-komplex grupp	1046
25	Tillsyn över gränsöverskridande verksamhet	1049
25.1	Bakgrund	1049
25.2	Uppgifter vid gränsöverskridande verksamhet.....	1050
25.3	Ändringar av slaget av risker eller åtaganden.....	1051
25.4	Underrättelse vid försämrade finansiella förhållanden eller andra framväxande risker	1053
25.5	Betydande gränsöverskridande verksamhet	1056
25.6	Förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte vid betydande gränsöverskridande verksamhet	1059
25.6.1	Förstärkt tillsynssamarbete vid betydande gränsöverskridande verksamhet	1060
25.6.2	Förstärkt informationsutbyte vid betydande gränsöverskridande verksamhet	1062
25.6.3	Gemensamt platsbesök vid risk att solvens- och minimikapitalkravet inte uppfylls	1066
25.6.4	Finansinspektionen får hänskjuta ärenden till Eiopa under vissa omständigheter	1068
25.7	Samarbetsplattformar	1071
25.8	Tidsram och språk för begäran om information.....	1078

26	Kvantitativa regler	1083
26.1	Bakgrund	1083
26.2	Beräkning av försäkringstekniska avsättningar	1083
26.2.1	Extrapolering av riskfria räntesatser	1083
26.2.2	Tillämpning av matchningsjustering vid grupplivavtal	1091
26.2.3	Volatilitetsjustering av den riskfria räntestrukturen	1092
26.2.4	Beräkning av riskmarginalen	1101
26.2.5	Värdering av finansiella optioner och garantier	1103
26.2.6	Tillämpning av befintliga övergångsbestämmelser vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar	1106
26.3	Investeringar	1109
26.3.1	Investeringsstrategi med beaktande av makroekonomisk utveckling och hållbarhetsrisker	1109
26.3.2	Ändrade hänvisningar i Solvens II-direktivet	1115
26.4	Kapitalbas	1115
26.4.1	Behandling av vissa ägarintressen i kapitalbasen ...	1115
26.4.2	Klassificering av kapitalbasposter	1117
26.5	Solvenskapitalkrav	1119
26.5.1	Ändringar i Solvens II-översynen	1119
26.5.2	Ändringar av kapitalkravet för aktierisk	1120
26.5.3	Förenklingar av standardformeln	1125
26.5.4	Infasning av kapitalkrav för ränterisk	1128
26.5.5	Beaktande av volatilitetsjustering i en intern modell	1131
26.5.6	Utfasning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk	1133
27	Företagsstyrning	1135
27.1	Styrelse och centrala funktioner	1135
27.1.1	Lämplighetskrav	1135
27.1.2	Oberoende mellan centrala funktioner	1138

27.1.3	Anmälan av förändringar av styrelse och centrala funktioner	1141
27.2	Styrdokument	1143
27.3	Översyn av företagsstyrningssystemet	1147
27.4	Riskhantering	1148
27.4.1	Hantering av operativ risk i riskhanteringen	1148
27.4.2	Riskhantering vid användning av volatilitets- eller matchningsjustering	1149
27.4.3	Hållbarhet i riskhanteringen	1151
27.4.4	Likviditetsriskhantering	1160
27.5	Egen risk- och solvensbedömning	1166
27.5.1	Beaktande av makroekonomisk utveckling	1166
27.5.2	Proportionalitetsåtgärder i den egna risk- och solvensbedömningen	1175
27.5.3	Särskilda beaktanden av vissa kvantitativa regler i den egna risk- och solvensbedömningen	1178
27.5.4	Analys av klimatförändringsscenarier	1182
28	Rapportering och offentliggörande	1187
28.1	Bakgrund	1187
28.2	Periodisk tillsynsrapportering	1188
28.2.1	Grundläggande bestämmelser om rapportering	1188
28.2.2	Regelbunden tillsynsrapport	1191
28.2.3	Undantag från periodisk tillsynsrapportering för försäkringsföretag	1193
28.2.4	Bedömningskriterier och särskilt undantag för captivebolag	1199
28.2.5	Tidsfrister för tillsynsrapportering	1203
28.3	Rapportering av standardformeln vid användning av en intern modell	1205
28.4	Solvens- och verksamhetsrapport	1206
28.4.1	Innehåll i solvens- och verksamhetsrapporten	1206
28.4.2	Undantag från krav på offentliggörande	1218

28.4.3	Tidsfrister för offentliggörande.....	1222
28.4.4	Revisionskrav på delar av innehållet i av lägesrapporten om solvens- och verksamhetsrapporten	1223
28.4.5	Årlig information till Eiopa	1226
28.5	Skyldighet för revisorer att rapportera vissa uppgifter till tillsynsmyndigheten	1227
29	Tillsyn och ingripanden	1229
29.1	Bakgrund	1229
29.2	Tillsynens omfattning och granskningsprocess	1230
29.3	Kapitaltillägg vid tillämpning av vissa övergångsbestämmelser	1232
29.4	Förebyggande tillsynsåtgärder vid försämring av ett försäkringsföretags finansiella situation	1235
29.5	Förlängd tidsfrist för återställande av solvenskapitalkravet	1241
29.6	Bristande efterlevnad av minikapitalkravet	1243
29.7	Tillsynsmyndigheternas befogenheter vid försämring av ett försäkringsföretags finansiella ställning	1249
29.8	Tillsyn vid återkallelse av tillstånd	1252
29.9	Tillsyn av likviditetsrisker	1253
29.9.1	Särskild övervakning av likviditetsrisker	1253
29.9.2	Åtgärder vid likviditetsbrist och betydande likviditetsrisker	1257
29.9.3	Tillfälliga åtgärder vid betydande likviditetsrisker som kan orsaka ett överhängande hot mot konsumentskydd eller finansiell stabilitet	1261
29.9.4	Tillfälliga åtgärder vid betydande likviditetsrisker under exceptionella omständigheter som påverkar hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden	1269

29.10	Tillfälliga åtgärder för att upprätthålla företagens finansiella ställning vid exceptionella sektorsomfattande chocker.....	1272
29.11	Vissa frågor om sekretess och informationsdelning.....	1278
29.11.1	Offentliggörande av resultat av stresstester	1278
29.11.2	Informationsutbyte mellan myndigheter	1280

30 Grupptillsyn 1283

30.1	Tillsyn över grupper	1283
30.2	Definitioner	1286
30.3	Tillämpningsområdet	1292
30.4	Solvens på gruppnivå.....	1296
30.5	Risikkoncentrationer och transaktioner inom en grupp	1307
30.6	Företagsstyrningssystem inom en grupp.....	1311
30.7	Hantering av likviditetsrisker på gruppnivå och andra makrotillsynsverktyg.....	1316
30.8	Samarbete med andra tillsynsmyndigheter	1318
30.9	Regelbunden rapportering	1320
30.10	Rapport om solvens och finansiell ställning	1321
30.11	Särskilt revisionskrav.....	1322
30.12	Regelbunden tillsynsrapport.....	1325
30.13	Lämplighetskrav för vissa typer av holdingföretag	1329
30.14	Ingripanden mot försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag.....	1330
30.15	Om tillsynen inte är likvärdig	1334

DEL II Övriga frågor

31 Sanktionsavgifter 1339

31.1	Bakgrund.....	1339
31.2	Sanktionsavgifter	1340

31.3	Ingripanden mot företrädare	1346
31.4	Ingripanden mot ägare	1352
32	Förlagslån	1355
32.1	Bakgrund	1355
32.2	Försäkringsföretag	1356
32.3	Tjänstepensionsföretag	1368
33	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	1371
33.1	Ikraftträdande	1371
33.2	Övergångsbestämmelser	1372
34	Riksgäldskontoret och resolutionsdelegationen	1375
34.1	Konsekvenser för Riksgäldskontoret av att bli resolutionsmyndighet för försäkringsföretag	1375
34.1.1	Om behovet av separerade beslutsvägar	1376
34.2	Beslutsorgan för resolutionsfrågor inom Riksgäldskontoret	1378
34.2.1	Bakgrunden till resolutionsdelegationen	1378
34.2.2	Utredningens uppdrag och utgångspunkter	1379
34.2.3	Om resolutionsdelegationen	1380
34.2.4	Ett särskilt beslutsorgan för resolutionsfrågor ..	1383
34.2.5	Samma beslutsorgan för Riksgäldskontorets samtliga uppgifter	1384
34.2.6	Resolutionsdelegationen bör behållas men vissa förändringar genomförs	1387
34.2.7	Internationell jämförelse	1391
35	Konsekvensanalys	1399
35.1	Konsekvenser av införandet av nya regler om krishantering av försäkringsföretag	1399
35.1.1	Samhällsnyttan med krishanteringsregler för försäkringsföretag	1399
35.1.2	Konsekvenser om ingen åtgärd vidtas	1400

35.1.3	Konsekvenser för försäkringstagare	1400
35.1.4	Konsekvenser för försäkringsföretagen.....	1401
35.1.5	Försäkringsmarknaden	1403
35.1.6	Myndigheter	1403
35.2	Konsekvenser av förslagen med anledning av ändringar i Solvens II-direktivet.....	1406
35.3	Konsekvenser för försäkringsföretagen	1409
35.4	Konsekvenser för försäkringsmarknaden	1416
35.5	Konsekvenser för försäkringstagarna.....	1416
35.6	Konsekvenser för kapitalmarknaden	1418
35.7	Konsekvenser för Finansinspektionen.....	1418
35.8	Konsekvenser för Riksbanken	1421
35.9	Konsekvenser för domstolar.....	1421
35.10	Samhällsekonomiska konsekvenser.....	1422

VOLYM IV

36	Författningskommentar	1423
36.1	Förslaget till lag om resolution av försäkringsföretag.....	1423
36.2	Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	1590
36.3	Förslaget till lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979)	1770
36.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.....	1774
36.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige	1775
36.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	1784

36.7	Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)	1788
36.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	1790
36.9	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	1796
36.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution	1799
36.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.....	1806
36.12	Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag	1807
36.13	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter ...	1813
36.14	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion	1814

Bilagor

Bilaga 1	Kommittédirektiv 2024:77	1815
Bilaga 2	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1	1825
Bilaga 3	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2.....	1925

Sammanfattning

Inledning

Utredningens uppdrag är i huvudsak tudelat; krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och ändringsdirektivet till Solvens II-direktivet ska genomföras i svensk rätt. Till det förstnämnda genomförandet knyts även ett uppdrag att analysera det särskilda beslutsorganet resolutionsdelegationen vid Riksgäldskontoret och föreslå en annan effektiv och ändamålsenlig beslutsordning för de frågor som beslutsorganet ansvarar för inom myndigheten samt analysera vilka konsekvenser som följer för Riksgäldskontoret av att myndigheten blir ansvarig resolutionsmyndighet för försäkringsföretag. Dessutom, skilt från övriga uppdrag, ska utredningen göra en översyn av den svenska regleringen av vissa frågor inom försäkrings- och tjänstepensionsområdet. De två frågor det gäller är sanktionsavgifter och möjligheterna att ta upp förlagslån för att stärka kapitalbasen.

Genomförande av krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag

Inledning

Enligt utredningsdirektiven ska genomförandet anpassas till nationella förhållanden så långt som det är möjligt enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Där sägs också att det även är viktigt att i det arbetet slå vakt om den svenska försäkringsmarknadens associationsformer, där ömsesidiga försäkringsbolag spelar en viktig roll, men även se till att den administrativa bördan minimeras och att föreslaget regelverk är så effektivt som möjligt.

Innehållet i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag kan delas upp i en förebyggandefas, en återhämtningsfas och en reso-

lutionsfas. I den förebyggande fasen ska ett försäkringsföretag upprätta en plan för förebyggande återhämtning som förberedelse för åtgärder om det utsätts för påfrestningar. Till förebyggandefasen hör även upprättande av resolutionsplaner. Återhämtningsfasen inträder när planen för förebyggande återhämtning aktiveras.

En resolutionsplan ska beskriva hur ett försäkringsföretag ska hanteras i en fortsatt kris. I första hand gäller detta de åtgärder som en resolutionsmyndighet kan komma att vidta mot företaget efter ett beslut om resolution. Resolutionsfasen inleds med ett sådant beslut. Under den fasen ska resolutionsmyndigheten vidta resolutionsåtgärder (krishanterande arbete).

Krisförebyggande arbete

Förebyggande återhämtningsplaner

De krav på krisförebyggande åtgärder som införs avser både försäkringsföretagen och ansvariga myndigheter. När det gäller försäkringsföretagen består det förebyggande arbetet i första hand av upprättande av en plan för förebyggande återhämtning. Finansinspektionen, den svenska tillsynsmyndigheten, ska bestämma vilka företag som ska upprätta en sådan plan. Minst 60 procent av den svenska marknaden för livförsäkring och motsvarande del av den svenska marknaden för skadeförsäkring ska omfattas av krav på planering för förebyggande återhämtning.

Arbetet med en plan för förebyggande återhämtning – framttagande, upprättande, översyn och uppdatering – ska utgöra en del av ett företags företagssyrningssystem. En plan ska bland annat innehålla en beskrivning av företaget och den verksamhet som bedrivs och ett antal korrigerande åtgärder som kan bli aktuella att vidta om ett visst scenario inträffar. Planen ska godkännas av företagets styrelse och därefter ges in till Finansinspektionen för granskning.

Finansinspektionen ska bland annat granska om ett genomförande av de korrigerande åtgärder som föreslås i planen kan förväntas att inom rimlig tid upprätthålla eller återställa försäkringsföretagets lönsamhet och finansiella ställning. Inspektionen ska även granska om planen och de korrigerande åtgärderna kan förväntas bli genomförda snabbt och effektivt i situationer av finansiell stress. Denna granskning ska ske i samråd med Riksgäldskontoret, den

svenska resolutionsmyndigheten. Om Finansinspektionen bedömer att det finns väsentliga brister i en plan för förebyggande återhämtning eller hinder för genomförande av en sådan plan gäller ett särskilt förfarande för att komma till rätta med bristerna eller hindren.

En plan för förebyggande återhämtning är inte bindande för de enskilda företagen. Det finns således utrymme för företagen att vidta en annan åtgärd än den som anges i en plan vid ett visst scenario. Det är även möjligt att vidta en åtgärd som anges i en plan även om ett scenario i en plan inte har inträffat. Utgångspunkten bör dock vara att de åtgärder som anges i en plan är de mest lämpliga att vidta vid ett visst scenario och det krävs goda skäl för att inte vidta en åtgärd enligt en plan.

För företag som ingår i en grupp gäller i stället krav på planering för förebyggande gruppåterhämtning. I grunden gäller detsamma för planering för förebyggande gruppåterhämtning som för planering för förebyggande återhämtning av ett enskilt försäkringsföretag. Finansinspektionen ska således, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, också i dessa fall besluta om vilka grupper som ska omfattas av krav om att upprätta en plan för förebyggande gruppåterhämtning. En sådan plan ska omfatta gruppen och ange de korrigerande åtgärder som kan bli nödvändiga att genomföra på nivån för moderföretaget och för de enskilda dotterföretagen för att återställa försäkringsföretagens finansiella ställning, om det skett en betydande försämring av denna. Även en plan för förebyggande gruppåterhämtning ska granskas. Detta ska ske inom tillsynskollegiet och, om möjligt, leda till en överenskommelse mellan berörda tillsynsmyndigheter om granskningen och eventuella åtgärder om det föreligger väsentliga brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

Resolutionsplaner

Den andra delen av det krisförebyggande arbetet består av framtagande av resolutionsplaner. Till skillnad från en plan för förebyggande återhämtning ska en sådan plan upprättas av resolutionsmyndigheten, i Sverige Riksgäldskontoret. På motsvarande sätt som för planering för förebyggande återhämtning ska en viss del av den svenska marknaden omfattas av krav på resolutionsplanering. När det gäller reso-

lutionsplanering ska minst 40 procent av den svenska marknaden för livförsäkring och minst 40 procent av den svenska marknaden för skadeförsäkring omfattas. Riksgäldskontoret ska först besluta om att en plan ska upprättas för ett visst försäkringsföretag. Därefter ska myndigheten ta fram ett utkast till resolutionsplan och i samband med det, göra en bedömning av möjligheten till resolution. En resolutionsplan ska bland annat innehålla en beskrivning av de olika resolutionsstrategierna med beaktande av de olika möjliga scenarierna samt de tillämpliga tidsramarna. Om det föreligger väsentliga hinder för möjligheten till resolution gäller, liksom för en plan för förebyggande återhämtning, ett särskilt förfarande för att komma till rätta med hindren.

Utgångspunkten är att en resolutionsmyndighet ska vidta de åtgärder som anges i en resolutionsplan om ett försäkringsföretag uppfyller villkoren för resolution. En resolutionsplan är likväl, på motsvarande sätt som en plan för förebyggande återhämtning, inte bindande. Om målen med ett resolutionsförfarande uppnås effektivare med hjälp av andra åtgärder än de som anges i en plan, bör sådana andra åtgärder vidtas.

Om ett företag ingår i en grupp ska Riksgäldskontoret i stället upprätta en gruppresolutionsplan. En sådan plan ska gälla hela gruppen och ange bland annat de resolutionsåtgärder som en resolutionsmyndighet får vidta mot ett företag i gruppen om åtgärder kommer att krävas för att säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls. I huvudsak gäller samma för förfarandet med upprättande av en resolutionsplan som med planen för förebyggande återhämtning, med skillnaden att detta ska ske inom ett resolutionskollegium och, om möjligt, leda till ett gemensamt beslut, dvs. en överenskommelse om upprättande av en plan.

Krishanterande arbete

Resolutionsändamålen och förutsättningar för resolution

Ändamålen med resolution är att skydda försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen, upprätthålla finansiell stabilitet, särskilt genom att förebygga spridningseffekter och genom att upprätthålla marknadsdisciplin, säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls samt skydda offentliga medel.

Finansinspektionen efter samråd med Riksgäldskontoret, eller i vissa fall Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, ska pröva om ett försäkringsföretag kommer att fallera eller sannolikt kommer att fallera.

Det ska anses att ett försäkringsföretag fallerar om företaget bryter mot eller sannolikt kommer att bryta mot minimikapitalkravet enligt försäkringsrörelselagen och det saknas rimliga utsikter till att efterlevnaden återställs, företaget åsidosätter sina skyldigheter på ett sätt som medför att tillståndet ska återkallas, värdet på företags tillgångar underskrider värdet på dess skulder, företaget kan inte betala sina skulder eller andra åtaganden i takt med att de förfaller till betalning, eller företaget behöver statligt stöd. Ett försäkringsföretag ska anses sannolikt fallera om Finansinspektionen på objektiva grunder finner att det inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en av de nyss beskrivna situationerna.

Om Finansinspektionen finner att försäkringsföretaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera, ska inspektionen omgående underätta Riksgäldskontoret, som ska vidta resolutionsåtgärder gentemot ett försäkringsföretag om Finansinspektionen har fastställt att det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget och resolution är nödvändigt av hänsyn till allmänintresset.

Resolution ska anses vara i det allmännas intresse om åtgärden är nödvändig för att uppnå ett eller flera av de nyss nämnda ändamålen, åtgärden står i proportion till ändamålen och en avveckling av försäkringsföretaget genom konkurs eller likvidation inte skulle uppnå ändamålen i lika hög grad.

När Riksgäldskontoret vidtar en resolutionsåtgärd och fram till dess att den resolutionsåtgärden har avslutats får tillsynsmyndigheten inte vidta åtgärder med avseende på företaget i resolution, såvida inte resolutionsmyndigheten samtycker till sådana åtgärder.

Allmänna tillämpningsprinciper för resolution

Riksgäldskontoret ska, när myndigheten använder resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter, vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att resolutionsåtgärderna vidtas i enlighet med i huvudsak följande principer:

1. Prioritetsordningen ska upprätthållas genom att aktieägarna i företaget i resolution ska bära de första förlusterna och borgenärerna ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringars prioritetsordning enligt ett normalt insolvensförfarande, såvida det inte uttryckligen föreskrivs något annat i direktivet.
2. Styrelsen och den verkställande ledningen i företaget i resolution ska ersättas, utom när det anses nödvändigt att behålla hela eller delar av det organet eller den verkställande ledningen för att uppnå resolutionsändamålen.
3. Styrelsen och den verkställande ledningen för företaget i resolution ska ge allt bistånd som krävs för att uppnå resolutionsändamålen.
4. Om inte annat föreskrivs i direktivet ska borgenärer i samma förmånsklass behandlas likvärdigt.
5. Ingen aktieägare eller borgenär ska åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget hade avvecklats enligt ett normalt insolvensförfarande.

Riksgäldskontoret ska, när myndigheten tillämpar resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter (se nedan), ta hänsyn till resolutionsändamålen och välja de verktyg och befogenheter som bäst uppfyller de ändamål som är relevanta beroende på omständigheterna i varje enskilt fall.

Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ingår i en grupp ska resolutionsmyndigheterna tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter på ett sätt som minimerar inverkan på andra grupper och på gruppen som helhet, men även minimerar de negativa effekterna på försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i unionen och i medlemsstaterna.

Värdering

Riksgäldskontoret ska säkerställa att alla resolutionsåtgärder vidtas på grundval av en rättvis, försiktig och realistisk värdering av företagets tillgångar och förpliktelser. Innan Riksgäldskontoret prövar en fråga om resolution ska den säkerställa att en första värdering görs för att fastställa om villkoren för resolution är uppfyllda. Efter

ett beslut att försätta ett försäkringsföretag i resolution ska Riksgäldskontoret säkerställa en andra värdering som ska fungera som underlag bland annat för beslutet om vilken resolutionsåtgärd som är lämplig att vidta. Värderingarna klassificeras som preliminära respektive slutliga enligt olika villkor. Om riksgäldskontoret vidtar resolutionsåtgärder på grundval av en preliminär värdering ska den säkerställa att en slutgiltig värdering görs så snart som möjligt.

I syfte att bedöma om det ekonomiska utfallet för aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare och andra borgenärer skulle ha blivit bättre om företaget i stället för att försättas i resolution hade försatts i konkurs eller i likvidation, ska Riksgäldskontoret så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärder har vidtagits, uppdra åt en person som har en oberoende ställning i förhållande till myndigheter och det företag som ska värderas, att göra en tredje värdering som fastställer vilket ekonomiskt utfall nämnda ägare och borgenärer skulle ha fått om företaget i stället hade försatts i konkurs eller i likvidation vid den tidpunkt då beslutet att försätta företaget i resolution fattades. Detta resultat ska jämföras med det ekonomiska utfall som ägarna och borgenärerna faktiskt har fått vid resolutionen av företaget och skillnaden fastställas.

Resolutionsverktygen

Genom de nya krishanteringsreglerna kommer Riksgäldskontoret få tillgång till flera resolutionsverktyg för att kunna hantera olika typer av kriser i försäkringsföretag och under olika omständigheter. Verktygen kan kombineras på det sätt som behövs för att bäst nå resolutionsändamålen.

Vid tillämpningen av resolutionsverktygen är Riksgäldskontoret bundet av ett antal grundläggande principer. Den mest centrala är att de förluster som försäkringsföretaget ådragit sig i första hand ska bäras av innehavare av kapitalinstrument och oprioriterade borgenärer, innan försäkringstagare och andra prioriterade borgenärer påverkas. Det innebär att innan ett resolutionsverktyg får tillämpas på ett sätt som medför att försäkringstagare drabbas av förluster eller får sina fordringar konverterade till aktier, måste Riksgäldskontoret först utöva sin befogenhet att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument

och kvalificerade skulder med lägre prioritet. På så sätt säkerställs att förluster fördelas i enlighet med prioritetsordningen.

Verktygen liknar i stor utsträckning de som Riksgäldskontoret redan har tillgång till för att hantera banker i kris. Ett är dock nytt, *verktyget för solvent avveckling*, som är särskilt utformat för att tillämpas på försäkringsföretag. Detta verktyg gör det möjligt för Riksgäldskontoret att låta ett försäkringsföretag i resolution fullgöra sina försäkringsåtaganden i takt med att avtalen löper ut. På så sätt kan försäkringsavtal som är avgörande för individers eller företags ekonomiska trygghet och stabilitet fortsätta att gälla. Redan i dag kan ett försäkringsföretag frivilligt avveckla sin verksamhet genom att gradvis låta försäkringsavtalen löpa ut. En sådan avveckling förutsätter dock att företaget är solvent vid beslutstillfället. Genom resolution ges möjlighet att genomföra en liknande avveckling även om företaget är insolvent när det fallerar, genom att kombinera verktyget för solvent avveckling med skuldnedskrivningsskrivningsverktyget och på så sätt återställa solvensen.

Om försäkringsverksamheten bedöms vara fortsatt bärkraftig efter att förlusterna har absorberats, kan Riksgäldskontoret använda *försäljningsverktyget* för att sälja hela företaget eller delar av försäkringsbeståndet. Att överlåta verksamheten till en extern aktör kan vara det mest effektiva sättet att säkerställa att samhällsviktig försäkringsverksamhet kan drivas vidare. Användande av försäljningsverktyget förutsätter dock att det finns en lämplig köpare tillgänglig vid tidpunkten för resolutionen. Om en sådan saknas kan *broföretagsverktyget* användas i stället. Det innebär att företaget eller dess inkråm förs över till ett särskilt bildat broföretag som drivs vidare under Riksgäldskontorets kontroll i väntan på att en försäljning kan genomföras.

Om Riksgäldskontoret beslutar att endast vissa tillgångar och skulder ska föras över till ett livskraftigt företag – antingen en privat aktör eller ett broföretag – ska de delar av företaget som inte förs över normalt avvecklas genom konkurs eller likvidation.

I vissa fall kan det dock finnas särskilda skäl att inte omedelbart sälja vissa tillgångar genom ett vanligt insolvensförfarande, till exempel för att undvika värdeförstöring. I sådana situationer kan Riksgäldskontoret i stället överföra dessa tillgångar till ett tillgångsförvaltningsbolag med stöd av *avskiljandeverktyget*. Ett tillgångsförvaltningsbolag är ett företag som kontrolleras av Riksgäldskontoret och som har

bildats särskilt för att förvalta svårhanterliga tillgångar tills de kan säljas på ett ordnat och värdebevarande sätt.

Skuldnedskrivningsverket ger Riksgäldskontoret befogenhet att fördela företagets förluster på ägare och borgenärer och kapitalisera upp företaget genom att konvertera skulder till aktier.

Huvudprincipen är att alla företagets skulder som har uppkommit före resolutionsbeslutet kan skrivas ned eller konverteras. Försäkringsfordringar får skriva ned, men först efter att Riksgäldskontoret noggrant övervägt konsekvenserna av en eventuell nedskrivning av försäkringsfordringar.

Vissa skulder är dock undantagna, till exempel säkerställda skulder och sådana som är kopplade till tjänster som är avgörande för företagets löpande verksamhet. Riksgäldskontoret får också besluta att undanta skulder under vissa särskilda omständigheter, bland annat om det motiveras av operationella hinder eller om det bedöms som nödvändigt för att undvika systemrisker.

Krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag ger medlemsstater möjlighet att ytterligare begränsa skuldnedskrivningsverktygets tillämpningsområde till att inte omfatta försäkringsfordringar som, i enlighet med försäkringsrörelselagstiftningen, ska vara täckta av skuld-täckningstillgångar, det vill säga fordringar med särskild förmånsrätt. Försäkringstekniska avsättningar – det vill säga försäkringsfordringar – utgör uppskattningsvis 95 procent av skulderna i svenska försäkringsföretag. Ett generellt undantag för dessa skulle därmed kraftigt begränsa skuldnedskrivningsverktygets effekt, och i praktiken göra det svårt att använda verktyget för att absorbera förluster i företaget. I stället skulle sannolikheten för att finansieringsarrangemanget (se nedan) skulle behöva användas för att täcka förluster öka. En sådan standardmässig användning av externa medel skulle dock stå i strid med en av de bärande idéerna för resolution; att förluster i första hand ska bäras av företagets ägare och borgenärer enligt prioritetsordningen. Utredningen bedömer därför att ett undantag från skuldnedskrivning och konvertering för fordringar som omfattas av särskild förmånsrätt inte bör införas i svensk rätt.

Krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag öppnar dessutom för att införa ytterligare resolutionsverktyg eller anpassa befintliga sådana, så att de blir tillämpliga även på särskilda associationsformer såsom ömsesidiga försäkringsbolag. Den svenska försäkringsmarknaden har en relativt hög andel ömsesidiga försäkringsbolag, inom

både liv- och skadeförsäkringsområdet. Dessa företag drivs utan vinstsyfte och i försäkringstagarnas intresse. Försäkringstagarna är delägare i företaget, men delägarskapet är inte kopplat till överlåtbara äganderättsinstrument.

Denna struktur innebär att ett ömsesidigt försäkringsbolag saknar en mekanism för att emittera äganderättsinstrument, vilket gör det omöjligt att kapitalisera företaget enligt grundprincipen i resolution – det vill säga genom skuldkonvertering till ägarkapital. Detta utgör en väsentlig begränsning för tillämpningen av resolution på denna associationsform och måste särskilt beaktas vid utformning av kris- hanteringsreglerna.

För att möjliggöra en effektiv hantering av fallissemang i ömsesidiga försäkringsbolag föreslår utredningen att Riksgäldskontoret ges befogenhet att, i samband med resolution, besluta om att ombilda ett ömsesidigt försäkringsbolag till ett försäkringsaktiebolag. Efter en sådan ombildning kan de ordinarie resolutionsverktygen tillämpas på det sätt som gäller för försäkringsaktiebolag.

Utredningen bedömer att en ombildning bör kunna genomföras relativt snabbt inom ramen för resolutionsförfarandet, särskilt eftersom vissa förberedelser kan vidtas redan i normaltid. Väl i resolution har Riksgäldskontoret omfattande befogenheter att styra och kontrollera företaget, vilket bör underlätta en effektiv ombildning utan inflytande från den tidigare ägarstrukturen.

Utredningen har även övervägt möjligheten att anpassa befintliga resolutionsverktyg för att bättre passa andra associationsformer än aktiebolag. Inga sådana anpassningar har dock ansetts möjliga utan att det skulle innebära en oönskad särbehandling av ömsesidiga försäkringsbolag.

Kontroll och styrning vid resolution (resolutionsbefogenheter)

Det finns många skäl till att Riksgäldskontoret ska kunna utöva kontroll över ett försäkringsföretag i resolution. Om den möjligheten skulle saknas kan företagets befintliga ägare driva företaget vidare på ett samhällsekonomiskt icke önskvärt sätt eller vidta åtgärder som gynnar dem på borgenärernas bekostnad. Det måste därför vara möjligt för Riksgäldskontoret att inom ramen för kontrolltagandet förhindra att företaget vidtar åtgärder som motverkar

syftet med resolutionen. Utgångspunkten bör därför vara att Riksgäldskontoret ges de befogenheter som myndigheten kan behöva för att kunna vidta erforderliga resolutionsåtgärder och på det sättet uppnå resolutionsändamålen. Det framgår tydligt av krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag att resolutionsmyndigheten ska ges möjlighet att ta kontroll över företaget i resolution.

Att utöva kontroll över ett företag innebär att ensam ha beslutanderätt över företaget. Kontrollbegreppet i relation till en juridisk person relaterar vanligtvis till företagets beslutsorgan, exempelvis bolagsstämman och styrelsen. Som en del i kontrolltagandet bör därför såväl aktieägarna, delägarna i ömsesidiga försäkringsbolag och medlemmarna i försäkringsföreningar som styrelsen och verkställande direktören kunna avskärmats från inflytande över ett företag i resolution. Utredningen gör bedömningen att det inte finns behov av kompletterande befogenheter för Riksgäldskontoret till följd av associationsformen för företaget i resolution. En möjlighet som ges i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Rådtrum och kontinuitet vid resolution (resolutionsbefogenheter)

På försäkringsområdet ska resolution göra det möjligt för Riksgäldskontoret att säkerställa att försäkringsskyddet för försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter upprätthålls, i tillämpliga fall genom att överföra försäkringsföretagets bärkraftiga verksamhet och portföljer (försäkringsbestånd) till något annat livskraftigt företag samt fördela förlusterna på ett rättvist och förutsägbart sätt. Ändamålet med åtgärden är att bidra till att undvika att parterna drabbas av onödiga förluster eller försätts i sociala svårigheter, att dämpa de negativa effekterna på realekonomin, att minimera de negativa effekterna för finansmarknaderna och även kostnaderna för staten.

I de flesta fall är det rationellt för ett företags borgenärer att dra tillbaka sin finansiering och säga upp sina avtal med ett företag när de riskerar att drabbas av förluster. Om ett företags förpliktelser fullgörs enligt en princip om att den borgenär som först framställer ett yrkande får först betalt, kan det resultera i en ojämlig behandling av företagets borgenärer. Dessutom kan det leda till att prioritetsordningen sätts ur spel. I en konkurs förhindras detta genom att gälde-

nären förlorar rådigheten över sina tillgångar och en konkursförvaltare får i uppdrag att avveckla verksamheten för borgenärskollektivets räkning, samtidigt som egendom som tillhör konkursboet i princip inte får utmätas. Under en företagsrekonstruktion är gäldenärens möjligheter att betala skulder reglerade och företaget skyddas mot att avtal sägs upp. Som regel är utmätning eller annan verkställighet enligt utsökningsbalken inte tillåten under en företagsrekonstruktion.

Att stoppa betalningar i ett företag som bedriver finansiell verksamhet är förenat med stora problem. Frysning av tillgångar och betalningsstopp kan få allvarliga konsekvenser, eftersom skulder i exempelvis banker används som betalningsmedel av hushåll, företag och andra finansiella aktörer. De finansiella kopplingarna, det vill säga att långivarna i stor utsträckning är andra finansiella företag, gör också att ett betalningsstopp i ett företag snabbt kan leda till likviditetsproblem för andra företag. Ett betalningsstopp kan vidare vara förödande för förtroendet för företaget, vilket kan förvärra likviditetsproblemen. Det är alltså mer komplicerat att innehålla betalningar i finansiella företag generellt sett, än i andra former av företag.

I jämförelse kan sägas att det på försäkringsområdet finns en inneboende tröghet i systemet som har sin huvudsakliga grund i att åtagandena till försäkringstagarna i stort sett utgör hela skulden i ett försäkringsföretag. Visserligen kan problem i försäkringsföretaget leda till att försäkringstagare tappar förtroendet och byter försäkringsföretag. Försäkringsavtalen reglerar emellertid hur snabbt försäkringen kan sägas upp. Skadeförsäkringsavtal är normalt ettåriga, med begränsade möjligheter att sägas upp före försäkringstidens utgång. När det gäller individuella livförsäkringar med sparmoment finns det fortfarande vissa begränsningar för återköp och flytt, särskilt vad gäller traditionella livförsäkringar. Om än med viss fördröjning, kan emellertid försäkringstagares agerande leda till likviditetsmässiga utmaningar för försäkringsföretag. Men omfattningen på den här typen av påfrestningar bör generellt vara mindre för försäkringsföretagen än för banker och andra kreditinstitut.

Mot denna bakgrund kan det vara nödvändigt med en möjlighet att stoppa vissa betalningar för att motverka en oordnad avveckling och den ojämlika behandlingen av borgenärer som kan följa av det. För att kunna behålla prioritetsordningen och samtidigt kunna hålla i gång den verksamhet som företaget i resolution bedriver, eller som ska föras över från det, behöver Riksgäldskontoret inledningsvis och

tillfälligt kunna förhindra att motparter säger upp sina avtal om exempelvis leverans av it-tjänster och andra stödfunktioner. Åtgärder i detta syfte behöver också kunna anpassas på lämpligt sätt till vilka avtal som bör fullgöras och vilka avtal där fullgörandet tillfälligt kan skjutas upp.

Skyddsåtgärder

Resolution innebär potentiellt vittgående ingrepp i ägares och borgenärers rättigheter, varför skyddsåtgärder är motiverade för att se till att det aldrig ska bli ett sämre utfall för ägare och borgenärer än det hade blivit vid ett insolvensförfarande. Som tidigare nämnts ska en tredje värdering göras för detta ändamål, efter att resolutionsverktygen har använts. Om den värderingen visar att ägare och borgenärer har fått ett sämre utfall än vad de skulle ha fått i ett normalt insolvensförfarande ska de ersättas från finansieringsarrangemanget med mellanskillnaden. Det införs även andra skyddsregler av mer teknisk natur som rör till exempel olika typer av finansiella avtal.

Finansieringsarrangemang

Utredningen föreslår att ett finansieringsarrangemang i statlig regi för försäkringsföretag i resolution ska upprättas. Finansieringsarrangemanget ska vara efterhandsfinansierat och administrerat av Riksgäldskontoret.

I samband med resolution får Riksgäldskontoret besluta att

1. ersätta ägare eller borgenärer som till följd av resolution har fått ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation,
2. skjuta till medel till ett broföretag eller ett tillgångsförvaltningsbolag,
3. utfärda garantier avseende tillgångar och förpliktelser för ett företag i resolution eller dess dotterföretag, eller ett tillgångsförvaltningsbolag,
4. förvärva tillgångar från ett företag i resolution vid tillämpning av broföretagsverktyget och avskiljandeverktyget, och

5. lämna medel som kompensation till ett företag i resolution i syfte att gottgöra den förlust som skulle ha burits av de borgenärer som Riksgäldskontoret beslutar att undanta från nedskrivning eller konvertering vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget och verktyget för solvent avveckling.

Dessa åtgärder får även beslutas i förhållande till köpare vid tillämpning av försäljningsverktyget.

För att i efterhand täcka kostnader som får finansieras av finansieringsarrangemanget och Riksgäldskontorets administrationskostnader, med avdrag för de ersättningar som har erhållits från företagen i resolution vid tillämpning av resolutionsverktygen, ska försäkringsföretag och tredjelandsfilialer som har tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet i Sverige betala avgifter. Avgifterna ska tas ut av Riksgäldskontoret.

Finansieringsarrangemanget ska utgöras av ett räntebärande konto i Riksgäldskontoret för förvaltade avgiftsmedel och av olika former av kompensation som Riksgäldskontoret får avseende åtgärder som har vidtagits enligt den nya lagen om resolution av försäkringsföretag. Arrangemanget ska vara uppdelat i en del för livförsäkring och en annan del för skadeförsäkring.

Avgifternas storlek ska baseras på totala försäkringstekniska avsättningar brutto för livförsäkring respektive bruttovärdet av totala inbetalda premier för skadeförsäkring.

Riksgäldskontoret ska bestämma hur stort belopp varje försäkringsföretag ska betala i avgift. Avgiften ska betalas inom en månad från dagen för beslutet, eller den längre tid som Riksgäldskontoret beslutar. Hänsyn till försäkringsföretagens finansiella ställning ska tas vid bestämmandet av betalningstidpunkten, så att den inte hotas som en följd av avgiftsbeslutet.

För att säkerställa att finansieringsarrangemanget har tillräcklig finansiell kapacitet i ett krisläge behöver tillräckliga låneramar etableras. Låneramarna ska knytas till arrangemanget för att säkerställa att staten kan täcka finansieringsbehoven fram till dess att avgifterna har betalats in.

Resolution av gränsöverskridande grupper

Ett försäkringsföretag som omfattas av krav på resolutionsplanering kan ingå i en grupp med andra företag, till exempel ett svenskt försäkringsföretag som är moderföretag till ett annat svenskt försäkringsföretag. Ett svenskt försäkringsföretag kan även ingå i en s.k. gränsöverskridande grupp, till exempel om ett svenskt försäkringsföretag är moderföretag till en EES-försäkringsgivare, det vill säga ett utländskt försäkringsföretag.

Om ett företag inom en grupp fallerar kan även andra företag i gruppen påverkas och det kan finnas ett behov av att vidta åtgärder mot mer än ett företag. I dessa fall bör gruppen beaktas som en helhet och resolutionsarrangemangen ska avse hela gruppen. Om företagen har hemvist i olika medlemsstater ställs höga krav på informationsutbyte och samarbete mellan olika resolutionsmyndigheter. Detta gäller för både det krisförebyggande arbetet och vidtagande av resolutionsåtgärder.

För att underlätta samarbetet mellan resolutionsmyndigheter i olika länder inom EES ska det inrättas särskilda resolutionskollegier. Även andra myndigheter ska ingå i ett resolutionskollegium, till exempel vissa tillsynsmyndigheter. Ett resolutionskollegium ska inrättas för varje grupp som omfattas av krav på resolutionsplanering. Inom ett resolutionskollegium ska det bland annat tas fram en grupp-resolutionsplan. Ett resolutionskollegium är inte i sig ett beslutsfattande organ utan enbart ett verktyg för att underlätta de nationella myndigheternas beslutsfattande. Det är fortsatt de nationella myndigheterna som beslutar om såväl krisförberedande åtgärder som resolutionsåtgärder även om det för grupper i första hand ska ske genom överenskommelser mellan berörda resolutionsmyndigheter.

Övrigt*Konsekvenser för Riksgäldskontoret av att bli resolutionsmyndighet för försäkringsföretag*

Krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag har stora likheter med det som gäller för banker. Men Riksgäldskontoret behöver anpassa tillämpningen av det nya regelverket utifrån de särskilda förutsättningar som gäller för försäkringsverksamhet. För att på ett

effektivt sätt kunna göra detta behöver myndigheten bygga upp kompetens om det nya regelverket, den svenska försäkringsmarknaden och enskilda försäkringsföretags verksamhet.

EU-rätten ställer vissa krav på att det ska finnas ett operationellt oberoende mellan resolutionsfunktionen och övriga funktioner inom en myndighet. Detta för att undvika intressekonflikter, i synnerhet sådana som kan uppstå om en myndighet har ansvar för både tillsyns- och resolutionsfrågor. Inom Riksgäldskontoret finns redan en avdelning – Finansiell stabilitet – med ansvar för resolutionsfrågor. Det nya resolutionsuppdraget för försäkringsföretag bör naturligt kunna organiseras inom denna avdelning. Avdelningen har separata beslutsvägar från myndighetens övriga verksamhet. Någon ytterligare organisatorisk åtskillnad bedöms inte behövas.

Resolutionsdelegationen på Riksgäldskontoret

Frågor som prövas inom ramen för Riksgäldskontorets uppgifter inom finansiell stabilitet och konsumentskydd fattas av resolutionsdelegationen. Resolutionsdelegationen är ett särskilt beslutsorgan inom myndigheten som inrättades 2016, i samband med att Riksgäldskontoret blev resolutionsmyndighet för kreditinstitut och värdepappersföretag. Ledamöterna utses av regeringen och ska, enligt Riksgäldskontorets instruktion, bestå av myndighetschefen, som är ordförande, och högst sex andra ledamöter. Ledamöterna har i huvudsak varit jurister med höga positioner inom rättsväsendet eller ekonomer med erfarenhet från ledande positioner inom den svenska banksektorn eller inom svensk offentlig förvaltning.

I utredningens uppdrag har ingått att analysera för- och nackdelar med den nuvarande beslutsordningen samt att föreslå en annan effektiv och ändamålsenlig struktur. Som underlag för detta har utredningen genomfört intervjuer med flera personer med god insyn i resolutionsdelegationen och även studerat hur ansvar och beslutsprocesser i resolutionsfrågor är organiserade i några andra europeiska länder.

En utgångspunkt har varit att beslut i resolutionsfrågor även fortsättningsvis bör fattas av ett kollegialt beslutsorgan med externa ledamöter. Detta är motiverat av legitimitetsskäl och för att säkerställa en bred förankring av de beslut som Riksgäldskontoret kan

behöva fatta i en kris – beslut som kan vara mycket ingripande och få betydande konsekvenser för enskilda aktörer och det finansiella systemet i stort. Utredningen har därför avgränsat sin analys till två huvudalternativ: att behålla resolutionsdelegationen, med eller utan justeringar av dess form och funktion, eller att överföra ansvaret för resolutionsfrågor till Riksgäldskontorets styrelse.

Utredningen ser flera fördelar med den nuvarande ordningen. För det första möjliggör ett särskilt beslutsorgan för resolutionsfrågor att ledamöter med den specifika kompetens som uppdraget kräver kan rekryteras. En rättssäker och ändamålsenlig tillämpning av resolutionsregelverket förutsätter både hög juridisk kompetens och god förståelse för de finansiella aktörerna och marknadernas funktionssätt.

För det andra skapar ett mindre och mer specialiserat beslutsorgan bättre förutsättningar för snabb samordning i en kris. Det underlättar också en kontinuerlig kunskapsuppbyggnad genom träning och deltagande i krisövningar.

Mot detta kan invändas att det generellt är en bra ordning att en styrelse, som ansvarar för verksamhetens övergripande inriktning inom en myndighet, också har befogenhet att fatta beslut i sakfrågor av principiell eller strategisk betydelse inom hela verksamheten. Det finns också, ur ett administrativt perspektiv vissa effektivitetsvinster med att samla beslutsfattandet till ett enda högsta organ.

Utredningens bedömning är dock att fördelarna med att ha ett särskilt beslutsorgan bestående av en mindre grupp med särskild kompetens för resolutionsuppdraget väger tyngre än de fördelar som en enhetlig styrelse med ansvar för hela verksamheten skulle kunna erbjuda. Den nuvarande ordningen har dessutom i allt väsentligt fungerat väl, vilket talar mot genomgripande förändringar. Mot denna bakgrund föreslår utredningen att resolutionsdelegationen behålls som ett separat beslutsorgan inom Riksgäldskontoret. Där emot ser utredningen skäl att genomföra följande förändringar utan att ändra på den övergripande beslutsstrukturen.

1. Ansvaret för insättningsgarantin och investerarskyddet bör ligga på styrelsen. Insättningsgarantifrågor är främst administrativa och tekniskt inriktade, med tydliga lagregler och fokus på operativ beredskap. De kräver inte samma strategiska och juridiska överväganden som resolutionsbeslut.

2. Resolutionsdelegationen bör vara fullt bemannad, det vill säga bestå av sju ledamöter. Då är delegationen beslutsför även om två ledamöter är frånvarande. En sådan bemanning skapar också förutsättningar att tillgodose den bredd av kompetens som krävs för delegationens uppdrag – inklusive de nya frågor som rör försäkringssektorn.
3. Jävsreglerna bör tillämpas på ett sätt som inte i onödan försvårar rekryteringen av ledamöter från finanssektorn.

Genomförande av ändringsdirektivet till Solvens II-direktivet

Inledning

Inledningsvis bör nämnas att kommissionen hade följande mål för översynen av Solvens II-direktivet.

- Att ge försäkringsgivare incitament att bidra till en långsiktig och hållbar finansiering av ekonomin.
- Att förbättra riskkänsligheten och förmågan att hantera variationer i volatiliteten i solvensen i försäkringsföretagen.
- Att förbättra proportionaliteten i regelverket för att minska kostnaderna för små försäkringsföretag med mindre komplex verksamhet.
- Att bidra till en bättre, mer enhetlig och samordnad tillsyn av försäkringsföretag inom EU och stärka skyddet för försäkringstagare och förmånstagare.
- Att utöka skyddet för att hantera den potentiella uppbyggnaden av systemrisk i försäkringssektorn på ett bättre sätt.

Det kan konstateras att alla nationella bestämmelser som nu föreslås för att genomföra det slutliga ändringsdirektivet till Solvens II-direktivet kan inordnas i dessa fem kategorier.

Proportionalitet

Sedan tidigare finns en möjlighet för försäkringsföretag att undantas från tillämpningsområdet för Solvens II-direktivet baserat på storlek. Nu föreslås en kraftig höjning av de tröskelvärden som används för att undanta vissa kategorier av försäkringsföretag. De företag som undantas regleras i stället genom en mindre omfattande reglering på nationell nivå.

Genom en grundläggande, principiell bestämmelse i dagens regelverk finns även en proportionalitet i tillämpningen av gällande regler för försäkringsföretag som inte är undantagna på grund av storlek. Proportionalitet utgår från arten, omfattningen och komplexiteten i verksamheten hos varje företag som omfattas av Solvens II-regelverket. Denna proportionalitet beror således på tillämpningen av den grundläggande principen om proportionalitet, inte på företagets storlek, utan på de riskerna i det enskilda försäkringsföretagets verksamhet.

Nu föreslås en ny proportionalitetsklass benämnd små och icke-komplexa försäkringsföretag. För denna kategori införs en rad proportionalitetsåtgärder. Dessa åtgärder rör rapportering, offentliggörande av information, företagsstyrning, översyn av styrdokument, beräkning av försäkringstekniska avsättningar, egen risk- och solvensbedömning samt planer för likviditetsriskhantering. Kriterierna för att klassas som litet och icke-komplext är såväl kvantitativa som kvalitativa och utgörs bland annat av kriterier där storleken av olika riskmoduler i beräkningen av kapitalkravet sätts i relation till försäkringstekniska avsättningar och investeringar. Ett försäkringsföretag som uppfyller kriterierna för att klassas som litet och icke-komplext och vill tillämpa proportionalitetsåtgärderna ska anmäla detta till Finansinspektionen och får, om myndigheten inte har några invändningar, därmed tillämpa dessa proportionalitetsåtgärder.

Det föreslås nu även möjlighet för försäkringsföretag som inte klassificeras som ett litet och icke-komplext att tillämpa vissa proportionalitetsåtgärder. Detta sker genom ansökan och tillstånd från Finansinspektionen för respektive proportionalitetsåtgärd.

Tillsyn över gränsöverskridande verksamhet

I gällande försäkringsrörelsereglering finns närmare bestämmelser om försäkringsföretags etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster. Nu föreslås bland annat begreppet betydande gränsöverskridande verksamhet, vilket påverkar Finansinspektionens tillsyn. Detta gäller både Finansinspektionens tillsyn över ett försäkringsföretag som bedriver gränsöverskridande verksamhet i ett annat land inom EES, det vill säga när Finansinspektionen är hemlandsmyndighet, och inspektionens tillsyn över en EES-försäkringsgivares gränsöverskridande verksamhet i Sverige, det vill säga när inspektionen är värdlandsmyndighet.

Betydande gränsöverskridande verksamhet definieras antingen kvantitativt eller genom att tillsynsmyndigheten i värdlandet anser att den gränsöverskridande verksamheten är relevant på försäkringsmarknaden i det landet. Värdlandsmyndigheten ska, när den anser att en gränsöverskridande verksamhet är betydande på grund av relevans, anmäla detta till hemlandsmyndigheten. Betydande gränsöverskridande verksamhet kan inte bedrivas av små och icke-komplexa företag.

Betydande gränsöverskridande verksamhet föreslås nu omfattas av förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte mellan hemlands- och värdmyndigheten. Det förstärkta tillsynssamarbetet ska åtminstone omfatta företagsstyrning, uppdragsavtal och distributionspartner, affärsstrategi och skadereglering samt konsumentskydd. Det ska stå i proportion till de risker som den gränsöverskridande verksamheten medför. Förstärkt informationsutbyte innebär bland annat att hemlandsmyndigheten ska informera värdmyndigheten om potentiella problem med efterlevnaden av tillämpliga bestämmelser i lag och andra författningar i ett försäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i en annan medlemsstat. Detta rör såväl problem i företagets verksamhet i värdlandet, som verksamheten i hemlandet som påverkar eller sannolikt kan påverka verksamheten i värdlandet.

Med kraven på förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte vid betydande gränsöverskridande verksamhet följer även en möjlighet till gemensamma platsundersökningar hos ett försäkringsföretag som bedriver gränsöverskridande verksamhet.

Kraven på förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte ska även tillämpas av de tillsynsmyndigheter som deltar på de så kallade samarbetsplattformar som kan upprättas under vissa förutsättningar.

Med bland annat kraven på förstärkt tillsynssamarbete ökar också möjligheterna för såväl hemlands- som värdlandmyndigheten att begära hjälp från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) då myndigheterna inte kan enas i tillsynssamarbetet.

Nya kvantitativa krav

Ändringarna av de kvantitativa kraven rör främst beräkning av försäkringstekniska avsättningar och solvenskapitalkravet.

Vad gäller beräkningen av försäkringstekniska avsättningar ändras extrapoleringen av de riskfria räntesatser som används vid beräkningen av bästa skattningen. Dessa ändringar föreslås nu införas på lägre nivå än lag. Eftersom en ändrad extrapoleringmetod kan leda till stora förändringar av de försäkringstekniska avsättningarna föreslås nu en successiv infasning av en ny extrapoleringsmetod under en övergångsperiod, vilken kräver tillstånd från Finansinspektionen att tillämpa.

Som en del i att hantera variationer i volatilitet i solvensen i försäkringsföretagen föreslås även möjlighet att tillämpa en volatilitetsjusterad eller företagsspecifik volatilitetsjusterad riskfri räntesats vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna. Dessa åtgärder kräver tillstånd från Finansinspektionen. Förutsättningarna för tillstånd samt beräkningen av volatilitetsjusteringarna ska framgå på lägre nivå än lag. Tillämpningen av en volatilitetsjustering medför även särskilda krav på företagsstyrning och offentliggörande.

Som en del i att hantera makroekonomiska- och hållbarhetsrisker i gällande regelverk föreslås nu införande av krav på en investeringsstrategi. Ett försäkringsföretag ska i sin investeringsstrategi åtminstone beakta förväntad makroekonomisk utveckling på finansmarknaderna och effekter av hållbarhetsrisker på enskilda investeringar och effekter av företagets investeringar på hållbarhetsfaktorer. Finansinspektionen ges även möjlighet att ställa ytterligare krav med makroekonomisk anknytning både vid utformningen av investeringsstrategin och vid genomförande av enskilda investeringsbeslut.

I beräkningen av solvenskapitalkravet föreslås en särskild beräkning av kapitalkravet för långsiktiga aktieinvesteringar, vilken syftar till att försäkringsföretagen ska bidra till långsiktig finansiering. Samtidigt fasas undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk i kapitalkravsberäkningen ut.

Vidare görs även ändringar av gällande lagstiftning för att öka proportionaliteten i kapitalkravsberäkningen, bland annat genom att försäkringsföretagen ges möjlighet att beräkna kapitalkravet för icke-betydande risker enligt en förenklad metod.

Företagsstyrning

De bestämmelser som nu föreslås införas på detta område speglar till stor del de övergripande syftena med översynen av Solvens II-direktivet, framför allt relaterat till makroekonomiska aspekter och hållbarhet samt proportionalitet. Vidare föreslås även vissa ändringar i bestämmelserna om styrdokument, centrala funktioner och styrelsens samlade kompetens.

I riskhanteringssystemet föreslås särskilda krav på att ett försäkringsföretag ska ha strategier, riktlinjer, processer och system för att identifiera mäta, hantera och övervaka hållbarhetsrisker på kort, medellång och lång sikt. Företaget ska även upprätta och följa en plan, inklusive kvantifierbara mål, för att övervaka och beakta de finansiella risker som på kort, medellång och lång sikt uppstår till följd av hållbarhetsfaktorer. Detta krav gäller även för grupper som omfattas av fullständig grupp tillsyn. Ett försäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av fullständig grupp tillsyn, ska dock inte behöva upprätta en plan för hållbarhetsfaktorer påverkan på finansiella risker om en sådan plan finns på grupp nivå och täcker företagets risker.

Inom ramen för riskhanteringssystemet ska ett försäkringsföretag även utarbeta och uppdatera en uppsättning likviditetsriskindikatorer för att identifiera, övervaka och hantera potentiell likviditetsstress. Företaget ska också upprätta och uppdatera en plan för likviditetsriskhantering som ska lämnas in till Finansinspektionen.

Det föreslås nu införas nya krav på innehållet i den egna risk- och solvensbedömningen relaterade dels till makroekonomiska aspekter, dels till analyser av klimatförändringsscenarier. Vidare omfattas även

den egna risk- och solvensbedömningen av en högre grad av proportionalitet genom att de makroekonomiska analyserna ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av riskerna i försäkringsföretagets verksamhet. Ett företag som är litet och icke-komplext eller har fått Finansinspektionens godkännande att använda denna proportionalitetsåtgärd, är inte skyldigt att utföra vissa analyser ur makrotillsynssynpunkt på Finansinspektionens begäran.

Rapportering och offentliggörande

I kraven på rapportering och offentliggörande föreslås vissa nya krav, samtidigt som andra krav flyttas från Solvens II-förordningen till direktivet.

De krav som tidigare framgått av Solvens II-förordningen på en regelbunden tillsynsrapport införs i Solvens II-direktivet. Det innebär att det i försäkringsrörelselagen föreslås införas krav på att ett försäkringsföretag ska lämna en regelbunden tillsynsrapport till Finansinspektionen vart tredje år. Rapporten ska innehålla uppgifter om företagets verksamhet och resultat, företagsstyrningssystem, riskprofil, värdering för solvensändamål och kapitalförvaltning under rapporteringsperioden. Tidsfristen för att lämna denna rapport till Finansinspektionen ska framgå på lägre nivå än lag.

Även krav på solvens- och verksamhetsrapporten har tidigare i hög grad framgått av Solvens II-förordningen men förs nu in i direktivet. Samtidigt delas rapporten upp i två separata delar; den ena med information riktad till försäkrings- och förmånstagare, den andra med information riktad till yrkesverksamma på den finansiella marknaden.

Den del av solvens- och verksamhetsrapporten som är riktad mot försäkrings- och förmånstagare ska innehålla korta beskrivningar av företagets verksamhet och resultat samt solvenssituation och riskprofil, medan den del av solvens- och verksamhetsrapporten som är riktad mot yrkesverksamma på den finansiella marknaden ska ha ett innehåll som liknar dagens solvens- och verksamhetsrapport, men med ett utökat fokus på klimatförändrings- och hållbarhetsrisker. Detaljerade krav på innehållet i rapporten samt tidsfrister för när den ska offentliggöras och lämnas till Finansinspektionen, ska framgå av föreskrift på lägre nivå än lag.

En solvens- och verksamhetsrapport ska innehålla en balansräkning som ska vara föremål för revision. Ett litet och icke-komplext företag eller ett captivebolag för försäkring eller återförsäkring omfattas dock inte av kravet på revision.

Det har tidigare saknats en bestämmelse om periodisk rapportering på kvartals- och årsbasis i försäkringsrörelselagen, vilket nu föreslås införas. Utifrån denna ges Finansinspektionen möjlighet att meddela undantag från skyldigheten att rapportera uppgifter som ska lämnas varje kvartal samt att rapportera uppgifter om tillgångar som ska lämnas post för post och uppgifter som ska lämnas regelbundet.

Tillsyn och ingripanden

Genom nu föreslagna, ändrade bestämmelser förstärks Finansinspektionens befogenheter att vidta åtgärder vid försämring av solvenssituationen i ett försäkringsföretag redan innan företaget bryter mot eller riskerar att bryta solvenskapitalkravet. Genom dessa bestämmelser vidgas också de befogenheter som Finansinspektionen har att förelägga ett företag att vidta åtgärder då företaget bryter eller riskerar att bryta mot antingen solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet. De nya befogenheterna ger Finansinspektionen möjlighet att vidta olika åtgärder beroende på företag och omständigheter.

Nu föreslås även så kallade makrotillsynsverktyg, vilka dels rör företagens likviditetsriskhantering, dels Finansinspektionens tillsyn av likviditetsrisker. Makrotillsynsverktygen ger också Finansinspektionen en rad befogenheter att ingripa då ett försäkringsföretag har likviditetsbrist eller betydande likviditetsrisker som kan orsaka ett överhängande hot mot skyddet av försäkringstagare eller det finansiella systemets stabilitet. Dessa befogenheter ska gälla vid exceptionella omständigheter som leder till likviditetsrisker för hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden och vid exceptionella sektorsomfattande chocker. Finansinspektionen får då bland annat begränsa eller tillfälligt stoppa vinstutdelning till aktieägare, begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter, och begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning samt i vissa särskilda fall tillfälligt upphäva livförsäkringstagares återköpsrätt. Det bör dock särskilt betonas att det är fråga

om tillfälliga ingripanden som Finansinspektionen endast kan tillämpa under extrema omständigheter.

Grupptillsyn

Enligt Solvens II-regelverket ska tillsyn inte bara utövas över de enskilda företagen. Om ett företag ingår i en grupp ska tillsyn utövas också över gruppen som helhet. Grupptillsynen varierar utifrån vilka företag som ingår i respektive grupp. Den mest omfattande grupptillsynen innebär krav på grupp-solvens, rapportering av riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp, företagsstyrning för gruppen samt tillgång till information och offentliggöranden.

Genom ändringsdirektivet görs det vissa ändringar i Solvens II-direktivets bestämmelser om grupptillsyn. I flera fall rör det sig om ändringar och förtydliganden för att uppnå en mer enhetlig tillsyn inom hela EES. På motsvarande sätt som för enskilda företag införs bestämmelser om proportionalitetsåtgärder och om lättnader för små och icke-komplexa grupper. Därutöver utvidgas tillämpningsområdet för grupptillsyn till att omfatta också företag som i praktiken är och uppträder som grupp, trots att det saknas kapitalkopplingar mellan företagen, så kallade horisontella grupper. Detta kräver dock en särskild prövning av Finansinspektionen. Flera lagändringar föreslås i försäkringsrörelselagen för att ändringarna i Solvens II-direktivet ska få genomslag i svensk rätt.

Översyn av den svenska regleringen av vissa frågor inom försäkrings- och tjänstepensionsområdet

Sanktionsavgifter

När det gäller sanktionsavgifter för försäkringsföretag, specialföretag och tjänstepensionsföretag föreslås en ändrad modell för att bestämma en sanktionsavgift mot ett företag. Ändringarna rör i första hand den högsta möjliga sanktionsavgiften, det vill säga den avgift som ska dömas ut som ett alternativ till att återkalla ett rörelsetillstånd. Den föreslagna modellen överensstämmer med vad som gäller enligt flera andra regelverk på finansmarknadsområdet.

En sanktionsavgift för ett försäkringsföretag, specialföretag eller ett tjänstepensionsföretag ska fastställas till högst det högsta av

1. 10 procent av företagets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår,
2. två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller
3. ett belopp motsvarande 5 000 000 euro.

Det föreslås även införas en ny möjlighet att ingripa mot en fysisk eller juridisk person som anskaffar eller avyttrar ett kvalificerat ägande i ett försäkrings- eller ett tjänstepensionsföretag utan att underrätta Finansinspektionen. Ett sådant ingripande ska ske genom en sanktionsavgift.

Enligt de nu gällande regelverken har Finansinspektionen begränsade möjligheter att ingripa mot företrädare för försäkringsföretag, specialföretag och tjänstepensionsföretag, dvs. styrelseledamöter och verkställande direktör. Detta avviker från vad som gäller enligt flera andra regelverk på finansmarknadsområdet, till exempel kreditinstitut. För att uppnå ett mer ändamålsenligt regelverk för ingripanden föreslås att Finansinspektionen ges utökade möjligheter att ingripa mot företrädare för försäkringsföretag, specialföretag och tjänstepensionsföretag. Detta ska bland annat gälla om företaget har fått tillstånd att bedriva verksamhet på felaktiga grunder, inte uppfyller de grundläggande kraven för verksamheten eller försvårar tillsynen genom att till Finansinspektionen lämna felaktiga eller inga uppgifter alls. Ett ingripande mot en företrädare ska kunna ske genom ett förbud om att under viss tid inneha en motsvarande ställning eller en sanktionsavgift.

Möjligheter att ta upp förlagslån för att stärka kapitalbasen

Inledning

Ett förlagslån är en efterställd skuld. Det innebär att långivaren har rätt till betalning av såväl kapital som ränta först efter det att andra oprioriterade fordringsägare har fått betalt, vid exempelvis en konkurs. Vid förlagslån upprättas förlagsbevis som är ett räntebärande

skuldebrev. En viktig skillnad mellan förlagslån och till exempel företagsobligationer, är att kreditrisken är högre för långivaren i ett förlagslån. Anledningen är att om företaget går i konkurs, har innehavarna av förlagslånen rätt till betalning från företags konkursbo efter obligationsinnehavarna. Givetvis gäller detta även i förhållande till försäkringstagarna, som också har särskild förmånsrätt i skuld-täckningstillgångarna.

Försäkringsföretag

Inledning

Om upplåning generellt är tillåten på försäkringsområdet är en rörelserättslig fråga som inte regleras av Solvens II-direktivet eller andra EU-direktiv. Varje medlemsstat styr över dessa regler. Vad som måste beaktas i sammanhanget är dock förbudet mot försäkringsfrämmande verksamhet. Det som däremot tydligt framgår av Solvens II-direktivet och Solvens II-förordningen är om och i så fall hur ett befintligt förlagslån får räknas med i kapitalbasen.

En grundläggande förutsättning för att få ta upp förlagslån är att förlagslånet i sig till art och volym är tillåtet enligt bestämmelsen om upplåning i försäkringsrörelselagen. En sådan bestämmelse finns i 4 kap. 6 § i den lagen. Ett försäkringsföretag får ta upp eller ta över lån (upplåning) bara om det görs för att effektivisera kapitalförvaltningen eller om det i övrigt är motiverat av försäkringsrörelsen (första stycket). Det krävs dessutom att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till rörelsens omfattning och kapitalbasens storlek (andra stycket). Från kravet om ringa betydelse är det möjligt att ansöka om undantag hos Finansinspektionen. För att i ett enskilt fall få undantag krävs särskilda skäl (tredje stycket).

Reglerna infördes i försäkringsrörelselagen den 1 januari 2000. Ett skäl för införandet var att hindra branschglidning mellan olika typer av finansföretag (se även förbudet mot försäkringsfrämmande verksamhet i den lagen). En annan orsak är att lån är skulder. En omfattande upplåning till art eller volym riskerar att långsiktigt underminera försäkringstagarnas skyddsintressen.

Det finns behov av att utöka möjligheten att uppta förlagslån

Utredningen föreslår att det från upplåningsbegränsningen i försäkringsrörelselagen ska införas ett undantag för lån som är efterställda andra borgenärers fordringar (förlagslån) och att sådana lån får tas upp motsvarande högst 8 procent av primärkapitalet i kapitalbasen.

Som skäl för förslaget anför utredningen i huvudsak följande. Det kan konstateras att utformningen av upplåningsbegränsningen och den praxis som är knuten till nu aktuell bestämmelse i försäkringsrörelselagen innebär att försäkringsföretagen visserligen får ta upp lån för att räkna in i kapitalbasen, men att det endast kan ske när det finns en faktisk och konkret risk för att kapitalbasen kommer att bli otillräcklig. Detta får till följd att det i praktiken lämnas små möjligheter att ta upp förlagslån överstigande upplåning som anses vara av ”ringa betydelse”, men även inom ramen för det begreppet, eftersom det även i dessa, sistnämnda situationer krävs att ändamålskriterierna i nu aktuell bestämmelses första stycke är uppfyllda.

Lånebegränsningen i försäkringsrörelselagen är en rörelserättslig reglering som beslutas av varje enskild medlemsstat. Den har inte sitt ursprung i det, näst intill fullharmoniserade Solvens II-direktivet. Begränsningen har i stället sin ursprungliga grund dels i förbudet mot försäkringsfrämmande verksamhet som säkerställer att svenska försäkringsbolag inte bedriver tillståndspliktig verksamhet som kan jämföras med bank- eller finansieringsverksamhet, dels, och numera framför allt, i uppfattningen att en omfattande upplåning riskerar att långsiktigt underminera försäkringstagarnas skyddsintressen. Aktivitet handlar om att hitta en lagom nivå för risktagande. Dessa skäl för en lånebegränsning är gällande även i dag.

Det kan å andra sidan sägas finnas ett relativt stort behov av lånefinansiering, åtminstone för vissa svenska försäkringsföretag. Detta gäller särskilt nystartade företag, omstrukturerade företag, företag som ingår stora affärer i sin kapitalförvaltning, företag nära en konkurs och företag under avveckling. Försäkringsföretag som befinner sig i dessa situationer kan behöva ta upp lån för att säkerställa fortsatt drift eller för att effektivisera kapitalförvaltningen.

Även stora och finansiellt stabila försäkringsföretag kan ha behov av att ta upp lån och då framför allt förlagslån i syfte att stärka kapitalbasen och skapa en extra buffert, vilket ger ett bättre skydd för försäkringstagarna. Genom att använda förlagslån i stället för eget

kapital i viss utsträckning kan försäkringsföretaget uppnå en lägre finansieringskostnad, vilket i förlängningen kan komma försäkringstagarna till del genom lägre premier. En särskild fördel med förlagslån är att de, till skillnad från traditionella lån, är efterställda andra skulder och därmed inte medför samma krav på omedelbar återbetalning vid finansiella svårigheter. Förlagslån inom vissa, strikta gränser kan därigenom stärka företagets finansiella motståndskraft utan att i samma utsträckning som annan upplåning öka riskerna. Den EU-rättsliga regleringen ger även uttryck för ställningstagandet att de förlagslån som får räknas in i kapitalbasen är en finansieringskälla som inte äventyrar ett företags stabilitet eller försäkringstagarnas skyddsintressen.

Det bör även framhållas att en möjlighet för försäkringsföretagen att ta upp förlagslån inte bara är motiverat ur ett nationellt behov av flexibilitet i kapitalförvaltningen, utan även ur ett konkurrensneutralt perspektiv inom EU. I dagsläget befinner sig svenska företag i ett sämre utgångsläge jämfört med sina europeiska motsvarigheter, där förlagslån i genomsnitt utgör cirka 8 procent av kapitalbasen. Att tillåta förlagslån i kapitalbasen i större utsträckning än i dag skulle därmed bidra till att skapa likvärdiga konkurrensvillkor inom den inre marknaden.

Det är givetvis viktigt att lån för dessa ändamål kan tas upp innan det är helt nödvändigt, det vill säga vid svag solvens. Generellt är det lätt att förstå att svag kapitalstyrka och ett starkt behov av kapitaltillskott i absolut närtid ger dåliga förutsättningar för att få teckna lån till goda villkor. Svenska försäkringsföretag bör således ges möjlighet att stärka kapitalbasen genom förlagslån även om företaget inte befinner sig i ett ansträngt finansiellt läge. Försäkringsföretag har behov av att kunna planera och säkerställa en sund finansiering av försäkringsrörelsen löpande över tid.

I sammanhanget bör dock även beaktas att kapitalbasen är den buffert som ska kunna användas vid hastigt uppkomna solvensproblem. Här är det försäkringstagarnas skyddsintresse som gör att lån, varken i stora volymer eller i komplicerade instrument, inte bör ingå i förvaltningen i någon större omfattning. Om så var fallet skulle en alltför liten del av kapitalbasen fylla sitt syfte att i en problemsituation snabbt kunna omvandlas till kontanta medel och användas för betalning, eller att onödigt risk tas med företagets medel.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan finns det anledning att – som ett undantag från upplånebegränsningen i försäkringsrörelselagen – införa en bestämmelse om att försäkringsföretag ska få ta upp förlagslån i större utsträckning än enligt den nuvarande tillämpningen av dessa bestämmelser. Bestämmelsen bör innehålla en begränsning innebärande att förlagslån endast får tas upp motsvarande högst 8 procent av primärkapitalet i kapitalbasen. En nivå som speglar EU-genomsnittet för efterställda instrument i kapitalbasen. Denna undantagsnivå är således delvis vald av konkurrensneutralitetsskäl. Den är dock givetvis även vald för att skydda försäkringstagarna; en tillräckligt stor del av kapitalbasen ska kunna fylla sitt syfte i en problemsituation. Upplåningen får inte vara så omfattande att den riskerar att långsiktigt underminera försäkringstagarnas skyddsintressen; något som uppnås med vald nivå.

Tjänstepensionsföretag

Inledning

I artikel 19.3 i andra tjänstepensionsdirektivet anges att tjänstepensionsinstitut ska förbjudas att ta upp lån eller ställa säkerheter för tredje parts vägnar. Tjänstepensionsinstitut får dock, för en begränsad period, ta upp vissa lån som endast syftar till att tillgodose likviditetsbehov. När ett lån väl har tagits upp beskriver artikel 16.3 om och hur lånet för räknas med i kapitalbasen.

I 4 kap. 7 § lagen om tjänstepensionsföretag stadgas att ett tjänstepensionsföretag får ta upp eller ta över lån (upplåning) bara om det görs för att tillgodose tillfälliga likviditetsbehov eller för att uppfylla kraven på en tillräcklig kapitalbas i 7 kap. (första stycket). Paragrafens andra och tredje stycke motsvarar helt 4 kap. 6 § i försäkringsrörelselagen (se ovan).

Ingen anledning att ändra gällande upplånebegränsning

Utredningen gör bedömningen att det inte finns anledning att ändra gällande bestämmelser om upplånebegränsning för tjänstepensionsföretag.

Som skäl för bedömningen anför utredningen följande. Tjänstepensionsrörelse i Sverige har sitt ursprung i livförsäkringsrörelse. Det är naturligt att det långa sparande som tjänstepension utgör till stora delar följer en liknande reglering som livförsäkringssparande.

Eiopa har uppmärksammat frågan om att lån i tjänstepensionsrörelse är inkonsekvent reglerad. Enligt artikel 62 i andra tjänstepensionsdirektivet anges att kommissionen senast den 13 januari 2023 skulle ha gjort en översyn av direktivet och rapporterat om dess tillämpning och verkan till Europaparlamentet och rådet. Någon utvärdering har ännu inte gjorts.

I lagen om tjänstepensionsföretag finns redan i dag en bestämmelse som vidgar möjligheten till förlagslån något utöver andra tjänstepensionsdirektivets tydliga lånebegränsning. Det finns därför inte anledning att nu ändra gällande bestämmelser om upplånebegränsning för tjänstepensionsföretag.

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till lag om resolution av försäkringsföretag

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Inledande bestämmelser och definitioner

Lagens innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om ett särskilt förfarande under statlig kontroll för återhämtning och resolution av verksamhet som bedrivs av

1. försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i unionen och som omfattas av det tillämpningsområde som anges i artikel 2 i Sovens II-direktivet,

2. moderförsäkrings- och moderåterförsäkringsföretag som är etablerade i unionen,

3. försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är etablerade i unionen,

4. moderförsäkringsholdingbolag i en medlemsstat och blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat,

5. moderförsäkringsholdingföretag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen, och

6. filialer till försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i ett tredjeland och som uppfyller villkoren i artiklarna 75–80 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

Lagen innehåller också regler och förfaranden för leverantörer av väsentliga tjänster när det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget försätts i resolution.

2 § Med resolution avses enligt denna lag en tillämpning av resolutionsverktyg för att uppnå ett eller flera av de resolutionsändamål som avses i 4 §.

Ansvarig myndighet

3 § Frågor om åtgärder enligt denna lag prövas av Riksgäldskontoret (resolutionsmyndigheten).

Resolutionsändamålen

4 § Ändamålen med resolution (resolutionsändamålen) är att

1. skydda försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägars kollektiva intressen,
2. upprätthålla finansiell stabilitet,
3. säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls, och
4. skydda offentliga medel.

Allmänna tillämpningsprinciper

5 § Resolutionsåtgärderna ska tillämpas på ett sätt som medför att företagets

1. aktieägare bär förluster först, och
2. försäkringstagare och andra borgenärer bär, om inte annat anges i denna lag, förluster efter ägarna i den inbördes ordning som hade gällt om företaget hade varit försatt i konkurs eller i likvidation.

6 § Det ekonomiska utfallet för ägare, försäkringstagare och andra borgenärer ska inte bli sämre vid resolution än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation.

Proportionalitet

7 § Ett beslut enligt denna lag eller föreskrifter som meddelas i anslutning till lagen får fattas bara om skälen för beslutet uppväger det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller för något annat motstående intresse.

Tillämpningen av denna lag och av föreskrifter som meddelas i anslutning till lagen ska stå i proportion till arten av företagets verksamhet, dess aktieägarstruktur, juridiska form, riskprofil, storlek, juridiska ställning och graden av sammankoppling med andra företag eller med det finansiella systemet i allmänhet samt till omfattningen av och komplexiteten hos företagets verksamhet.

Definitioner

8 § I denna lag avses med

krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen,

Solvens II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2994,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU

samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, och

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

9 § I denna lag betyder

aktieägare: en innehavare av äganderättsinstrument,

avtal om finansiell äganderättsöverföring: avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG,

avveckling: avveckling av tillgångarna i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e,

bankdag: en dag förutom lördag, söndag eller dag som är allmän helgdag i den berörda medlemsstaten,

betydande gränsöverskridande verksamhet: betydande gränsöverskridande verksamhet enligt definitionen i artikel 152aa.1 i i Solvens II-direktivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat: ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i en medlemsstat och som inte självt är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i samma medlemsstat,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen: ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som inte är ett dotterföretag till ett företag som är auktoriserat i någon medlemsstat eller till ett annat försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat,

central motpart: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister,

derivat: ett derivat enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

dotterföretag inom unionen: ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har sitt huvudkontor i en medlemsstat och som är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland,

drabbad borgenär: en borgenär vars fordran hänförs till en skuld som skrivits ned eller konverterats till aktier eller andra äganderättsinstrument genom utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheten i samband med tillämpning av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget,

EES-försäkringsgivare: en EES-försäkringsgivare enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

europiskt resolutionskollegium: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 71,

extraordinärt offentligt finansiellt stöd: statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos en enhet som avses i artikel 1.1 a–e, eller hos en grupp vilken en sådan enhet tillhör,

filial: en filial enligt definitionen i artikel 13.11 i Solvens II-direktivet,

finansiella avtal: finansiella avtal enligt definitionen i artikel 2.1.100 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG,

finansieringsarrangemang: ett sådant arrangemang som avses i 24 kap. eller motsvarande arrangemang i ett annat land inom EES,

företag i resolution: någon av de enheter som avses i artikel 1.1 a–e och för vilka en resolutionsåtgärd vidtas,

försäkringsfordran: en försäkringsfordran enligt definitionen i artikel 268.1 g i Solvens II-direktivet,

försäkringsföretag: ett företag som har tillstånd att bedriva försäkringsrörelse enligt försäkringsrörelselagen,

försäkringsgivare från tredjeland: en försäkringsgivare från tredjeland enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

försäkringsgarantisystem: ett system som är officiellt erkänt av en medlemsstat och som finansieras genom bidrag från försäkrings- eller

återförsäkringsföretag eller försäkringstagare och som garanterar betalning av godtagbara försäkringsfordringar, helt eller delvis, till berättigade försäkringstagare, försäkrade parter och förmånstagare, eller som säkerställer att försäkringarna upprätthålls, om ett försäkringsföretag inte kan eller sannolikt inte kommer att kunna uppfylla sina skyldigheter och åtaganden enligt sina försäkringsavtal,

försäkringsholdingföretag: ett försäkringsholdingföretag enligt 1 kap. 16 d § försäkringsrörelselagen,

försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet: ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt 1 kap. 16 e § försäkringsrörelselagen,

grupp: en grupp enligt definitionen i artikel 212.1 c i Solvens II-direktivet,

gruppresolution:

– vidtagande av resolutionsåtgärder på moderföretagsnivå eller på nivån för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är föremål för grupp tillsyn, eller

– den samordnade tillämpningen av resolutionsverktyg och resolutionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter med avseende på företag i gruppen,

grupp tillsynsmyndighet: en grupp tillsynsmyndighet enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

gränsöverskridande grupp: en grupp med företag etablerade i fler än en medlemsstat,

kapitalbas: kapitalbas enligt vad som föreskrivs i artikel 87 i Solvens II-direktivet,

konverteringskurs: den faktor som fastställer det antal aktier eller andra äganderättsinstrument som en skuld i en särskild skuldklass ska konverteras till, med hänvisning antingen till ett enda skuldinstrument i skuldklassen i fråga eller till ett särskilt värde per enhet av en fordran,

kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i tillsynsförordningen,

krisförebyggande åtgärd: ett utövande av befogenheter att instruera ett företag att åtgärda brister eller hinder för möjligheten till återhämtning enligt artikel 6.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, utövande av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution enligt artikel 15 eller 16 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, tillämpning av alla eventuella åtgär-

der enligt artiklarna 137, 138.3, 138.5, 139.3 och 140 i Solvens II-direktivet samt tillämpning av en förebyggande åtgärd enligt artikel 141 i Solvens II-direktivet,

kritiska funktioner: aktiviteter, tjänster eller transaktioner som utförs av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag för tredje parts räkning och som inte kan ersättas inom en rimlig tidsfrist eller till en rimlig kostnad, i fall där försäkrings- eller återförsäkringsföretagets oförmåga att utföra dessa aktiviteter, tjänster eller transaktioner sannolikt skulle leda till betydande konsekvenser för det finansiella systemet eller realekonomin i en eller flera medlemsstater, inbegripet särskilt de konsekvenser som följer av effekterna på den sociala välfärden för ett stort antal försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande parter, eller som följer av systemstörningar eller en förlust av allmänt förtroende för försäkringstjänster,

kvalificerade skulder: skulder och kapitalinstrument som inte räknas som nivå 1-instrument, nivå 2-instrument eller nivå 3-instrument i en enhet enligt artikel 1.1 a–e, och som inte är undantagna från tillämpningsområdet för nedskrivnings- eller konverteringsverktyget i enlighet med artikel 35.5–35.8,

kvittningsavtal: ett avtal i enlighet med vilket två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter som företaget i resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra,

kärnaffärsområden: affärsområden och kringtjänster som utgör materiella källor till inkomst eller vinst eller har ett materiellt franchisevärde för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller för en grupp som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillhör,

leverantör av väsentliga tjänster: en enhet som tillhandahåller varor eller tjänster, såsom it-tjänster, försörjningstjänster och uthyrning, förvaltning och underhåll av lokaler, som behövs för att fortlöpande upprätthålla ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, eller som behövs för att säkerställa ett upprätthållande av försäkrings-skyddet, och som ingår i samma grupp som det företaget,

litet och icke-komplext företag: ett litet och icke-komplext företag enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

livförsäkringsföretag: ett försäkringsföretag som uteslutande eller så gott som uteslutande driver direkt livförsäkringsrörelse eller rörelse avseende återförsäkring av livförsäkringsrörelse. Andra försäkringsföretag är skadeförsäkringsföretag,

moderföretag: ett moderföretag enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

moderföretag med det yttersta ägarintresset: detsamma som enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

moderförsäkringsholdingföretag i en medlemsstat: ett försäkringsholdingföretag som är etablerat i en medlemsstat och som inte är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i samma medlemsstat,

moderförsäkringsholdingföretag inom unionen: ett moderförsäkringsholdingföretag i en medlemsstat som inte är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett annat försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i någon medlemsstat,

mottagande enhet: en enhet till vilken aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder eller en kombination av dessa poster överförs från ett företag i resolution,

nettningsavtal: ett avtal i enlighet med vilket ett antal fordringar eller skyldigheter kan omvandlas till en enda nettofordran, inklusive nettningsavtal om slutavräkning där fullgörandet av parternas skyldigheter påskyndas när en utlösande händelse inträffar (oavsett hur och var denna definieras) så att de ska fullgöras omedelbart eller avslutas, och i båda fallen omvandlas till eller ersätts av en enda nettofordran, inbegripet slutavräkningsklausuler enligt definitionen i artikel 2.1 n i) i direktiv 2002/47/EG och nettning enligt definitionen i artikel 2 k i direktiv 98/26/EG,

nivå 1-instrument: primärkapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.1 i Solvens II-direktivet,

nivå 2-instrument: primärkapitalposter och tilläggskapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.2 i Solvens II-direktivet,

nivå 3-instrument: primärkapitalposter och tilläggskapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.3 i Solvens II-direktivet,

reglerad marknad: detsamma som enligt 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

relevant myndighet i tredjeland: en myndighet i tredjeland med ansvar för funktioner som är jämförbara med de funktioner som utförs av resolutionsmyndigheter eller tillsynsmyndigheter enligt detta direktiv,

resolutionsförfaranden i tredjeland: en åtgärd enligt rätten i ett tredjeland som syftar till att hantera ett fallissemang i ett försäkrings- eller

återförsäkringsföretag från tredjeland eller ett moderföretag i tredje-land som är jämförbar, i termer av mål och förväntade resultat, med resolutionsåtgärder enligt detta direktiv,

resolutionskollegium: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 70,

resolutionsmyndighet på gruppnivå: resolutionsmyndigheten i den medlemsstat i vilken grupptillsynsmyndigheten är belägen,

resolutionsverktyg: ett sådant verktyg som avses i 9 kap. 1 § eller motsvarande verktyg i ett annat land inom EES,

skuld med säkerhet: en skuld där borgenärens rätt till betalning eller annan form av fullgörande är säkrad genom inteckning, pantsättning eller panträtt i egendom, eller avtal om säkerheter inklusive skuldförpliktelser till följd av återköpstransaktioner eller andra avtal om säkerheter för överförande av äganderätt,

skuldinstrument: obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument,

tillgångs- och skuldförvaltningsenhet: en juridisk person som uppfyller kraven i artikel 30.2,

tillämpliga kapitalinstrument: nivå 1-instrument, nivå 2-instrument eller nivå 3-instrument,

tredjelandsfilial som har tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet i Sverige: en sådan försäkringsgivare från tredjeland som har tillstånd enligt 4 kap. 1 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige att bedriva försäkringsrörelse i Sverige,

unionens regler om statligt stöd: den ram som fastställs genom artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget samt förordningar och alla unionsakter, inbegripet riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden, som utfärdats eller antagits med stöd av artikel 108.4 eller 109 i EUF-fördraget,

unionsfilial till ett företag i tredjeland: en filial till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från tredjeland som är belägen i en medlemsstat,

uppsägningsrätt: rätten att säga upp ett avtal, rätten att påskynda, slutavräkna, kvitta eller netta skyldigheter eller liknande bestämmelser som upphäver, modifierar eller utsläcker en avtalsparts skyldighet eller en bestämmelse som hindrar en skyldighet enligt avtalet från att uppkomma som annars skulle uppkomma,

utsett nationellt makrotillsynsorgan: den myndighet som har anförtrotts genomförandet av den politik för makrotillsyn som avses i rekommendation B.1 i rekommendationen från Europeiska systemrisknämnden av den 22 december 2011 om de nationella myndigheternas mandat för makrotillsyn (ESRB/2011/3),

värdepappersföretag: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen,

återförsäkringsföretag: ett återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i Solvens II-direktivet,

återförsäkringsbolag: ett återförsäkringsbolag enligt 1 kap. 10 § försäkringsrörelselagen, och

äganderättsinstrument: aktier, andra instrument som ger äganderätt, instrument som kan konverteras till eller ge rätt att förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument, samt instrument som utgör intressen i aktier eller andra äganderättsinstrument.

Resolutionskollegier

10 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, inrätta ett resolutionskollegium för varje enskild grupp som omfattas av krav på resolutionsplanering.

Riksgäldskontoret ska, om myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, vara ordförande i ett resolutionskollegium.

11 § Riksgäldskontoret behöver inte inrätta ett resolutionskollegium för en grupp om andra grupper eller kollegier utför sådana funktioner och uppgifter som avses i artikel 70.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och uppfyller alla villkor och förfaranden, inbegripet de om medlemskap och deltagande i resolutionskollegier som fastställs i artikel 70 och 72 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. I sådana fall ska det som anges om resolutionskollegier avse de andra grupperna eller kollegierna.

Europeiska resolutionskollegier

12 § Om en försäkringsgivare från tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland har dotterföretag som är etablerade i två eller flera länder inom EES, eller har två eller flera unionsfilialer till ett tredje-

landsföretag vilka betraktas som betydande av två eller flera länder inom EES, får Riksgäldskontoret tillsammans med resolutionsmyndigheter i länderna inom EES där dotterföretagen är etablerade eller där unionsfilialerna till ett tredjelandsföretag är belägna inrätta ett europeiskt resolutionskollegium för företagen.

13 § Riksgäldskontoret ska vara ordförande i ett europeiskt resolutionskollegium om det i gruppen bara finns ett moderföretag som har sitt huvudkontor inom EES och det moderföretaget har sitt huvudkontor i Sverige och innehar alla dotterföretag inom EES till en försäkringsgivare från tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland.

Om det i gruppen inte i något land inom EES finns ett sådant moderföretag som avses i första stycket, ska Riksgäldskontoret vara ordförande om dotterföretaget som har det högsta värdet av totala tillgångar i balansräkningen har sitt huvudkontor i Sverige.

2 kap. Resolutionsplaner

Upprättande av en resolutionsplan

1 § Riksgäldskontoret ska upprätta en resolutionsplan för ett försäkringsföretag om

1. det vid en jämförelse med andra försäkringsföretag, är mer sannolikt att resolutionsåtgärder skulle ligga i allmänhetens intresse om företaget fallerar, eller
2. företaget utför en kritisk funktion.

2 § Vid ett beslut enligt 1 § ska Riksgäldskontoret beakta försäkringsföretagets

1. storlek,
2. affärsmodell,
3. riskprofil,
4. sammankoppling med andra företag, och
5. utbytbarhet

Om försäkringsföretaget bedriver gränsöverskridande verksamhet ska Riksgäldskontoret i synnerhet beakta den verksamheten.

Riksgäldskontoret beakta behovet av att använda resolutionsåtgärder för att uppnå resolutionsändamålen.

3 § En resolutionsplan ska inte upprättas för ett försäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av resolutionsplanering.

En resolutionsplan ska bara upprättas för ett litet och icke-komplext företag om företaget utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå.

4 § Riksgäldskontoret ska se till att minst 40 procent av den svenska marknaden för livförsäkring och livåterförsäkring samt minst 40 procent av den svenska marknaden för skadeförsäkring och skadeåterförsäkring ska omfattas av krav på resolutionsplanering.

Marknadsandelen för livförsäkring ska baseras på försäkrings-tekniska avsättningar brutto. För skadeförsäkring ska marknadsandelen baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna.

Vid beräkningen av marknadstäckningsgraden får dotterföretag i en grupp beaktas om de omfattas av gruppresolutionsplanen.

5 § Riksgäldskontoret får inte besluta om en resolutionsplan om det föreligger väsentliga hinder för möjligheten till resolution.

6 § En resolutionsplan ska ses över minst vartannat år.

En resolutionsplan ska alltid ses över

1. efter varje väsentlig förändring av försäkringsföretagets juridiska eller organisatoriska struktur eller av företagets affärsverksamhet eller finansiella ställning, om förändringen skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt skulle nödvändiggöra en revidering av planen,

2. när en väsentlig förändring av försäkringsföretagets finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt nödvändiggör en revidering av planen, blir förutsebar.

Vid behov ska resolutionsplanen uppdateras.

Ett försäkringsföretag ska utan dröjsmål underrätta Riksgäldskontoret om varje händelse som kan kräva en uppdatering av resolutionsplanen. Även Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta Riksgäldskontoret om en sådan händelse.

7 § Riksgäldskontoret ska ge Finansinspektionen tillfälle att yttra sig innan Riksgäldskontoret beslutar om en resolutionsplan.

Om ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, ska Riksgäldskontoret överlämna ett utkast till resolutionsplan till den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten bedrivs. Riksgäldskontoret ska bemöta synpunkter som den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten i det andra landet lämnar.

8 § Riksgäldskontoret ska överlämna en resolutionsplan och uppdateringar av planen till Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter.

Riksgäldskontoret ska informera ett försäkringsföretag om sammanfattningen av huvudinslagen i en resolutionsplan.

9 § Om en EES-försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, får Riksgäldskontoret och Finansinspektionen granska om åtgärder i ett utkast till resolutionsplan skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i Sverige. Synpunkter ska lämnas till resolutionsmyndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland.

Vid oenigheter med resolutionsmyndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland, får Riksgäldskontoret eller Finansinspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, i enlighet med 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010, bistår med icke-bindande medling.

10 § Riksgäldskontoret ska beakta och följa de resolutionsplaner som upprättats.

Riksgäldskontoret får avvika från en upprättad plan om myndigheten anser att resolutionsändamålen uppnås mer effektivt med hjälp av andra åtgärder än de som anges i planen.

Bedömning av möjligheten till resolution

11 § I samband med att Riksgäldskontoret upprättar eller uppdaterar en resolutionsplan för ett försäkringsföretag, ska myndigheten bedöma möjligheten till resolution av företaget.

Resolution av ett försäkringsföretag ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att

1. företaget kan avvecklas genom konkurs eller likvidation, eller
2. Riksgäldskontoret kan försätta företaget i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter på företaget.

En bedömning får inte förutsätta tillgång till statligt stöd utöver, i förekommande och tillämpliga fall, användning av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

12 § Om Riksgäldskontoret bedömer att resolutionsåtgärder kan vara nödvändiga med hänsyn till allmänintresset, eftersom en avveckling genom konkurs eller likvidation inte skulle uppfylla resolutionsändamålen i samma utsträckning som en eller flera resolutionsåtgärder, ska myndigheten:

1. välja den eller de resolutionsåtgärder som är lämpliga för att uppnå resolutionsändamålen utifrån försäkringsföretagets struktur och affärsmodell,

2. bedöma om det är möjligt att vidta den eller de resolutionsåtgärder som valts på ett ändamålsenligt sätt inom en lämplig tidsram och identifiera eventuella hinder för genomförande av resolutionsåtgärder, och

3. bedöma trovärdigheten av den eller de resolutionsåtgärder som valts, med beaktande av resolutionens sannolika påverkan på de finansiella systemen eller realekonomierna i Sverige eller EES och skyddet av försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägars kollektiva intressen, i syfte att säkerställa att de kritiska funktioner som utförs av försäkringsföretaget kan utföras utan avbrott.

Innehåll i en resolutionsplan

13 § En resolutionsplan ska ange de resolutionsåtgärder som Riksgäldskontoret avser att vidta om försäkringsföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution. En resolutionsplan får inte förutsätta att statligt stöd lämnas.

En resolutionsplan ska innehålla:

1. En sammanfattning av huvudinslagen i planen.

2. En sammanfattning av de väsentliga förändringar för försäkringsföretaget som inträffat sedan den senaste resolutionsrelaterade informationen lämnades in.

3. En beskrivning av hur kritiska funktioner och kärnaffärsområden, i den utsträckning som krävs, skulle kunna avskiljas juridiskt och ekonomiskt från övriga funktioner för att säkerställa fortsatt verksamhet efter försäkringsföretagets fallissemang.

4. En sammanställning av de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerheter.

5. En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.

6. En detaljerad beskrivning av Riksgäldskontorets bedömning av möjligheten till resolution, inbegripet en bedömning av hur genomförbar och trovärdig en avveckling enligt normala insolvensförfaranden är.

7. En beskrivning av de åtgärder som krävts för att undanröja eller hantera väsentliga hinder för möjligheten till resolution.

8. En förklaring av hur resolutionsalternativen skulle kunna finansieras utan antagande om statligt stöd utöver, i förekommande fall, användningen av finansieringsarrangemang.

9. En detaljerad beskrivning av de olika resolutionsstrategierna med beaktande av de olika möjliga scenarierna samt de tillämpliga tidsramarna.

10. En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden.

11. En analys av resolutionsplanens effekter på försäkringsföretagets anställda, inbegripet en bedömning av därmed förknippade kostnader, och en beskrivning av planerade förfaranden för samråd med personalen under resolutionsprocessen, i tillämpliga fall med beaktande av nationella system för dialog mellan arbetsmarknadens parter.

12. En plan för kommunikation med media och allmänheten.

13. En beskrivning av försäkringsföretagets grundläggande verksamhet och system för att upprätthålla företagets operativa verksamhet.

Om försäkringsföretaget har yttrat sig över resolutionsplanen ska yttrandet återges i resolutionsplanen.

14 § I resolutionsplanen ska det anges alternativ till att använda resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter.

Vid bestämmande av alternativen för användning av resolutionsverktyg och utövande av resolutionsbefogenheter ska relevanta reso-

lutionsscenarier beaktas, inbegripet ett scenario där försäkringsföretagets fallissemang är en isolerad händelse och ett scenario där det inträffar vid en tidpunkt med mer omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser.

Hinder för möjligheten till resolution

15 § Om Riksgäldskontoret vid upprättande av en resolutionsplan bedömer att det finns väsentliga hinder för möjligheten till resolution av ett försäkringsföretag, ska Riksgäldskontoret underrätta försäkringsföretaget och Finansinspektionen om hindren.

Riksgäldskontoret ska samtidigt som myndigheten underrättar försäkringsföretaget om hindren, förelägga företaget att inom fyra månader föreslå åtgärder för att undanröja eller hantera hindren och en tidsplan för genomförande av sådana åtgärder. I tidsplanen ska hänsyn tas till orsakerna till hindren.

16 § Om Riksgäldskontoret anser att de åtgärder som ett försäkringsföretag föreslår inte effektivt undanröjer eller hanterar hindren för möjligheten till resolution, ska myndigheten förelägga företaget att vidta någon eller några av de åtgärder som anges i 17 §. Ett försäkringsföretag ska inom en månad föreslå en plan för att genomföra åtgärderna.

Innan Riksgäldskontoret beslutar om ett föreläggande om att vidta åtgärder, ska myndigheten särskilt beakta den potentiella effekten av sådana åtgärder på lönsamheten och stabiliteten för försäkringsföretagets löpande verksamhet och för den inre marknaden. Riksgäldskontoret ska ge Finansinspektionen tillfälle att yttra sig innan ett beslut.

17 § I enlighet med 16 § får Riksgäldskontoret förelägga ett försäkringsföretag om att vidta följande åtgärder:

1. Att se över gruppinterna finansieringsarrangemang eller ompröva avsaknaden av sådana, eller upprätta serviceavtal, antingen gruppinterna avtal eller avtal med tredje part.

2. Att begränsa företagets maximala enskilda och sammanlagda exponeringar.

3. Att införa särskilda eller regelbundna kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamål.

4. Att avyttra specifika tillgångar eller omstrukturera skulder.
5. Att begränsa eller upphöra med en specifik befintlig eller föreslagen verksamhet.
6. Att begränsa eller förhindra utveckling av nya eller befintliga affärsområden eller försäljning av nya eller befintliga produkter.
7. Att ändra återförsäkringsstrategin.
8. Att ändra den juridiska eller operativa strukturen för företaget eller varje företag i gruppen som direkt eller indirekt står under företagets kontroll så att komplexiteten minskas för att säkerställa att kritiska funktioner juridiskt och operativt kan avskiljas från övriga funktioner genom tillämpning av resolutionsverktygen.
9. Att ett försäkringsföretag eller ett moderföretag ska inrätta ett moderförsäkringsholdingföretag i en medlemsstat eller ett moderförsäkringsholdingföretag inom unionen.
10. Om försäkringsföretaget är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet, att försäkringsholdingföretaget med blandad verksamhet inrättar ett separat försäkringsholdingföretag för att kontrollera försäkringsföretaget, om ett inrättande av ett sådant försäkringsholdingföretag är nödvändigt för att underlätta resolutionen av försäkringsföretaget och för att undvika att tillämpningen av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheterna får negativa konsekvenser för den icke-finansiella delen av gruppen.

18 § När Riksgäldskontoret bestämmer vilken eller vilka åtgärder som ett försäkringsföretag ska vidta, ska myndigheten ange på vilket sätt det som företaget har föreslagit inte skulle kunna undanröja eller hantera hindren för möjligheten till resolution och att de åtgärder som bestäms är proportionerliga. Riksgäldskontoret ska även beakta åtgärdernas inverkan på försäkringsföretagets verksamhet, stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin.

Förenklade skyldigheter

- 19 §** Riksgäldskontoret får besluta om undantag från kraven i
- 1 § om när en första plan ska upprättas,
 - 6 § om när en plan ska uppdateras,

- 11 och 12 §§ om detaljnivån vid bedömningen av om det föreligger hinder för möjligheten till resolution, och
- 13 och 14 §§ om innehållet i en plan.

20 § Vid en prövning enligt 19 § ska Riksgäldskontoret beakta

1. vilken typ av verksamhet som försäkringsföretaget bedriver,
2. försäkringsföretagets ägarstruktur,
3. försäkringsföretagets associationsrättsliga form,
4. försäkringsföretagets riskprofil,
5. försäkringsföretagets storlek och juridiska ställning,
6. försäkringsföretagets grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet, och
7. omfattning och komplexitet i den verksamhet som försäkringsföretaget bedriver.

Riksgäldskontoret ska även beakta om ett försäkringsföretags fallissemang och därpå följande avveckling genom konkurs eller likvidation sannolikt skulle få en betydande negativ inverkan på finansmarknaderna, på andra försäkringsföretag, på försäkringstagare, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort.

Bemyndigande

21 § Regeringen får meddela föreskrifter om vad Riksgäldskontoret ska beakta vid en bedömning av möjligheten till resolution av ett försäkringsföretag enligt 11 och 12 §§.

3 kap. Resolutionsplaner för företag som ingår i en grupp

Upprättande av en gruppresolutionsplan

1 § Riksgäldskontoret får, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, upprätta en gruppresolutionsplan för en grupp.

Riksgäldskontoret ska vid bedömningen av om en gruppresolutionsplan ska upprättas, i tillämpliga delar, beakta de omständigheter som anges i 2 kap. 1–4 §§.

2 § En gruppresolutionsplan ska ses över minst vartannat år.

En gruppresolutionsplan ska alltid ses över

1. efter varje förändring inom gruppen eller hos de enskilda företagen i gruppen av den juridiska eller organisatoriska strukturen, av affärsverksamheten eller av den finansiella ställningen, som kan ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av planen, eller

2. när en väsentlig förändring av gruppens eller de enskilda företagen i gruppens finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt nödvändiggöra en revidering av planen, blir förutsebar.

Vid behov ska gruppresolutionsplanen uppdateras.

Moderföretaget med det yttersta ägarintresset i en grupp ska utan dröjsmål underrätta Riksgäldskontoret om varje händelse som kan kräva en uppdatering av gruppresolutionsplanen. Även Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta Riksgäldskontoret om en sådan händelse.

3 § Riksgäldskontoret ska, om möjligt, inom fyra månader från och med att myndigheten har överlämnat eller mottagit uppgifter som ett företag har lämnat in till resolutionsmyndigheten på gruppnivå, försöka komma överens med berörda resolutionsmyndigheter om en gruppresolutionsplan.

Riksgäldskontoret får begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, i enlighet med 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010, bistår med icke-bindande medling för att nå en överenskommelse.

4 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, ge Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter i ett sådant tillsynskollegium som avses i artikel 248.3 i Solvens II-direktivet tillfälle att lämna synpunkter innan en överenskommelse om en gruppresolutionsplan.

Riksgäldskontoret får, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, inhämta synpunkter från en resolutionsmyndighet i tredjeland där gruppen har etablerat ett dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag eller en betydande filial enligt artikel 248.8 i Solvens II-direktivet.

5 § Riksgäldskontoret får inte ingå en överenskommelse om en gruppresolutionsplan om det föreligger väsentliga hinder för möjligheten till resolution.

6 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, fatta ett beslut i enlighet med en överenskommelse enligt 3 § första stycket.

7 § Om en överenskommelse enligt 3 § första stycket inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, besluta om gruppresolutionsplanen.

Riksgäldskontoret ska beakta synpunkter och reservationer som de andra myndigheterna har uttryckt. En gruppresolutionsplan ska överlämnas till de berörda resolutionsmyndigheterna. Moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen ska informeras om sammanfattningen av huvudinslagen i en resolutionsplan.

8 § Om en överenskommelse enligt 3 § första stycket inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen och en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES som är resolutionsmyndighet på gruppnivå inte har beslutat om en gruppresolutionsplan, ska Riksgäldskontoret upprätta en resolutionsplan för ett dotterföretag i gruppen som är försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret ska beakta synpunkter och reservationer som de andra myndigheterna har uttryckt. En resolutionsplan ska överlämnas till de berörda resolutionsmyndigheterna.

För en sådan plan som avses i första stycket gäller bestämmelserna i 2 kap.

9 § Om Riksgäldskontoret och berörda resolutionsmyndigheter inte har kommit överens om en gruppresolutionsplan inom den tid som anges i 3 § första stycket får Riksgäldskontoret och andra resolutionsmyndigheter komma överens om en gruppresolutionsplan för företag i gruppen som de ansvarar för.

Riksgäldskontoret får bara ingå en överenskommelse enligt första stycket om den inte har haft något att invända mot ett sådant beslut som avses i 8 § som har fattats av en annan resolutionsmyndighet än Riksgäldskontoret.

10 § Om det har träffats en överenskommelse om att upprätta en gruppresolutionsplan för hela eller delar av en grupp och en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES uppger att en oenighet om gruppresolutionsplanen inkräktar på det landets finanspolitiska ansvar, ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, göra en ny bedömning av gruppresolutionsplanen.

Om det, när Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå, har träffats en överenskommelse om en gruppresolutionsplan för hela eller delar av en grupp och Riksgäldskontoret anser att en oenighet om gruppresolutionsplanen inkräktar på Sveriges finanspolitiska ansvar, ska myndigheten underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå om det.

11 § Riksgäldskontoret får i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 hänskjuta ett ärende om upprättande av en gruppresolutionsplan till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning.

Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter

1. den tid som anges i 3 § första stycket har löpt ut, eller
2. en överenskommelse har träffats.

12 § Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska Riksgäldskontoret avvakta med ett beslut enligt 7 eller 8 § och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett sådant beslut som avses i första stycket, ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och myndigheten inte fattar ett sådant beslut som avses i första stycket inom den tid som anges i artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, ska Riksgäldskontoret fatta ett beslut enligt 7 eller 8 §.

13 § Ett beslut av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES gäller i Sverige om det har fattats efter en sådan överenskommelse som avses i artiklarna 11.4 eller 17.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Detsamma gäller för sådana beslut som avses i artikel 17.2 och 17.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag som har fattats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES på grund av att myndigheterna i resolutionskollegiet inte har kommit överens inom den angivna tiden.

Besluten är bindande för de berörda företagen och Riksgäldskontoret och ska ligga till grund för Riksgäldskontorets uppgifter enligt denna lag.

14 § När Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå, ska Riksgäldskontoret lämna över gruppresolutionsplanen och eventuella ändringar till Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter i ett sådant tillsynskollegium som avses i artikel 248.3 i Solvens II-direktivet.

Om en grupp också är eller ingår i ett finansiellt konglomerat ska gruppresolutionsplanen och eventuella ändringar överlämnas till den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i krishanteringsdirektivet och till den behöriga myndighet som definieras i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen.

15 § Riksgäldskontoret ska beakta och följa de gruppresolutionsplaner som upprättats.

Riksgäldskontoret får avvika från en upprättad gruppresolutionsplan om myndigheten anser att resolutionsändamålen uppnås mer effektivt med hjälp av andra åtgärder än de som anges i planen.

Om det inte finns någon gruppresolutionsplan

16 § Om det inte finns någon gruppresolutionsplan, får Riksgäldskontoret upprätta en resolutionsplan för

1. ett dotterföretag som är försäkringsföretag,
2. ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES om minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag, eller

3. ett moderförsäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat om minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag.

17 § För en sådan plan som avses i 16 § gäller kraven i 2 kap. i tillämpliga delar.

Beaktande av resolutionsstrategier som gäller i tredje land

18 § När Riksgäldskontoret upprättar en resolutionsplan för ett försäkringsföretag som är dotterföretag till en försäkringsgivare från tredjeland eller ett moderföretag med huvudkontor utanför EES, får myndigheten beakta en resolutionsstrategi som gäller i tredjeland för gruppen.

Om Riksgäldskontoret bedömer att resolutionsstrategin är trovärdig och rimlig får myndigheten i sin resolutionsplan på lämpligt sätt återspegla resolutionsstrategin och dess eventuella konsekvenser för försäkringsföretaget. Detta får dock inte äventyra uppnåendet av resolutionsändamålen.

Uppgifter från ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp

19 § När Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå, ska myndigheten överlämna uppgifter från ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp till

- Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten,
- resolutionsmyndigheter som är medlemmar i resolutionskollegiet, och
- Finansinspektionen berörda behöriga myndigheter i ett tillsynskollegium enligt artikel 248.3 i Solvens II-direktivet.

Bedömning av möjligheten till resolution av en grupp

20 § I samband med att Riksgäldskontoret upprättar eller uppdaterar en gruppresolutionsplan ska myndigheten bedöma möjligheten till resolution av gruppen. Bedömningen ska göras tillsammans med de berörda resolutionsmyndigheterna.

Resolution av en grupp ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att

1. företagen i gruppen kan avvecklas genom konkurs eller likvidation eller motsvarande normala insolvensförfaranden i ett annat land inom EES än Sverige där ett företag har sitt huvudkontor, eller
2. Riksgäldskontoret eller en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige kan försätta gruppen i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter mot de enskilda företagen.

En bedömning får inte förutsätta tillgång till statligt stöd utöver, i förekommande och tillämpliga fall, användning av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

21 § Om Riksgäldskontoret och de berörda resolutionsmyndigheterna bedömer att resolutionsåtgärder kan vara nödvändiga med hänsyn till allmänintresset, eftersom en avveckling genom konkurs eller likvidation eller motsvarande normala insolvensförfaranden i ett annat land inom EES än Sverige inte skulle uppfylla resolutionsändamålen i samma utsträckning som en eller flera resolutionsåtgärder, ska Riksgäldskontoret:

1. välja den eller de resolutionsåtgärder som är lämpliga för att uppnå resolutionsändamålen utifrån gruppens struktur och affärsmodell,
2. bedöma om det är möjligt att vidta den eller de resolutionsåtgärder som valts på ett ändamålsenligt sätt inom en lämplig tidsram och identifiera eventuella hinder för genomförande av resolutionsåtgärder, och
3. bedöma trovärdigheten av den eller de resolutionsåtgärder som valts, med beaktande av resolutionens sannolika påverkan på de finansiella systemen eller realekonomierna i Sverige eller EES och skyddet av försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen, i syfte att säkerställa att de kritiska funktioner som utförs av företag i gruppen kan utföras utan avbrott.

Innehåll i en gruppresolutionsplan

22 § En gruppresolutionsplan ska

1. ange de resolutionsåtgärder som en resolutionsmyndighet får vidta mot ett företag i gruppen om åtgärder kommer att krävas för att säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls,

2. undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheter på ett samordnat sätt och identifiera potentiella hinder för en samordnad resolution,

3. identifiera åtgärder som är nödvändiga för att underlätta gruppresolution, inklusive att juridiskt och ekonomiskt avskilja särskilda funktioner eller affärsområden med beaktande av ömsesidiga beroenden inom gruppen,

4. identifiera tillgängliga finansieringskällor för att finansiera gruppresolutionsåtgärderna och, om försäkringsgarantisystem eller ett finansieringsarrangemang skulle behöva användas, ange principer för att dela upp ansvaret för den finansieringen mellan finansieringskällor i olika länder inom EES, men inte förutsätta något statligt stöd,

5. innehålla de uppgifter som anges i 2 kap. 13 och 14 §§.

Om det i en grupp finns företag från tredjeländ, ska gruppresolutionsplanen identifiera lämpliga arrangemang för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer och följderna av detta för resolution inom EES.

Hinder för möjligheten till resolution

23 § Om Riksgäldskontoret och de berörda resolutionsmyndigheterna vid upprättandet av en gruppresolutionsplan har bedömt att det finns väsentliga hinder för möjligheten till resolution av gruppen, ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, tillsammans med Finansinspektionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten utarbeta en rapport om hinder för möjligheten till resolution.

En rapport om hinder för möjligheten till resolution ska innehålla

1. en analys av de väsentliga hindren för en ändamålsenlig tillämpning av resolutionsverktyg och ett ändamålsenligt utövande av resolutionsbefogenheter med avseende på gruppen.

2. förslag till proportionella och riktade åtgärder som är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna hindren, med beaktande av effekterna som åtgärderna kan ha på gruppens affärsmodell.

24 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, överlämna en rapport om hinder för möjligheten till resolution till

- moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen,
- dotterföretag i gruppen som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för, och
- berörda resolutionsmyndigheter.

En rapport om hinder för möjligheten till resolution som överlämnats till Riksgäldskontoret ska överlämnas till dotterföretag i gruppen som myndigheten är resolutionsmyndighet för.

25 § Riksgäldskontoret ska samtidigt som myndigheten överlämnar en rapport till moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen, förelägga moderföretaget att inom fyra månader inkomma med synpunkter och föreslå åtgärder för att undanröja eller hantera hindren.

Riksgäldskontoret ska underrätta de berörda resolutionsmyndigheterna om de åtgärder som föreslås av moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen.

26 § Riksgäldskontoret ska, om möjligt, inom fyra månader från och med att moderföretaget med det yttersta ägarintresset i en grupp inkommer med synpunkter eller föreslår åtgärder eller den tid som avses i 25 § första stycket löper ut, beroende på vad som inträffar först, försöka komma överens med berörda resolutionsmyndigheter om

1. vilka väsentliga hinder som föreligger för möjligheten till resolution,

2. en bedömning av de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset har föreslagit, och

3. de åtgärder som kan krävas för att undanröja eller hantera hindren.

Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, ge Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter ska ges tillfälle att yttra sig innan en överenskommelse.

I samband med en överenskommelse ska Riksgäldskontoret beakta de effekter som åtgärder kan ha i länder inom EES där gruppen är verksam.

Riksgäldskontoret får begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010 bistår med icke-bindande medling för att nå en överenskommelse.

27 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, förelägga moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen att vidta de åtgärder som följer av en överenskommelse enligt 26 § första stycket 3.

28 § Om en överenskommelse enligt 26 § första stycket inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, besluta om de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen ska vidta för att undanröja eller hantera hindren mot resolution.

Riksgäldskontoret ska beakta synpunkter och reservationer som andra myndigheter har uttryckt. Riksgäldskontoret ska överlämna ett beslut om åtgärder till

- moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen,
- berörda resolutionsmyndigheter,
- Finansinspektionen, och
- berörda behöriga myndigheter.

29 § Om en överenskommelse enligt 26 § första stycket inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen ska Riksgäldskontoret, när Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå, för dotterföretag som är försäkringsföretag, besluta om

1. vilka väsentliga hinder som föreligger för möjligheten till resolution,

2. en bedömning av de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen har föreslagit, och

3. de åtgärder som dotterföretag ska vidta för att undanröja eller hantera hindren mot resolution.

Riksgäldskontoret ska beakta synpunkter och reservationer som andra myndigheter har uttryckt.

30 § Riksgäldskontoret får i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 hänskjuta ett ärende om hinder för möjligheten till resolution till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning.

Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter

1. den tid som anges i 26 § första stycket har löpt ut, eller
2. en överenskommelse har träffats.

31 § Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska Riksgäldskontoret avvakta med ett beslut enligt 28 eller 29 § och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett sådant beslut som avses i första stycket, ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och myndigheten inte fattar ett sådant beslut som avses i första stycket inom den en tid som anges i artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, ska Riksgäldskontoret fatta ett beslut enligt 28 eller 29 §.

32 § Ett beslut av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES gäller i Sverige om det har fattats efter en sådan överenskommelse som avses i artikel 16.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Detsamma gäller för sådana beslut som avses i artikel 17.2 och 17.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag som har fattats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES på grund av att myndigheterna i resolutionskollegiet inte har kommit överens inom den angivna tiden.

Besluten är bindande för de berörda företagen och Riksgäldskontoret och ska ligga till grund för Riksgäldskontorets uppgifter enligt denna lag.

Förenklade skyldigheter

33 § Riksgäldskontoret får besluta om undantag från kraven i

- 1 § om när en första plan ska upprättas,
- 2 § om när en plan ska uppdateras,
- 20 och 21 §§ om detaljnivån vid bedömningen av om det föreligger hinder för möjligheten till resolution, och
- 22 § om innehållet i en plan.

34 § Vid prövningen enligt 33 § ska Riksgäldskontoret, för den enskilda gruppen, beakta

1. vilken typ av verksamhet som försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland bedriver,

2. försäkringsföretags, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjelands ägarstruktur,

3. försäkringsföretags, EES-försäkringsgivares eller försäkringsgivare från tredjelands associationsrättsliga form,

4. försäkringsföretags, EES-försäkringsgivares eller försäkringsgivare från tredjelands riskprofil,

5. försäkringsföretags, EES-försäkringsgivares eller försäkringsgivare från tredjelands storlek och juridiska ställning,

6. försäkringsföretags, EES-försäkringsgivares eller försäkringsgivare från tredjelands grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet, och

7. omfattning och komplexitet i den verksamhet bedrivs av företagen i gruppen.

Riksgäldskontoret ska även beakta om ett försäkringsföretag, EES-försäkringsgivares eller försäkringsgivare från tredjelands fallissemang och därpå följande avveckling genom konkurs eller likvidation eller motsvarande normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få en betydande negativ inverkan på finansmarknaderna, på andra försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsföretag från tredjeland, på försäkringstagare, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort.

Bemyndigande

35 § Regeringen får meddela föreskrifter om vad Riksgäldskontoret ska beakta vid en bedömning av möjligheten till resolution av en grupp enligt 20 och 21 §§.

4 kap. Värdering

Värdering inför beslut om resolution

1 § Riksgäldskontoret ska säkerställa att alla beslut om resolution eller annan resolutionsåtgärd vidtas på grundval av en rättvis, försiktig och realistisk värdering av företagets tillgångar och förpliktelser.

2 § Innan Riksgäldskontoret försätter ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 i resolution, ska myndigheten säkerställa att en första värdering görs för att fastställa om villkoren för resolution enligt 5 kap. 4 eller 6 § är uppfyllda.

Värdering efter beslut om resolution

3 § Efter ett beslut om resolution för ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5, ska Riksgäldskontoret säkerställa att en andra värdering görs, som ska ligga till grund för myndighetens beslut om

1. vilken eller vilka resolutionsåtgärder som är lämplig att vidta,
2. omfattningen av indragning eller utspädning av äganderättsinstrument,
3. omfattningen av nedskrivningen eller konverteringen av skulder utan säkerhet, inklusive skuldinstrument,
4. vilka tillgångar och förpliktelser eller äganderättsinstrument som får överföras till ett broföretag och värdet av ersättning som får betalas ut till företaget i resolution eller till innehavarna av äganderättsinstrument, om broföretagsverktyget tillämpas,
5. vilka tillgångar och förpliktelser eller ägandeinstrument som får överföras till en förvärvande tredje part och bedömning av vad som utgör affärsmässiga villkor vid tillämpningen av bestämmelserna som reglerar verktyget för försäljning av verksamheten.

Värderingen ska även säkerställa att eventuella förluster hos ett företag fullt ut erkänns vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas.

4 § En andra värdering ska vara förenlig med 5 kap. 2 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). Värderingen får om det är lämpligt justeras för att återspegla att antagandet att företaget fortsätter sin verksamhet inte uppfylls och även beakta de särskilda omständigheterna i samband med tillämpningen av resolutionsverktyg.

Slutlig och preliminär värdering

5 § En värdering enligt 2 eller 3 § ska utföras av en person som har en oberoende ställning i förhållande till myndigheter och det företag som ska värderas. Den ska baseras på försiktiga antaganden och inte bygga på antaganden om statligt stöd från den tidpunkt då resolutionsåtgärder vidtas.

6 § En värdering enligt 2 eller 3 § ska innehålla en indelning av borgenärerna, med angivande av respektive fordrans prioritet enligt förmänsrättslagen (1970:979). Värderingen ska också innehålla en uppskattning av det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer, om företaget försätts i konkurs eller i likvidation.

7 § Tillsammans med värderingen enligt 2 eller 3 § ska följande information lämnas, såsom den framgår av företagets information i enlighet med Solvens II-direktivet:

1. en uppdaterad finansiell rapportering och ekonomisk värdering av företaget,

2. en rapport om enhetens finansiella ställning och vid behov, en utvärdering av enhetens försäkringstekniska avsättningar, utförd av en oberoende aktuariefunktion, och

3. all ytterligare information om marknaden och det redovisade värdet på tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och andra skulder.

8 § När de krav som framgår av 5–7 §§ har uppfyllts är värderingen slutlig.

9 § Om det inte är möjligt att uppfylla kraven i 5–7 §§, ska en preliminär värdering genomföras av Riksgäldskontoret.

En preliminär värdering ska innehålla en buffert för ytterligare förluster och en lämplig motivering till denna buffert.

10 § Om Riksgäldskontoret vidtar resolutionsåtgärder på grundval av en preliminär värdering ska myndigheten säkerställa att en slutlig värdering görs så snart som möjligt.

11 § Om den slutliga värderingens uppskattning av nettotillgångsvärdet för ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5, är högre än den preliminära värderingens uppskattning av det värdet, får Riksgäldskontoret

1. öka värdet på fordringar från drabbade borgenärer som har skrivits ned eller omstrukturerats, och

2. begära att ett broföretag gör ytterligare en ersättningsbetalning med avseende på tillgångar och förpliktelser till företaget i resolution eller, i tillämpliga fall, till ägarna till äganderättsinstrumenten.

12 § Riksgäldskontoret ska säkerställa att den slutliga värderingen som avses i 10 § ska

1. möjliggöra ett fullständigt erkännande av eventuella förluster för försäkringsföretaget eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5, i dess bokföring, och

2. fungera som underlag för ett beslut om att återföra borgenärs fordringar eller öka värdet av den ersättning som betalas i enlighet med 11 §.

Värdering när resolutionsåtgärder vidtagits

13 § I syfte att bedöma om det ekonomiska utfallet för aktieägare, försäkringstagare, förmåntagare och andra borgenärer skulle ha blivit bättre om företaget i stället för att försättas i resolution hade försatts i konkurs eller i likvidation, ska Riksgäldskontoret så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärder har vidtagits, uppdra åt en person som har en oberoende ställning i förhållande till myndigheter och det företag som ska värderas, att göra en värdering som fastställer

1. vilket ekonomiskt utfall aktieägare, försäkringstagare, förmånsstagare och andra borgenärer skulle ha fått om företaget i stället hade försatts i konkurs eller gått i likvidation vid den tidpunkt då beslutet att försätta företaget i resolution fattades,

2. vilket ekonomiskt utfall aktieägare, försäkringstagare, förmånsstagare och andra borgenärer faktiskt har fått vid resolutionen av företaget, och

3. vilken skillnaden är mellan det ekonomiska utfallet enligt 1 och 2.

14 § Vid värderingen enligt 13 § ska den oberoende värderaren

1. utgå från att försäkringsföretaget eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 i resolution, i stället hade försatts i konkurs eller gått i likvidation, vid den tidpunkt då beslutet att försätta försäkringsföretaget eller företaget i resolution fattades,

2. beakta en kommersiellt rimlig uppskattning av ersättningskostnaderna för redan återköpta försäkringar för lämpliga grupper av försäkringstagare, vid den tidpunkt då beslutet att försätta försäkringsföretaget eller företaget i resolution fattades, och

3. inte beakta statligt stöd till försäkringsföretaget eller företaget i resolution.

5 kap. Inledande av resolution

Fastställande av fallissemang

1 § Finansinspektionen, efter samråd med Riksgäldskontoret, eller Riksgäldskontoret efter samråd med Finansinspektionen ska pröva om ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 fallerar eller sannolikt kommer att falla.

Finansinspektionen ska, på begäran av Riksgäldskontoret, utan dröjsmål lämna all den relevanta informationen som Riksgäldskontoret behöver för att kunna utföra sin prövning.

Om Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret finner att försäkringsföretaget eller företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla, ska den myndighet som har utfört prövningen omgående underrätta alla relevanta myndigheter.

2 § Ett försäkringsföretag ska anses falla om Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret på objektiva grunder finner att

1. försäkringsföretaget bryter mot eller kommer sannolikt att bryta mot minimikapitalkravet i 8 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) och det saknas rimliga utsikter till att efterlevnaden återställs,

2. försäkringsföretaget åsidosätter sina skyldigheter på ett sätt som medför att tillståndet ska återkallas,

3. värdet på försäkringsföretagets tillgångar understiger värdet på dess skulder,

4. försäkringsföretaget inte kan betala sina skulder i takt med att de förfaller till betalning, eller

5. försäkringsföretaget behöver extraordinärt statligt stöd.

Ett försäkringsföretag ska anses sannolikt falla om Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret på objektiva grunder finner att det inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en situation som avses i första stycket 1–4.

Beslut om resolution

3 § Riksgäldskontoret ska efter fastställande av fallissemang enligt 1 § pröva om försäkringsföretaget eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 ska försättas i resolution enligt 4–7 §§.

Om Riksgäldskontoret finner att det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i försäkringsföretaget eller företaget, ska Riksgäldskontoret omgående underrätta Finansinspektionen och andra relevanta myndigheter.

Även utan en sådan underrättelse som avses i första stycket får Riksgäldskontoret besluta om resolution av ett holdingföretag enligt 6 § om resolutionsförutsättningarna konstateras vara uppfyllda för ett av dotterförsäkringsföretagen till holdingföretaget.

Förutsättningar för resolution

Försäkringsföretag

4 § Riksgäldskontoret ska försätta ett försäkringsföretag i resolution om

1. Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret har fastställt att försäkringsföretaget fallerar eller att det är sannolikt att företaget kommer att fallera,

2. det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget, och

3. resolution är nödvändigt med hänsyn till det allmännas intresse. Resolutionen ska anses vara i det allmännas intresse, om

1. åtgärden är nödvändig för att uppnå ett eller flera av ändamålen i 1 kap. 4 §,

2. åtgärden står i proportion till ändamålen, och

3. en avveckling av försäkringsföretaget genom konkurs eller likvidation inte skulle uppnå ändamålen i samma utsträckning.

Prövning av villkoren i första stycket 2 ska föregås av samråd med Finansinspektionen.

Moderförsäkringsföretag och holdingföretag

5 § Riksgäldskontoret får försätta ett moderförsäkringsföretag och ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 3–5 i resolution om företaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 4 §, i tillämpliga delar.

6 § Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 3–5 i resolution, även om företaget inte uppfyller förutsättningarna som anges i 4 §, om

1. ett av dotterförsäkringsföretagen till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna som anges i 4 §,

2. dotterförsäkringsföretagets fallissemang hotar ett annat försäkringsföretag i gruppen eller gruppen som helhet eller insolvensrätten kräver att gruppen behandlas som en helhet, och

3. resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolution av dotterförsäkringsföretagen eller för resolution av hela gruppen.

7 § Riksgäldskontoret får inte försätta ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet i resolution med stöd av 5 eller 6 §, om dotterförsäkringsföretaget innehas direkt eller indirekt av ett mellanliggande försäkringsholdingföretag. I sådana fall får i stället försäkringsholdingföretaget försättas i resolution.

Resolution och åtgärder i samband med resolutionsförfarande i tredjeland

8 § Riksgäldskontoret får försätta ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 och som är moderföretag till ett försäkringsföretag i tredjeland i resolution, om

1. relevant myndighet i det land där dotterförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor har beslutat att det försäkringsföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution enligt lagstiftningen i det landet, och

2. det är nödvändigt med hänsyn till det allmänna intresset enligt 4 § andra stycket.

9 § Om ett försäkringsföretag från tredjeland, som bedriver verksamhet från en filial i Sverige, inte omfattas av ett resolutionsförfarande i tredjeland eller om Riksgäldskontoret inte har erkänt resolutionsförfarandet enligt 23 kap. 2 §, får Riksgäldskontoret vidta åtgärder mot filialen enligt 6 kap. 8, 11, 13 och 14 §§ lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, om det är nödvändigt med hänsyn till det allmänna intresset enligt 4 § andra stycket och om

1. filialen inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla villkoren för filialtillståndet och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle återställa filialens efterlevnad av villkoren eller förhindra att den fallerar,

2. försäkringsföretaget från tredje land saknar vilja eller förmåga, eller sannolikt kommer att sakna förmåga, att på förfallodagen fullgöra sina förpliktelser mot borgenärer inom EES, och det är utrett att resolutions- eller annat insolvensförfarande mot försäkringsföretaget inte har inletts eller kommer att inledas inom rimlig tid i det land där det har sitt huvudkontor, eller

3. relevant myndighet i det land där försäkringsföretaget har sitt huvudkontor har inlett ett resolutionsförfarande mot försäkrings-

företaget eller underrättat Riksgäldskontoret att den avser att inleda ett sådant förfarande.

Riksgäldskontoret ska underrätta den relevanta myndigheten i det land där försäkringsföretaget har sitt huvudkontor om åtgärder som har vidtagits med stöd av denna paragraf.

Offentliggörande och registrering

10 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt offentliggöra ett beslut att försätta ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 i resolution.

11 § Om ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 försätts i resolution, ska Riksgäldskontoret genast anmäla beslutet till Bolagsverket för registrering. Detsamma gäller för Riksgäldskontorets beslut att avsluta resolutionen. Riksgäldskontoret ska även för registrering underrätta Bolagsverket när allmän förvaltningsdomstol har upphävt ett beslut att försätta försäkringsföretaget eller företaget i resolution.

Bemyndigande

12 § Regeringen får meddela föreskrifter om när och var ett beslut om resolution enligt 10 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

6 kap. Resolution av gränsöverskridande grupper

Resolution av ett dotterföretag i en gränsöverskridande grupp

Om Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå

1 § Riksgäldskontoret ska utan dröjsmål underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå, grupp tillsynsmyndigheten och de andra medlemmarna i resolutionskollegiet om Riksgäldskontoret

1. har fastställt att ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en gränsöverskridande grupp fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

2. har fått information från Finansinspektionen om att ett beslut har fattats om att ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en gränsöverskridande grupp fallerar eller sannolikt kommer att fallera, eller

3. har fastställt att ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 som är dotterföretag i en gränsöverskridande grupp uppfyller förutsättningarna för resolution.

En underrättelse ska innehålla information om

1. beslutet där det fastställs att försäkringsföretaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

2. beslutet om att ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 uppfyller förutsättningarna för resolution, och

3. resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som Riksgäldskontoret anser lämpliga att vidta mot ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5.

2 § Om resolutionsmyndigheten på gruppnivå bedömer att de åtgärder som Riksgäldskontoret har lämnat en underrättelse om sannolikt inte skulle leda till att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i gruppen i ett annat land inom EES än företaget som avses i underrättelsen, får Riksgäldskontoret vidta de åtgärder som anges i underrättelsen.

Om resolutionsmyndigheten på gruppnivå inte gör en bedömning inom fem dagar efter att ha tagit emot en underrättelse, eller den längre tid som Riksgäldskontoret godkänt, får Riksgäldskontoret vidta de åtgärder som anges i underrättelsen.

Om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå

3 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå och har fått del av en sådan underrättelse som avses i artikel 73.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag från en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige, bedöma

1. de sannolika effekterna av de åtgärder som anges i underrättelsen för gruppen och för företag i gruppen i andra länder inom EES än företaget som avses i underrättelsen, och

2. huruvida de åtgärder som anges i underrättelsen sannolikt skulle leda till att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i

gruppen i ett annat land inom EES än företaget som avses i underrättelsen.

Riksgäldskontoret ska ge de andra medlemmarna i resolutionskollegiet tillfälle att yttra sig.

4 § Om Riksgäldskontoret bedömer att de åtgärder som föreslås i en underrättelse skulle göra det sannolikt att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i gruppen i ett annat land inom EES än företaget som avses i underrättelsen, ska myndigheten ta fram ett förslag till gruppresolutionsordning.

Ett förslag till gruppresolutionsordning ska tas fram och överlämnas till de andra medlemmarna i resolutionskollegiet inom fem dagar efter att Riksgäldskontoret har tagit emot en underrättelse eller den längre tid som har godkänts av resolutionsmyndigheten som lämnade underrättelsen.

Resolution av ett moderföretag i en gränsöverskridande grupp

5 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, utan dröjsmål underrätta grupp tillsynsmyndigheten och de andra medlemmarna i resolutionskollegiet om Riksgäldskontoret beslutar om att ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en gränsöverskridande grupp som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för uppfyller förutsättningarna för resolution.

En underrättelse ska innehålla information om

1. beslutet om att moderföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution, eller
2. resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som Riksgäldskontoret anser lämpliga att vidta mot moderföretaget.

6 § Resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder enligt 5 § får omfatta genomförande av en gruppresolutionsordning om

1. de resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som föreslås i underrättelsen gör det sannolikt att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i gruppen i ett annat land inom EES än företaget som avses i underrättelsen,

2. resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder enbart mot moderföretaget inte är tillräckliga för att stabilisera situationen eller sannolikt inte kommer att leda till ett optimalt resultat,

3. en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige har fastställt att ett dotterföretag som den ansvarar för uppfyller förutsättningarna för resolution, eller

4. resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder på gruppnivå kommer att gynna dotterföretag i gruppen på ett sätt som gör att en grupp-resolutionsordning lämplig.

7 § Om Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, föreslår andra åtgärder än en grupp-resolutionsordning ska Riksgäldskontoret ge de andra medlemmarna i resolutionskollegiet tillfälle att yttra sig innan beslut om sådana andra åtgärder.

Gruppresolutionsordning

8 § En grupp-resolutionsordning ska

1. beskriva resolutionsåtgärder som berörda resolutionsmyndigheter bör vidta mot moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen eller andra företag i gruppen för att uppnå resolutionsändamålen och följa de allmänna tillämpningsprinciperna för resolution,

2. ange hur resolutionsåtgärder bör samordnas, och

3. innehålla en finansieringsplan som tar hänsyn till grupp-resolutionsplanen och de principer om ansvarsdelning som anges i grupp-resolutionsplanen.

9 § Riksgäldskontoret ska, om möjligt, komma överens med berörda resolutionsmyndigheter om en grupp-resolutionsordning.

Riksgäldskontoret får begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, i enlighet med 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010, bistår med icke-bindande medling för att nå en överenskommelse.

10 § Om Riksgäldskontoret har invändningar mot ett förslag till grupp-resolutionsordning eller anser att myndigheten, för att skydda det kollektiva intresset för försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten, behöver vidta särskilda resolutionsåtgärder

eller andra åtgärder än de som föreslås i en gruppresolutionsordning mot ett sådan företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 ska myndigheten

1. utförligt ange skälen för sina invändningar eller för att avvika från förslaget till gruppresolutionsordning,

2. underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och berörda resolutionsmyndigheter om skälen, och

3. underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och berörda resolutionsmyndigheter om resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som Riksgäldskontoret har för avsikt att vidta.

Om gruppresolutionsordningen rör ett dotterföretag ska Riksgäldskontoret beakta

- gruppresolutionsplanen,

- de potentiella effekterna av de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som myndigheten kommer att vidta för försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i de berörda länderna inom EES, och

- de potentiella effekterna av dessa resolutionsåtgärder eller andra åtgärder för andra delar av gruppen.

Om gruppresolutionsordningen rör ett moderföretag ska Riksgäldskontoret beakta

- gruppresolutionsplanen,

- potentiella effekter av separata resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som myndigheten kommer att vidta för finansiell stabilitet, offentliga finanser, försäkringsgarantisystem och finansieringsarrangemang i de berörda länderna inom EES, och

- de potentiella effekterna av resolutionsåtgärder eller de andra åtgärder för andra delar av gruppen.

11 § Om de berörda resolutionsmyndigheterna inte har kommit överens om en gruppresolutionsordning och Riksgäldskontoret inte har några invändningar mot ett förslag till gruppresolutionsordning, får Riksgäldskontoret komma överens med andra resolutionsmyndigheter som inte heller har haft invändningar om ett sådant förslag, om en gruppresolutionsordning som omfattar företag i gruppen som Riksgäldskontoret och de andra resolutionsmyndigheterna är resolutionsmyndigheter för.

12 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, fatta ett beslut i enlighet med en överenskommelse enligt 9 eller 11 §§.

13 § Ett beslut om en gruppresolutionsordning som har fattats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES gäller i Sverige om det har fattats efter en sådan överenskommelse som avses i artikel 73.8 eller 73.10 eller 74.3 eller 74.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Detsamma gäller för sådana beslut om resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som avses i artikel 73.9 eller 74.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Besluten är bindande för de berörda företagen och Riksgäldskontoret och ska ligga till grund för Riksgäldskontorets uppgifter enligt denna lag.

14 § Riksgäldskontoret ska vidta resolutionsåtgärder och andra åtgärder enligt detta kapitel så snart som möjligt.

Beslut av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES

15 § En överföring som har beslutats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige har verkan och ska genomföras i Sverige om överföringen avser aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, eller förpliktelser som finns i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på.

16 § Om en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter avseende instrument eller förpliktelser som svensk lag är tillämplig på eller skulder till borgenärer som är hemmahörande i Sverige, har beslutet verkan och ska genomföras här.

17 § En talan som gäller ett sådant beslut av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES som avses i 15 eller 16 § får inte föras i Sverige.

7 kap. Följder av ett beslut om resolution för ägare och ledning

Riksgäldskontoret tar kontroll

1 § När Riksgäldskontoret har beslutat att ett företag ska försättas i resolution, övertar myndigheten ägarnas rätt att rösta för aktierna vid stämman. Myndigheten övertar även delägarnas rösträtt vid bolagsstämman i ett ömsesidigt försäkringsbolag och medlemmarnas rösträtt vid föreningsstämman i en försäkringsförening.

I syfte att uppnå resolutionsändamålen får Riksgäldskontoret utöva kontroll över företaget genom att ta över ägarnas, styrelsens och den verkställande direktörens rättigheter och befogenheter i den utsträckning som myndigheten anser nödvändigt.

Föreläggande att vidta resolutionsåtgärder

2 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution att vidta en eller flera resolutionsåtgärder.

Ledningen i ett företag i resolution

3 § Riksgäldskontoret ska utse en ny styrelse och verkställande direktör för ett företag i resolution. Detta gäller inte om det är nödvändigt för att uppnå resolutionsändamålen att en eller flera styrelseledamöter eller den verkställande direktören behåller sina uppdrag. Styrelsen och den verkställande direktören ska ge allt bistånd som krävs för att uppnå dessa ändamål.

8 kap. Hinder mot exekutiva åtgärder och vissa rättshandlingar knutna till resolution

Hinder mot exekutiva åtgärder

1 § Under den tid resolution pågår får utmätning eller annan verkställighet enligt utsökningsbalken inte äga rum mot företaget. Handräckning enligt lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. får inte ske.

Under den tid som resolution pågår, får inte heller beslut om kvarstad eller betalningssäkring meddelas mot företaget.

Vilandeförklaring av rättsprocesser

2 § När ett företag har försatts i resolution, får Riksgäldskontoret ansöka om att en domstol eller motsvarande organ vilandeförklarar en rättsprocess som företaget i resolution är part i.

Domstolen, eller det motsvarande organet, får vilandeförklara rättsprocessen om det krävs för att uppnå resolutionsändamålen.

Hinder mot att utöva vissa rättshandlingar

3 § En motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 får på grund av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd, eller en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut, inte

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkor i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelse av en förpliktelse mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse (nettning),
6. tillämpa en slutavräkningsklausul, eller
7. ta emot, förfoga över eller ta i anspråk en säkerhet i tillgångar som tillhör företaget.

Ett sådant beslut eller en sådan händelse som anges i första stycket utgör inte ett kollektivt obeståndsförfarande enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.

Första och andra styckena gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet i förhållande till motparten, eller
2. företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut enligt 10 kap. 2, 7 eller 8 §.

4 § Ett avtalsvillkor i strid med 3 § är ogiltigt.

5 § Ett förbud enligt 3 § gäller även för en motpart till

1. ett dotterföretag till ett försäkringsföretag eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5, om ett företag inom gruppen svarar för fullgörelse av dotterföretagets förpliktelser, eller

2. ett annat företag inom gruppen, om motpartens rätt grundar sig på ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd som riktar sig mot något annat företag inom gruppen eller på en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut.

6 § Om Riksgäldskontoret har erkänt ett resolutionsförfarande i tredje land i enlighet med 23 kap. 2 §, ska ett sådant förfarande betraktas som ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd vid tillämpning av 3–5 §§.

7 § Bestämmelserna i 3–6 §§ ska anses vara internationellt tvingande regler i den mening som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I), i den ursprungliga lydelsen.

9 kap. Resolutionsåtgärder

Vad som är resolutionsåtgärder

1 § När ett företag har försatts i resolution, får Riksgäldskontoret använda sig av följande resolutionsåtgärder:

1. Vidta åtgärder som anges i 7 kap. 2 §, 10 kap. 1, 2, 7, 8, 11 och 12 §§, 11 kap. 2–4 §§, 13 kap. 1 och 3 §§, 14 kap. 8 och 9 §§, 16 kap. 7 och 9 §§, 17 kap. 8 och 10 §§, 18 kap. 7 och 9 §§, 19 kap. 1 och 4 §§, 20 kap. 15 och 18 §§ samt 25 kap. 1 §.

2. Tillämpa följande resolutionsverktyg:

a) verktyget för solvent avveckling enligt 14 kap.,

b) försäljningsverktyget enligt 16 kap.,

c) broföretagsverktyget enligt 17 kap.,

d) avskiljandeverktyget enligt 18 kap., eller

e) skuldnedskrivningsverktyget enligt 20 kap.

3. Tillsätta en särskild förvaltare enligt 12 kap. 1 §.

Riksgäldskontoret får tillämpa resolutionsverktygen var för sig eller i kombination, med undantag för avskiljandeverktyget, som endast får tillämpas i kombination med ett annat resolutionsverktyg.

Tillämpningsprinciper

2 § Riksgäldskontoret ska vidta de resolutionsåtgärder som är nödvändiga med hänsyn till det allmänna intresset som bäst uppfyller resolutionsändamålen i det enskilda fallet.

När Riksgäldskontoret vidtar resolutionsåtgärder ska myndigheten sträva efter att minimera resolutionskostnaderna och undvika onödig värdeförstörelse.

Om resolutionsåtgärder leder till konflikt mellan två eller flera resolutionsändamål, ska Riksgäldskontoret, om inte annat framgår av denna lag, väga ändamålen mot varandra med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet.

3 § Om Riksgäldskontoret beslutar att tillämpa ett resolutionsverktyg som innebär att borgenärer påförs förluster eller får sina fordringar konverterade till kapitalinstrument ska myndigheten, innan eller i samband med resolutionsåtgärden, skriva ned eller konvertera kvalificerade skulder och kapitalinstrument.

Försäkringsfordringar får konverteras till kapitalinstrument endast om Riksgäldskontoret bedömer att resolutionsändamålen inte kan uppnås med hjälp av andra resolutionsverktyg, eller att det leder till ett bättre skydd för försäkringstagarna jämfört med ett annat resolutionsverktyg.

Intäkter som uppkommer i samband med vidtagna resolutionsåtgärder ska, efter avräkning för Riksgäldskontorets kostnader, för egen eller för finansieringsarrangemangets räkning, tillfalla försäkringstagare och andra borgenärer som har fått sina fordringar nedskrivna utan att ha fått full ersättning.

4 § När resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer tillämpas ska aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden inte tillämpas i de delar som motsvarar

- artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1,

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägars rättigheter i börsnote-

rade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1,

– artiklarna 49, 58.1, 68.1–68.3, 70.2 första stycket, 72–75 och 79–81 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1,

– avdelning II, kapitel I–II och IV i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1.

Offentliggörande

5 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt offentliggöra ett beslut om att vidta resolutionsåtgärder.

Om Riksgäldskontoret fattar beslut enligt 10 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 §, ska myndigheten även offentliggöra villkoren för åtgärden och den tidsperiod som åtgärden gäller.

Resolutionsåtgärder beträffande ett företag i en grupp

6 § Om ett försäkringsföretag ingår i en grupp, ska Riksgäldskontoret utforma de resolutionsåtgärder som vidtas mot företaget på ett sätt som minimerar

1. inverkan på andra företag i gruppen och på gruppen som helhet, och

2. de negativa effekterna på försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten inom EES, särskilt i de länder där gruppen är verksam.

Anställda och deras representanter

7 § Riksgäldskontorets beslut om resolutionsåtgärder ska inte påverka de anställdas rätt till arbetstagarrepresentanter i styrelsen enligt lagen om styrelserepresentation för privatanställda.

8 § När Riksgäldskontoret vidtar en resolutionsåtgärd som berör de anställda, bör myndigheten informera och samråda med representanter för de anställda.

Det ekonomiska utfallet

9 § När försäljningsverktyget, broföretagsverktyget eller avskiljandeverktyget används för att överföra bara en del av tillgångarna och förpliktelserna från ett företag i resolution, ska Riksgäldskontoret sträva efter att det ekonomiska utfallet för aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare och andra borgenärer vars fordringar inte har överförts inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation vid tidpunkten då beslutet om resolution fattades.

10 § När skuldnedskrivningsverktyget används, ska Riksgäldskontoret sträva efter att det ekonomiska utfallet för aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare och andra borgenärer vars fordringar har skrivits ned eller konverterats till aktier eller andra äganderättsinstrument inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation vid tidpunkten då beslutet om resolution fattades.

Egendom i tredjeland

11 § Om Riksgäldskontoret har beslutat att vidta en resolutionsåtgärd som avser tillgångar i tredjeland eller aktier eller andra äganderättsinstrument, rättigheter eller förpliktelser som styrs av lagstiftningen i ett sådant land, ska myndigheten antingen

1. förvalta aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna eller rättigheterna och uppfylla skyldigheterna för mottagarens räkning, till dess beslutet får verkan, eller

2. upphäva sitt beslut om det visar sig högst osannolikt att åtgärden kommer att få avsedd verkan.

Om ett beslut upphävs enligt första stycket 2, ska transaktioner eller andra åtgärder som vidtagits för att verkställa det upphävda beslutet återgå eller återställas.

12 § För att underlätta åtgärder enligt 11 §, ska ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 i avtal genom vilken aktieägare, borgenärer eller parter i det avtal som ger upphov till skulden, ta in villkor som innebär att parterna godkänner att skulden kan komma att omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och att de är bundna av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utstående beloppet, konverteringar eller upphävanden som är en följd av Riksgäldskontorets utövande av sådana befogenheter.

Riksgäldskontoret får kräva att ett företag som omfattas av bestämmelserna i första stycket, ska lämna ett rättsligt utlåtande till myndigheten som bekräftar rättslig verkställbarhet och verkan för sådana avtalsbestämmelser som avses i första stycket.

Bemyndigande

13 § Regeringen får meddela föreskrifter om när och var ett beslut om resolutionsåtgärder enligt 5 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

10 kap. Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att företa vissa rättshandlingar

Ändring av löptider och räntevillkor

1 § I fråga om kvalificerade skulder och relevanta kapitalinstrument som tillkommit innan ett företag har försatts i resolution, får Riksgäldskontoret besluta att ändra

1. löptid för skulden,
2. den ränta som ska betalas för skulden, eller
3. dagen då räntan förfaller till betalning.

Förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser

2 § Riksgäldskontoret får besluta att ett företag som är försatt i resolution tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse som följer av ett avtal med företaget.

Riksgäldskontoret ska, när myndigheten utövar en befogenhet enligt första stycket, beakta effekten av beslutet.

Om Riksgäldskontoret fattar ett beslut enligt första stycket, behöver inte heller motparten fullgöra sin betalnings- eller leveransförpliktelse enligt avtalet.

3 § Ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 2 § första stycket gäller från offentliggörandet av beslutet enligt 9 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

4 § Om en betalnings- eller leverantörsförpliktelse skulle ha fullgjorts under den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 3 §, ska förpliktelsen fullgöras så snart tiden har gått ut.

5 § Ett beslut enligt 2 § första stycket får inte avse

1. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem, eller

2. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter, auktoriserade inom EES eller godkända från tredjeland.

6 § Om ett företag i resolution fullgör en betalnings- eller leveransförpliktelse i strid med ett beslut enligt 2 § första stycket, ska betalningen eller leveransen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Förbud mot att ta i anspråk säkerheter

7 § Riksgäldskontoret får besluta att en borgenär till ett företag i resolution inte får ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut i tillgångar som tillhör företaget.

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 9 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

8 § Om Riksgäldskontoret har beslutat att försätta något annat företag inom samma grupp som företaget enligt 7 § i resolution eller att vidta en sådan åtgärd som anges i 9 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 mot ett sådant företag, ska Riksgäldskontoret fatta ett särskilt beslut om förbud mot att ta i anspråk säkerheter med avseende på det företaget. Innehållet i beslutet ska motsvara innehållet i det beslut som fattas enligt 7 §.

9 § Ett beslut enligt 7 eller 8 § får inte avse en marginalsäkerhet eller annan panträtt som har ställts ut i samband med deltagande i ett anmält avvecklingssystem eller som innehas av en central motpart.

10 § Om en borgenär tar i anspråk en säkerhet i strid med ett beslut enligt 7 eller 8 §, ska rättshandlingen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att borgenären kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav borgenären skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Förbud mot att utöva vissa rättshandlingar

11 § Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett företag i resolution inte får

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelse mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller
6. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Första stycket gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten, eller
2. företaget inte kan fullgöra dessa förpliktelser enligt 2, 7 eller 8 §.

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 9 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

12 § Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett dotterföretag till ett företag i resolution inte får vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket beträffande ett avtal med dotterföretaget, om

1. företaget i resolution svarar för fullgörelse av dotterföretagets förpliktelser, och

2. grunden för att vidta åtgärden är obestånd hos företaget i resolution eller dess finansiella ställning i övrigt.

Vid beslut enligt första stycket gäller 11 § andra stycket 1 och tredje stycket.

13 § När Riksgäldskontoret har beslutat om en överföring enligt 16 kap. 2 §, 17 kap. 1 § eller 18 kap. 1 §, får myndigheten fatta ett beslut enligt 12 § endast om

1. samtliga dotterföretagets tillgångar och förpliktelser som är hänförliga till avtalet har överförts till mottagaren, eller

2. myndigheten ser till att avtalsförpliktelserna säkerställs på annat sätt.

14 § Ett beslut enligt 11 eller 12 § får inte avse avtal som

1. är hänförliga till ett anmält avvecklingssystem, eller

2. företaget i resolution har ingått med centrala motparter.

15 § En motpart till ett företag i resolution eller ett dotterföretag till ett företag i resolution får vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket före utgången av den tid som Riksgäldskontoret beslutar om enligt 11 § tredje stycket, om myndigheten underrättar motparten om

1. att de rättigheter och förpliktelser som omfattas av avtalet inte ska överföras till en mottagare, eller

2. att de skulder som omfattas av avtalet inte ska skrivas ned eller konverteras enligt skuldnedskrivningsverktyget.

16 § Om de rättigheter och förpliktelser som omfattas av avtalet har överförts till en mottagare, får motparten efter utgången av den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 11 § tredje stycket vidta

en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket endast om mottagaren vid eller efter mottagandet inte fullgör väsentliga avtalsförpliktelser.

17 § Om en motpart till ett företag i resolution vidtar en åtgärd i strid med ett beslut enligt 11 eller 12 §, ska åtgärden ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Avtalsenligt erkännande av befogenheter vad gäller tillfälligt upphävande i samband med resolution

18 § Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 ska i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att parterna erkänner att avtalet kan komma att bli föremål för Riksgäldskontorets utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och förpliktelser enligt 2, 7 och 11 §§ och erkänner att de är bundna av kraven i 8 kap. 3 §, om avtalet

1. medför en ny skyldighet eller en väsentlig ändring av en befintlig skyldighet,

2. föreskriver uppsägningsrätt eller rätt att ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut, som 2, 7 och 11 §§ samt 8 kap. 3 § skulle vara tillämplig på om det finansiella avtalet reglerades av svensk rätt.

19 § Ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp ska säkerställa att ett dotterföretag i tredjeland, som är ett företag som avses i artikel 1.1 a–e i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, i finansiella avtal som avses i 18 §, tar in villkor som innebär att avtalet kan komma att bli föremål för Riksgäldskontorets utövande av befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och förpliktelser enligt 2, 7 och 11 §§ samt 8 kap. 3 §.

20 § Att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5, i finansiella avtal som avses i 18 §, inte tar in villkor som innebär att parterna erkänner att avtalet kan komma att bli föremål för Riksgäldskontorets utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och förpliktelser enligt 2, 7 och 11 §§ samt 8 kap. 3 §, hindrar inte Riksgäldskontoret från att tillämpa befogenheterna.

Förbud mot återköp

21 § Riksgäldskontoret får besluta att tillfälligt begränsa eller upphäva försäkringstagares återköpsrätt enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104) avseende livförsäkringsavtal som har ingåtts av försäkringsföretaget i resolution, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalen fullgörs, även fortsatt.

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 9 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

11 kap. Kompletterande befogenheter

1 § När Riksgäldskontoret beslutar om resolution eller vidtar en resolutionsåtgärd, får myndigheten vidta åtgärder som anges i 2–4 §§, om det är nödvändigt för att säkerställa verkställigheten av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd eller för att uppnå ett eller flera resolutionsändamål.

2 § Riksgäldskontoret får besluta att en innehavare av aktier i ett företag i resolution eller av andra äganderättsinstrument som har getts ut av företaget inte får förvärva ytterligare sådana aktier eller äganderättsinstrument.

3 § Riksgäldskontoret får begära att

1. en börs ska avslå en begäran om upptagande till handel på en reglerad marknad av ett finansiellt instrument som har getts ut av ett företag i resolution eller besluta att ett sådant finansiellt instrument inte längre ska vara upptaget till handel enligt 15 kap. 11 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

2. en börs med tillstånd enligt 13 kap. 12 § andra stycket i lagen om värdepappersmarknaden eller ett värdepappersinstitut med tillstånd enligt 2 kap. 1 § 8 eller 9 samma lag ska avslå en ansökan om att ett finansiellt instrument som har getts ut av ett företag i resolution ska handlas på en handelsplattform eller besluta att ett sådant finansiellt instrument inte längre ska handlas på en handelsplattform enligt 11 kap. 11 a § samma lag.

3. Finansinspektionen utför en prövning enligt 22 kap. 2 a § lagen om värdepappersmarknaden.

Riksgäldskontoret får även begära att en behörig myndighet i ett annat land inom EES fattar motsvarande beslut.

4 § Riksgäldskontoret får besluta att ett avtal som ett företag i resolution är part i ska sägas upp med omedelbar verkan eller att villkoren i avtalet ska ändras.

12 kap. Särskild förvaltare

1 § Riksgäldskontoret får utse en särskild förvaltare i ett företag som är försatt i resolution. När en särskild förvaltare har utsetts, ska Riksgäldskontoret anmäla detta för registrering hos Bolagsverket.

2 § Den särskilda förvaltaren ska inom sitt uppdrag vidta alla de åtgärder som främjar de relevanta resolutionsändamålen och genomföra resolutionsåtgärder i enlighet med de instruktioner som Riksgäldskontoret har gett.

Om styrelsen eller den verkställande direktören i ett företag som är försatt i resolution fattar ett beslut eller vidtar en åtgärd utan samtycke från förvaltaren, inverkar detta inte på rättshandlingens giltighet.

3 § Den särskilda förvaltaren ska ha den insikt och erfarenhet som uppdraget kräver och även i övrigt vara lämplig för uppdraget.

Förvaltaren får inte stå i sådant förhållande till någon ägare, borgenär eller någon annan som kan rubba förtroendet för förvaltarens opartiskhet vid utförandet av uppdraget. Det får inte heller i övrigt finnas någon omständighet som medför att förtroendet kan rubbas.

Förvaltaren ska omedelbart underrätta Riksgäldskontoret om omständigheter som kan medföra jäv.

Om förvaltaren begär att få bli entledigad och visar skäl till det, ska Riksgäldskontoret entlediga förvaltaren.

4 § Den särskilda förvaltaren ska upprätta och till Riksgäldskontoret lämna in en skriftlig rapport i samband med att förvaltarskapet inleds och avslutas. Riksgäldskontoret får ange när förvaltaren ska lämna in skriftliga rapporter under pågående uppdrag.

5 § Den särskilda förvaltaren får utses för en period av högst ett år. Riksgäldskontoret får förlänga uppdraget, om det finns skäl för det.

Riksgäldskontoret får, med omedelbar verkan, skilja förvaltaren från sitt uppdrag.

13 kap. Åtgärder mot ägare

1 § Om ett företag i resolution är ett aktiebolag, ska Riksgäldskontoret, innan eller i samband med att myndigheten vidtar en resolutionsåtgärd som kan leda till att någon borgenär drabbas av förluster eller får sin fordran helt eller delvis konverterad, besluta att bolagets aktiekapital ska minskas i proportion till bolagets förluster enligt en värdering enligt 4 kap.

2 § Om företaget i resolution har ett positivt värde, ska Riksgäldskontoret besluta att innehavare av skuldförbindelser eller relevanta kapitalinstrument som företaget har ingått ska byta sina fordringar mot aktier (konvertering). Konverteringen ska ske till en omräkningskurs som väsentligt minskar ägarnas andel i företaget.

3 § Riksgäldskontoret ska i samband med beslut om att minska aktiekapitalet enligt 1 § besluta att

1. dra in befintliga aktier, eller
2. överföra befintliga aktier till en borgenär som har fått sin fordran helt eller delvis nedskriven.

14 kap. Verktyet för solvent avveckling

Definition och tillämpningsområde

1 § Med verktyet för solvent avveckling avses

1. en begränsning av verksamheten i ett försäkringsföretag till förvaltning av den befintliga portföljen av försäkringsåtaganden till dess att alla åtaganden är fullgjorda och det som återstår av företaget avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, och
2. ett förbud för företaget att ingå nya försäkrings- och återförsäkringsavtal.

2 § Riksgäldskontoret får använda verktyget för solvent avveckling för att avsluta ett försäkringsförenags verksamhet och förbjuda företaget i resolution att bedriva ny verksamhet.

Verkan av återkallelse av tillstånd

3 § Ett försäkringsförenag, för vilket tillståndet är återkallat, som försätts i resolution genom verktyget för solvent avveckling, ska uppfylla minimikapitalkravet enligt 8 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), i samband med tillämpning av det verktyget.

4 § Om Finansinspektionen har återkallat tillståndet för ett försäkringsförenag på vilket verktyget för solvent avveckling tillämpas, ska företaget fortsatt omfattas av bestämmelserna om tillsyn i 17 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), fram till dess att företagens verksamhet avslutas enligt 9 §.

Beslut vid kapitalbrist

5 § Om verktyget för solvent avveckling används och nettotillgångsvärdet för försäkringsförenaget i resolution har blivit negativt ska Riksgäldskontoret bedöma om företaget ska avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande eller om ett annat resolutionsverktyg ska användas.

Om minimikapitalkravet enligt 8 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) inte uppfylls, ska Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, bedöma om företaget ska avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande eller om ett annat resolutionsverktyg ska användas

Kompetens under avvecklingsprocessen

6 § Riksgäldskontoret ska säkerställa att ett försäkringsförenag i resolution genom verktyget solvent avveckling kan behålla den kompetens som behövs under avvecklingsprocessen.

Granskning

7 § Riksgäldskontoret ska, i nära samarbete med Finansinspektionen, för ett försäkringsföretag i resolution genom solvent avveckling

1. övervaka kassaflödet, kostnaderna och utgifterna samt återförsäkringsarrangemang,
2. utvärdera planerade förändringar i tillgångarnas sammansättning, och
3. åtminstone kvartalsvis låta genomföra oberoende försäkrings-tekniska granskningar av försäkringstekniska avsättningar och reserver.

Begränsning eller förbud mot ersättning

8 § Riksgäldskontoret får, vid tillämpningen av verktyget för solvent avveckling, begränsa eller förbjuda all ersättning i form av

1. aktier eller aktieutdelning och annan ersättning som är relaterad till aktier eller andra äganderättsinstrument, och
2. utbetalningar av rörlig ersättning och diskretionära pensionsförmåner.

Avveckling av verksamheten

9 § Riksgäldskontoret ska avveckla verksamheten i ett företag i resolution genom solvent avveckling, när

1. alla tillgångar i företaget har avvecklats och dess förpliktelser har fullgjorts, eller
2. om alla eller i princip alla tillgångar eller förpliktelser dessförinnan säljs till en förvärvande tredje part.

15 kap. Principer för tillämpningen av avskiljandeverktyget, försäljningsverktyget och broföretagsverktyget

Tillämpningsprinciper

1 § Riksgäldskontoret har rätt att tillämpa avskiljandeverktyget, försäljningsverktyget och broföretagsverktyget utan att aktieägare, delägare eller medlemmar till företaget i resolution, eller annan tredje part

än köpare eller broföretaget, ger sitt medgivande. Inga andra förfarandekrav än de som anges i denna lag ska iakttas.

2 § Ersättning som betalas av köparen eller broföretaget ska, efter avdrag för de kostnader som Riksgäldskontoret haft, för sin egen eller för finansieringsarrangemangets räkning i samband med resolutionsförfarandet, och eventuell kompensation till borgenärer som fått sina fordringar nedskrivna utan att ha fått full ersättning, tillfalla

1. ägarna av aktierna eller andra äganderättsinstrument som har emitterats av företaget i resolution, om äganderättsinstrumenten har överförts från innehavarna till köpare eller broföretaget, och

2. företaget i resolution, om tillgångar eller förpliktelser i företaget i resolution har överförts till köparen eller broföretaget.

3 § Ersättning som betalas av ett tillgångsförvaltningsbolag för överförda tillgångar och förpliktelser ska, efter avdrag för de kostnader som Riksgäldskontoret har haft för egen eller för finansieringsarrangemangets räkning och eventuell kompensation till borgenärer som fått sina fordringar nedskrivna utan att ha fått full ersättning, tillfalla företaget i resolution. Denna ersättning kan vara i form av skuldförbindelser som tillgångsförvaltningsbolaget utfärdar.

4 § Vid överföringar som görs med tillämpning av verktygen för avskiljande, försäljning och broföretag ska de skyddsåtgärder som framgår av 21 kap. tillämpas.

5 § För aktieägare, delägare, medlemmar eller borgenärer i företaget i resolution, vars tillgångar och förpliktelser inte har överförts med tillämpning av verktygen för avskiljande, försäljning och broföretag, har rätten upphört till de tillgångar och förpliktelser som har överförts. De kan inte heller ställa krav på styrelsen eller verkställande ledningen i broföretaget eller tillgångsförvaltningsbolaget.

6 § Medlemskap eller rätt att delta i betalnings-, clearing- och avvecklingssystem, handelsplattformar eller reglerade marknader får överföras till köparen eller broföretaget vid tillämpning av i kapitlet aktuella resolutionsverktyg, om förvärvaren uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande i sådana system.

Om förvärvaren inte har ett tillräckligt kreditbetyg, ska det dock inte utgöra hinder för överföring av medlemskap eller en rätt att delta i sådana system.

Riksgäldskontoret får besluta att förvärvaren får utöva rättigheter enligt andra stycket i högst 24 månader från det att rättigheten överförs, även om förvärvaren inte uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande. På begäran av förvärvaren får Riksgäldskontoret förlänga tiden.

Villkor och försäljningsprocess vid tillämpning av försäljningsverktyget och broföretagsverktyget

7 § Om Riksgäldskontoret avser att tillämpa försäljningsverktyget eller att sälja ett broföretag eller dess tillgångar och förpliktelser, ska företaget i resolution, broföretaget eller de berörda tillgångarna och förpliktelserna eller aktierna och andra äganderättsinstrument bjudas ut till försäljning i enlighet med de krav som framgår av 8–10 §§. Grupper av tillgångar och förpliktelser får bjudas ut till försäljning separat.

8 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som har gjorts enligt 4 kap. beaktas.

9 § När försäljningsverktyget används, ska Riksgäldskontoret bjuda ut äganderättsinstrument som getts ut av företaget i resolution eller dess tillgångar eller förpliktelser till försäljning på marknaden.

Ett erbjudande om försäljning

1. ska vara öppet för insyn,
2. ska ge en rättvisande bild av företaget och dess tillgångar och förpliktelser samt av äganderättsinstrument som har getts ut av företaget,
3. får inte på ett otillbörligt sätt gynna eller missgynna potentiella köpare,
4. får inte ge upphov till intressekonflikter,
5. ska beakta behovet av att uppnå ett snabbt resolutionsförfarande, och
6. ska syfta till att få högsta möjliga pris vid försäljningen.

10 § Riksgäldskontoret får använda försäljningsverktyget utan att iaktta kraven i 9 §, om ett förfarande enligt 9 § första stycket eller uppfyllande av krav enligt 9 § andra stycket, förhindrar eller försvårar att resolutionsändamålen uppnås.

16 kap. Försäljningsverktyget

Definition av försäljningsverktyget

1 § Med försäljningsverktyget avses en sådan överföring som anges i 2 §, från ett företag i resolution eller från någon annan än företaget, till en förvärvare som inte är ett broföretag enligt 17 kap. 2 § eller ett tillgångsförvaltningsbolag enligt 18 kap. 2 §.

Generellt om överföring

2 § Riksgäldskontoret får använda försäljningsverktyget för att

1. från företaget överföra tillgångar eller förpliktelser, eller
2. från någon annan än företaget överföra aktier och andra äganderättsinstrument som företaget har gett ut.

Överföring av återförsäkringsrättigheter

3 § Riksgäldskontoret får överföra återförsäkringsrättigheter som omfattar överförda försäkrings- eller återförsäkringsfordringar utan återförsäkringsföretagets medgivande, om myndigheten helt eller delvis överför tillgångar och förpliktelser kopplade till dessa återförsäkringsrättigheter i företaget i resolution till ett annat företag.

Villkor

4 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som har gjorts enligt 4 kap. beaktas.

Återföring

5 § Riksgäldskontoret får, med köparens medgivande, föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser till företaget i resolution eller den förra ägaren eller innehavaren, om omständigheterna motiverar ett sådant förfarande.

6 § Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

Tillstånd

7 § En förvärvare ska ha tillstånd att bedriva den verksamhet som förvärfvas när en sådan överföring som avses i 1 och 2 §§ görs. Finansinspektionen ska säkerställa att en ansökan om ett sådant tillstånd behandlas skyndsamt.

Förvärvarens rättsliga ställning efter en överföring

8 § Vid en överföring övertar förvärvaren de rättigheter och förpliktelser som följer med det som har överförts. Förvärvaren går in som part i stället för företaget i resolution i de avtal som överförs. Detta gäller även vid gränsöverskridande verksamhet och etablering inom EES.

Samarbetskyldighet

9 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution och förvärvaren att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Prövning av ägares lämplighet

10 § Om försäljningsverktyget används för att överföra aktier i sådan omfattning att förvärvet kräver tillstånd enligt 15 kap. 1 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), ska Finansinspektionen handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

11 § Om aktier överförs utan att Finansinspektionen har prövat frågan om tillstånd för förvärvet, ska rösträtten för aktierna utövas av Riksgäldskontoret.

Finansinspektionen ska skriftligen meddela Riksgäldskontoret och förvärvaren så snart som möjligt efter det att inspektionen har fattat beslut avseende tillstånd för förvärvet.

Om Finansinspektionen beslutar att ge tillstånd till förvärvaren, ska förvärvaren utöva rösträtten för aktierna från det att han eller hon och Riksgäldskontoret har tagit emot ett sådant meddelande som avses i andra stycket.

12 § Om Finansinspektionen beslutar att inte ge tillstånd till förvärvaren, får Riksgäldskontoret förelägga förvärvaren att avyttra aktierna inom en frist som fastställs av myndigheten.

Under denna frist får Finansinspektionen inte vidta några åtgärder enligt 18 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) mot förvärvaren.

17 kap. Broföretagsverktyget

Definitioner och tillämpningsområde

1 § Med broföretagsverktyget avses att Riksgäldskontoret till ett broföretag överför

1. från ett företag i resolution: tillgångar eller förpliktelser, eller
2. från någon annan än ett företag i resolution: aktier och andra äganderättsinstrument som företaget har gett ut.

2 § Med ett broföretag avses ett aktiebolag som

1. ägs helt eller delvis av staten, och
2. har bildats för att ta emot tillgångar eller förpliktelser från företag i resolution och aktier eller andra äganderättsinstrument som har getts ut av företag i resolution, i syfte att uppnå resolutionsända-

målen och sälja företaget i resolution eller dess tillgångar eller förpliktelser.

3 § När Riksgäldskontoret tillämpar broföretagsverktyget ska myndigheten säkerställa att det totala värdet av de skulder som överförs till broföretaget inte överstiger det totala värdet av de tillgångar som har överförts från företaget i resolution.

4 § Efter tillämpning av broföretagsverktyget får Riksgäldskontoret överföra tillgångar och förpliktelser från broföretaget till en förvärvande tredje part.

Överföring av återförsäkringsrättigheter

5 § Riksgäldskontoret får överföra återförsäkringsrättigheter som omfattar överförda försäkrings- eller återförsäkringsfordringar utan återförsäkringsföretagets medgivande, om myndigheten helt eller delvis överför tillgångar och skulder kopplade till dessa återförsäkringsrättigheter i företaget i resolution till ett broföretag.

Återföring

6 § Riksgäldskontoret får, när omständigheterna motiverar det, föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser till företaget i resolution eller den förra ägaren eller innehavaren, om

1. möjligheten att de specifika tillgångarna eller förpliktelserna kan komma att återföras anges uttryckligen i det instrument genom vilket överföringen gjordes, och

2. de specifika tillgångarna eller förpliktelserna inte omfattas av de klasser av tillgångar eller förpliktelser som anges i relevant instrument och inte heller uppfyller villkoren i instrumentet för överföring av dessa.

7 § En återföring får ske när som helst och ska uppfylla de villkor som anges i relevant instrument.

Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka, om omständigheterna motiverar detta.

Broföretagets rättsliga ställning efter en överföring

8 § Vid en överföring övertar broföretaget de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Broföretaget ska gå in som part i stället för företaget i de avtal som överförs.

Samarbetsskyldighet

9 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution och förväraren att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Tillstånd

10 § Broföretaget ska ha tillstånd att bedriva försäkringsrörelse enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043).

11 § Finansinspektionen får ge ett broföretag tillstånd att bedriva försäkringsrörelse utan att broföretaget uppfyller de krav som gäller för att få bedriva sådan verksamhet. Finansinspektionen ska handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

Ett tillstånd enligt första stycket gäller under den tid som bestäms av Finansinspektionen. Perioden får inte överstiga 24 månader.

12 § Bestämmelserna i 11 § gäller endast om Riksgäldskontoret har

1. bedömt att ett sådant tillstånd krävs för att uppnå resolutionsändamålen, och

2. lämnat in en begäran till Finansinspektionen om att ett beslut enligt 11 § bör fattas.

Riksgäldskontorets kontroll

13 § Riksgäldskontoret ska företräda aktierna vid bolagsstämman i broföretaget.

Verksamhet i ett broföretag

14 § Ledningen i ett broföretag ska se till att verksamheten bedrivs i syfte att uppnå resolutionsändamålen.

15 § Ledningen i ett broföretag ska sträva efter att sälja företaget i resolution eller de tillgångar och förpliktelser som överförts till broföretaget. En försäljning ska ske vid lämplig tidpunkt.

Styrning av ett broföretag

16 § Riksgäldskontoret får besluta att sälja tillgångar, förpliktelser eller äganderättsinstrument som överförts till ett broföretag.

17 § Riksgäldskontoret ska godkänna

1. broföretagets bolagsordning,
2. styrelsen i broföretaget,
3. ersättningen till styrelseledamöterna och ledamöternas ansvarsområden, och
4. broföretagets strategiska mål och riskstrategi.

Avveckling av ett broföretag

18 § Riksgäldskontoret ska avveckla verksamheten i ett broföretag, om

1. broföretaget slås samman med ett annat företag,
2. broföretaget inte längre uppfyller kraven i 2 §,
3. samtliga, eller i stort sett samtliga, broföretagets tillgångar eller förpliktelser säljs till en förvärvande tredje part, eller
4. broföretagets tillgångar avvecklas helt och dess förpliktelser fullgörs fullt ut.

19 § Inkomster som uppkommer i samband med avvecklingen av verksamheten ska, efter avdrag för de kostnader som Riksgäldskontoret haft, för sin egen eller för finansieringsarrangemangets räkning i samband med resolutionsförfarandet, och eventuell kompensation till borgenärer som fått sina fordringar nedskrivna utan att ha fått full ersättning tillfalla aktieägarna i broföretaget.

18 kap. Avskiljandeverktyget

Definitioner och tillämpningsområde

1 § Med avskiljandeverktyget avses att Riksgäldskontoret till ett tillgångsförvaltningsbolag överför tillgångar eller förpliktelser från ett eller flera broföretag eller företag i resolution.

Avskiljandeverktyget får användas, om

1. förhållandena på marknaden för de tillgångar eller förpliktelser som överförs är sådana att en omedelbar avyttring av dem skulle få negativa effekter på någon finansiell marknad,

2. en överföring är nödvändig för att verktyget för solvent avveckling ska kunna användas eller för att företaget i resolution eller ett broföretag ska kunna fungera väl, eller

3. överföringen är nödvändig för att intäkterna från avvecklingen av företaget ska bli så stora som möjligt.

Avskiljandeverktyget får endast användas i förening med ett annat resolutionsverktyg.

2 § Med ett tillgångsförvaltningsbolag avses ett aktiebolag som

1. ägs helt eller delvis av staten,

2. har bildats för att ta emot tillgångar eller förpliktelser från företag i resolution eller broföretag, och

3. avser att förvalta det som överförts i syfte att uppnå högsta möjliga värde vid en framtida försäljning eller avveckling.

3 § Efter tillämpning av broföretagsverktyget får tillgångsförvaltningsbolaget förvärva tillgångar och förpliktelser från broföretaget.

Överföring av återförsäkringsrättigheter

4 § Riksgäldskontoret får överföra återförsäkringsrättigheter som omfattar överförda försäkrings- eller återförsäkringsfordringar utan återförsäkringsföretagets medgivande, om myndigheten helt eller delvis överför tillgångar och förpliktelser kopplade till dessa återförsäkringsrättigheter i företaget i resolution till ett tillgångsförvaltningsbolag.

Återföring

5 § Riksgäldskontoret får föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser från tillgångsförvaltningsbolag till företaget i resolution eller till ett broföretag, om

1. möjligheten att de specifika tillgångarna eller förpliktelserna kan komma att återföras anges uttryckligen i relevant instrument, och

2. de specifika tillgångarna eller förpliktelserna inte omfattas av de klasser av tillgångar eller förpliktelser som anges i relevant instrument och inte heller uppfyller villkoren i instrumentet för överföring av dessa.

En återföring får ske när som helst och ska uppfylla de villkor som anges i relevant instrument.

6 § Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

Tillgångsförvaltningsbolagets rättsliga ställning efter en överföring

7 § Vid en överföring övertar tillgångsförvaltningsbolaget de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Tillgångsförvaltningsbolaget ska gå in som part i stället för företaget i resolution i de avtal som överförs.

Samarbetsskyldighet

8 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution och förvärvaren att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Villkor

9 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som gjorts enligt 4 kap. beaktas.

Riksgäldskontorets kontroll

10 § Riksgäldskontoret ska företräda aktierna vid bolagsstämman i tillgångsförvaltningsbolaget.

Styrning av ett tillgångsförvaltningsbolag

11 § Riksgäldskontoret ska godkänna

1. tillgångsförvaltningsbolagets bolagsordning,
2. styrelsen i tillgångsförvaltningsbolaget,
3. ersättningen till styrelseledamöterna och ledamöternas ansvarsområden, och
4. tillgångsförvaltningsbolagets strategiska mål och riskstrategi.

19 kap. Kompletterande befogenheter vid överföring

1 § Om verksamhet har överförts enligt 16 kap. 2 §, 17 kap. 1 § eller 18 kap. 1 §, får Riksgäldskontoret besluta att företaget i resolution ska tillhandahålla mottagaren de tjänster eller resurser som är nödvändiga för att mottagaren ska kunna driva den överförda verksamheten effektivt.

Ett sådant beslut som avses i första stycket får också riktas mot företag som ingår i samma grupp som företaget i resolution.

2 § Bestämmelserna i 1 § gäller även om det företag som ska tillhandahålla tjänsterna eller resurserna har försatts i konkurs eller gått i likvidation.

3 § Om företaget innan det försattes i resolution ingått ett avtal om att det ska tillhandahållas tjänster eller resurser som avses i 1 §, ska tjänsterna eller resurserna tillhandahållas på samma villkor som gällde när företaget försattes i resolution.

Om det inte finns något sådant avtal, ska tjänsterna eller resurserna tillhandahållas på skäliga villkor.

4 § Riksgäldskontoret får besluta att de varor och tjänster som en leverantör av väsentliga tjänster direkt eller indirekt tillhandahåller ett företag i resolution ska fortsätta att tillhandahållas av en sådan leverantör efter det att resolutionsåtgärder har vidtagits, om

1. tillgångarna för leverantören av väsentliga tjänster underskri-der dess skulder, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att tillgångarna för leverantören inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder, eller

2. leverantören av väsentliga tjänster inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden i takt med att de förfaller till betalning, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att leveran-tören inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en så-dan situation.

5 § Riksgäldskontoret får, efter ansökan av en resolutionsmyndig-het i ett annat land inom EES, förklara att ett beslut enligt nationell lagstiftning i det landet som genomför artikel 45 i krishanterings-direktivet för försäkringsföretag ska gälla i Sverige.

6 § Om tillgångarna finns i tredjeland eller aktier eller andra ägande-rättsinstrument, rättigheter eller skyldigheter som omfattas av lagstift-ningen i tredjeland överförs till en mottagare, får Riksgäldskontoret begära att mottagaren vidtar åtgärder för att se till att överföringen eller någon annan resolutionsåtgärd som har beslutats får verkan.

Riksgäldskontoret får förelägga den som inte vidtar de begärda åtgärderna att göra det.

Mottagaren har rätt till skälig ersättning för kostnader för arbete och utlägg som uppkommit i samband med vidtagna åtgärder.

20 kap. Skuldnedskrivningsverktyget

Definition och tillämpningsområde

1 § Med skuldnedskrivningsverktyget avses

1. nedskrivning av det i resolution försatta företags skulder, eller
2. konvertering av det i resolution försatta företags skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument i det företag eller dess moderföretag, ett broföretag eller ett tillgångsförvaltningsbolag.

2 § Riksgäldskontoret får använda skuldnedskrivningsverktyget för att

1. kapitalisera ett företag i resolution i tillräcklig utsträckning för att kunna tillämpa verktyget för solvent avveckling och för att bibehålla dess tillstånd,
2. konvertera skulder som överförs till ett broföretag till aktier eller andra äganderättsinstrument eller minska skuldernas kapitalbelopp i syfte att tillhandahålla kapital till broföretaget, eller
3. inom ramen för försäljningsverktyget eller avskiljandeverktyget konvertera skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument eller minska skuldernas kapitalbelopp.

3 § När Riksgäldskontoret tillämpar skuldnedskrivningsverktyget på försäkringsfordringar, får myndigheten ändra villkoren i de relaterade försäkringsavtalen för att uppnå resolutionsändamålen på ett mer effektivt sätt. Innan Resolutionsmyndigheten beslutar om en sådan åtgärd ska försäkringstagarnas kollektiva intressen beaktas.

Ombildning av ett ömsesidigt försäkringsbolag eller en försäkringsförening

4 § När Riksgäldskontoret tillämpar skuldnedskrivningsverktyget får myndigheten besluta att ett ömsesidigt försäkringsbolag eller en försäkringsförening ska ombildas till ett aktiebolag.

Ombildningen ska genomföras genom att det ömsesidiga försäkringsbolagets eller försäkringsföreningens rörelse överläts till ett försäkringsaktiebolag.

Utformningen av nedskrivning och konvertering

5 § Innan Riksgäldskontoret använder skuldnedskrivningsverktyget ska myndigheten, med beaktande av värderingen enligt 4 kap., fastställa det belopp med vilket kapitalinstrument, skuldinstrument och andra kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras för de ändamål som anges i 2 §.

Undantag från nedskrivning eller konvertering

6 § Riksgäldskontoret ska undanta följande skulder från nedskrivning och konvertering:

1. Skulder som är säkerställda, till den del skulden täcks av säkerhet.
2. Skulder till kreditinstitut, värdepappersföretag och försäkringsföretag som inte ingår i samma grupp och som har en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.
3. Skulder med en kortare återstående löptid på mindre än sju dagar som hänför sig till antingen
 - a) system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare, eller
 - b) centrala motparter.
4. En skuld till anställda avseende intjänad lön, intjänade pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för rörlig del av ersättningen som inte är reglerad i kollektivavtal.
5. En skuld till en borgenär inom affärs- eller handelssektorn, där skulden hänför sig till att företaget i resolution har tillhandahållits varor eller tjänster som är nödvändiga för att upprätthålla dess verksamhet, eller som behövs för att försäkringsskyddet ska upprätthållas.
6. En skuld till en skatte- eller socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att skulden har förmånsrätt.
7. Skulder till följd av obligatorisk ansvarsförsäkring i enlighet med motorfordonsförsäkringsdirektivet.

7 § Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta kvalificerade skulder från nedskrivning eller konvertering, om

1. det inte är möjligt att skriva ned eller konvertera den nedskrivningsbara skulden inom rimlig tid,

2. det är nödvändigt och proportionellt för att företaget eller någon som har övertagit verksamheten från företaget ska kunna upprätthålla kritisk verksamhet eller affärsverksamhet som är viktig för företagets intjäning eller lönsamhet,

3. det är nödvändigt och proportionellt för att undvika omfattande spridning av negativa effekter som leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

4. det krävs för att undvika värdeförstörelse som innebär att förlusterna för andra borgenärer blir högre än om skulderna undantas, eller

5. det är nödvändigt och proportionellt till insatserna för att säkerställa att tredje part får ersättning för sina personskador och sakskador som täcks av försäkringsavtal som rör skadeståndsansvar som är obligatoriska.

Åtgärder mot ägare av aktier och andra äganderättsinstrument

8 § När Riksgäldskontoret tillämpar skuldnedskrivningsverktyget ska myndigheten besluta att

1. dra in existerande aktier eller andra äganderättsinstrument eller överföra dem till borgenärer vars fordringar har skrivits ned helt eller delvis,

2. om företaget i resolution har ett positivt nettovärde, minska ägandet för existerande ägare genom att konvertera relevanta kapitalinstrument eller skuldinstrument som emitterats av företaget i resolution eller andra kvalificerade skulder i företaget i resolution, till aktier eller andra äganderättsinstrument.

Konverteringen enligt första stycket 2 ska göras till en omräkningskurs som väsentligt minskar existerande aktieinnehav eller innehav av andra äganderättsinstrument.

9 § När Riksgäldskontoret överväger vilken av åtgärderna enligt 8 § som myndigheten ska vidta, ska myndigheten beakta värderingen av företaget enligt 4 kap. och behovet av att skriva ned eller konvertera primärkapitalposter (nivå 1-instrument), liksom behovet av att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument enligt 13 §.

Konverteringskurs

10 § Den konverteringskurs som används när skulder konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument, ska ge borgenärerna kompensation för den minskning av deras fordringar som konverteringen innebär. Om det är möjligt ska konverteringskursen bestämmas så att den motsvarar det fulla värdet av borgenärens fordran enligt värderingen och minst motsvarar det fulla värdet av det belopp som borgenären skulle ha fått vid en konkurs eller likvidation.

11 § Om det behövs för att uppnå resolutionsändamålen och principen om att ingen borgenär ska få ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation, får Riksgäldskontoret besluta att olika konverteringskurser ska gälla för borgenärer med olika prioritet enligt förmånsrättsordningen.

Om Riksgäldskontoret beslutar att olika konverteringskurser ska gälla, ska efterställda skulder ges en lägre konverteringskurs än övriga skulder.

Prioritetsordning vid nedskrivning och konvertering

12 § Efter det att Riksgäldskontoret har vidtagit någon av åtgärderna i 8 §, ska myndigheten skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument i följande ordning:

1. övriga nivå 1-instrument,
2. nivå 2-instrument,
3. nivå 3-instrument,
4. resterande del av kvalificerade skulder i enlighet med förmånsrättslagen (1970:979), i omvänd ordning.

Riksgäldskontoret får inte konvertera eller skriva ned en viss klass av skulder förrän klasser av skulder som är efterställda denna klass har skrivits ned eller konverterats.

13 § Riksgäldskontoret ska tillämpa skuldnedskrivningsverktyget enligt prioritetsordningen i 12 §, på ett sätt som ger följande resultat:

1. nivå 1-poster minskas först så långt möjligt i proportion till förlusterna och resolutionsmyndigheten vidtar en eller båda åtgärderna enligt 8 § gentemot innehavarna av nivå 1-instrument.

2. kapitalbeloppet för nivå 2-instrument skrivs ned eller konverteras till nivå 1-instrument i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionsändamålen eller upp till relevanta kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

3. kapitalbeloppet för nivå 3-instrument skrivs ned eller konverteras till nivå 1-instrument i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionsändamålen eller upp till relevanta kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

4. resterande del av kapitalbeloppet för kvalificerade skulder skrivs ned eller konverteras till nivå 1-instrument i enlighet med förmånsrättsordningen, i den utsträckning som krävs för att uppnå resolutionsmålen.

14 § Om den slutliga värderingen enligt 4 kap. 8 § visar att det föreligger ett mindre behov av nedskrivning eller konvertering än vad den preliminära värderingen enligt 4 kap. 9 § visade, får en uppvärderingsmekanism tillämpas för att ersätta borgenärerna och därefter aktieägarna i den utsträckning som det är nödvändigt.

Principerna vid nedskrivning och särskilda villkor vid konvertering

15 § Om kapitalbeloppet för ett relevant kapitalinstrument eller en kvalificerad skuld skrivs ned ska följande gälla:

1. nedskrivningen till följd av tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget ska vara permanent, utom i fall som avses i 14 §,

2. inga skulder till innehavaren av de relevanta instrumenten eller annan kvalificerad skuld ska kvarstå efter skuldnedskrivningen, med undantag för upplupna skulder och skulder till följd av skadestånd efter överklagande av lagenligheten av ett beslut att tillämpa skuldnedskrivningsverktyget,

3. ingen ersättning ska betalas till innehavaren av de relevanta instrumenten eller annan kvalificerad skuld, annat än i enlighet med 16 §.

16 § För att genomföra en konvertering av kapitalinstrument, skuldinstrument eller andra kvalificerade skulder i enlighet med 13 § 2 och 3, får Riksgäldskontoret kräva att ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 emitterar nivå 1-instrument till innehavarna av instrumenten eller skulderna.

Konvertering enligt första stycket får endast ske om följande villkor är uppfyllda:

1. nivå 1-instrumenten emitteras av försäkringsföretaget eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 eller av moderföretaget med Riksgäldskontorets samtycke,

2. nivå 1-instrumenten emitteras innan försäkringsföretaget eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 emitterar aktier eller äganderättsinstrument i syfte att anskaffa kapital från staten eller ett offentligt organ,

3. nivå 1-instrumenten tilldelas och överförs utan dröjsmål efter konverteringen, och

4. den konverteringskurs som avgör antalet nivå 1-instrument som ska tillhandahållas för varje relevant instrument eller skuld överensstämmer med 10 och 11 §§.

Resolutionsmyndigheten får kräva att företag som emitterar nivå 1-instrument enligt första stycket har förhandsgodkännande för emissionerna.

17 § Innan Riksgäldskontoret skriver ned eller konverterar en skuld som hänför sig till ett derivat, ska myndigheten avsluta derivatavtalet.

När ett avtal enligt första stycket avslutas, ska Riksgäldskontoret fastställa skuldens storlek. Om det finns ett nettningsavtal mellan företaget i resolution och motparten, ska Riksgäldskontoret tillämpa det för att fastställa skuldens nettobelopp.

18 § Riksgäldskontoret får förelägga ett företag i resolution eller dess moderföretag att ge ut nya aktier eller andra äganderättsinstrument.

Fastställande av Riksgäldskontorets beslut

19 § De beslut som Riksgäldskontoret fattar enligt 11–18 §§ är bindande för företaget i resolution och för berörda ägare och borgenärer.

En av Riksgäldskontoret beslutad kapitalökning ska antecknas i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller försäkringsregistret.

Prövning av ägares lämplighet

20 § Om skuldnedskrivningsverktyget används för att konvertera skulder i sådan omfattning att det leder till ett förvärv som kräver tillstånd enligt 15 kap. 1 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), ska Finansinspektionen handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

21 § Om ett sådant förvärv av aktier som avses i 20 § sker utan att Finansinspektionen har fattat beslut i ärendet om tillstånd för förvärvet, ska rösträtten för aktierna utövas av Riksgäldskontoret.

Finansinspektionen ska skriftligen meddela Riksgäldskontoret och förvärvaren så snart som möjligt efter det att inspektionen har fattat beslut i ärendet om tillstånd för förvärvet.

Om Finansinspektionen beslutar att ge tillstånd till förvärvaren, ska förvärvaren utöva rösträtten för aktierna från det att han eller hon och Riksgäldskontoret har tagit emot ett sådant meddelande som avses i andra stycket.

22 § Om Finansinspektionen beslutar att inte ge tillstånd till förvärvaren, får Riksgäldskontoret förelägga förvärvaren att avyttra aktierna inom en frist som fastställs av myndigheten.

Fram till utgången av den fristen får Finansinspektionen inte vidta några åtgärder enligt 18 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) mot förvärvaren.

23 § Om en konvertering av skulder leder till ett förvärv som kräver tillstånd för försäkringsrörelse, ska Finansinspektionen handlägga tillståndsärendet skyndsamt.

Kompletterande åtgärder

24 § För att genomföra en nedskrivning eller konvertering får Riksgäldskontoret

1. kräva ändring av alla relevanta register, och
2. förelägga ett företag i resolution att ansöka om att uppta aktier, andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument till handel på en reglerad marknad.

För skuldinstrument som omedelbart före en nedskrivning har varit upptagna till handel på en reglerad marknad gäller inte kravet på upprättande av prospekt vid en ansökan om upptagande till handel.

Förberedande åtgärder

25 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten tar fram en resolutionsplan, granska att försäkringsföretaget har tillräckligt emissionsutrymme för aktier eller andra nivå 1-instrument, så att konverteringen av skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument kan genomföras på ett effektivt sätt.

26 § Om det behövs för att underlätta konvertering av skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument får Riksgäldskontoret förelägga försäkringsföretaget att ändra bolagsordningen eller stadgarna.

21 kap. Skyddsåtgärder

Definitioner

1 § I detta kapitel avses med

1. arrangemang om strukturerad finansiering: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som omfattar

a) finansiella instrument som ger innehavaren av instrumentet säkerhet i en viss avskild underliggande säkerhetsmassa, eller

b) sådana finansiella instrument som används för att minimera ränte- och valutarisker i arrangemanget,

2. arrangemang om säkerheter: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som medför panträtt eller annan säkerhetsrätt i sådan egendom som överförs, oavsett om säkerhetsrätten

a) gäller i viss egendom, eller

b) avser en andel i den överförda förmögenhetsmassan eller bestäms på annat liknande sätt,

3. arrangemang om säkerhetsöverlåtelser: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt enligt vilket en äganderätt till, eller en rätt att förfoga över en finansiell tillgång överförs, för att säkerställa eller på annat sätt täcka fullgörandet av vissa för-

pliktelser på villkor att äganderätten återgår om dessa förpliktelser fullgörs,

4. kvittningsarrangemang: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som innebär att två eller flera ömsesidiga fordringar eller förpliktelser som ett företag i resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra,

5. netttingsarrangemang: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som innebär att ett antal fordringar eller förpliktelser kan omvandlas till en enda nettofordran eller nettoförpliktelse, inklusive slutavräkningsklausuler, och

6. partiell överföring: överföring av vissa, men inte alla, tillgångar eller förpliktelser i ett företag i resolution.

Tillämpningsområde

2 § Bestämmelserna i 3–6 §§ ska tillämpas när Riksgäldskontoret

1. beslutar om partiell överföring enligt 16 kap. 2 § (försäljningsverktyget), 17 kap. 1 § (broföretagsverktyget) eller 18 kap. 1 § (avskiljandeverktyget), eller

2. utövar de befogenheter som anges i 11 kap. 4 §.

Första stycket gäller även för partiella överföringar som sker från ett broföretag eller ett tillgångsförvaltningsbolag till en annan mottagare, om överföringen sker genom användningen av ett resolutionsverktyg. Det som anges om företag i resolution i 3–6 §§ ska då vara tillämpligt på broföretag eller tillgångsförvaltningsbolag.

Skydd för arrangemang om strukturerad finansiering och andra separata portföljer

3 § Om Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, ska samtliga tillgångar och förpliktelser som följer av ett arrangemang som avses i 1 § 1 eller andra separata portföljer överföras samtidigt.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 11 kap. 4 § beträffande ett finansiellt instrument som avses i 1 § 1 eller andra separata portföljer. Riksgäldskontoret får inte heller utöva de befogenheter beträffande ett engagemang som avses i 1 § 1 eller andra sepa-

rata portföljer om det får till följd att säkerheten för de finansiella instrumenten försämrats.

Skydd för arrangemang om säkerheter

4 § Om Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, får myndigheten inte beträffande sådana arrangemang som avses i 1 § 2 överföra

1. en tillgång som utgör säkerhet för en viss förpliktelse om inte den förpliktelsen och säkerhetsrätten också överförs,

2. en förpliktelse för vilken säkerhet har ställts om inte säkerhetsrätten också överförs, eller

3. en säkerhetsrätt om inte förpliktelsen för vilken säkerhetsrätten har ställts också överförs.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 11 kap. 4 § beträffande ett arrangemang som avses i 1 § 2, om det får till följd att säkerheten upphör.

Skydd för arrangemang om säkerhetsöverlåtelse, kvittning, nettning och återförsäkring

5 § När Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, får myndigheten inte överföra tillgångar eller förpliktelser som följer av ett arrangemang som avses i 1 § 3, 4 eller 5 eller återförsäkringsarrangemang om det innebär att en motpart till företaget i resolution inte får

1. kvitta en fordran som företaget i resolution har på motparten, eller en förpliktelse som företaget i resolution ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget i resolution, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget i resolution,

2. omvandla en fordran som motparten har på företaget i resolution, eller en förpliktelse som företaget i resolution ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller

3. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 11 kap. 4 § beträffande sådana arrangemang som avses i 1 § 3, 4 eller 5 eller

återförsäkringsarrangemang, om det innebär att rättigheter eller förpliktelser som följer av arrangemanget upphävs eller ändras.

Skydd för anmälda avvecklingssystem

6 § En sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket eller utövande av en sådan befogenhet som anges i 11 kap. 4 §, får endast ske om det inte påverkar användningen av ett anmält avvecklingssystem eller de regler som gäller för sådana system.

Undantag från skyddsreglerna

7 § Om det är nödvändigt för att bättre skydda försäkringstagarna genom att säkerställa att försäkringar som överförs fortsätter att uppfylla relevanta rättsliga krav med avseende på obligatoriska lägsta täckningsnivåer, får Riksgäldskontoret trots 4 och 5 §§

1. överföra de avtalsportföljer som omfattas av ett arrangemang som anges i 1 § 2–5 samt arrangemang för återförsäkring, utan att samtidigt överföra andra tillgångar eller förpliktelser som omfattas av samma arrangemang, och

2. överföra, ändra eller säga upp dessa tillgångar, rättigheter och andra skulder utan att överföra avtalsportföljerna.

8 § Om det är nödvändigt för att bättre uppnå resolutionsändamålen i 1 kap. 4 § och i synnerhet för att säkerställa ett bättre skydd för försäkringstagarna, får Riksgäldskontoret trots 3 § överföra, ändra eller säga upp tillgångar och förpliktelser som omfattas av samma arrangemang om strukturerad finansiering och andra separata portföljer.

Ersättning vid sämre ekonomiskt utfall

9 § Om det vid en värdering enligt 4 kap. 12 § framgår att det ekonomiska utfallet för någon aktieägare, försäkringstagare, förmånsstagare eller andra borgenärer hade blivit sämre vid resolution än vad det hade blivit om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs

eller likvidation, har en sådan ägare eller borgenär rätt till ersättning ur finansieringsarrangemanget för mellanskillnaden.

Om Riksgäldskontoret har använt skuldnedskrivningsverktyget tillsammans med något annat resolutionsverktyg, har aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer endast rätt till ersättning till följd av myndighetens användning av skuldnedskrivningsverktyget.

22 kap. Konkurs, likvidation och avslutande av resolution

Konkurs

1 § Inkommer en ansökan om konkurs till tingsrätten avseende ett företag som omfattas av denna lag, ska rätten underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ansökan.

Om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen meddelar rätten att företaget är försatt eller ska försättas i resolution, ska konkursansökan avvisas.

2 § Bestämmelsen i 1 § gäller inte om Riksgäldskontoret ansöker om att ett företag ska försättas i konkurs.

Likvidation

3 § Bestämmelser om förfarandet vid likvidation av ett företag som omfattas av denna lag finns i

- 12 kap. 78 a § försäkringsrörelselagen (2010:2043),
- 25 kap. 4 a och 10 a §§ aktiebolagslagen (2005:551), och
- 17 kap. 46 och 47 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Avslutande av resolution

4 § När det inte längre finns behov av resolutionsåtgärder, ska Riksgäldskontoret avsluta resolutionen.

Riksgäldskontoret ska inom rimlig tid efter att resolutionen har avslutats ansöka om att företaget ska försättas i konkurs eller gå i likvidation. Detta gäller dock inte om syftet med resolutionsåtgärderna är att företaget ska drivas vidare.

En konkursansökan av Riksgäldskontoret enligt andra stycket ska vid prövningen behandlas som en ansökan av gäldenären enligt 2 kap. konkurslagen (1987:672).

Återvinning vid efterföljande konkurs

5 § Bestämmelserna om återvinning i 4 kap. konkurslagen (1987:672) ska inte tillämpas på tillgångar eller förpliktelser som genom en resolutionsåtgärd överförts från ett företag i resolution eller ett broföretag till någon annan.

Ersättning för kostnader och utlägg

6 § Riksgäldskontoret har rätt till ersättning för skäliga kostnader och utlägg som har uppkommit i samband med beslut om att försätta företaget i resolution och i övrigt vidtagande av resolutionsåtgärder. Ersättningen ska betalas

1. i form av avdrag från ersättning som en motpart betalar till företaget i resolution,
2. från företaget i resolution, såsom prioriterad borgenär, och
3. från inkomster som uppkommer när verksamheten i broföretag, tillgångsförvaltningsbolag eller försäkringsföretag i solvent avveckling avslutas, såsom prioriterad borgenär.

23 kap. Erkännande och verkställighet av resolution i tredjeland

1 § Detta kapitel ska tillämpas på resolutionsförfaranden i ett tredjeland, om inte annat följer av ett gällande avtal mellan Europeiska unionen och det landet.

2 § Riksgäldskontoret får erkänna ett resolutionsförfarande i tredjeland för ett företag eller moderföretag i tredjeland som har ett dotterföretag eller en filial i Sverige.

Vid beslut enligt första stycket ska Riksgäldskontoret beakta intressen i varje land inom EES där ett försäkringsföretag eller moderföretag i tredjeland verkar.

3 § När Riksgäldskontoret har erkänt ett resolutionsförfarande som avses i 2 §, får myndigheten verkställa förfarandet genom att

1. vidta resolutionsåtgärder beträffande

a) tillgångar som ett försäkringsföretag eller ett moderföretag i tredjeland har i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på,

b) rättigheter eller förpliktelser som ett försäkringsföretag i tredjeland har bokfört i en filial i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på eller om fordringar som hänför sig till sådana rättigheter eller förpliktelser som kan göras gällande i Sverige,

2. vidta eller förelägga någon annan att vidta åtgärder för att överföra aktier eller äganderättsinstrument i ett dotterföretag i Sverige till försäkringsföretaget eller moderföretaget i tredjeland,

3. vidta en åtgärd enligt 10 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 § gentemot en motpart till en enhet som avses i 2 § första stycket, om det är nödvändigt för att verkställa resolutionsförfarandet, och

4. förbjuda att rättshandlingar som anges i 10 kap. 11 § vidtas såvitt avser avtal som ingåtts av och avtalsrättigheter som tillkommer en enhet som avses i 2 § första stycket eller andra företag i gruppen, om rätten att vidta sådana rättshandlingar är en följd av att resolutionsåtgärder har vidtagits mot ett försäkringsföretag i tredjeland, sådana enheters moderföretag eller andra gruppföretag och väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten fortfarande fullgörs.

4 § Riksgäldskontoret får vägra att erkänna eller att verkställa ett resolutionsförfarande i tredjeland, om

1. resolutionsförfarandet skulle ha negativ effekt på den finansiella stabiliteten i Sverige eller i ett annat land inom EES,

2. det är nödvändigt att vidta separata åtgärder mot en EES-filial enligt 5 kap. 9 § för att uppnå ett eller flera resolutionsändamål,

3. borgenärer inte skulle få samma behandling som borgenärer med liknande rättigheter i det tredjeland där resolutionsförfarandet beslutas,

4. erkännandet eller verkställigheten skulle få avsevärda budgetkonsekvenser för Sverige, eller

5. effekterna av erkännandet eller verkställigheten skulle strida mot svensk rätt.

24 kap. Finansiering av resolution

Åtgärder som får täckas av finansieringsarrangemanget

1 § I samband med resolution får Riksgäldskontoret besluta att

1. ersätta ägare eller borgenärer som till följd av resolutionen har fått ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation,

2. skjuta till medel till ett broföretag eller ett tillgångsförvaltningsbolag,

3. utfärda garantier avseende tillgångar och förpliktelser för ett företag i resolution eller dess dotterföretag, ett broföretag eller ett tillgångsförvaltningsbolag,

4. förvärva tillgångar från ett företag i resolution vid tillämpning av broföretagsverktyget och avskiljandeverktyget,

5. lämna medel som kompensation till ett företag i resolution i syfte att gottgöra den förlust som skulle ha burits av de borgenärer som Riksgäldskontoret beslutar att undanta från nedskrivning eller konvertering vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget.

Åtgärderna i första stycket får även beslutas i förhållande till en köpare vid tillämpning av försäljningsverktyget.

Finansieringsarrangemang

2 § För att finansiera de åtgärder som anges i 1 § ska ett finansieringsarrangemang upprättas. Finansieringsarrangemanget ska utgöras av ett räntebärande konto i Riksgäldskontoret för förvaltade avgiftsmedel och av andra tillgångar som anges i 3 § 2.

3 § Till finansieringsarrangemanget ska föras

1. avgifter enligt 4 §, och

2. tillgångar, återbetalningar, ersättning, ränta eller annan kompensation som Riksgäldskontoret får avseende åtgärder som har vidtagits enligt denna lag.

Avgifter

4 § För att i efterhand täcka Riksgäldskontorets kostnader för åtgärder enligt 1 § och myndighetens administrationskostnader, med avdrag för de ersättningar som har erhållits från företagen i resolu-

tion enligt 22 kap. 6 §, ska försäkringsföretag och tredjelandsfilialer som har tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet i Sverige betala avgifter. Avgifterna ska tas ut av Riksgäldskontoret.

Avgiften för ett livförsäkringsföretag och tredjelandsfilialer som bedriver livförsäkringsrörelse får endast täcka kostnader som uppkommer vid resolution av livförsäkringsföretag och filialer som bedriver livförsäkringsrörelse. Avgiften för ett skadeförsäkringsföretag och tredjelandsfilialer som bedriver skadeförsäkringsrörelse får endast täcka kostnader som uppkommer vid resolution av ett skadeförsäkringsföretag och filialer som bedriver skadeförsäkringsrörelse.

Avgifternas storlek ska baseras på totala försäkringstekniska avsättningar brutto för livförsäkringsföretaget eller tredjelandsfilialen som bedriver livförsäkringsrörelse respektive bruttovärdet av totala inbetalda premier för skadeförsäkringsföretaget eller tredjelandsfilialen som bedriver skadeförsäkringsrörelse.

5 § Riksgäldskontoret ska bestämma hur stort belopp varje försäkringsföretag ska betala i avgift. Avgiften ska betalas inom en månad från dagen för beslutet, eller den längre tid som Riksgäldskontoret beslutar. Riksgäldskontoret ska bestämma tiden så att den finansiella ställningen för de försäkringsföretag och tredjelandsfilialer som betalar avgiften inte hotas.

Säkerställande av utbetalningar

6 § Riksgäldskontoret får, med högst det belopp som riksdagen har beslutat i ett särskilt bemyndigande, ta upp lån för de åtgärder som anges i 1 § och för att täcka myndighetens administrationskostnader vid tillämpningen av resolutionsverktygen. Lånen ska betalas tillbaka efter hand som avgifter enligt 5 § betalas till Riksgäldskontoret.

Bemyndigande

7 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur avgiften ska beräknas enligt 4 § tredje stycket.

25 kap. Uppgiftsskyldighet, samarbete och informationsutbyte

Uppgiftsskyldighet och samarbete med Riksgäldskontoret

1 § Ett försäkringsföretag ska samarbeta med Riksgäldskontoret och till myndigheten lämna de uppgifter som den behöver för att utföra uppgifter enligt denna lag. Detsamma gäller för ett annat företag som omfattas av denna lag.

Innan Riksgäldskontoret begär att ett företag ska lämna in uppgifter ska myndigheten kontrollera om uppgifterna finns tillgängliga hos Finansinspektionen. Finansinspektionen ska, även utan begäran från Riksgäldskontoret, kontrollera om uppgifter som Riksgäldskontoret behöver för att utföra uppgifter enligt denna lag finns tillgängliga hos myndigheten. Om uppgifter finns tillgängliga hos Finansinspektionen ska inspektionen överlämna uppgifterna till Riksgäldskontoret.

Information som behövs för att förbereda eller fatta beslut om resolutionsåtgärder

2 § För att kunna förbereda och fatta beslut om resolutionsåtgärder får Riksgäldskontoret begära att

1. företaget i resolution eller någon annan tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat, och
2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken lämnar sådana upplysningar på tid och plats som myndigheten bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Riksgäldskontoret får förelägga den som inte följer en begäran enligt första stycket att fullgöra sin skyldighet.

Tystnadsplikt

3 § Den som deltar eller har deltagit i verksamhet enligt denna lag får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon genom sitt deltagande fått veta om enskilds affärs- eller driftsförhållanden, ekonomiska eller personliga förhållanden eller planering och förberedelse för eller hantering av fredstida krissituationer

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter

4 § Finansinspektionen ska på Riksgäldskontorets begäran lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin verksamhet enligt denna lag. Inom Riksgäldskontoret gäller motsvarande uppgiftsskyldighet för den del av myndigheten som inte bedriver verksamhet enligt denna lag, gentemot den del av myndigheten som bedriver den verksamheten.

5 § Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, samarbeta och utbyta information med varandra, motsvarande myndigheter inom EES, medlemmar i ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet och Europeiska försäkrings och tjänstepensionsmyndigheten.

Riksgäldskontoret ska lämna regeringen de uppgifter som behövs för regeringens verksamhet enligt denna lag.

Upplysningar till konkursförvaltare och likvidator

6 § Om ett företag som har varit föremål för resolution försätts i konkurs, ska Riksgäldskontoret på begäran av konkursförvaltaren för företaget lämna de upplysningar som konkursförvaltaren behöver för att upprätta konkursbouppteckningen enligt 7 kap. 13 § konkurslagen (1987:672) och berättelsen enligt 7 kap. 15 § samma lag.

Om ett företag som har varit föremål för resolution går i likvidation, ska Riksgäldskontoret på begäran av likvidatorn för företaget lämna de upplysningar som likvidatorn behöver för att genomföra likvidationen.

Bemyndigande

7 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka uppgifter som ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 1 §, och

2. att vissa uppgifter som enligt 1 § ska lämnas till Riksgäldskontoret också eller i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

26 kap. Överklagande, verkställighet och vite

Överklagande

1 § Riksgäldskontorets och Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

2 § En värdering som utförs enligt 4 kap. får endast överklagas i samband med överklagande av det beslut om åtgärd för vilken värderingen ligger till grund.

Beslut som ska gälla omedelbart

3 § Följande beslut av Riksgäldskontorets gäller omedelbart

- beslut om resolution enligt 5 kap. 4–7 §§ eller
- beslut om sådana resolutionsåtgärder som anges i 9 kap. 1 § första stycket.

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen får bestämma att följande beslut ska gälla omedelbart

- beslut om krisförebyggande åtgärder enligt denna lag, eller
- beslut om föreläggande, förbud eller beslut om återkallelse som har meddelats med stöd av lagen.

Skyndsamhet

4 § Mål som gäller resolution enligt 5 kap. 4–7 §§ eller resolutionsåtgärder som anges i 9 kap. 1 § första stycket ska handläggas skyndsamt.

Inhibition

5 § Endast om det är förenligt med det allmännas intresse, får den domstol som ska pröva ett överklagat beslut om resolution enligt 5 kap. 4–7 §§ eller om resolutionsåtgärder som anges i 9 kap. 1 § första stycket, besluta att det överklagade beslutet tills vidare inte ska gälla.

Vite

6 § Ett beslut om föreläggande enligt denna lag får förenas med vite.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

1.2 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)²

dels att 1 kap. 16 b § ska upphöra att gälla,

dels att nuvarande 1 kap. 16 a och 18 kap. 24 §, ska betecknas 1 kap. 16 b och 19 kap. 64 §,

dels att 1 kap. 12, 16 b, 19, 19 b och 19 d §§, 2 kap. 16 §, 3 kap. 21 och 22 b §§, 4 kap. 5 §, 5 kap. 9, 14 och 18 §§, 7 kap. 10 och 13 §§, 8 kap. 11, 12 och 22 §§, 10 kap. 1, 2, 5, 7, 8, 11, 12 och 26 §§, 16 kap. 2, 3, 8 c och 9 §§, 17 kap. 3, 3 a, 3 b, 18, 24, 25 och 30 §§, 18 kap. 1, 2 a, 3, 3 a, 4, 8, 10, 16, 17, 17 b, 18 och 18 a §§, 19 kap. 1, 2, 4, 6, 11, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23 a, 30, 32, 33, 35–37, 40–42, 43, 54–56, 63, 72–74 och 104 §§, 20 kap. 16, 17, 18 och 20–23 §§ och 21 kap. 1 och 5 §§ och rubrikerna närmast före 19 kap. 22 § och 20 kap. 16 och 20 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 1 kap. 16 a § ska sättas närmast före nya 1 kap. 16 b §,

dels att rubriken närmast före 14 kap. 16 § ska lyda ”Särskilda bestämmelser om överlåtelse av livförsäkringsbestånd vid likvidation, konkurs eller resolution”,

dels att det ska införas tre nya kapitel, 2 a, 10 a och 19 a kap., 155 nya paragrafer, 1 kap. 2 a, 12 a, 16 a, 16 c–16 f och 22 a §§, 2 kap. 18 a §, 3 kap. 22 c och 22 d §§, 4 kap. 6 a §, 5 kap. 6 a och 14 a §, 6 kap. 10 a och 10 b §§, 8 kap. 8 a–8 c och 12 a §§, 10 kap. 2 a, 5 a, 5 b, 7 a–7 g, 11 a–11 c §§, 12 kap. 78 a §, 14 kap. 18 §, 15 kap. 18 a §, 16 kap. 2 a–2 d, 3 a–3 c §§, 17 kap. 3 c–3 m, 5 b, 6 a–6 h, 9 a, 16 a, 16 b, 16 c, 16 d, 17 b, 17 c och 28 a §§, 18 kap. 1 c, 1 d, 3 b–3 g, 15 a, 17 c, 18 b–18 e §§, 19 kap. 1 a–1 e, 2 a–2 c, 3 b–3 g, 11 a, 11 b, 12 a–12 h, 20 a, 22 a–22 e, 28 a–28 g, 37 a, 37 b, 42 a–42 h, 43 a–43 c, 56 a–56 c, 57 a–57 g §§ och 20 kap. 11 a, 12 a–12 c, 17 a, 17 b och 18 a–18 e §§, och närmast före

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2, och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse av

1 kap. 16 b § 2015:700

rubriken närmast före 1 kap. 16 a § 2015:700.

1 kap. 16 a och 16 c §§, 8 kap. 12 a §, 10 kap. 7 f och 11 c §§, 17 kap. 3 c, 3 d, 3 f, 3 l, 3 m, 6 a, 6 c, 16 a–16 c och 28 a §§, 18 kap. 3 b, 3 e, 3 f och 15 a §§, 19 kap. 3 b, 3 g, 12 a, 12 b, 20 a, 22 b, 28 a, 28 c, 28 d, 28 g, 43 b, 43 c och 57 a §§ och 20 kap. 12 b och 18 a §§ nya rubriker av följande lydelse,

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 a §

I lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag finns bestämmelser om resolution av försäkringsföretag.

12 §³

I denna lag betyder

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare eller över ett försäkringsföretag,

behörig myndighet: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare eller över ett försäkringsföretag,

betydande gränsöverskridande verksamhet: betydande gränsöverskridande verksamhet enligt definitionen i artikel 152aa.1 i direktiv Solvens II-direktivet,

2. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

captivebolag för försäkring: ett försäkringsföretag som ägs endera av ett finansiellt företag annat än ett försäkrings- eller ett återförsäkringsföretag eller en grupp av försäkrings- eller återförsäkrings-

³ Senaste lydelse 2021:461.

företag enligt artikel 212.1 c i Solvens II-direktivet eller ett icke-finansiellt företag, och som syftar till att erbjuda försäkringsskydd uteslutande för risker i det företag eller de företag som captivebolaget tillhör eller i ett eller flera företag i den grupp som captivebolaget är en del av,

dotterföretag: ett dotterföretag som avses i artikel 22.1 och 22.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1306, inbegripet dotterföretag till ett sådant företag eller ett företag som behöriga myndigheter ska betrakta som ett dotterföretag i enlighet med artikel 212.2, 214.5 eller 214.6 i Solvens II-direktivet,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *EES-försäkringsgivare*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

5. *externt kreditvärderingsinstitut*: ett kreditvärderingsinstitut som har fått tillstånd eller blivit certifierat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-försäkringsgivare: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

externt kreditvärderingsinstitut: ett kreditvärderingsinstitut som har fått tillstånd eller blivit certifierat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr

1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar som inte omfattas av den förordningen,

1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar som inte omfattas av den förordningen,

finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864,

6. försäkringsholdingföretag: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

7. försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland,

ett blandat finansiellt holding-företag eller ett försäkringsholding-företag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag,

8. försäkringsgivare från tredje-land: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

9. grupptillsynsmyndighet: den myndighet som enligt 19 kap. 6 § ansvarar för grupp tillsynen,

försäkringsgivare från tredje-land: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

grupptillsynsmyndighet: den myndighet som enligt 19 kap. 6 § ansvarar för grupp tillsynen,

gränsöverskridande grupp: en grupp med företag etablerade i fler än en medlemsstat,

hållbarhetsfaktorer: hållbarhetsfaktorer definieras enligt definitionen i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn,

hållbarhetsrisk: en miljörelaterad, social eller styrningsrelaterad händelse eller omständighet som, om den skulle inträffa, skulle ha en faktisk eller potentiell negativ inverkan på investeringens eller skuldens värde,

litet och icke-komplext företag: ett försäkringsföretag som uppfyller villkoren i 2 a kap. 2–5 §§ och som har klassificerats som ett sådant enligt 2 a kap. 10 §,

liten och icke-komplex grupp: en grupp som uppfyller villkoren i 19 kap. 3 c eller 3 d § och som har

klassificerats som en sådan av grupp-tillsynsmyndigheten enligt 19 kap. 3 f §,

moderföretag: ett moderföretag som avses i artikel 22.1 och 22.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller ett företag som behöriga myndigheter betraktar som ett moderföretag i enlighet med artikel 212.2, 214.5 eller 214.6 i Solvens II-direktivet,

moderföretag med det yttersta ägarintresse i en grupp: ett moderföretag i en medlemsstat i en grupp som är föremål för grupp-tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a eller b i Solvens II-direktivet och som inte är ett dotterföretag till ett annat försäkringsföretag, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat och etablerat inom EES,

plan för förebyggande återhämtning: en plan för förebyggande återhämtning som utarbetas och upprätthålls i enlighet med bestämmelserna i 10 a kap.,

plan för förebyggande gruppåterhämtning: en plan för förebyggande gruppåterhämtning som utarbetas och upprätthålls i enlighet med bestämmelserna i 19 a kap.,

reglerat företag: en reglerad enhet i den mening som avses i artikel 2.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföre-

tag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864, eller ett tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864,

10. Solven II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177,

11. specialföretag: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som till fullo finansierar sin exponering för riskerna genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan lik-

specialföretag: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som till fullo finansierar sin exponering för riskerna genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan lik-

nande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagens skyldigheter enligt avtal om riskövertagande,

12. tillsynskollegium: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap., *och*

13. tjänstepensionsföretag: ett företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

nande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagens skyldigheter enligt avtal om riskövertagande,

tillsynskollegium: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap.,

tjänstepensionsföretag: ett företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, *och*

transaktion inom gruppen: en transaktion där ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredje land, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag direkt eller indirekt förlitar sig på ett annat företag inom samma grupp, eller på en fysisk eller juridisk person som har nära förbindelser med företag inom denna grupp, för att fullgöra ett åtagande, oavsett om det är kontraktsbundet eller inte och oavsett om det innebär en betalning eller inte.

12 a §

I denna lag avses med

Solvens II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2, redovisningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2, och

krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129.

*Företag med ägarintresse**16 a §*

Ett företag med ägarintresse är ett företag som är

- 1. ett moderföretag,*
- 2. ett annat företag som har ett ägarintresse i ett företag eller*
- 3. ett företag som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i redovisningsdirektivet.*

16 a §

Ett anknutet företag är ett företag som är

- 1. ett dotterföretag,*
- 2. ett företag som annars är föremål för ägarintresse, eller*
- 3. ett företag som har gemensam eller i huvudsak gemensam ledning enligt 16 b § med ett annat företag.*

16 b §⁴

- 2. ett annat företag som är föremål för ägarintresse, eller*
- 3. ett företag som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i redovisningsdirektivet.*

*Olika typer av holdingföretag**16 c §*

Med blandat finansiellt holdingföretag avses ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

16 d §

Med försäkringsholdingföretag avses ett företag som

- 1. är ett moderföretag,*
- 2. inte är*
 - ett kreditinstitut,*

⁴ Senaste lydelse av tidigare 1 kap. 16 a § 2015:700.

- ett utländskt kreditinstitut,
- ett försäkringsföretag,
- en EES-försäkringsgivare,
- ett värdepappersföretag,
- ett tjänstepensionsföretag,
- en pensionsstiftelse, eller
- ett utländskt tjänstepensionsinstitut,

3. inte är

- ett blandat finansiellt holdingföretag, eller

- ett finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 4.20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

4. har åtminstone ett dotterföretag som är försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare, och

5. har som huvudsaklig verksamhet, oavsett vad företaget självt har uppgett som sitt ändamål, antingen

- att förvärva och ha ägarintressen i försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare,

- att tillhandahålla anknutna tjänster till ett eller flera anknutna försäkringsföretags eller EES-försäkringsgivares huvudsakliga verksamhet, eller

- att bedriva en eller flera av de verksamheter som förtecknas i punkterna 2–12 och punkt 15 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU

av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2994, eller att utföra en eller flera av de tjänster eller bedriva en eller flera av de verksamheter som förtecknas i avsnitt B i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/790, med avseende på finansiella instrument som förtecknas i avsnitt C i bilaga I till samma direktiv.

Utöver det som anges i första stycket ska mer än 50 procent av åtminstone en av följande indikatorer vara stadigvarande förenad med dotterföretag som är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag, holdingföretag till försäkringsgivare från tredjeland eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster till den huvudsakliga verksamheten i ett eller

flera försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare i gruppen, samt till verksamhet som bedrivs av företaget självt och som inte har anknytning till förvärv eller innehav av ägarintressen i dotterföretag som är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare, eller försäkringsgivare från tredjeland, om denna verksamhet är av samma art som den som bedrivs av försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare:

- företagets egna kapital på grundval av dess konsoliderade ställning,*
- företagets tillgångar på grundval av dess konsoliderade ställning,*
- företagets intäkter på grundval av dess konsoliderade ställning,*
- företagets personal på grundval av dess konsoliderade ställning, och*
- varje annan indikator som den nationella tillsynsmyndigheten anser vara relevant.*

16 e §

Med försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet avses ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag.

16 f §

Med holdingföretag till försäkringsgivare från tredjeland avses ett moderföretag som inte är ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintressen i dotterföretag, om dotterföretagen enbart eller huvudsakligen är försäkringsgivare från tredjeland.

19 §⁵

Ett försäkringsföretag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. om

1. företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger ett belopp som motsvarar 5 400 000 euro,

2. företagets totala försäkrings-tekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar 26 600 000 euro,

3. företaget ingår i en grupp, om gruppens totala försäkrings-tekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar 26 600 000 euro,

4. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker kredit- och borgensförbindelser,

Ett försäkringsföretag får beviljas undantag från 5–9, 10 a, 16 och 19 kap. om

1. företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger ett belopp som motsvarar 15 000 000 euro,

2. företagets totala försäkrings-tekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar 50 000 000 euro,

3. företaget ingår i en grupp, om gruppens totala försäkrings-tekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar 50 000 000 euro,

⁵ Senaste lydelse 2023:724.

5. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker ansvarsförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker,

6. företagets verksamhet inte omfattar mottagen återförsäkring

a) med premier som överstiger ett belopp som motsvarar 600 000 euro eller tio procent av bruttopremieinkomsterna, eller

b) där försäkringstekniska avsättningar brutto, för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar 2 700 000 euro eller tio procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

7. inte något av de belopp som anges i 1–3 och 6 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren och inte heller förväntas göra detta inom de följande fem åren.

Undantag enligt första stycket får inte beviljas för ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet som sekundäretablering.

19 b §⁶

Ett företag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. i samband med att det får tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, om företagets tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte förväntas överskrida något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 inom de följande fem åren.

Ett företag får beviljas undantag från 5–9, 10 a, 16 och 19 kap. i samband med att det får tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, om företagets tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte förväntas överskrida något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 inom de följande fem åren.

19 d §⁷

En försäkringsförening som uppfyller villkoren i 19 § får i samband med att den ges tillstånd att

En försäkringsförening som uppfyller villkoren i 19 § får i samband med att den ges tillstånd att

⁶ Senaste lydelse 2023:111.

⁷ Senaste lydelse 2021:1322.

driva försäkringsrörelse beviljas undantag från 4 kap. 2 och 4 §§ och 5–10, 16 och 19 kap., om föreningen

driva försäkringsrörelse beviljas undantag från 4 kap. 2 och 4 §§ och 5–10, 10 a, 16 och 19 kap., om föreningen

1. vid tidpunkten för ansökan om tillstånd att driva försäkringsrörelse är registrerad enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar,

2. inte meddelar annan tjänstepensionsförsäkring än sådan som avses i 1 kap. 4 § andra stycket 1 lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

3. inte väsentligen ändrat inriktningen eller utökat omfattningen av sin verksamhet i förhållande till den verksamhet som drevs enligt lagen om understödsföreningar.

En försäkringsförening som beviljats undantag enligt första stycket anses vara en mindre förening om dess genomsnittligt beräknade försäkringsförmåner per medlem eller annan ersättningsberättigad understiger 50 procent av det prisbasbelopp som fastställs enligt 2 kap. 7 § socialförsäkringsbalken.

2 kap.

16 §⁸

Finansinspektionen ska innan den beslutar i fråga om tillstånd samråda med behörig myndighet i ett annat land inom EES, om företaget

1. är eller kan förväntas bli dotterföretag till en försäkringsgivare, ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet,

2. är eller kan förväntas bli dotterföretag till moderföretaget till en försäkringsgivare, ett kreditinstitut, ett företag för elektroniska pengar eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet, eller

3. kontrolleras eller kan förväntas komma att kontrolleras av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontroll över en försäkringsgivare, ett kreditinstitut, ett företag för elektroniska pengar eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet.

Om samråd ska ske med flera behöriga myndigheter, får varje berörd tillsynsmyndighet inom en månad från den dag då begäran

⁸ Senaste lydelse 2013:456.

mottogs, begära att få delta vid bedömningen av ansökan om tillstånd. Finansinspektionen ska, när myndigheten fattar sitt slutliga beslut, beakta slutsatserna av den gemensamma bedömningen.

*Anmälan till Europeiska
försäkrings- och
tjänstepensionsmyndigheten
vid avslag*

18 a §

Finansinspektionen ska vid avslag på en ansökan enligt 4 § anmäla detta till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Anmälan ska inkludera det sökande företagets namn samt skälen för avslag.

2 a kap. Proportionalitet

Förutsättningar för att klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag

1 § Ett försäkringsföretag får klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag om företaget under de två senaste räkenskapsåren direkt före en sådan klassificering uppfyller de för företaget relevanta villkoren i 2–5 §§. Om företaget har blivit auktoriserat inom det senaste året före en klassificering, ska bedömningen av huruvida villkoren är uppfyllda baseras på verksamhetsplanen.

2 § Ett försäkringsföretag som bedriver livförsäkringsverksamhet och ett företag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör minst 20 procent av de totala försäkringstekniska avsättningarna brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag och vars årliga teck-

nade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör mindre än 40 procent av de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna, får klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag om

1. undergruppen ränterisk utgör högst 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag,

2. de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten är lägre än något av följande tröskelvärden:

- a) 20 000 000 euro,

- b) 10 procent av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

3. Försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamheten brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger 1 000 000 000 euro,

4. Det sammanlagda beloppet av följande punkter är högst 20 procent av de totala investeringarna:

- a) kapitalkravet för marknadsrisk,

- b) den del av kapitalkravet för motpartsrisk som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk,

- c) de kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av kapitalkraven för marknadsrisk och motpartsrisk,

5. Den återförsäkring som har accepterats av försäkringsföretaget inte omfattar mer än 50 procent av företagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster, och

6. Solvenskapitalkravet är uppfyllt.

För captivebolag för försäkring gäller villkoren enligt första stycket med undantag för punkterna 2 och 5.

3 § Ett försäkringsföretag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet och ett företag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör minst 40 procent av företagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster och vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör mindre än 20 procent av företagets totala försäkringstekniska avsätt-

ningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, får klassificeras som ett litet och icke-komplext företag om

1. den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto, efter avdrag för återförsäkring, för de senaste tre åren är mindre än 100 procent,

2. de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten är lägre än något av följande tröskelvärden:

a) 20 000 000 euro,

b) 10 procent av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

3. De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från skadeförsäkringsverksamhet inte överstiger 100 000 000 euro,

4. Det sammanlagda beloppet av de årliga tecknade bruttoinkomsterna i de försäkringar som anges i 2 kap. 11 § första stycket klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 inte utgör mer än 30 procent av de totala årliga tecknade premieinkomsterna för skadeförsäkringsverksamheten,

5. Det sammanlagda beloppet av följande punkter är högst 20 procent av de totala investeringarna:

a) kapitalkravet för marknadsrisk,

b) den del av kapitalkravet för motpartsrisk som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk,

c) de kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av kapitalkraven för marknadsrisk och motpartsrisk,

6. Den återförsäkring som har accepterats av försäkringsföretaget inte omfattar mer än 50 procent av företagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster, och

7. Solvenskapitalkravet är uppfyllt.

För captivebolag för försäkring gäller villkoren enligt första stycket med undantag för punkterna 2 och 6.

4 § Ett försäkringsföretag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör minst 20 procent av de totala försäkringstekniska avsättningarna brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag och vars

årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör minst 40 procent av de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna, får klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag om

1. undergruppen ränterisk utgör högst 5 procent av de försäkrings-tekniska avsättningarna brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag,

2. den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto, efter avdrag för återförsäkring, för de senaste tre åren är mindre än 100 procent,

3. försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamheten brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger 1 000 000 000 euro,

4. de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från skadeförsäkringsverksamhet inte överstiger 100 000 000 euro,

5. de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten är lägre än något av följande tröskelvärden:

- a) 20 000 000 euro,

- b) 10 procent av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

6. det sammanlagda beloppet av de årliga tecknade bruttoinkomsterna i de försäkringar som anges i 2 kap. 11 § första stycket klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 inte utgör mer än 30 procent av de totala årliga tecknade premieinkomsterna för skadeförsäkringsverksamheten,

7. det sammanlagda beloppet av följande punkter är högst 20 procent av de totala investeringarna:

- a) kapitalkravet för marknadsrisk,

- b) den del av kapitalkravet för motpartsrisk som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk,

- c) de kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av kapitalkraven för marknadsrisk och motpartsrisk,

8. den återförsäkring som har accepterats av försäkringsföretaget inte omfattar mer än 50 procent av företagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster, och

9. solvenskapitalkravet är uppfyllt.

För captivebolag för försäkring gäller villkoren enligt första stycket med undantag för punkterna 5 och 8.

5 § Om ett captivebolag för försäkring inte uppfyller villkoren i 2–4 §§, får bolaget ändå klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag om

1. de försäkrade och förmånstagarna är juridiska personer i den grupp där captivebolaget ingår eller är fysiska personer som får omfattas av den gruppens försäkringsavtal, förutsatt att den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

2. de försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget inte avser en obligatorisk ansvarsförsäkring.

6 § Ett försäkringsföretag får inte klassificeras som ett litet och icke-komplext företag om

1. företaget använder en intern modell vid beräkningen av solvenskapitalkravet,

2. företaget är moderföretag i ett finansiellt konglomerat eller i en grupp på vilken grupptillsyn tillämpas enligt artikel 213.2a eller 213.2b i Solvens II-direktivet, såvida inte gruppen klassificeras som en liten och icke-komplex grupp,

3. företaget är moderföretag till ett företag som avses i artikel 228.1a–e i Solvens II-direktivet, eller

4. företaget förvaltar sådana pensionsfonder som avses i artikel 2.3b iii och 2.3b iv i Solvens II-direktivet, om värdet av pensionsfondens tillgångar överstiger 1 000 000 000 euro.

Förfarandet för att klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag

7 § Ett försäkringsföretag som uppfyller de för företaget relevanta villkoren i 2–5 §§, får anmäla till Finansinspektionen att företaget ämnar klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag.

8 § En anmälan enligt 7 § ska innehålla:

1. Belägg för att alla villkor som är relevanta för försäkringsföretaget är uppfyllda,
2. En försäkran om att företaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle leda till att någon av de för företaget relevanta villkoren inte uppfylls under de närmaste tre åren, och
3. Uppgifter om vilka proportionalitetsåtgärder som företaget avser att använda, särskilt om det avser åtgärder beträffande bästa skattningen och beräkningen av försäkringstekniska avsättningar enligt artikel 77.8 i Solvens II-direktivet.

9 § Finansinspektionen får inom två månader från mottagandet av en fullständig anmälan enligt 7 § motsätta sig att försäkringsföretaget klassificeras som ett litet eller icke-komplext företag om

1. de för företaget relevanta villkoren i 2–5 §§ inte har uppfyllts,
2. solvenskapitalkravet inte har uppfyllts, vid en bedömning utan användning av övergångsbestämmelser eller övergångsåtgärder som avses i artiklarna 77a.2, 308c, 308d eller i relevanta fall, artikel 111.1 andra stycket i Solvens II-direktivet, eller
3. företaget har en andel av den svenska marknaden för liv- eller skadeförsäkring som överstiger 5 procent, beräknad i enlighet med artikel 35a.1 andra stycket i Solvens II-direktivet.

10 § Ett beslut av Finansinspektionen om att motsätta sig klassificering av ett försäkringsföretag som ett litet och icke-komplext företag ska innehålla skälen till beslutet. Beslutet ska skriftligen meddelas det berörda företaget.

Om Finansinspektionen inte motsätter sig klassificeringen inom den i 9 § stadgade fristen, ska företaget anses vara klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med utgången av den fristen.

Om Finansinspektionen före utgången av den i 9 § stadgade fristen fattar ett beslut om att de för företaget relevanta villkoren är uppfyllda, ska företaget anses vara klassificerat som ett litet och icke-komplext företag från dagen för ett sådant beslut.

11 § En klassificering som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag ska upphöra att gälla från och med det påföljande räkenskapsåret, om de för företaget relevanta villkoren i 2–5 §§ inte uppfylls

under två på varandra följande år, eller om något av villkoren i 9 § är tillämpliga.

Om något av villkoren i första stycket är uppfyllda ska försäkringsföretaget informera Finansinspektionen om detta utan dröjsmål.

Användningen av proportionalitetsåtgärder för ett litet och icke-komplext försäkringsföretag

12 § Ett försäkringsföretag som har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag får använda alla proportionalitetsåtgärder som framgår av denna lag.

Inom ett år från det att företaget har klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag ska företaget rapportera till Finansinspektionen om vilka proportionalitetsåtgärder som används. Om företaget avser att ändra förteckningen över proportionalitetsåtgärder som ska användas, ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen om detta.

13 § Finansinspektionen får, om myndigheten hyser allvarliga farhågor när det gäller riskprofilen för ett litet och icke-komplext företag, begära att företaget avstår från att använda en eller flera av proportionalitetsåtgärderna. En sådan begäran ska motiveras skriftligen med hänvisning till specifika farhågor om företagets riskprofil.

Allvarliga farhågor enligt första stycket ska anses föreligga om

1. solvenskapitalkravet inte är uppfyllt eller det finns risk att det inte uppfylls under de kommande tre månaderna, vid en bedömning utan användning av övergångsbestämmelser eller övergångsåtgärder som avses i artiklarna 77a.2, 308c, 308d eller i relevanta fall, artikel 111.1 andra stycket i Solvens II-direktivet,

2. företagets företagsstyrningssystem inte är ändamålsenligt, eller

3. väsentliga förändringar i företagets riskprofil kan leda till väsentligt bristande uppfyllelse av villkoren i 2–5 §§.

Förfarande och användning av proportionalitetsåtgärder för ett företag som inte är ett litet och icke-komplext försäkringsföretag

14 § Ett försäkringsföretag som inte har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag får, efter godkännande från Finansinspektionen, använda de proportionalitetsåtgärder som avses i 5 kap. 14 §, 10 kap. 5 b, 7 c, 11 b och 12 §§ samt 17 kap. 6 b §. Detta gäller även proportionalitetsåtgärder som föreskrivs i delegerade akter som har antagits enligt det direktivet och som är både uttryckligen tillämpliga på små och icke-komplexa företag enligt 12 § och på företag som inte har klassificerats som ett sådant företag, enligt nämnda artiklar i Solvens II-direktivet.

15 § Ett försäkringsföretag får ansöka hos Finansinspektionen om att få använda de proportionalitetsåtgärder som framgår av 14 §. Ansökan ska innehålla:

1. En förteckning över de proportionalitetsåtgärder som företaget avser att använda och skälen till att de är motiverade med tanke på arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet,
2. Övrig väsentlig information om företagets riskprofil,
3. En försäkran om att företaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle inverka på företagets riskprofil under de närmast kommande tre åren.

16 § Finansinspektionen ska inom två månader från mottagandet av en ansökan enligt 15 § pröva saken. Inspektionen får begära in ytterligare nödvändig information inför beslut. Vid en första sådan begäran ska tvåmånadersfristen upphöra att löpa från och med dagen för myndighetens begäran till dagen för företagets svar.

17 § Finansinspektionen ska informera det försäkringsföretag som har ansökt om godkännande av proportionalitetsåtgärder om innehållet i beslutet. Om inspektionen godkänner användningen av proportionalitetsåtgärder på vissa villkor, ska villkoren motiveras.

Ett beslut av Finansinspektionen om att motsätta sig användningen av en eller flera av de proportionalitetsåtgärder som försäkringsföretaget har begärt, ska innehålla skälen till beslutet. Skälen ska ha an-

knytning till företagets riskprofil. Beslutet ska skriftligen meddelas det berörda företaget.

18 § Om ett försäkringsföretag beslutar att sluta använda godkända proportionalitetsåtgärder enligt 16 §, ska företaget omedelbart underrätta Finansinspektionen om det beslutet.

19 § Om försäkringsföretagets riskprofil förändras, kan Finansinspektionen upphäva eller ändra beslutet om proportionalitetsåtgärder. Ett sådant beslut ska innehålla skälen för avgörandet. Det ska skriftligen meddelas det berörda företaget.

3 kap.

21 §⁹

Om ett försäkringsföretag avser att ändra något av de förhållanden som har angetts i en underrättelse enligt 15 §, efter det att den gränsöverskridande verksamheten har inletts, ska 15–20 §§ tillämpas.

Om ett försäkringsföretag vid gränsöverskridande verksamhet ändrar verksamheten så att det väsentligt påverkar företagets riskprofil eller företagets försäkringsverksamhet i ett eller flera länder inom EES ska försäkringsföretaget omedelbart underrätta Finansinspektionen.

Vid en underrättelse enligt andra stycket ska Finansinspektionen utan dröjsmål informera de berörda behöriga myndigheterna.

22 b §¹⁰

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en sam-

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller en berörd behörig myndighet lämna de uppgifter som den myn-

⁹ Senaste lydelse 2015:700.

¹⁰ Senaste lydelse 2021:461.

arbetsplattform ska fungera väl.

digheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

22 c §

När Finansinspektionen deltar i en samarbetsplattform, ska bestämmelserna om förstärkt tillsynssamarbete vid betydande gränsöverskridande verksamhet enligt 17 kap. 3 d–3 k §§ tillämpas. Relevant information ska delas med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

22 d §

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, inom ramen för en samarbetsplattform, genomföra en platsundersökning hos ett försäkringsföretag för vilket det finns allvarliga farhågor för negativa effekter för försäkringstagare i andra medlemsstater och tecken på allvarliga brister i försäkringsföretaget, utan att tillräckliga korrigerande tillsynsåtgärder har vidtagits.

Finansinspektionen ska bjuda in Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter till en sådan platsundersökning.

Finansinspektionen ska tillämpa bestämmelserna om platsundersökning vid förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte enligt 17 kap. 3 j–3 k §§.

4 kap.**5 §¹¹**

Bestämmelserna i 5–10, 17 och 19 kap. ska tillämpas proportionellt i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten av riskerna i varje försäkringsföretags verksamhet.

Bestämmelserna i 5–10, 17 och 19 kap. ska tillämpas proportionellt i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten av riskerna i varje försäkringsföretags verksamhet. *Vid den bedömningen ska särskilt beaktas om företaget har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag enligt 2 a kap.*

6 a §

Utan hinder av 6 § får ett försäkringsföretag ta upp eller ta över lån som är efterställda övriga borgenärers fordringar (förlagslån) motsvarande högst 8 procent av primärkapitalet i kapitalbasen.

5 kap.**6 a §**

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en infasning av riskfria räntesatser.

9 §¹²

Ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad eller företagsspecifik volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen.

¹¹ Senaste lydelse 2015:700.

¹² Senaste lydelse 2018:1982. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

Om Europeiska kommissionen har antagit en genomförandeakt med stöd av Solvens II-direktivet och denna gäller för försäkringsföretaget, får företaget för volatilitetsjusteringen endast använda de tekniska uppgifter som anges i den rättsakten.

14 §¹³

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska hänsyn tas till värdet av garantier och optioner i ingångna försäkringsavtal.

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska hänsyn tas till värdet av *finansiella* garantier och optioner i ingångna försäkringsavtal.

Ett försäkringsföretag ska använda en stokastisk metod vid värderingen av finansiella optioner och garantier i beräkningen av försäkringstekniska avsättningar.

Ett försäkringsföretag som är litet och icke-komplext eller ett företag som har fått tillstånd från Finansinspektionens enligt 2a kap. 14 § att tillämpa denna proportionalitetsåtgärd får använda en akt-sam deterministisk värdering av finansiella optioner och garantier som inte är väsentliga.

18 §¹⁴

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning enligt 4, 6, 11 och 13–16 §§,

2. *infasningen av riskfria räntesatser enligt 6 a §,*

¹³ Senaste lydelse 2015:700.

¹⁴ Senaste lydelse 2015:700.

2. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda matchningsjustering enligt 7 §,

3. hur en volatilitetsjustering enligt 9 § ska beräknas,

4. villkoren för undantag enligt 10 § och beräkningen av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur, och

5. villkoren för undantag enligt 12 § och beräkningen av det tillfälliga avdraget.

3. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda matchningsjustering enligt 7 §,

4. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda en volatilitetsjustering eller en företagsspecifik volatilitetsjustering enligt 9 §,

5. hur en volatilitetsjustering enligt 9 § ska beräknas,

6. villkoren för undantag enligt 10 § och beräkningen av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur, och

7. villkoren för undantag enligt 12 § och beräkningen av det tillfälliga avdraget.

6 kap.

10 a §

Ett försäkringsföretag ska i sin investeringsstrategi åtminstone beakta

1. *förväntad makroekonomisk utveckling och utvecklingen på finansmarknaderna, och*

2. *effekter av hållbarhetsrisker på enskilda investeringar och långsiktiga effekter av företagets investeringar på hållbarhetsfaktorer.*

Förväntad makroekonomisk utveckling och utvecklingen på finansmarknaderna ska ha samma betydelse som i 10 kap. 11 § andra stycket 4.

10 b §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag både vid utformningen av investeringsstrategin och igenomförandet av enskilda investeringsbeslut

1. beakta förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt, och

2. bedöma i vilken utsträckning deras investeringsstrategi kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna samt ge upphov till systemrisk.

Förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt ska ha samma betydelse som i 10 kap. 11 b § första stycket 1 och förväntad makroekonomisk utveckling och utvecklingen på finansmarknaderna ska ha samma betydelse som i 10 kap. 11 § andra stycket 4.

10 c §

Finansinspektionen ska inför en begäran enligt första stycket från ett dotterföretag som omfattas av grupp-tillsyn enligt 19 kap. 2 § andra stycket beakta om motsvarande bedömning utförs på grupp-nivå av försäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget med huvudkontor i unionen och täcker det dotterföretagets särdrag.

7 kap.

10 §¹⁵

Akkumulerade vinster som inte har gjorts tillgängliga för utdelning till försäkringstagare och andra ersättningsberättigade (överskottsmedel) får klassificeras som nivå 1, om posterna uppfyller förutsättningarna för en sådan klassificering enligt 7 och 8 §§.

En post i tilläggskapitalet får klassificeras som nivå 2 om den avser

1. kreditutrymme hos bank och garantier som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare och är utfärdade av kreditinstitut som är auktoriserade enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut*, och

1. kreditutrymme hos bank och garantier som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare och är utfärdade av kreditinstitut som är auktoriserade enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EG av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2994*, och

2. framtida fordringar grundade på uttaxeringsrätt under de kommande tolv månaderna som kan ställas på delägare eller medlemmar i ömsesidiga försäkringsföretag.

13 §¹⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de krav som ska gälla för godkännande av poster som tilläggskapital och grunder för vär-

1. *primärkapitalet enligt 3 §*,
2. de krav som ska gälla för godkännande av poster som tilläggskapital och grunder för vär-

¹⁵ Senaste lydelse 2015:700.

¹⁶ Senaste lydelse 2015:700.

dering av poster i tilläggskapitalet enligt 5 §,

2. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid indelning i nivåer enligt 7 §,

3. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificeringen av kapitalbasposter enligt 9 §, och

4. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificering av poster i tilläggskapitalet enligt 10 § andra stycket.

dering av poster i tilläggskapitalet enligt 5 §,

3. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid indelning i nivåer enligt 7 §,

4. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificeringen av kapitalbasposter enligt 9 §, och

5. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificering av poster i tilläggskapitalet enligt 10 § andra stycket.

8 kap.

8 a §

Om Europeiska kommissionen har antagit en genomförandeakt med stöd av artikel 111.1 första stycket c i Solvens II-direktivet ska ett försäkringsföretag tillämpa infasningen av ränterisk upp till fem år efter ändringen har trätt i kraft.

8 b §

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda ett särskilt kapitalkrav för långsiktiga aktieinvesteringar för en specificerad del av företags innehav i aktier, som en del i kapitalkravet för marknadsrisk.

Ett försäkringsföretag som tillämpar ett kapitalkrav för långsiktiga aktieinvesteringar för en specificerad del av företags innehav i aktier enligt första stycket får inte återgå till en beräkning av

kapitalkravet än den för långsiktiga aktieinvesteringar.

8 c §

Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte uppfyller villkoren för användningen av det särskilda kapitalkravet för långsiktiga aktieinvesteringar. Av underrättelsen ska det framgå när villkoren inte längre var uppfyllda.

11 §¹⁷

Ett försäkringsföretag får göra förenklade beräkningar av kapitalkravet för en specifik risk om

1. *det är motiverat med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som företaget är utsatt för, och*

2. *det är oproportionerligt betydande att göra beräkningar enligt standardformeln.*

Ett försäkringsföretag får göra förenklade beräkningar av kapitalkravet.

12 §¹⁸

Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet eller om det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.

Ett försäkringsföretag som tillämpar 5 kap. 10 eller 12 § ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan en tillämpning av dessa bestämmelser.

Ett försäkringsföretag som tillämpar 5 kap. 6 a, 5 kap. 10 §, 5 kap. 12 § eller 8 kap. 8 a § ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan en tillämpning av dessa bestämmelser.

¹⁷ Senaste lydelse 2015:700.

¹⁸ Senaste lydelse 2015:700.

*Åtgärder vid bristande
solvenskapitalkrav**12 a §*

Ett försäkringsföretag som inte uppfyller solvenskapitalkravet ska, om det är lämpligt, vidta korrigerande åtgärder i enlighet med företagets plan för förebyggande återhämtning.

22 §¹⁹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt 6 §,
2. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda företagsspecifika parametrar enligt 7 §,
3. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få beräkna kapitalkravet för aktiekursrisk utifrån en särskild metod enligt 8 §,

4. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få använda ett särskilt kapitalkrav för långsiktiga aktieinvesteringar enligt 8 b § och hur detta kapitalkrav ska utformas,

4. hur kapitalkravet för operativ risk ska beräknas enligt 9 §, *och*

5. hur kapitalkravet för operativ risk ska beräknas enligt 9 §,

5. hur justeringsbeloppet ska beräknas enligt 10 §.

6. hur justeringsbeloppet ska beräknas enligt 10 §, *och*

7. förenklade beräkningar av kapitalkraven enligt 11 §.

¹⁹ Senaste lydelse 2015:700.

10 kap.

1 §²⁰

Ett försäkringsföretag ska ha ett företagsstyrningssystem som säkerställer att företaget styrs på ett sunt och ansvarsfullt sätt.

Systemet ska ses över regelbundet av företaget.

Systemet ska ses över regelbundet av företaget. *Översynen ska innefatta en bedömning av styrelsens sammansättning, styrning och effektivitet med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i riskerna i företagets verksamhet.*

2 §²¹

Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa styrdokument för

1. riskhantering,
2. internkontroll,
3. internrevision,
4. verksamhet som omfattas av uppdragsavtal enligt 19 §,
5. uppgiftslämnande till Finansinspektionen och kvalitetskontroll av uppgifterna, *och*
6. ändring av företagets interna modell, om en sådan modell används.

5. uppgiftslämnande till Finansinspektionen och kvalitetskontroll av uppgifterna,
6. ändring av företagets interna modell, om en sådan modell används, *och*
7. *mångfald i styrelsens sammansättning.*

Styrdokumenterna ska fastställas av styrelsen. De ska utvärderas och ses över minst en gång per år.

2 a §

Ett försäkringsföretag som är litet och icke-komplex ska utvärdera och se över sina styrdokument minst vart femte år.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett litet och

²⁰ Senaste lydelse 2015:700.

²¹ Senaste lydelse 2015:700.

icke-komplext företag ska utvärdera och se över sina styrdokument oftare än vart femte år.

5 §²²

Ett försäkringsföretag ska säkerställa att den som ingår i styrelsen för företaget eller är verkställande direktör i det, eller är ersättare för någon av dem, eller den som ansvarar för eller utför arbete i en central funktion i företaget uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § första stycket 4.

Försäkringsföretaget ska säkerställa att styrelsen sammantaget har de insikter och den erfarenhet som krävs för att kunna utföra sina uppgifter.

Försäkringsföretaget ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket eller som ansvarar för en central funktion i företaget.

Försäkringsföretaget ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla *och uppge skälen för* ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket eller som ansvarar för en central funktion i företaget.

Försäkringsföretaget ska underrätta Finansinspektionen om någon av de personer som avses i första stycket inte längre uppfyller lämplighetskraven.

Försäkringsföretaget ska underrätta inspektionen om någon av de personer som avses i första stycket har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller lämplighetskraven.

5 a §

Uppgifterna inom en central funktion ska utföras oberoende från andra centrala funktioner och på ett sätt som undviker intressekonflikter.

²² Senaste lydelse 2020:400.

Ett försäkringsföretag ska säkerställa att det är olika personer som ansvarar för de centrala funktionerna.

5 b §

I ett litet och icke-komplext företag, eller i ett företag som har fått Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 §, får den som ansvarar för en central funktion även ansvara för andra centrala funktioner, ingå i försäkringsföretagets styrelse eller vara verkställande direktör om

1. företaget på ett lämpligt sätt kan hantera de intressekonflikter som kan uppstå, och

2. om kombinationen av uppgifter inte riskerar att påverka personens förmåga att fullgöra sina uppdrag.

Första stycket gäller inte den som ska ansvara för internrevisionsfunktionen.

7 §²³

Ett försäkringsföretags system för riskhantering ska avse såväl de risker som täcks av solvenskapitalkravet, eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, som risker som inte, eller endast delvis, beaktas vid beräkningen av detta.

Systemet ska omfatta

1. försäkringsrisker,
2. matchningsrisker,
3. investeringsrisker, särskilt avseende derivatinstrument och liknande åtaganden,
4. likviditets- och koncentrationsrisker,

²³ Senaste lydelse 2015:700.

5. operativa risker,
6. risker hänförliga till återförsäkring och andra riskreduceringstekniker, och
7. beroenden mellan risker som företaget är eller kan komma att bli exponerade för.

Ett försäkringsföretags styrdokument för riskhantering enligt 2 § 1 ska omfatta de risker som avses i andra stycket 1–6.

I ett försäkringsföretag som använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § ska styrdokument för riskhantering också innehålla riktlinjer för volatilitetsjusteringen.

Ett försäkringsföretag ska inom ramen för riskhanteringssystemet ha strategier, riktlinjer, processer och system för att identifiera mäta, hantera och övervaka hållbarhetsrisker på kort, medellång och lång sikt.

Likviditetsriskindikatorer

7 a §

Ett försäkringsföretag ska utarbeta och uppdatera en uppsättning likviditetsriskindikatorer för att identifiera, övervaka och hantera potentiell likviditetsstress.

Plan för likviditetsriskhantering

7 b §

Ett försäkringsföretag ska upprätta och uppdatera en plan för likviditetsriskhantering. Planen ska innehålla en likviditetsanalys på kort sikt och där inkommande och utgående kassaflöden beräknas i

förhållande till företagens tillgångar och skulder.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta om att en plan för likviditetsriskhantering även ska innehålla en likviditetsanalys på medellång och lång sikt. Finansinspektionen ska motivera en sådan begäran.

En plan för likviditetsriskhantering ska årligen ges in till Finansinspektionen.

7 c §

Ett litet och icke-komplext företag eller ett företag som har fått tillstånd enligt 2 a kap. 14 § att använda denna proportionalitetsåtgärd behöver inte upprätta en plan för likviditetsriskhantering.

7 d §

Ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en grupp som omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. 2 § andra stycket behöver inte upprätta en plan för likviditetsriskhantering om en sådan plan inom en grupp täcker försäkringsföretagets likviditetshandling och likviditetsbehov.

Ett sådant försäkringsföretag som avses i första stycket ska till Finansinspektionen lämna in de delar av planen för likviditetsriskhanterings som omfattar hela gruppens situation och deras egen situation.

7 e §

Finansinspektionen får besluta att ett sådant försäkringsföretag som avses i 7 d § ska upprätta och uppdatera en plan för likviditetsriskhantering enligt 7 b §.

Ett beslut enligt första stycket får fattas om Finansinspektionen upptäcker en specifik likviditetssvaghet eller om en plan för likviditetsriskhantering på gruppnivå inte innehåller lämplig information som inspektionen får kräva att jämförbara försäkringsföretag tillhandahåller för övervakning av företagets likviditetsposition.

Plan för att övervaka och beakta finansiella risker till följd av hållbarhetsfaktorer

7 f §

Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa en plan, inklusive kvantifierbara mål, för att övervaka och beakta de finansiella risker som på kort, medellång och lång sikt uppstår till följd av hållbarhetsfaktorer.

7 g §

Ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en grupp som omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. 2 § andra stycket, behöver inte upprätta en plan för hållbarhetsfaktorerens påverkan på finansiella risker om en sådan plan finns på

gruppnivå och täcker företagets risker.

8 §²⁴

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § eller volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § ska

1. upprätta en likviditetsplan, och
2. regelbundet utvärdera sin användning av justeringar.

Om ett försäkringsföretag använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 §, ska styrdokument för riskhantering innehålla riktlinjer för volatilitetsjusteringen.

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § eller volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § får upprätta en gemensam likviditetsplan och plan för likviditetsriskhantering.

11 §²⁵

Ett försäkringsföretag ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning.

I den egna risk- och solvensbedömningen ska försäkringsföretaget göra en bedömning av

1. företagets totala solvensbehov med hänsyn till dess specifika riskprofil, risktolerans och affärsstrategi,
2. företagets fortlöpande efterlevnad av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, samt försäkrings- tekniska avsättningar, och
3. hur betydande skillnaderna är mellan företagets riskprofil och

2. företagets fortlöpande efterlevnad av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, samt försäkrings- tekniska avsättningar,
3. hur betydande skillnaderna är mellan företagets riskprofil och

²⁴ Senaste lydelse 2015:700.

²⁵ Senaste lydelse 2015:700.

de antaganden om risker som har legat till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §.

de antaganden om risker som har legat till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §,

4. den makroekonomiska situationen, möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna, och

5. företagets samlade förmåga att fullgöra sina betalningar av fodringar under stressade marknadsförhållanden.

För bedömningen enligt andra stycket 1 ska försäkringsföretaget ha processer som säkerställer att de risker som företaget är eller kan komma att bli exponerade för, på såväl kort som lång sikt, identifieras och värderas. Företaget ska kunna redovisa de metoder som använts vid bedömningen.

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §, volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 §, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 5 kap. 12 §, ska i den bedömning som avses i andra stycket 2 göra en bedömning av efterlevnaden av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, såväl med som utan användning av matchningsjustering, volatilitetsjustering, justerad riskfri räntestruktur eller tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Analyserna av makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna enligt andra stycket 4 ska stå i proportion till arten omfattningen och komplexiteten av riskernas i försäkringsföretagets verksamhet.

Den egna risk- och solvensbedömningen ska ingå som en integrerad del i ett försäkringsföretags affärsstrategier och ska beaktas vid företagets strategiska beslut.

11 a §

Ett försäkringsföretag som använder infasning av riskfria räntor enligt 5 kap. 6 a §, matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §, volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 §, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 §, ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 5 kap. 12 § eller en infasning av ränterisk enligt 8 kap. 8 a § ska i den bedömning som avses i andra stycket 2 göra en bedömning av efterlevnaden av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, såväl med som utan användning infasning av riskfria räntor, matchningsjustering, volatilitetsjustering, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur, ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna eller en infasning av ränterisk.

Ett försäkringsföretag får i den egna risk- och solvensbedömningen, för en specifik valuta, under vissa förutsättningar avstå från att göra en bedömning av den fortlöpande efterlevnaden av bestämmelserna om solvens- och minikapitalkraven såväl med som utan användning av infasning av riskfria räntesatser.

Ett företag som tillämpar en volatilitetsjustering ska i sin egen risk- och solvensbedömning göra en bedömning av avvikelsen mellan företagets riskprofil och de antaganden som ligger till grund för volatilitetsjusteringen.

11 b §

I ett enskilt fall får Finansinspektionen begära att ett försäkringsföretag i den egna risk- och solvensbedömningen gör en bedömning av

1. förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt och som kan påverka företagets riskprofil, risktoleransgränser, affärsstrategi, försäkringsverksamhet eller investeringsbeslut, samt det totala solvensbehovet, och

2. hur företagets verksamhet kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna på ett sätt som ger upphov till systemrisk.

Finansinspektionen ska motivera sin begäran om bedömning enligt första stycket.

Ett företag som är litet och icke-komplext eller har fått Finansinspektionens godkännande att använda denna proportionalitetsåtgärd enligt 2 a kap. 14 § är inte skyldigt att på Finansinspektionens begäran utföra särskilda analyser ur makrotillsynssynpunkt.

11 c §

Finansinspektionen ska inför en begäran enligt första stycket från ett dotterföretag som omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. 2 § andra stycket avgöra om någon av dessa analyser utförs på grupp nivå av försäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget med huvudkontor i unionen och täcker det dotterföretagets särdrag.

*Analys av
klimatförändringsscenarier
i den egna risk- och
solvensbedömningen*

11 d §

Inom ramen för ett försäkringsföretags processer för den egna risk- och solvensbedömningen ska företaget identifiera och bedöma om företaget är eller kan komma att bli exponerade för några väsentliga klimatförändringsrisker. Bedömningen ska avse såväl kort som lång sikt.

Om ett försäkringsföretag har identifierat väsentliga klimatförändringsrisker ska företaget beakta dessa i den egna risk- och solvensbedömningen.

Ett litet och icke-komplext företag ska endast identifiera och bedöma om företaget är exponerat mot väsentliga klimatförändringsrisker och om så är fallet redogöra

för detta i den egna risk- och solvensbedömningen.

12 §²⁶

Ett försäkringsföretag ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning minst en gång per år. Om en väsentlig förändring skett av de risker som försäkringsföretaget är utsatt för, ska en ny sådan bedömning genomföras snarast möjligt.

Ett försäkringsföretag får under vissa förutsättningar genomföra den egna risk- och solvensbedömningen minst vartannat år.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall kräva att bedömningen enligt andra stycket sker årligen.

26 §²⁷

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad ett system för riskhantering enligt 6 § ska innehålla när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

2. innehållet i de riktlinjer för volatilitetsjustering som avses i 7 § fjärde stycket,

1. innehållet i styrdokumentet om mångfald i styrelsens sammansättning enligt 2 § första stycket 7,

2. vad ett system för riskhantering enligt 6 § ska innehålla när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

3. innehållet i de riktlinjer för volatilitetsjustering som avses i 7 § fjärde stycket,

4. innehållet i ett företags plan för likviditetsriskhantering enligt 7 b §,

5. innehållet i planen för övervaka och beakta finansiella risker till följd av hållbarhetsfaktorer enligt 7 f §,

²⁶ Senaste lydelse 2015:700.

²⁷ Senaste lydelse 2015:700.

3. innehållet i en sådan likviditetsplan som avses i 8 § 1,

4. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag som använder matchnings- eller volatilitetsjustering enligt 8 § 2,

5. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag när det gäller företagets känslighet för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av den relevanta riskfria räntestrukturen enligt 9 §,

6. hur en sådan egen bedömning som avses i 10 § ska genomföras,

7. rapportering av resultat av den egna risk- och solvensbedömning enligt 13 §,

8. vad funktionen för riskhantering enligt 15 § ska ansvara för när ett försäkringsföretag fått

6. innehållet i en sådan likviditetsplan som avses i 8 § 1,

7. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag som använder matchnings- eller volatilitetsjustering enligt 8 § 2,

8. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag när det gäller företagets känslighet för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av den relevanta riskfria räntestrukturen enligt 9 §,

9. hur en sådan egen bedömning som avses i 10 § ska genomföras,

10. innehåll i analyser av makroekonomisk utveckling och utveckling på de finansiella marknaderna enligt 11 § andra stycket 4,

11. förutsättningar tillämpa undantaget i 11 a § andra stycket,

12. förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt enligt 11 b §,

13. hur och hur ofta klimatförändringsrisker ska beaktas i den egna risk- och solvensbedömningen enligt 11 d § andra stycket,

14. villkoren för att tillämpa undantaget enligt 12 § andra stycket,

15. rapportering av resultat av den egna risk- och solvensbedömning enligt 13 §,

16. vad funktionen för riskhantering enligt 15 § ska ansvara för när ett försäkringsföretag fått

tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

9. villkor för behörighet för den som ska ansvara för eller utföra uppgifter i aktuariefunktionen enligt 18 §,

10. innehållet i försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag som avses i 23 §, och

11. vilka uppgifter som riktlinjer för hantering av intressekonflikter enligt 24 § ska omfatta.

tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

17. villkor för behörighet för den som ska ansvara för eller utföra uppgifter i aktuariefunktionen enligt 18 §,

18. innehållet i försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag som avses i 23 §, och

19. vilka uppgifter som riktlinjer för hantering av intressekonflikter enligt 24 § ska omfatta.

10 a kap. Plan för förebyggande återhämtning för försäkringsföretag

Upprättande en plan för förebyggande återhämtning

1 § Finansinspektionen får besluta att ett försäkringsföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning.

Vid ett beslut enligt första stycket ska Finansinspektionen beakta försäkringsföretagets storlek, affärsmodell, riskprofil, grad av sammankoppling och utbytbarhet, företagets betydelse för ekonomin i de medlemsstater där det verkar och dess gränsöverskridande verksamhet, särskilt betydande gränsöverskridande verksamhet.

2 § Ett försäkringsföretag som omfattas av en resolutionsplan ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning.

Ett litet och icke-komplext företag ska bara upprätta en plan för förebyggande återhämtning om ett sådant företag utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå.

3 § Ett försäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av krav om planering för förebyggande gruppåterhämtning ska bara i särskilda fall upprätta en plan för förebyggande återhämtning.

4 § Finansinspektionen ska se till att minst 60 procent av den svenska marknaden för livförsäkring och livåterförsäkring samt minst 60 procent av den svenska marknaden för skadeförsäkring och skadeåter-

försäkring ska omfattas av krav på planering för förebyggande återhämtning.

Marknadsandelen för livförsäkring ska baseras på försäkringstekniska avsättningar brutto. För skadeförsäkring ska marknadsandelen baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna.

Vid beräkningen av marknadstäckningsgraden får dotterförsäkringsföretag i en grupp beaktas om dessa dotterföretag ingår i en grupp där moderföretaget med det yttersta ägarintresset ska upprätta en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

5 § En plan för förebyggande återhämtning ska godkännas av försäkringsföretagets styrelse och lämnas in till Finansinspektionen.

6 § En plan för förebyggande återhämtning ska uppdateras minst vartannat år.

En plan för förebyggande återhämtning ska alltid uppdateras

1. efter en ändring av försäkringsföretagets juridiska eller organisatoriska struktur, av företagets affärsverksamhet eller av dess finansiella ställning om ändringen skulle kunna ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en väsentlig ändring av planen för förebyggande återhämtning, eller

2. när det går att förutse en väsentlig förändring av försäkringsföretagets finansiella ställning, om förändringen skulle kunna ha en väsentlig inverkan på effektiviteten av planen för förebyggande återhämtning, eller på annat sätt nödvändiggöra en översyn av planen.

7 § En plan för förebyggande återhämtning ska utgöra en del av ett försäkringsföretags företagsstyrningssystem.

Ett försäkringsföretag ska ha lämpliga arrangemang för att övervaka de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska identifiera tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas.

Innehåll i en plan för förbyggande återhämtning

8 § En plan för förebyggande återhämtning ska ange korrigerande åtgärder som kan vidtas av försäkringsföretaget för att återställa dess finansiella ställning om det skett en betydande försämring av denna. En plan får inte förutsätta att statligt stöd lämnas.

En plan för förebyggande återhämtning ska innehålla:

1. En sammanfattning av de viktigaste delarna av planen, inbegripet väsentliga ändringar av den senast inlämnade planen.
2. En beskrivning av försäkringsföretaget, och i förekommande fall, gruppen, inbegripet en sammanfattning av eventuella väsentliga förändringar sedan den senast inlämnade planen.
3. En beskrivning av hur planen för förebyggande återhämtning har utarbetats och hur den kommer att uppdateras och tillämpas.
4. Ett antal korrigerande åtgärder.
5. En kommunikationsstrategi.

En plan för förebyggande återhämtning ska också innehålla en ram med kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska identifiera de tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas.

9 § Om försäkringsföretaget någon gång under de senaste tio åren har lämnat in en åtgärdsplan i enlighet med 18 kap. 4 §, ska planen för förebyggande återhämtning innehålla den inlämnade åtgärdsplanen och en bedömning av de åtgärder som företaget har vidtagit för att åter uppfylla solvenskapitalkravet.

10 § Ett försäkringsföretag ska bedöma trovärdigheten i och möjligheten till att genomföra företagets plan för förebyggande återhämtning, särskilt den ram med indikatorer som avses i 8 § andra stycket och de korrigerande åtgärderna. Bedömningen ska göras utifrån scenarier med allvarlig makroekonomisk och finansiell stress som är relevanta för företagets specifika förhållanden, inbegripet systemomfattande händelser, isolerade stresshändelser som sannolikt väsentligt påverkar företagets tillgångs- och skuldprofil samt kombinationer av sådana stresshändelser.

Granskning av en plan för förebyggande återhämtning

11 § Finansinspektionen ska, inom nio månader från det att en plan för förebyggande återhämtning har lämnats in, granska om

1. planen uppfyller kraven i 8 § om vad en plan ska innehålla,
2. ett genomförande av de korrigerande åtgärder som föreslås i planen kan förväntas att inom rimlig tid upprätthålla eller återställa försäkringsföretagets lönsamhet och finansiella ställning,

3. planen och de korrigerande åtgärderna kan förväntas bli genomförda snabbt och effektivt i situationer av finansiell stress, och

4. planen och de korrigerande åtgärderna kan förväntas i största möjliga utsträckning undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet, inbegripet i scenarier som skulle leda till att andra försäkringsföretag genomför planer för förebyggande återhämtning under samma period.

12 § Finansinspektionen ska lämna över en plan för förebyggande återhämtning till Riksgäldskontoret.

Riksgäldskontoret får granska en plan för förebyggande återhämtning i syfte att identifiera korrigerande åtgärder som skulle kunna inverka negativt på möjligheten till resolution av det berörda försäkringsföretaget. Eventuella synpunkter ska lämnas till Finansinspektionen inom den tid som avses i 11 §.

Om ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, ska Finansinspektionen efter begäran av en behörig myndighet i ett annat land inom EES, överlämna en plan för förebyggande återhämtning till den behöriga myndigheten för synpunkter. Finansinspektionen ska bemöta synpunkter som den behöriga myndigheten har lämnat.

Väsentliga brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande återhämtning

13 § Finansinspektionen ska underrätta försäkringsföretaget om utfallet av en granskning av en plan för förebyggande återhämtning.

Om Finansinspektionen bedömer att det finns väsentliga brister i en plan för förebyggande återhämtning eller hinder för genomförande av en sådan plan, ska inspektionen förelägga försäkringsföretaget att inom två månader lämna in en reviderad plan som visar hur bristerna eller hindren åtgärdas. Finansinspektionen får, efter begäran från försäkringsföretaget, förlänga tiden med en månad.

14 § Om bristerna eller hindren inte åtgärdas i en reviderad plan, får Finansinspektionen förelägga försäkringsföretaget att göra specifika ändringar av planen för förebyggande återhämtning.

15 § Om ett försäkringsföretag inte lämnar in en reviderad plan eller om Finansinspektionen bedömer att en reviderad plan inte åtgärdar bristerna eller hindren, och att dessa inte kan undanröjas genom specifika ändringar i planen, ska inspektionen förelägga företaget att inom rimlig tid ange vilka ändringar av affärsverksamheten som företaget kan göra för att åtgärda bristerna eller hindren.

16 § Finansinspektionen får förelägga ett försäkringsföretag om att vidta åtgärder för att komma till rätta med bristerna eller hindren i en plan för förebyggande återhämtning om

1. företaget inte följer ett föreläggande enligt 15 § om att identifiera de ändringar av affärsverksamheten som företaget kan göra för att åtgärda bristerna eller hindren, eller

2. inspektionen anser att bristerna eller hindren inte skulle åtgärdas genom de åtgärder som företaget har föreslagit.

Vid ett föreläggande enligt första stycket ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarliga bristerna eller hindren är och vilken effekt som åtgärderna skulle ha på försäkringsföretagets affärsverksamhet. Åtgärderna ska vara nödvändiga och proportionella.

Underrättelse om att ett företag har vidtagit eller avstått från att vidta en åtgärd som anges i en plan för förebyggande återhämtning

17 § Ett försäkringsföretag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om företaget

1. vidtar en korrigerande åtgärd i enlighet med företagets plan för förebyggande återhämtning, eller

2. avstår från att vidta en korrigerande åtgärd enligt företagets plan för förebyggande återhämtning, trots att en indikator i ramen med kvalitativa och kvantitativa indikatorer har identifierat att korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas.

Förenklade skyldigheter

18 § Finansinspektionen får besluta om undantag från kraven i

1. 1 § om när en första plan ska upprättas,
2. 6 § om när en plan ska uppdateras, och
3. 8 och 9 §§ om innehållet i en plan.

19 § Vid ett beslut om undantag enligt 18 § ska Finansinspektionen beakta

1. vilken typ av verksamhet som försäkringsföretaget bedriver,
2. försäkringsföretagets aktieägarstruktur,
3. försäkringsföretagets associationsrättsliga form,
4. försäkringsföretagets riskprofil,
5. försäkringsföretagets storlek och juridiska ställning,
6. försäkringsföretagets grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet, och
7. verksamhetens omfattning och komplexitet.

Finansinspektionen ska även beakta om ett försäkringsföretags fallissemang och därpå följande avveckling genom konkurs eller likvidation sannolikt skulle få en betydande negativ inverkan på finansmarknaderna, på andra försäkringsföretag, på försäkringstagare, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort.

Bemyndigande

20 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. arrangemang för övervakning av kvalitativa och kvantitativa indikatorer enligt 7 §, och
2. de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som i en plan för förebyggande återhämtning ska identifiera tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas enligt 8 §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

78 a §

Om styrelsen i ett ömsesidigt försäkringsbolag tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 73 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om det ömsesidiga försäkringsbolaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret underrättar styrelsen om att det ömsesidiga försäkringsbolaget ska försättas i resolution, får kallelse till en bodelsstämman där frågan om likvidation ska prövas inte utfärdas.

14 kap.

18 §²⁸

Bestämmelserna i 1–15 §§ gäller inte för en överlåtelse av försäkringsbestånd som sker genom användning av försäljningsverktyget enligt 16 kap. lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag.

15 kap.

Sanktionsavgift

18 a §

Finansinspektionen får besluta att en ägare som inte följer bestämmelserna om förvärvstillstånd i 1 eller 2 § eller om anmälningsskyldighet vid avyttring i 11 § ska betala en sanktionsavgift.

En sanktionsavgift enligt första stycket ska bestämmas i enlighet med bestämmelserna i 18 kap. 17, 17 b och 18 §§.

²⁸ Tidigare 18 § ändrad beteckning genom 2015:700.

16 kap.

2 §²⁹

Solvens- och verksamhetsrapporten ska innehålla *en beskrivning av försäkringsföretagets*

1. verksamhet och resultat,
2. företagsstyrningssystem,
3. riskprofil,
4. värderingsmetoder för solvensändamål, och
5. solvenssituation.

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § ska i rapporten beskriva denna och den portfölj av åtaganden och motsvarande tillgångar på vilka justeringen används samt kvantifiera effekterna av en slopad matchningsjustering på företagets finansiella ställning. Ett försäkringsföretag som använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § ska i rapporten kvantifiera effekterna av en slopad volatilitetsjustering på företagets finansiella ställning.

Ett försäkringsföretag får helt eller delvis lämna de uppgifter som ska offentliggöras genom rapporten genom hänvisning till uppgifter som företaget offentliggjort för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav, om dessa uppgifter är likvärdiga till art och omfattning.

Solvens- och verksamhetsrapporten ska innehålla *två skilda delar med information riktad till*

1. försäkrings- och förmånstagare, respektive
2. yrkesverksamma på den finansiella marknaden.

Ett försäkringsföretag får helt eller delvis lämna de uppgifter som är riktade mot yrkesverksamma på de finansiella marknaderna genom hänvisning till uppgifter som företaget offentliggjort för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav, om dessa uppgifter är likvärdiga till art och omfattning.

²⁹ Senaste lydelse 2015:700. Ändringen innebär bland annat att andra stycket tas bort.

2 a §

Den del av solvens- och verksamhetsrapporten som är riktad mot försäkrings- och förmånstagare ska innehålla korta beskrivningar av företagets

- 1. verksamhet och resultat, samt*
- 2. solvenssituation och riskprofil, inklusive hållbarhetsrisker.*

2 b §

Den del av solvens- och verksamhetsrapporten som är riktad mot yrkesverksamma på den finansiella marknaden ska innehålla en beskrivning av

- 1. verksamhet och resultat,*
- 2. företagsstyrningssystem,*
- 3. riskprofil,*
- 4. värderingsmetoder för solvensändamål,*
- 5. solvenssituation, och*
- 6. väsentlig exponering för klimatförändringsrisker och planer för att möta finansiella risker till följd av hållbarhetsrisker.*

Ett försäkringsföretag som tillämpar en matchnings- eller volatilitetsjustering ska beakta detta i beskrivningen enligt första stycket 5.

2 c §

Solvens- och verksamhetsrapport ska innehålla en balansräkning. Den ska vara föremål för revision.

Ett litet och icke-komplext företag eller ett captivebolag för försäkring eller återförsäkring om-

fattas inte av kravet på revision enligt första stycket.

2 d §

Revisionen enligt 2 c § första stycket ska göras enligt de standarder som har antagits med stöd av artikel 26 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864, samt med iakttagande av de skyldigheter för revisorer som framgår av 17 kap. 12 §.

Revisorn ska utarbeta en rapport med en beskrivning av revisionen och dess resultat.

Försäkringsföretaget ska lämna in rapporten enligt andra stycket till Finansinspektionen tillsammans med solvens- och verksamhetsrapporten.

3 §³⁰

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag inte behöver offentliggöra uppgifter som anges i 2 § första stycket 1–4, om ett offentliggörande skulle innebära att

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag inte behöver offentliggöra uppgifter som anges i 2 a § 1 samt 2 b § första stycket 1–4, om ett offentliggörande skulle innebära att

³⁰ Senaste lydelse 2015:700.

1. företagets konkurrenter otillbörligt gynnas, eller
2. företaget bryter mot tystnadsplikt avsedd att skydda försäkrings-
tagare eller annan som företaget har en motpartsrelation till.

Ett försäkringsföretag som har beviljats undantag ska ange detta och skälen för undantaget i rapporten.

3 a §

*Ett captivebolag för försäkring-
eller återförsäkring är inte skyldigt
att offentliggöra uppgifter enligt
2 a §.*

*Ett captivebolag för försäk-
ring- eller återförsäkring är endast
skyldigt att offentliggöra uppgifter
enligt 2 b § om de kvantitativa data
som krävs enligt tekniska stan-
darder.*

3 b §

*Ett återförsäkringsbolag är inte
skyldigt att offentliggöra uppgifter
enligt 2 a §.*

3 c §

*Ett litet och icke-komplext
företag är endast skyldigt att offent-
liggöra uppgifter enligt 2 b § om de
kvantitativa data som krävs enligt
tekniska standarder.*

*Ett litet och icke-komplext före-
tag ska offentliggöra fullständiga
uppgifter enligt 2 b § vart tredje år.*

8 c §³¹

Den information som avses i 8 a och 8 b §§ ska hållas tillgänglig utan kostnad på livförsäkringsföretagets webbplats. Om försäkringsföretaget inte har en egen webbplats får informationen hållas tillgänglig på en annan webbplats som enkelt kan nås.

³¹ Senaste lydelse 2019:210.

Informationen ska uppdateras varje år. Försäkringsföretaget får dock avstå från att göra en uppdatering om det inte har skett någon väsentlig förändring.

Försäkringsföretaget får lämna informationen i den solvens- och verksamhetsrapport som avses i 2 §.

Ett försäkringsföretag ska årligen offentliggöra de kvantifierbara mål som ingår i planen för att övervaka och beakta de finansiella risker som på kort, medellång och lång sikt uppstår till följd av hållbarhetsfaktorer enligt 10 kap. 7 f §.

9 §³²

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i solvens- och verksamhetsrapporten enligt 2 §,

1. innehållet i solvens- och verksamhetsrapporten enligt 2–2 b §§,

2. när solvens- och verksamhetsrapporten enligt 2 § ska offentliggöras och lämnas till Finansinspektionen,

2. vilka uppgifter en ansökan om undantag från kravet på offentliggörande enligt 3 § ska innehålla, och

3. vilka uppgifter en ansökan om undantag från kravet på offentliggörande enligt 3 § ska innehålla,

4. förutsättningar för undantag enligt 3 a §, och

3. innehållet i informations- och rapporteringssystem och styrdokument enligt 8 §.

5. innehållet i informations- och rapporteringssystem och styrdokument enligt 8 §.

³² Senaste lydelse 2015:700.

17 kap.

3 §³³

Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

- behöriga myndigheter,
- Europeiska kommissionen,
- Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, *och*
- Europeiska centralbanken.
- Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten,
- Europeiska centralbanken, *och*
- myndigheter som ansvarar för tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag.

3 a §³⁴

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om

1. inspektionen konstaterar försämringar av de <i>ekonomiska</i> förhållandena eller andra framväxande risker i ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet från en sekundäretablering i det landet, och 2. riskerna kan ha en gränsöverskridande effekt.	1. inspektionen konstaterar försämringar av de <i>finansiella</i> förhållandena eller andra framväxande risker, <i>inklusive risker för konsumentskyddet</i>, i ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet i det landet, och

3 b §³⁵

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Solvens II-direktivet.

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska hänskjuta frågor till Europeiska

³³ Senaste lydelse 2021:461.

³⁴ Senaste lydelse 2021:461.

³⁵ Senaste lydelse 2021:461.

försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet.

försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a, 152aa och 152ab i Solvens II-direktivet.

Betydande gränsöverskridande verksamhet

3 c §

Om Finansinspektionen har tagit emot en sådan anmälan som avses i artikel 152aa i Solvens II-direktivet och inte delar den behöriga myndighetens bedömning att ett försäkringsföretags verksamhet i värdlandet är relevant, ska Finansinspektionen anmäla detta till den behöriga myndigheten i värdlandet inom en månad och ange skälen till detta.

Förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte vid betydande gränsöverskridande verksamhet

3 d §

Om ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionens samarbeta med den behöriga myndigheten i det landet om åtminstone

1. företagsstyrning,
2. uppdragsavtal och distributionspartner,
3. affärsstrategi och skadereglering, samt
4. konsumentskydd.

Samarbete ska stå i proportion till de risker som den gränsöverskridande verksamheten medför.

3 e §

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om ett försäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i landet kan komma att brista i efterlevnaden av denna lag eller andra författningar som reglerar företagets verksamhet eller har väsentliga brister i de avseenden som framgår av 3 d § första stycket 1–4, som påverkar verksamheten i det landet.

3 f §

Om ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen årligen till den behöriga myndigheten i det landet lämna uppgifter om

1. solvens- och minimikapitalkrav,
2. medräkningsbara kapitalbasmedel för att täcka solvens- och minimikapitalkravet, samt

3. tvivel beträffande korrektheten i företagets beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna eller uppgifterna enligt 1 och 2.

Finansinspektionen ska lämna uppgifterna enligt första stycket oftare på begäran av den behöriga myndigheten.

3 g §

Finansinspektionen ska, utan dröjsmål, underrätta den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES om ett försäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i det landet

1. får en försämrad finansiell ställning, eller

2. om det inom tre månader finns risk för att företaget inte uppfyller solvens- eller minimikapitalkravet.

3 h §

Finansinspektionen ska, efter begäran och utan onödigt dröjsmål, till en behörig myndighet i ett annat land inom EES, utöver det som anges i 3 d–3 f §§, lämna information om ett försäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhets solvens, företagsstyrningsstyrningssystem och affärsmodell.

3 i §

Om Finansinspektionen får en begäran enligt artikel 152ab.4 i Solvens II-direktivet om gemen-

sam platsundersökning ska inspektionen inom en månad från mottagandet pröva denna begäran.

Om Finansinspektionen godtar en begäran om gemensam platsundersökning ska inspektionen bjuda in Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten till att delta i undersökningen.

Om Finansinspektionen inte godtar en begäran ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten om skälen för det.

3 j §

Finansinspektionen ska, om möjligt, inom två månader efter en gemensam platsundersökning försöka komma överens med den behöriga myndigheten om gemensamma slutsatser, ingripet mest lämpliga tillsynsåtgärder.

Finansinspektionen ska beakta dessa slutsatser när inspektionen fattar beslut om tillsynsåtgärder.

3 k §

Finansinspektionen ska besluta i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut i det fall ett ärende har hänskjutits till den myndigheten enligt artikel 152ab.5 tredje stycket.

*Begäran från den behöriga
myndigheten i värdlandet
om information*

3 l §

Finansinspektionen ska lämna de uppgifter som en behörig myndighet i ett annat inom EES där ett försäkringsföretag bedriver verksamhet begär.

Finansinspektionen ska lämna uppgifter enligt första stycket inom 20 arbetsdagar på det landets officiella språk eller ett annat språk som den behöriga myndigheten anger. Om informationen inte är lätt tillgänglig för Finansinspektionen och om den är svår att samla in, får denna tidsfrist förlängas med 20 arbetsdagar.

*Information till
Riksgäldskontoret och andra
resolutionsmyndigheter*

3 m §

Finansinspektionen ska omedelbart informera Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter om inspektionen har tagit emot en underrättelse enligt 8 kap. 12 eller 16 § eller 5 b, 9 a eller 16 a § detta kapitel.

5 b §

*Ett försäkringsföretag ska under-
rätta Finansinspektionen om före-
taget fallerar eller sannolikt kom-
mer att fallera.*

*Periodisk rapportering**6 a §*

*Ett försäkringsföretag ska rap-
portera uppgifter till Finansinspek-
tionen på kvartals- och årsbasis.*

6 b §

*Ett försäkringsföretag ska lämna
en regelbunden tillsynsrapport till
Finansinspektionen vart tredje år.
Rapporten ska innehålla uppgifter
om företagets verksamhet och re-
sultat, företagsstyrningssystem, risk-
profil, värdering för solvensändamål
och solvenssituation under
rapporteringsperioden.*

*Ett litet och icke-komplext före-
tag får efter godkännande från
Finansinspektionen lämna in till-
synsrapporten högst vart femte år.*

*Finansinspektionen får besluta
att ett försäkringsföretag ska lämna
in tillsynsrapporten oftare än vart
tredje år.*

*Undantag från periodisk
rapportering**6 c §*

*Finansinspektionen får i ett en-
skilt fall besluta om undantag från
skyldigheten för ett försäkringsföre-*

tag att rapportera uppgifter som ska lämnas varje kvartal, om

1. rapporteringen av uppgifterna är onödigt betungande i förhållande till arten omfattningen och komplexiteten hos riskerna i försäkringsföretagets verksamhet, och

2. försäkringsföretaget rapporterar uppgifterna årligen.

Ett undantag enligt första stycket omfattar inte rapportering av minimikapitalkravet.

6 d §

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta om undantag från skyldigheten för ett försäkringsföretag att rapportera uppgifter om tillgångar som ska lämnas post för post och uppgifter som ska lämnas regelbundet, om

1. rapporteringen om uppgifterna är onödigt betungande i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i försäkringsföretagets verksamhet,

2. uppgifterna är inte nödvändiga för en ändamålsenlig tillsyn av försäkringsföretaget,

3. undantaget påverkar inte den finansiella stabiliteten i det finansiella systemet, och

4. försäkringsföretaget kan tillhandahålla uppgifterna på begäran.

6 e §

När Finansinspektionen fastställer vilka försäkringsföretag som ska få undantag enligt 6 c och

6 d §§, ska små och icke-komplexa företag prioriteras.

Andelen försäkringsföretag som har fått undantag enligt 6 c och 6 d §§ får inte vardera överstiga 20 procent av den svenska marknaden för livförsäkring respektive skadeförsäkring.

Marknadsandelen för livförsäkring ska baseras på försäkrings-tekniska avsättningar brutto. För skadeförsäkring ska marknadsandelen baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna.

6 f §

I bedömningen av om rapporteringen enligt 6 c eller 6 d § är onödigt betungande i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i ett litet och icke-komplext försäkringsföretag ska Finansinspektionen beakta åtminstone

- 1. de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till,*
- 2. riskkoncentrationsnivån,*
- 3. möjliga effekter av förvaltningen av företagets tillgångar på den finansiella stabiliteten, och*
- 4. företagets system och strukturer för att lämna uppgifter för tillsynsändamål och det styrdokument som avses i 10 kap. 2 § 5.*

6 g §

I bedömningen av om rapporteringen är onödigt betungande i förhållande till arten, omfattningen

och komplexiteten hos riskerna i ett försäkringsföretag som inte är litet och icke-komplext ska Finansinspektionen beakta åtminstone

- 1. kriterier i 6 f § 1–4,*
- 2. volymen av företagets premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar,*
- 3. volatiliteten i de anspråk och förmåner som företaget täcker,*
- 4. det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisation beviljats,*
- 5. lämpligheten hos företagets företagsstyrningssystem,*
- 6. storleken på den kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, och*
- 7. huruvida företaget är ett captivebolag för försäkring eller captivebolag för återförsäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.*

6 h §

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett captivebolag ska undantas från den kvartalsvisa rapporteringen av tillgångar post för post om

- 1. de försäkrade och förmåntagarna antingen är juridiska personer i den grupp där captivebolaget ingår eller att mindre än fem procent av de försäkringstekniska avsättningarna härrör från försäkringsavtal för fysiska personer, och*

2. de försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget inte avser obligatorisk ansvarsförsäkring.

9 a §

Ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 3–5 lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag ska underrätta Finansinspektionen om företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla.

Underrättelse från ett försäkringsföretag om försämring av finansiell ställning

16 a §

Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen när företaget har konstaterat att dess finansiella ställning har försämrats väsentligt.

Förebyggande tillsynsåtgärder vid försämring av ett försäkringsföretags solvenssituation

16 b §

När ett försäkringsföretag, efter en anmälan enligt 16 a § eller efter att Finansinspektionen på annat sätt har påvisat att företaget har en försämrad finansiell ställning, så att företagets solvenssituation har

påverkats får Finansinspektionen förelägga företaget att

1. uppdatera den förebyggande återhämtningsplanen enligt 10 a kap. 1 §, om omständigheterna skiljer sig från de antaganden som anges i planen,

2. vidta de åtgärder som anges i den enligt första punkten uppdaterade förebyggande återhämtningsplanen,

3. om företaget saknar en förebyggande återhämtningsplan, ange orsakerna och konsekvenserna av den försämrade finansiella situationen för företagets möjlighet att leva upp till lagstadgade krav samt ange åtgärder och en tidsram för att genomföra dessa åtgärder, eller

4. tillfälligt stoppa eller begränsa rörliga ersättningar och bonusar, utdelningar och utbetalningar på kapitalbasinstrument samt återbetalning eller återköp av kapitalbasposter, eller

5. vidta andra nödvändiga åtgärder för att tillvarata försäkringstagarnas intresse.

Åtgärder enligt andra stycket 1–4 ska stå i proportion till risken och betydelsen av försämringen av företagets finansiella ställning. Åtgärder enligt andra stycket 5 ska stå i proportion till graden och varaktigheten av försämringen av företagets finansiella ställning.

*Tillsyn av likviditetsrisk**16 c §*

Finansinspektionen ska övervaka ett försäkringsföretags likviditetssituation och likviditetsrisker.

16 d §

Finansinspektionen får förelägga ett försäkringsföretag med likviditetsbrist eller en betydande risk för likviditetsbrist att vidta åtgärder för att stärka sin likviditetssituation.

Ett föreläggande enligt första stycket ska omprövas minst var sjätte månad. Föreläggandet ska upphöra då företaget vidtagit ändamålsenliga åtgärder.

17 b §

Om ett försäkringsföretag inte uppfyller kraven för tillstånd för att tillämpa en volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § ska Finansinspektionen förelägga företaget att upphöra att tillämpa volatilitetsjusteringen.

17 c §

Om ett försäkringsföretag inte uppfyller kraven för att tillämpa det särskilda kapitalkravet för långsiktiga aktieinvesteringar enligt 8 kap. 8 §, ska Finansinspektionen förelägga företaget att

1. inom två månader från dagen då bristerna konstaterades upprätta

en åtgärdsplan och överlämna planen till inspektionen, och

2. vidta nödvändiga åtgärder för att inom sex månader från dagen då bristen konstaterades åter uppfylla kraven för att tillämpa det särskilda kapitalkravet för långsiktiga aktieinvesteringar.

Om bristerna inte har åtgärdats inom sex månader från dagen då bristen konstaterades, ska företaget föreläggas att omedelbart upphöra med användningen av det särskilda kapitalkravet för långsiktiga aktieinvesteringar.

Ett försäkringsföretag som har fått ett föreläggande att omedelbart upphöra med användningen av det särskilda kapitalkravet för långsiktiga aktieinvesteringar, får inte använda ett sådant kapitalkrav inom två och ett halvt år från föreläggandet.

18 §³⁶

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som använder en intern modell lämna in en beräkning av solvenskapitalkravet med användning av standardformeln.

Ett försäkringsföretag som använder en intern modell ska lämna in en uppskattning av solvenskapitalkravet beräknat med standardformeln vartannat år.

Finansinspektionen får besluta att ett försäkringsföretag som använder en intern modell ska lämna in en uppskattning av solvenskapitalkravet beräknat med standardformeln oftare än vartannat år.

³⁶ Senaste lydelse 2015:700.

24 §³⁷

Finansinspektionen får efter granskning besluta om ett tillägg till solvenskapitalkravet (kapitaltillägg) för ett försäkringsföretag, om

1. företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt standardformeln, och

a. ett beslut om användning av en intern modell enligt 23 § är olämpligt eller har visat sig sakna verkan, eller

b. en fullständig eller partiell intern modell håller på att utarbetas,

2. företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt en fullständig eller partiell intern modell, till följd av att en eller flera kvantifierbara risker inte beaktats i tillräcklig utsträckning och företaget inte inom skälig tid har anpassat modellen till sin riskprofil,

3. företaget använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §, volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 §, *en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 5 kap. 12 §* och företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för justeringarna, *eller*

3. företaget använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § *eller* volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § och företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för justeringarna,

4. företaget använder en *tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 5 kap. 12 §* och företaget inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan dessa, och

a) företaget har inte lämnat in en infasningsplan enligt 18 kap. 6 § första stycket, eller

³⁷ Senaste lydelse 2015:700.

4. företagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från kraven i 10 kap. 1 §, samtidigt som avvikelserna medför att företaget inte kan garantera en korrekt identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de risker som företaget exponeras för eller kan komma att bli exponerat för och det är osannolikt att bristerna kan åtgärdas inom skäligen tid.

b) den årliga rapporten enligt 18 kap. 6 § andra stycket, eller

5. företagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från kraven i 10 kap. 1 §, samtidigt som avvikelserna medför att företaget inte kan garantera en korrekt identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de risker som företaget exponeras för eller kan komma att bli exponerat för och det är osannolikt att bristerna kan åtgärdas inom skäligen tid.

25 §³⁸

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 1 och 2 ska beräknas så att det säkerställer att försäkringsföretaget uppfyller skyddsnivån enligt 8 kap. 1 §.

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 3 ska vara proportionellt till de väsentliga risker som uppstår till följd av de avvikelser som har föranlett kapitaltillägget.

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 4 ska vara proportionellt mot de risker som finns på grund av bristerna i företagsstyrningssystemet.

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 3 *eller* 4 ska vara proportionellt till de väsentliga risker som uppstår till följd av de avvikelser som har föranlett kapitaltillägget.

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 5 ska vara proportionellt mot de risker som finns på grund av bristerna i företagsstyrningssystemet.

³⁸ Senaste lydelse 2015:700.

Makrotillsyn

28 a §

Finansinspektionen ska dela sina makrotillsynsbedömningar av företagens egna risk- och solvensbedömningar med Riksbanken och Riksgäldskontoret.

Finansinspektionen ska, för att identifiera förhållanden där försäkringsföretag kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna samt identifiera förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt, samarbeta med Riksbanken och Riksgäldskontoret.

Finansinspektionen ska informera ett försäkringsföretag om förhållanden i företaget som Finansinspektionen bedömer som oroande ur makrotillsynssynpunkt och grunderna för denna bedömning.

30 §³⁹

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i 29 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett försäkringsföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 5 § samt när och hur de ska lämnas, och

1. vilka upplysningar ett försäkringsföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 6 b § samt när och hur de ska lämnas, och

2. när och hur en försäkringsförening ska upprätta och ge in en försäkringsteknisk utredning enligt 17 a §.

³⁹ Senaste lydelse 2020:660.

18 kap.

1 §⁴⁰

Finansinspektionen ska ingripa om

1. ett försäkringsföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning eller stadgar eller företagets försäkringstekniska riktlinjer, beräkningsunderlag, riktlinjer för hantering av intressekonflikter eller sådana styrdokument som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. bolagsordningen, stadgarna, de försäkringstekniska riktlinjerna, beräkningsunderlaget, riktlinjerna för hantering av intressekonflikter eller styrdokumentet inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet, eller

3. försäkringsbeståndet inte är tillräckligt för erforderlig riskutjämning.

Finansinspektionen ska ingripa mot ett försäkringsföretag om

1. företaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning eller stadgar eller företagets försäkringstekniska riktlinjer, beräkningsunderlag, riktlinjer för hantering av intressekonflikter eller sådana styrdokument som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet,

Finansinspektionen ska ingripa mot ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag om företaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar företagets verksamhet.

Finansinspektionen ska ge berörda behöriga myndigheter och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten tillfälle att yttra sig innan ett ingripande enligt andra stycket om en åtgärd påverkar företag med huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige.

⁴⁰ Senaste lydelse 2015:700.

Om Riksgäldskontoret eller en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES har vidtagit en resolutionsåtgärd mot ett företag, får Finansinspektionen till dess att åtgärden har avslutats bara ingripa mot företaget om resolutionsmyndigheten samtycker till det.

1 c §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i styrelsen eller är verkställande direktör i ett försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, eller ersättare för någon av dem, om företaget

1. i strid med 10 a kap. 1 § låter bli att upprätta eller lämna in en plan för förebyggande återhämtning,

2. i strid med 19 a kap. 1 § låter bli att upprätta eller lämna in en plan för förebyggande gruppåterhämtning,

3. i strid med 25 kap. 1 § lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag låter bli att lämna sådana uppgifter som Riksgäldskontoret begärt och behöver för att upprätta eller uppdatera en resolutionsplan eller en gruppresolutionsplan, eller

4. i strid med 17 kap. 5 b eller 9 a § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att företaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

Ett ingripande enligt första stycket får ske bara om företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

1 d §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i styrelsen eller är verkställande direktör i ett försäkringsföretag eller ersättare för någon av dem, om företaget

1. har fått tillstånd att bedriva försäkringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller de grundläggande kraven för försäkringsrörelse i 4 kap. 1–4, 5–7, 9–13 eller 17 a–17 c eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 4 kap. 18 §,

3. låter bli att upprätta en solvensbalansräkning enligt 5 kap. 1 §,

4. låter bli att göra försäkrings tekniska avsättningar enligt 5 kap. 3 §,

5. förvarar företagets tillgångar i strid med 6 kap. 4 §,

6. inte för ett sådant register som avses i 6 kap. 11 §,

7. inte uppfyller kraven på kapitalbas enligt 7 kap. 1 §,

8. i strid med 8 kap. 12 § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att företaget inte uppfyller solvenkapitalkravet,

9. inte lämnar en sådan underrättelse som avses i 8 kap. 16 §,

10. i strid med 9 kap. 7 § inte ansöker om tillstånd för större ändringar av en intern modell,

11. inte uppfyller kraven på dokumentation om en intern modell enligt 9 kap. 18 §,

12. inte uppfyller kraven om företagsstyrning i 10 kap. 1–25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 9 kap. 26 §,

13. i strid med 15 kap. 12 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

14. i strid med 15 kap. 12 § andra stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

15. låter bli att offentliggöra eller lämnar ofullständig eller felaktig information i en solvens- och verksamhetsrapport enligt 16 kap. 1, 2 och 4 §§ eller föreskrifter som meddelats med stöd av 16 kap. 9 § 1, eller

16. inte uppfyller kraven på informations- och rapporteringssystem och styrdokument i 16 kap. 8 § eller föreskrifter som meddelats med stöd av 16 kap. 9 § 3.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 15 kap. 1, 2 eller 11 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i företaget, ska första

stycket 13 och 14 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske bara om företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

2 a §⁴¹

Ett ingripande enligt 1 a eller 1 b § får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får *upprätthålla en funktion som avses i 1 a § första stycket och 1 b § första stycket* i ett försäkringsföretag, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Ett ingripande enligt 1 a, 1 b, 1 c eller 1 d § får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får *vara styrelseledamot eller verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem*, i ett försäkringsföretag, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, eller

3 §⁴²

Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,	2. företaget gör rättelse eller
2. försäkringsföretaget gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att företaget gör rättelse, eller	om den fysiska personen verkat för att företaget gör rättelse, eller

3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

⁴¹ Senaste lydelse 2024:1287.

⁴² Senaste lydelse 2017:653.

3 a §⁴³

I försvårande riktning ska det beaktas om *försäkringsföretaget* tidigare har begått en överträdelse eller om den fysiska personen tidigare orsakat en sådan överträdelse.

I försvårande riktning ska det beaktas om *företaget* tidigare har begått en överträdelse eller om den fysiska personen tidigare orsakat en sådan överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. företaget eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. företaget snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

*Tillfälliga åtgärder vid
betydande likviditetsrisker
som kan orsaka hot mot
konsumentskydd eller
finansiell stabilitet*

3 b §

När ett försäkringsföretag står inför betydande likviditetsrisker som kan orsaka ett överhängande hot mot skyddet av försäkringsstagare eller det finansiella systemets stabilitet, får Finansinspektionen efter granskning besluta om att tillfälligt

1. begränsa eller stoppa vinstutdelning till aktieägare och andra efterställda borgenärer,

2. begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter, och

3. begränsa eller stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

⁴³ Senaste lydelse 2017:653.

Finansinspektionen ska ompröva ett beslut enligt första stycket minst var tredje månad.

3 c §

När ett försäkringsföretag under exceptionella omständigheter som påverkar företaget står inför betydande likviditetsrisker som kan orsaka ett överhängande hot mot skyddet av försäkringstagare eller det finansiella systemets stabilitet, får Finansinspektionen efter granskning besluta att tillfälligt upphäva livförsäkringstagares återköpsrätt enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104).

Finansinspektionen får fatta ett beslut enligt första stycket om

1. ett beslut enligt 3 b § har saknat verkan, och

2. det ligger i det kollektiva intresset för försäkringsföretagets försäkringstagare och förmånstagare.

Vid ett beslut enligt första stycket ska Finansinspektionen även besluta om åtgärder enligt 3 b § första stycket 1–3.

Finansinspektionen ska offentliggöra skälen för ett beslut enligt första stycket.

Finansinspektionen ska ompröva ett beslut enligt första stycket minst var tredje månad.

3 d §

Finansinspektionens granskning inför beslut enligt 3 b och 3 c §§ ska omfatta företagets framtida solvens och finansiella ställning enligt 10 kap. 11 § första stycket 1 och 2.

När Finansinspektionen fattar ett beslut enligt 3b och 3c §§ ska åtgärderna stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i försäkringsföretagets verksamhet, särskilt när det gäller företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag.

Tillfälliga åtgärder vid betydande likviditetsrisker under exceptionella omständigheter som påverkar hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden

3 e §

Vid exceptionella omständigheter som leder till likviditetsrisker för hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden får Finansinspektionen fatta beslut om tillfälliga åtgärder enligt 3 b § och 3 c §.

Finansinspektionen ska ompröva ett beslut enligt första stycket minst var tredje månad.

*Tillfälliga åtgärder för att
upprätthålla företagens
finansiella ställning vid
exceptionella sektorsomfattande
chocker*

3 f §

Finansinspektionen får vid exceptionella sektorsomfattande chocker, med syfte att upprätthålla ett den finansiella ställningen hos ett försäkringsföretag med särskilt sårbar riskprofil, besluta att försäkringsföretaget ska

1. begränsa eller tillfälligt stoppa vinstutdelning till aktieägare och andra efterställda borgenärer,

2. begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter, samt

3. begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

Om ett försäkringsföretag ingår i en grupp som omfattas av grupp-tillsyn enligt 19 kap. får Finansinspektionen bara begränsa eller tillfälligt stoppa en betydande transaktion inom gruppen enligt 19 kap. 38 § om transaktionen utgör ett hot mot den finansiella ställningen på gruppnivå eller mot solvens- eller likviditetssituationen i minst ett företag i gruppen.

När Finansinspektionen inte är grupp-tillsynsmyndighet ska inspektionen ge grupp-tillsynsmyndigheten tillfälle att yttra sig inför ett beslut enligt första stycket.

Finansinspektionen ska ompröva ett beslut enligt första stycket minst var tredje månad.

3 g §

Finansinspektionens granskning av om ett försäkringsföretag har en särskilt sårbar riskprofil inför beslut enligt 3 f § ska omfatta företagets framtida solvens och finansiella ställning enligt 10 kap. 11 § första stycket 1 och 2.

Åtgärder enligt 3 f § ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i ett försäkringsföretags verksamhet, särskilt när det gäller företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag samt om företaget i dess riskhanteringssystem har beslutade risktoleransgränser och tröskelvärden.

4 §⁴⁴

Om ett försäkringsföretag inte uppfyller solvenskapitalkravet, ska Finansinspektionen förelägga företaget att

1. inom två månader från dagen då bristerna konstaterades upprätta en åtgärdsplan och överlämna planen till inspektionen för godkännande, och

2. vidta nödvändiga åtgärder för att inom sex månader från dagen då bristen konstaterades åter uppfylla solvenskapitalkravet.

Om det är lämpligt, får Finansinspektionen förlänga tidsfristen enligt första stycket 2 med tre månader.

Åtgärderna enligt första stycket 2 ska stå i proportion till graden och varaktigheten av försämringen av företagets finansiella ställning.

⁴⁴ Senaste lydelse 2015:700.

6 §⁴⁵

Finansinspektionen ska förelägga ett försäkringsföretag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag enligt 5 kap. 12 § senast den 1 januari 2032 och att inom två månader från dagen då bristen konstaterades överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Finansinspektionen ska förelägga ett försäkringsföretag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av en *infasning av riskfria räntor enligt 5 kap. 6 a §*, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag enligt 5 kap. 12 § senast den 1 januari 2032 och att inom två månader från dagen då bristen konstaterades överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Finansinspektionen ska förelägga ett försäkringsföretag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av en *infasning av ränterisk enligt 8 kap. 8 a §* senast *fem år efter infasningen har trätt i kraft* och att inom två månader från dagen då bristen konstaterades överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Företaget ska varje år lämna en lägesrapport till Finansinspektionen.

7 §⁴⁶

Finansinspektionen ska återkalla ett tillstånd att använda en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag enligt 5 kap. 12 §, om den lägesrapport som av-

Finansinspektionen ska återkalla ett tillstånd att använda en *infasning av riskfria räntor enligt 5 kap. 6 a §*, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag en-

⁴⁵ Senaste lydelse 2020:400.

⁴⁶ Senaste lydelse 2015:700.

ses i 6 § andra stycket visar att företaget inte kommer att kunna uppfylla solvenskapitalkravet senast den 1 januari 2032.

ligt 5 kap. 12 §, om den lägesrapport som avses i 6 § andra stycket visar att företaget inte kommer att kunna uppfylla solvenskapitalkravet senast den 1 januari 2032.

8 §⁴⁷

Om ett försäkringsföretag inte uppfyller minimikapitalkravet eller ett kapitalkrav som gäller efter det att företaget har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, ska Finansinspektionen förelägga företaget att inom en månad från dagen då bristen konstaterades upprätta en finansiell saneringsplan och överlämna planen till inspektionen för godkännande.

Den finansiella saneringsplanen ska innehålla åtgärder som företaget ska vidta för att inom tre månader från den dag då bristen konstaterades åter uppfylla minimikapitalkravet eller det kapitalkrav som gäller efter det att företaget har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §.

Finansinspektionen får förelägga företaget att vidta nödvändiga åtgärder för att åter uppfylla minimikapitalkravet.

Åtgärderna enligt tredje stycket ska stå i proportion till graden och varaktigheten av försämringen av företagens finansiella ställning.

10 §⁴⁸

Finansinspektionen får begränsa ett försäkringsföretags förfoganderätt eller förbjuda företaget att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om

1. företaget inte följer gällande bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar,

2. företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet och det föreligger särskilda omständigheter som ger anledning att befara att företagens finansiella ställning kommer att försämrats ytterligare,

3. företaget inte uppfyller minimikapitalkravet eller ett kapi-

3. företaget inte uppfyller minimikapitalkravet och ett beslut

⁴⁷ Senaste lydelse 2015:700.

⁴⁸ Senaste lydelse 2020:660.

talkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 b eller 19 d §, eller

om likvidation inte har fattats inom två månader från mottagandet av en underrättelse enligt 8 kap. 16 § eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 b eller 19 d § inte uppfylls, eller

4. det vid beslut om återkallelse av företagets tillstånd bedöms vara nödvändigt för att skydda de intressen som försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar har.

Finansinspektionen får besluta hur försäkringsverksamheten ska drivas efter ett sådant beslut som avses i första stycket.

*Underrättelse till
Riksgäldskontoret och andra
berörda resolutionsmyndigheter*

15 a §

När Finansinspektionen har anledning att ingripa mot ett försäkringsföretag enligt 17 kap. 16 b § eller 18 kap. 2, 4, 5 eller 9–14 § och överträdelserna är av sådan art eller omfattning att det finns skäl att anta att företaget kan komma att omfattas av resolution enligt lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag, ska Finansinspektionen underrätta Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter om detta.

Om ett försäkringsföretag har lämnat in åtgärdsplan enligt 4 § eller en finansiell saneringsplan enligt 8 § ska Finansinspektionen överlämna en plan tillsammans med ett eventuellt godkännande

till Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter.

16 §⁴⁹

Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett *försäkringsföretag*, får inspektionen besluta att företaget ska betala en sanktionsavgift.

Avgiften tillfaller staten.

Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett *företag*, får inspektionen besluta att företaget ska betala en sanktionsavgift.

17 §⁵⁰

Sanktionsavgiften *ska fastställas till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.*

Sanktionsavgiften för ett *företag ska fastställas till högst det högsta av*

1. 10 procent av företagets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår,

2. två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp som per den 28 januari 2025 i svenska kronor motsvarade 5 000 000 euro.

Avgiften får inte överstiga tio procent av försäkringsföretagets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under försäkringsföretagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

⁴⁹ Senaste lydelse 2017:653. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

⁵⁰ Senaste lydelse 2017:653.

Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att försäkringsföretaget därefter inte uppfyller kraven enligt 4 kap. 1 §.

Avgiften får inte vara så stor att ett försäkringsföretag därefter inte uppfyller kraven enligt 4 kap. 1 §.

17 b §⁵¹

En sanktionsavgift för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

1. ett belopp som per den 28 januari 2025 i kronor motsvarade 5 000 000 euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen har gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

17 c §

Sanktionsavgifter tillfaller staten.

18 §⁵²

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 3 § första stycket och 3 a § samt till försäkringsföretagets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som gjorts till följd av regelöverträdelsen.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 3 § första stycket och 3 a § samt till företagets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som gjorts till följd av regelöverträdelsen.

⁵¹ Senaste lydelse 2017:653. Ändringen innebär bland annat att andra stycket tas bort.

⁵² Senaste lydelse 2017:653.

18 a §⁵³

Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 1 a eller 1 b § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 1 a, 1 b, 1 c eller 1 d § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

18 b §

Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna ett ingripande enligt 2 a § som är bestämt till tid eller belopp.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

18 c §

Ett sanktionsföreläggande ska innehålla uppgift om

- 1. den fysiska person som föreläggandet avser,*
- 2. överträdelserna och de omständigheter som behövs för att känneteckna den,*
- 3. de bestämmelser som är tillämpliga på överträdelserna, och*
- 4. den sanktion som föreläggs personen.*

⁵³ Senaste lydelse 2024:1287. Ändringen innebär bland annat att andra stycket tas bort.

Föreläggandet ska också innehålla en upplysning om att ansökan om sanktion kan komma att ges in till domstol, om föreläggandet inte godkänns inom den tid som Finansinspektionen anger.

18 d §

Om ett sanktionsföreläggande inte har godkänts inom angiven tid, får Finansinspektionen ansöka hos domstol om att sanktion ska beslutas. En sådan ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av Finansinspektionens beslut om ingripande mot företaget för samma överträdelse.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

18 e §

Ett sanktionsföreläggande är utan verkan, om föreläggandet inte har delgetts den som det riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum. I ett sådant fall får inte heller någon sanktion enligt 18 d § första stycket beslutas.

19 kap.

1 §⁵⁴

I en grupp ingår ett företag, dess dotterföretag och andra anknutna företag samt de företag som dotterföretaget har ett ägarintresse i.

En grupp består av

⁵⁴ Senaste lydelse 2015:700. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

1. ett företag med ägarintresse, dess dotterföretag, företag i vilka företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag har ett ägarintresse, företag som leds av företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i gruppen och företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU och deras anknutna företag,

2. företag som förenas av starka och varaktiga finansiella förbindelser om

a) ett av företagen genom centraliserad samordning utövar ett bestämmande inflytande över besluten, inklusive finansiella beslut, i de andra företagen som ingår i gruppen, och

b) ett ingående och avbrytande av sådana förbindelser kräver ett förhandsgodkännande av grupp-tillsynsmyndigheten, eller

3. en kombination av 1 och 2.

I en grupp ingår även företag som förenas av starka och varaktiga finansiella förbindelser på grund av avtal eller på annat sätt, under förutsättning att ett av företagen genom att samordna beslutsfattandet i företagen utövar ett bestämmande inflytande över de övriga företagen. Det företag som utövar ett bestämmande inflytande ska betraktas som moderföretag och övriga företag som dotterföretag.

Det företag som enligt första stycket 2 utövar centraliserad samordning ska betraktas som moderföretag och de andra företagen ska betraktas som dotterföretag.

Andra stycket gäller endast om det för att upprätta och avsluta sådana finansiella förbindelser som avses där krävs tillstånd av grupp-tillsynsmyndigheten.

1 a §

Finansinspektionen får besluta att ett företag som i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över ett annat företag ska anses som ett moderföretag, inbegripet om detta inflytande utövas genom centraliserad samordning av det andra företags beslut.

Finansinspektionen får besluta att ett företag ska anses som ett dotterföretag om ett moderföretag i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över företaget.

Finansinspektionen får besluta att ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag över vilket ett betydande inflytande utövas, ska anses som ett ägarintresse.

1 b §

Finansinspektionen får besluta att två eller flera företag ska utgöra en grupp enligt 1 § första stycket om företagen anses stå under gemensam ledning.

Om ett företag har sitt huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige, ska Finansinspektionen ge berörd behörig myndighet tillfälle att yttra sig innan ett beslut.

1 c §

Finansinspektionen får bara fatta ett beslut enligt 1 a eller 1 b § första stycket om inspektionen är eller blir grupp tillsynsmyndighet för en grupp med sådana företag.

1 d §

Vid bedömningen enligt 1 a § eller 1 b § första stycket ska Finansinspektionen beakta

1. en fysisk persons eller ett företags kontroll över eller förmåga att påverka beslut i ett företag, i synnerhet om det är en följd av innehav av kapital eller rösträtter, representation i företagets styrelse eller motsvarande organ eller därför att personen är en av de personer som i praktiken leder ett företag eller som har andra centrala, kritiska eller viktiga funktioner,

2. ett företags starka beroende av ett annat företag eller en annan juridisk eller fysisk person, på grund av förekomsten av väsentliga finansiella eller icke-finansiella transaktioner eller väsentlig finansiell eller icke-finansiell verksamhet, inbegripet uppdragsavtal och gemensam personal mellan företag,

3. omständigheter till stöd för att finansiella beslut eller investeringsbeslut, inbegripet gemensamma investeringar i anknutna företag, samordnas mellan två eller flera företag, och

4. omständigheter till stöd för samordnade och konsekventa strategier, verksamheter eller processer mellan två eller flera företag, inbegripet i samband med försäkringsdistributionskanaler, försäkringsprodukter eller försäkringsvarumärken, kommunikation eller marknadsföring.

1 e§

Finansinspektionen ska informera berörda behöriga myndigheter om ett beslut enligt 1 a eller 1 b § första stycket och om skälen för det.

2 §⁵⁵

Särskild tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en grupp (grupp-tillsyn) ska utövas enligt detta kapitel.

Grupptillsyn enligt 4, 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§ ska utövas över

1. försäkringsföretag som är moderföretag till eller har ägarintresse i åtminstone ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland,

2. försäkringsföretag som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med ett annat försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland, och

3. försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med huvudkon-

Grupptillsyn enligt 4, 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§ ska utövas om en grupp omfattar

1. försäkringsföretag med ägarintresse i åtminstone ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland, och

2. försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med huvudkon-

⁵⁵ Senaste lydelse 2015:700.

tor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES.

Grupptillsyn enligt 65–73 §§ ska utövas över försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsgivare från tredjeland, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES.

Grupptillsyn enligt 41 § ska utövas över försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet.

2 a §

Ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 2 ska säkerställa att

1. gruppens interna arrangemang och ansvarsfördelning är tillräckliga för att efterleva kraven i detta kapitel och ändamålsenliga när det gäller att

a) samordna alla dotterföretag till försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget, inbegripet när så krävs genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan företagen,

b) förebygga eller hantera intressekonflikter inom gruppen, och

c) styrdokumentet på grupp-nivå efterlevs i hela gruppen,

2. organisationsstrukturen för den grupp som försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i inte motverkar eller hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen och dess dotterföretag som är försäk-

ringsföretag eller EES-försäkringsgivare, med särskilt beaktande av

a) försäkringsholdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets placering inom en grupp med flera nivåer,

b) aktieägarstrukturen, och

c) den roll som försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.

2 b §

Om ett holdingföretag inte uppfyller kraven i 2 a § får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, förelägga företaget om att vidta åtgärder.

Finansinspektionen får bara besluta om ett föreläggande som rör organisationsstrukturen enligt 2 a § 2 under exceptionella omständigheter. Inspektionen ska ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig innan ett sådant föreläggande.

Om företaget är ett blandat finansiellt holdingföretag ska Finansinspektionen särskilt beakta effekterna på det finansiella konglomeratet som helhet och på dess anknutna reglerade företag.

2 c §

Om grupp tillsyn enligt 2 § andra stycket utövas över en grupp med företag som är knutna till

varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU och deras anknutna företag eller med företag som enligt 1 b § har ansetts ha gemensam ledning och organisationsstrukturen för gruppen är sådan att den motverkar eller hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen eller hindrar gruppen från att uppfylla kraven i detta kapitel, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, förelägga företagen om att vidta åtgärder för att säkerställa eller återställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av den.

Finansinspektionen får kräva att det etableras

1. ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES,

2. ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, eller

3. ett företag inom EES som genom centraliserad samordning i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över de beslut, inbegripet finansiella beslut, som fattas av de försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Om ett företag etableras ska det ansvara för att kraven i detta kapitel följs.

Liten och icke-komplex grupp

3 b §

Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, klassificera en grupp som omfattas av grupptillsyn enligt 2 § andra stycket som en liten och icke-komplex grupp om följande villkor är uppfyllda:

1. Om det i gruppen finns minst ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som inte är ett skadeförsäkringsföretag, ska

a) undergruppen ränterisk, beräknad med utgångspunkt i sammanställda data, utgöra högst 5 procent av gruppens sammanställda försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, undantaget företag på vilka sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2) tillämpas, och

b) gruppens totala sammanställda försäkringstekniska avsättningar brutto från livförsäkringsverksamheten, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger 1 000 000 000 euro,

2. Om det i gruppen finns minst ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som inte är ett livförsäkringsföretag ska

a) den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkrings-

verksamhet netto, efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste räkenskapsåren, vara mindre än 100 procent,

b) gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger 100 000 000 euro, och

c) summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 i del A i bilaga I till Solvens II-direktivet, inte överstiger 30 procent av gruppens totala årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet.

3. De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas av EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen inte överstiger något av följande tröskelvärden

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av gruppens totala årligen tecknade bruttopremieinkomster.

4. De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra länder inom EES än Sverige inte överstiger något av följande tröskelvärden

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

5. Det sammanlagda beloppet av följande punkter är högst 20 procent av de totala investeringarna,

beräknade med utgångspunkt i sammanställda data:

a) kapitalkravet för marknadsrisk,

b) den del av kapitalkravet för motpartsrisk som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fodringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen spreadrisk, och

c) de kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av kapitalkraven för marknadsrisk och motpartsrisk,

6. Mottagen återförsäkring inom gruppen inte omfattar mer än 50 procent av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

7. Solvensen på gruppnivå, ska oavsett om metod 1 eller 2 eller en kombination av dessa metoder används, vara positiv, och

8. Om metod 2 eller en kombination av metod 1 och 2 används, ska varje företag på vilken metod 2 tillämpas vara ett litet och icke-komplext företag.

Om gruppen endast använder metod 2, ska villkoren i första stycket 1 a och 5 inte tillämpas.

3 c §

En grupp får bara klassificeras som liten och icke-komplex om gruppen under de två senaste räkenskapsåren har uppfyllt de för gruppen relevanta villkoren i 3 b §.

Om gruppen har omfattats av grupp tillsyn i mindre än två år, ska bedömningen om huruvida villkoren är uppfyllda bara baseras på det senaste räkenskapsåret.

3 d §

En grupp får inte klassificeras som en liten och icke-komplex grupp om

1. gruppen är ett finansiellt konglomerat,

2. ett dotterföretag i gruppen är ett sådant företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet, eller

3. gruppen har fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet.

3 e §

Bestämmelserna i 2 a kap. 7–11 §§ om förfarandet för att klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag ska gälla i tillämpliga delar för klassificeringen av en grupp som liten och icke-komplex.

Bestämmelserna i första stycket ska tillämpas på nivån för det försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag med det yttersta ägarintresset i gruppen eller det moderföretag som utsetts enligt 12 b eller 12 d §.

*När Finansinspektionen, i egen-
skap av grupp tillsynsmyndighet,
fattar beslut om att de för gruppen
relevanta villkoren i 3 b–3 d §§ är
uppfyllda, ska gruppen anses vara
klassificerad som en liten och icke-
komplex grupp från dagen för ett
sådant beslut.*

3 f §

*En grupp som har klassificerats
som en liten och icke-komplex
grupp får använda alla proportio-
nalitetsåtgärder som framgår av
denna lag.*

*Inom ett år från det att en
grupp har klassificerats som en liten
och icke-komplex grupp, ska det
yttersta moderföretaget i gruppen
rapportera till Finansinspektionen,
när inspektionen är grupp tillsyns-
myndighet, om vilka proportio-
nalitetsåtgärder som används av
gruppen. Moderföretaget ska snarast
möjligt underrätta Finansinspek-
tionen om ändringar.*

*Bestämmelserna i 2 a kap. 13 §
ska gälla i tillämpliga delar på
gruppnivå.*

Proportionalitetsåtgärder för en grupp som inte är en liten och icke-komplex grupp

3 g §

*Det yttersta moderföretaget i
en grupp som inte har klassificerats
som en liten och icke-komplex grupp
enligt 3 b §, får ansöka hos Finans-*

inspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, om att få använda de proportionalitetsåtgärder som framgår 2 a kap. 14 §, i tillämpliga delar.

Bestämmelserna i 2 a kap. 15–19 §§ om Finansinspektionens beslut i saken, förfarandet och användningen av dessa proportionalitetsåtgärder för ett försäkringsföretag som inte har klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag, ska gälla i tillämpliga delar på grupp nivå.

4 §⁵⁶

Om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES som är moderföretag till ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2, ska bestämmelserna om grupp tillsyn i 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§ tillämpas enbart på nivån för detta yttersta moderföretag inom EES.

Om ett sådant försäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket är dotterföretag till ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES ska bestämmelserna om grupp tillsyn i 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§ tillämpas endast på nivån för det yttersta moderföretaget.

Om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES som är moderföretag

⁵⁶ Senaste lydelse 2015:700. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

till ett försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som i sin tur är moderföretag till ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 3, ska bestämmelserna om grupp tillsyn i 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§ tillämpas enbart på nivån för detta yttersta moderföretag inom EES.

6 §⁵⁷

För försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1–3 ska det finnas en grupp tillsynsmyndighet med ansvar för grupp tillsynen. Om det finns flera berörda myndigheter, ska grupp tillsynsmyndigheten utses bland dem.

För en grupp som omfattas av grupp tillsyn enligt 2 § andra stycket ska det finnas en grupp tillsynsmyndighet med ansvar för den tillsynen. Om det finns flera berörda myndigheter, ska grupp tillsynsmyndigheten utses bland dem.

11 §⁵⁸

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet får inspektionen i ett enskilt fall besluta att, helt eller delvis, inte beakta ett företag som ingår i en grupp vid grupp tillsynen om

1. företaget är beläget i ett land utanför EES och det finns rättsliga hinder mot överföring av nödvändig information,
2. företaget är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupp tillsynen, eller
3. det skulle vara olämpligt eller vilseledande med hänsyn till syftet med grupp tillsynen att låta företaget omfattas av den.

Vid bedömningen av om ett företag är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupp tillsynen enligt första stycket 2 ska Finansinspektionen säkerställa att

⁵⁷ Senaste lydelse 2015:700.

⁵⁸ Senaste lydelse 2015:700.

1. företaget är litet sett till totala tillgångar och försäkrings-tekniska avsättningar i förhållande till andra företag i gruppen och gruppen som helhet,

2. ett beslut om att inte beakta företaget, inte har någon väsentlig inverkan på solvensen på grupp-nivå, och

3. de kvalitativa och kvantitativa riskerna, inbegripet risker som härrör från transaktioner inom gruppen, som företaget utgör eller kan utgöra för hela gruppen är oväsentliga.

När bestämmelsen i första stycket 2 är tillämplig på flera företag, får ett sådant beslut inte fattas, utom om företagen tillsammans är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupp tillsynen.

Innan Finansinspektionen fattar ett beslut med stöd av första stycket 2 eller 3 att inte beakta ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare i en grupp ska inspektionen höra de behöriga myndigheter som berörs av beslutet.

11 a §

Om ett beslut om att inte beakta ett eller flera företag enligt 11 § skulle leda till att grupp tillsyn inte ska utövas över en grupp enligt 2 § andra eller tredje styckena, ska Finansinspektionen ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig.

Ett beslut enligt första stycket får fattas endast under exceptionella omständigheter. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensions-

myndigheten och berörda behöriga myndigheter om skälen för beslutet.

Finansinspektionen ska åtminstone årligen ompröva huruvida ett beslut enligt första stycket fortfarande är lämpligt. Om så inte längre är fallet ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter om att Finansinspektionen kommer att börja utöva grupptillsyn över gruppen.

11 b §

Innan ett moderföretag med det yttersta ägarintresse i en grupp undantas från grupptillsyn enligt 11 § första stycket 2 ska Finansinspektionen bedöma hur gruppens solvenssituation påverkas av att grupptillsyn kommer att utövas på nivån för ett mellanliggande företag med ägarintresse. Ett moderföretag får inte undantas om det skulle leda till en väsentlig förbättring av gruppens solvenssituation.

Finansinspektionen ska ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig innan ett beslut om undantag.

Sammansatta grupper

12 a §

Om en grupp består av företag som enligt 1 a eller 1 b § ska utgöra en grupp och omfattas av grupp-

tillsyn enligt 2 § andra eller tredje stycket och ett moderföretag eller dotterföretag i gruppen också är ett företag med det yttersta ägarintresset i en annan grupp i den mening som avses i 1 §, ska företagen i den andra gruppen anses ingå i den grupp som utgör en grupp enligt 1 a eller 1 b §.

Utseende av moderföretag

12 b §

Företag som enligt 1 b § ska utgöra en grupp och som omfattas av grupp tillsyn enligt 2 § andra eller tredje stycket, ska utse ett av företagen som står under gemensam ledning till moderföretag.

12 c §

Om ett moderföretag utsetts enligt 12 b § och det leder till väsentliga hinder för utövandet av grupp tillsyn, särskilt om det utsedda företaget inte har sitt huvudkontor i Sverige eller om det skulle leda till att gruppen inte kan uppfylla kraven i detta kapitel, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, förelägga företagen om att utse ett annat moderföretag.

12 d §

Om företagen i en sådan grupp som avses i 1 b § som omfattas av grupp tillsyn enligt 2 § andra eller tredje stycket, inte utser ett moder-

företag ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, utse ett av företagen till moderföretag.

12 e §

Vid utseende av ett moderföretag ska Finansinspektionen beakta

1. storleken på de försäkrings- tekniska avsättningarna i respektive företag,

2. årliga tecknade bruttopremieinkomster för respektive företag, och

3. antalet anknutna försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare till respektive företag.

12 f §

Finansinspektionen ska åtminstone årligen bedöma om det företag som utsetts till moderföretag fortfarande är lämpligt som moderföretag. Om så inte är fallet ska Finansinspektionen utse ett annat företag till moderföretag för gruppen.

12 g §

Det företag som utsetts till moderföretag ska ansvara för att kraven i detta kapitel följs.

Företag som enligt 1 b § ska utgöra en grupp med ett företag som utsetts till moderföretag ska anses som dotterföretag.

12 b §

Finansinspektionen ska ge berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig innan inspektionen meddelar ett föreläggande enligt 12 c § eller ett beslut enligt 12 d §. Berörda behöriga myndigheter ska underrättas om skälen för ett föreläggande eller ett beslut.

16 §⁵⁹

Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1, 2 eller 3 ska säkerställa att det inom gruppen sammantaget finns en gruppbaserad kapitalbas som alltid är minst lika med

Inom en grupp ska det sammantaget finnas en gruppbaserad kapitalbas som alltid är minst lika med

1. ett gruppbaserat solvenskapitalkrav beräknat enligt 17–22 §§, eller
2. det högre belopp som Finansinspektionen har beslutat med stöd av 29 §.

Vid gruppsovensberäkningen ska tillgångarna och skulderna värderas enligt 5 kap. 2 §.

För en sådan grupp som avses i 2 § andra stycket 1 ska kraven om en gruppbaserad kapitalbas uppfyllas av försäkringsföretaget med ägarintresse.

För en sådan grupp som avses i 2 § andra stycket 2 ska kraven om en gruppbaserad kapitalbas uppfyllas av försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES.

⁵⁹ Senaste lydelse 2015:700.

17 §⁶⁰

För företag som ingår i en grupp där det finns ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 ska den gruppbase-
rade kapitalbasen och det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet beräknas enligt konso-
lideringsmetoden (metod 1 enligt
artiklarna 230–232 i Solvens II-
direktivet).

Om det är lämpligt får Finans-
inspektionen, när inspektionen
är grupp tillsynsmyndighet, besluta
att den gruppbase-
rade kapitalbasen och det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet i stället ska
beräknas enligt sammanläggnings-
och avräkningsmetoden (metod 2
enligt artikel 233 i Solvens II-direk-
tivet) eller enligt en kombination
av de angivna metoderna.

För företag som ingår i en
grupp med ett försäkringsföretag
med ägarintresse enligt 2 § andra
stycket 1 ska den gruppbase-
rade kapitalbasen och det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet beräk-
nas enligt konsolideringsmeto-
den (metod 1).

Finansinspektionen får, när
inspektionen är grupp tillsyns-
myndighet, besluta att den grupp-
base-
rade kapitalbasen och det
gruppbase-
rade solvenskapitalkra-
vet i stället ska beräknas enligt
sammanläggnings- och avräk-
ningsmetoden (metod 2). Finans-
inspektionen får, utan att det på-
verkar behandlingen av sådana
företag som avses i artikel 228.1 i
Solvens II-direktivet, besluta om
att tillämpa metod 2 bara på

1. försäkringsföretag,
2. EES-försäkringsgivare,
3. försäkringsgivare från tredje-
land,
4. försäkringsholdingföretag,
5. blandade finansiella holding-
företag, eller
6. holdingföretag till försäkrings-
givare från tredje land.

Om det inte är lämpligt att
bara använda metod 1, får Finans-
inspektionen, när inspektionen är
grupp tillsynsmyndighet, besluta om
att använda en kombination av

⁶⁰ Senaste lydelse 2015:700.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut som avses i andra stycket, ska inspektionen *samråda med* berörda behöriga myndigheter och *med* den grupp som beslutet rör. När *konsolideringsmetoden används ska bestämmelserna i 7 kap. 2–11 §§ om kapitalbas gälla vid beräkningen av den gruppbase*rade kapitalbasen.

*metod 1 och 2 för att beräkna den gruppbase*rade kapitalbasen och det gruppbase

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut som avses i andra *eller tredje* stycket, ska inspektionen *ge* berörda behöriga myndigheter och den grupp som beslutet rör *tillfälle att yttra sig*.

18 §⁶¹

Vid beräkningen av den gruppbase

Vid beräkningen av den gruppbase

Om det anknutna företaget är ett sådant företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet ska med proportionell andel avses den andel av det tecknade bolagskapitalet som direkt eller indirekt

⁶¹ Senaste lydelse 2015:700.

innehas av företaget med ägarintresse i det anknutna företaget.

19 §⁶²

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen besluta vilken proportionell andel enligt 18 § som ska beaktas i följande fall:

1. då det inte finns kapitalbindningar mellan vissa av företagen i en grupp,

2. då en *berörd* behörig myndighet har bedömt att ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag ska räknas som ägarintresse på grund av att ett betydande inflytande utövas över det företaget, *eller*

3. då en *berörd* behörig myndighet har bedömt att ett företag är ett moderföretag på grund av att det utövar ett *dominerande* inflytande över ett annat företag.

2. då *Finansinspektionen* eller en behörig myndighet har bedömt att ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag ska räknas som ägarintresse på grund av att ett betydande inflytande utövas över det företaget,

3. då *Finansinspektionen* eller en behörig myndighet har bedömt att ett företag är ett moderföretag på grund av att det utövar ett *bestämmande* inflytande över ett annat företag, *eller*

4. då *Finansinspektionen* eller en behörig myndighet har bedömt att *två eller flera försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare ska utgöra en grupp på grund av att företagen anses stå under gemensam ledning.*

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut, ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter och den grupp som beslutet rör.

⁶² Senaste lydelse 2015:700.

20 §⁶³

Vid beräkningen av den grupp-baserade kapitalbasen ska avdrag göras så att inte dubbelräkning sker av poster som ingår i kapitalbasen i flera företag i gruppen. *Vid beräkningen ska avdrag också göras för värden som skapats internt inom gruppen och som här-rör från ömsesidig finansiering.*

Vid beräkningen av den grupp-baserade kapitalbasen ska avdrag göras så att inte dubbelräkning sker av poster som ingår i kapitalbasen i flera företag i gruppen.

Om Finansinspektionen eller en behörig myndighet bedömer att poster i anknutna företag inte kan göras tillgängliga för övriga företag i gruppen, ska avdrag göras för posterna.

Vid beräkningen ska avdrag också göras för värden som skapats internt inom gruppen och som här-rör från ömsesidig finansiering.

Konsolideringsmetoden (metod 1)

20 a §

Solvensen på grupp-nivå ska enligt konsolideringsmetoden beräknas med utgångspunkt i den sammanställda redovisningen.

För ett försäkringsföretag med ägarintresse ska solvensen på grupp-nivå vara skillnaden mellan den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapital-kravet, beräknade utifrån sam-manställda data för gruppen med tillägg för bidrag från sådana an-

⁶³ Senaste lydelse 2015:700.

knutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet.

*Bestämmelserna i 7 kap. 2–11 §§ om kapitalbas ska gälla vid beräkningen av den gruppbase-
rade kapitalbasen, beräknad utifrån
sammanställda data för gruppen.*

**Minsta värde av det
gruppbase-
solvenskapitalkravet om
konsolideringsmetoden
används**

**Minsta värde av det
sammanställda
solvenskapitalkravet om
konsolideringsmetoden
används**

22 §⁶⁴

Det gruppbase-
solvens-
kapitalkravet ska, om konsolider-
ingsmetoden används, uppgå till
minst summan av

1. minimikapitalkravet enligt
8 kap. 13–21 §§ för ett sådant
försäkringsföretag som *avses i
2 § andra stycket 1 eller 2, och*

2. den proportionella andelen
av minimikapitalkravet för an-
knutna försäkringsföretag och
EES-försäkringsgivare.

Det minsta värdet av det *grupp-
base-
solvenskapitalkravet* enligt första stycket ska täckas

Det gruppbase-
solvens-
kapitalkravet *beräknat utifrån sam-
manställda data (det sammanställda
solvenskapitalkravet på grupp-nivå)*
ska, om konsolideringsmetoden
används, uppgå till minst sum-
man av

1. minimikapitalkravet enligt
8 kap. 13–21 §§ för *försäkrings-
företaget med ägarintresse,*

2. den proportionella andelen
av minimikapitalkravet för an-
knutna försäkringsföretag och
EES-försäkringsgivare, *och*

3. *den proportionella andel av
lokala kapitalkrav under vilka
auktoriseringen skulle återkallas
för anknutna försäkringsgivare från
tredjeland.*

Det minsta värdet av det *sam-
manställda solvenskapitalkravet
på grupp-nivå* enligt första stycket

⁶⁴ Senaste lydelse 2015:700.

genom medräkningsbara poster i primärkapitalbasen enligt 7 kap. 12 §.

ska täckas genom medräkningsbara poster i primärkapitalbasen enligt 7 kap. 12 § *beräknat utifrån sammanställda data.*

Vid beräkningen ska innehav i sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet inte inkluderas.

22 a §

Vid bestämmande av om poster får medräknas för att täcka det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska principerna i artiklarna 221–229a i Solvens II-direktivet gälla i tillämpliga delar. Även 8 kap. 16 § och 18 kap. 8 § ska gälla i tillämpliga delar.

Om de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte efterlevs, ska i tillämpliga delar 8 kap. 12 §, 18 kap. 5 och 6 §§ gälla i stället för 8 kap. 16 § och 18 kap. 8 §. Med solvenskapitalkrav ska då avses minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Förenklade beräkningar

22 b §

Om den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden får ett försäkringsföretag med ägarintresse efter tillstånd av Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, använda en förenklad beräkning för beaktande av ägarintressen i anknutna företag som är oväsentliga.

Anknutna företag ska anses som oväsentliga om det bokförda värdet av vart och ett av företagen motsvarar mindre än 0,2 procent av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data och summan av de bokförda värdena för alla sådana företag motsvarar mindre än 0,5 procent av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data.

22 c §

En förenklad beräkning enligt 22 b § får bara användas om den är tillräckligt försiktig för att undvika en underskattning av risker som härrör från anknutna företag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.

Om en förenklad beräkning används för en anknuten försäkringsgivare från tredjeland som har sitt huvudkontor i ett land som

inte är vare sig likvärdigt eller tillfälligt likvärdigt i den mening som avses i artikel 227 i Solvens II-direktivet, får den förenklade beräkningen inte leda till att företagets bidrag till det gruppbaseade solvenskapitalkravet är lägre än det kapitalkrav som fastställts för företaget i det berörda tredjelandet. En förenklad beräkning får bara tillämpas på en anknuten försäkringsgivare från tredjeland, om försäkringsföretaget med ägarintresse har tillförlitlig information om kapitalkravet i det tredjelandet.

22 d §

Finansinspektionen ska ge berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig innan ett beslut enligt 22 b § om förenklade beräkningar.

22 e §

Ett försäkringsföretag som har beviljats tillstånd att använda en förenklad beräkning enligt 22 b § ska årligen bedöma om det fortfarande finns skäl för det.

23 a §⁶⁵

En ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES- försäkringsgivare som ingår i gruppen får lämnas in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. En sådan ansökan får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag

⁶⁵ Senaste lydelse 2021:461.

eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs

1. gemensamt av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 och de övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § andra stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs *gemensamt av*

1. ett försäkringsföretag med ägarintresse och de andra försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. ett försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES.

Sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2)

28 a §

Om ett försäkringsföretag med ägarintresse ska beräkna den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapitalkravet enligt sammanläggnings- och avräkningsmetoden ska solvensen på grupp-nivå utgöra skillnaden mellan

1. summan av

a) gruppens aggregerade kapitalbas efter avdrag för det värde som anknutna företag som ingår med metod 2 och anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet representerar i redovisningen för försäkringsföretaget med ägarintresse, och

*b) bidrag till den gruppbase-
rade kapitalbasen från sådana an-
knutna företag som avses i arti-
kel 228.1 i Solvens II-direktivet,
och*

2. summan av

*a) gruppens aggregerade solvens-
kapitalkrav, och*

*b) bidrag till det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet från så-
dana anknutna företag som avses i
artikel 228.1 i Solvens II-direktivet.*

28 b §

*Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupptillsynsmyn-
dighet, bedöma om en grupps agg-
regerade solvenskapitalkrav på ett
tillfredsställande sätt återspeglar
gruppens riskprofil. Finansinspek-
tionen ska särskilt uppmärksamma
de eventuella specifika risker på
gruppnivå som inte skulle täckas i
tillräcklig utsträckning, eftersom de
är svåra att kvantifiera.*

*Om en grupps riskprofil avviker
väsentligt från de antaganden
som ligger till grund för det agg-
regerade solvenskapitalkravet på
gruppnivå, får Finansinspektionen,*

när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, besluta om ett kapitaltillägg utöver det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Kombination av metod 1 och 2

28 c §

Om ett försäkringsföretag med ägarintresse ska beräkna den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapitalkravet med en kombination av metod 1 och 2 ska solvensen på gruppnivå utgöras av skillnaden mellan

1. summan av

a) de kapitalbasmedel, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, som får medräknas för täckning av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå för företag på vilka metod 1 tillämpas,

b) den proportionella andel som tillkommer försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av anknutna företags solvenskapitalkrav för varje anknutet företag på vilket metod 2 tillämpas, och

c) bidrag till den grupp-baserade kapitalbasen från sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet, och

2. summan av

a) det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i samman-

ställda data, för företag på vilka metod 1 tillämpas,

b) den proportionella andelen av solvenskapitalkraven för varje anknuten företag på vilket metod 2 tillämpas, och

c) bidraget till det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet från så-
dana anknutna företag som avses i
artikel 228.1 i Solvens II-direktivet.

Om ett försäkringsföretag och
dess anknutna företag eller företag
som är anknutna till ett försäkrings-
holdingföretag har lämnat in en an-
sökan om tillstånd att beräkna det
sammanställda solvenskapitalkra-
vet på gruppnivå och solvens-
kapitalkravet för försäkringsföretag
eller EES-försäkringsgivare i grup-
pen med en intern modell ska
23–26, 27 och 28 §§ gälla i tillämp-
liga delar.

*Minsta värde av det
sammanställda
solvenskapitalkravet
om en kombination av
metod 1 och 2 används*

28 d §

Det sammanställda solvenskapi-
talkravet på gruppnivå ska, om en
kombination av metod 1 och 2 an-
vänds, uppgå till minst summan av

1. minimikapitalkravet enligt
8 kap. 13–21 §§ för ett försäkrings-
företag med ägarintresse, och

2. den proportionella andelen
av minimikapitalkravet för an-

knutna försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare, och

3. den proportionella andel av lokala kapitalkrav under vilka auktorisationen skulle återkallas för anknutna försäkringsgivare från tredjeland.

Det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt första stycket ska täckas genom medräkningsbara poster i primärkapitalbasen enligt 7 kap. 12 § beräknat utifrån sammanställda data. Vid denna beräkning ska innehav i sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet inte inkluderas.

28 e §

Vid bestämmande av om poster får medräknas för att täcka det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska principerna i artiklarna 221–229a i Solvens II-direktivet gälla i tillämpliga delar. Även 8 kap. 16 § och 18 kap. 8 § ska gälla i tillämpliga delar.

Om de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte efterlevs, ska i

tillämpliga delar 8 kap. 12 §, 18 kap. 5 och 6 §§ gälla i stället för 8 kap. 16 § och 18 kap. 8 §. Med solvenskapitalkrav ska då avses det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå.

28 f §

Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, bedöma om den proportionella andelen av solvenskapitalkraven för varje anknuten företag på vilket metod 2 tillämpas på ett tillfredsställande sätt återspeglar gruppens riskprofil. Finansinspektionen ska särskilt uppmärksamma eventuella specifika risker på grupp-nivå som inte skulle täckas i tillräcklig utsträckning eftersom de är svåra att kvantifiera.

Om gruppens riskprofil när det gäller anknutna företag på vilket metod 2 tillämpas avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för det aggregerade solvenskapitalkravet på grupp-nivå, får ett kapitaltillägg utöver det belopp som beräknas enligt 26 c § första stycket 2 b fastställas för gruppen. Bestämmelserna i 17 kap. 24–28 §§ om kapitaltillägg ska i tillämpliga delar gälla för ett sådant beslut om kapitaltillägg.

Långsiktiga aktieinvesteringar

28 g §

Om den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet beräknas med metod 1 eller en kombination av metod 1 och 2, får ett försäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, efter tillstånd av Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, använda ett särskilt kapitalkrav för långsiktiga aktieinvesteringar.

Bestämmelserna i 8 kap. 8 b och 8 c §§ ska gälla i tillämpliga delar på grupp nivå.

30 §⁶⁶

I artikel 227.1 och 227.2 i Solvens II-direktivet finns bestämmelser om

1. beaktande av anknutna försäkringsgivare från tredjeland, när solvensen på grupp nivå beräknas, och

2. kontroll av likvärdighet.

Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet och inga bestämmelser om likvärdighet har antagits av Europeiska kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 kontrollera om krav på

Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet och inga bestämmelser om likvärdighet har antagits av Europeiska kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av ett företag med ägarintresse kontrollera om krav på solvensordning, solvenskapitalkrav och kapitalbasposter i det land där en anknuten försäkringsgivare från tredjeland har sitt huvudkontor,

⁶⁶ Senaste lydelse 2015:700.

solvensordning, solvenskapitalkrav och kapitalbasposter i *ett tredjeland där en anknuten försäkringsgivare är belägen*, är likvärdiga med kraven i denna lag.

Innan inspektionen, efter kontroll enligt första stycket, fattar ett beslut om likvärdighet ska den *samråda med eventuella* berörda behöriga *tillsynsmyndigheter* och *med* Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Om *en annan myndighet* har fattat beslut om likvärdighet, får Finansinspektionen fatta ett beslut som avviker från det bara om det skett väsentliga förändringar i tillsynsordningen i det tredjelandet.

är likvärdiga med kraven i denna lag.

Innan inspektionen, efter kontroll enligt första stycket, fattar ett beslut om likvärdighet ska den *ge* berörda behöriga *myndigheter* och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten *tillfälle att yttra sig*. Om *det tidigare* har *fattats* ett beslut om likvärdighet, får Finansinspektionen fatta ett beslut som avviker från det bara om det skett väsentliga förändringar i tillsynsordningen i det tredjelandet.

32 §⁶⁷

Den gruppbaseade kapitalbas och det gruppbaseade solvenskapitalkrav som gäller enligt detta kapitel ska beräknas minst en gång per år. Beräkningarna ska utföras av *ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller av ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3*.

Den gruppbaseade kapitalbas och det gruppbaseade solvenskapitalkrav som gäller enligt detta kapitel ska beräknas minst en gång per år. Beräkningarna ska utföras av *försäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget*.

33 §⁶⁸

Om *det i toppen av en grupp finns ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2* ska det företaget rapportera

Det företag som avses i 32 § ska rapportera resultatet av beräkningarna och väsentliga uppgifter som ligger till grund för beräk-

⁶⁷ Senaste lydelse 2015:700.

⁶⁸ Senaste lydelse 2015:700.

resultatet av beräkningarna enligt 32 § och väsentliga uppgifter som ligger till grund för dem till grupp-tillsynsmyndigheten. Om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, ska i stället det moderföretaget ansvara för rapporteringen.

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, efter att ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen, bestämma att ett annat företag i gruppen ska ansvara för rapporteringen enligt första stycket.

35 §⁶⁹

Om en grupp inte uppfyller det grupp-baserade solvenskapitalkravet enligt 16 § eller om det finns risk för en sådan brist inom tre månader, ska *ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3* underrätta grupp-tillsynsmyndigheten omgående. Grupp-tillsynsmyndigheten ska informera berörda myndigheter. Gruppens situation ska analyseras inom tillsynskollegiet.

Om en grupp inte uppfyller det grupp-baserade solvenskapitalkravet enligt 16 § eller om det finns risk för en sådan brist inom tre månader, ska *det företag som avses i 32 §*, underrätta grupp-tillsynsmyndigheten omgående. Grupp-tillsynsmyndigheten ska informera berörda *behöriga* myndigheter. Gruppens situation ska analyseras inom tillsynskollegiet.

Bestämmelserna i 18 kap. 4–8 §§ om åtgärdsplan, förlängd tidsfrist, underrättelse och finansiell saneringsplan ska gälla i tillämpliga delar vid en sådan brist som avses i första stycket.

⁶⁹ Senaste lydelse 2015:700.

36 §⁷⁰

När ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, ska beräkningen av gruppsohlvens göras med hänsyn även till försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget. Beräkningen ska ske enligt 16 § andra stycket samt 17–22 och 29 §§.

Vid beräkningen enligt första stycket ska moderföretaget hantearas som ett försäkringsföretag som omfattas av

1. bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 8 kap. 1–11 §§, 9 kap. 1–18 §§, och

2. villkor enligt 7 kap. 2–11 §§, för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka detta krav.

37 §⁷¹

Väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner av vissa slag inom en grupp ska minst en gång per år rapporteras till Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet. *Vilka dessa slag av riskkoncentrationer och transaktioner är ska, tillsammans med lämpliga tröskelvärden, beslutas av Finansinspektionen för varje enskild grupp. Tröskelvärdena ska baseras på solvenskapitalkrav eller försäkrings tekniska avsättningar eller båda dessa värden och hänsyn ska tas*

När ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, ska beräkningen av gruppsohlvens göras med hänsyn även till försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget. Beräkningen ska ske enligt 16 § andra stycket samt 17–22 e och 28 a–29 §§.

Väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner av vissa slag inom en grupp ska minst en gång per år rapporteras till Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet. *Även transaktioner som har gjorts med fysiska personer som har nära förbindelser med något företag inom gruppen ska rapporteras.*

⁷⁰ Senaste lydelse 2015:700.

⁷¹ Senaste lydelse 2015:700. Ändringen innebär bl.a. att andra–fjärde styckena tas bort.

till gruppens struktur och riskhanteringssystem. Inspektionen ska, innan dessa beslut meddelas, ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen.

Vid bedömningen av riskkoncentrationer enligt första stycket ska Finansinspektionen beakta risker för spridning inom gruppen, intressekonflikter samt riskernas nivå och omfattning.

Även transaktioner som gjorts med fysiska personer som har nära förbindelser med något företag inom gruppen ska rapporteras.

Om en transaktion har en mycket betydande omfattning, ska den rapporteras snarast möjligt.

37 a §

Vilka slag av riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen som alltid ska rapporteras ska tillsammans med lämpliga tröskelvärden beslutas för varje enskild grupp. Finansinspektionen ska fatta ett sådant beslut om inspektionen är grupp tillsynsmyndighet för gruppen. Hänsyn ska tas till gruppens struktur och riskhanteringssystem.

Vid bedömningen av riskkoncentrationer ska Finansinspektionen beakta risker för spridning inom gruppen, intressekonflikter samt riskernas nivå och omfattning.

Tröskelvärdena ska baseras på

- 1. solvenskapitalkrav,*
- 2. försäkringstekniska avsättningar,*

3. medräkningsbar kapitalbas,
4. kvantitativa eller kvalitativa
riskbaserade kriterier som anses
lämpliga, eller

5. en kombination av 1–4.

*Finansinspektionen ska innan
ett beslut ge berörda behöriga myn-
digheter och gruppen tillfälle att
yttra sig.*

37 b §

*Finansinspektionen får, när in-
spektionen är grupp tillsynsmyndig-
het, besluta att transaktioner
som gjorts med andra företag i en
grupp än försäkringsföretag, EES-
försäkringsgivare, försäkringsgivare
från tredjeland, försäkringsholding-
företag och blandade finansiella
holdingföretag ska rapporteras.*

40 §⁷²

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med berörda behöriga myndigheter besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 37 och 38 §§ inte ska utövas på nivån för ett *sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2, eller på nivån för det försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 och som är ett anknutet företag till en reglerad enhet eller*

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med berörda behöriga myndigheter besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 37 och 38 §§ inte ska utövas på nivån för ett *försäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretaget med huvudkontor inom EES som är ett anknutet företag till en reglerad enhet eller självt är en regle-*

⁷² Senaste lydelse 2015:700.

självt är en reglerad enhet eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

rad enhet eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

41 §⁷³

När ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet, ska försäkringsföretaget ha en god kontroll över transaktioner med försäkringsholdingföretaget med blandad verksamhet och dess andra anknutna företag.

Vid Finansinspektionens tillsyn över kraven i första stycket ska 37 § gälla i tillämpliga delar.

Ett försäkringsföretag ska ha god kontroll över transaktioner med sitt moderföretag och dess anknutna företag om moderföretaget är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet.

Vid Finansinspektionens tillsyn över kraven i första stycket ska 37–37 b §§ gälla i tillämpliga delar.

42 §⁷⁴

Bestämmelserna i 10 kap. om företagsstyrning ska gälla i tillämpliga delar på gruppnivå.

Ettdera av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 ska ansvara för att kraven i 10 kap. på företagsstyrning i tillämpliga delar följs på gruppnivå. Om det är lämpligt, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta att ett annat företag i gruppen ska ansvara för att kraven följs.

Ett företagsstyrningssystem inom en grupp ska omfatta

⁷³ Senaste lydelse 2015:700.

⁷⁴ Senaste lydelse 2015:700. Ändringarna innebär bl.a. att tredje och fjärde styckena tas bort.

1. försäkringsföretag med ägarintresse,
2. försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag till försäkringsföretag,
3. företag som är anknutna företag enligt 1 § och ingår en grupp som omfattas av grupp tillsyn enligt 2 § andra stycket, och
4. företag som leds av företag med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i samma grupp.

I en grupp där det finns ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 ska system för riskhantering, internkontroll och rapportering genomföras konsekvent i alla företag som omfattas av grupp tillsyn så att dessa system och rapporter kan kontrolleras på grupp nivå.

Systemet för internkontroll inom en grupp ska omfatta

1. rutiner avseende gruppsolvens för att identifiera och mäta alla betydande risker gruppen är utsatt för och på lämpligt sätt anpassa kapitalbasen till riskerna, och

2. sunda rapporterings- och redovisningsmetoder för att övervaka och hantera transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.

42 a §

Styrelsen i ett försäkringsföretag, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är moderföretag med det yttersta ägarintresset i gruppen och som har sitt huvudkontor inom EES eller det moderföretag som utsetts enligt 12 b eller 12 d § ska ytterst ansvara för att gruppen uppfyller kraven för grupp tillsynen. Det gäller även verksamhet som utförs inom centrala funktioner hos företag som ingår i en grupp.

Om det är lämpligt, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, i ett enskilt fall besluta att styrelsen i ett annat företag i gruppen ska ansvara för att kraven följs. Om moderföretaget inte har en styrelse, ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta vilket organ hos företaget som ska ansvara för att gruppen uppfyller kraven.

Första och andra styckena påverkar inte kraven som gäller för det enskilda företaget.

42 b §

De personer som i praktiken leder det ansvariga företaget enligt 42 a § ska anses vara de personer som i praktiken leder en grupp enligt detta kapitel.

Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska identifiera de personer som ansvarar för centrala funk-

tioner hos företag i en grupp som är föremål för grupp tillsyn enligt 2 § andra eller tredje stycket.

Om de personer som i praktiken leder en grupp eller ansvarar för centrala funktioner i ett sådant ansvarigt företag som avses i 42 a § också i praktiken leder ett eller flera försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller andra anknutna företag i gruppen eller ansvarar för centrala funktioner hos sådana företag, ska det ansvariga företaget enligt 42 a § säkerställa att roller och ansvarsområden på gruppnivå är tydligt åtskilda från de roller och ansvarsområden som gäller på nivån för varje enskilt företag.

42 c §

Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska regelbundet övervaka verksamheten i sina anknutna företag, inbegripet sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 och icke-reglerade företag. Övervakningen ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som de anknutna företagen genererar eller kan generera på gruppnivå.

Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska också

1. upprätta och följa styrdokument på gruppnivå,
2. säkerställa samstämmigheten mellan styrdokumentet för alla reglerade företag som ingår i gruppen

och styrdokumentet på gruppnivå,
och

3. säkerställa att styrdokumen-
tet på gruppnivå genomförs på ett
konsekvent sätt av alla reglerade
företag som ingår i gruppen.

42 d§

Det ansvariga företaget enligt
42 a § ska säkerställa företagsstyr-
ningen för gruppen. Detta ska om-
fatta en tydlig organisationsstruktur
med en väldefinierad, transparent
och konsekvent ansvarsfördelning
och åtskillnad mellan funktioner
inom gruppen.

Gruppens företagsstyrnings-
system ska sträva efter att förebygga
och hantera intressekonflikter.

42 e §

Systemen för riskhantering och
internkontroll samt rapporterings-
rutiner ska genomföras konsekvent
i alla företag som ingår i gruppen
så att dessa system och rutiner kan
kontrolleras på gruppnivå.

42 f §

Systemen för riskhantering inom
en grupp ska åtminstone täcka all
försäkrings- och återförsäkrings-
verksamhet som bedrivs inom
gruppen och väsentlig verksamhet
som inte är försäkringsverksam-
het. Systemen ska också täcka risker
som härrör från sådan verksamhet
som gruppen är eller kan bli ex-

ponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa.

42 g §

Systemen för internkontroll inom en grupp ska omfatta

1. rutiner avseende gruppsolvens för att identifiera och mäta alla betydande risker gruppen är utsatt för och på lämpligt sätt anpassa kapitalbasen till riskerna, och

2. sunda rapporterings- och redovisningsmetoder för att övervaka och hantera transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.

42 h §

Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska upprätta och uppdatera en plan för att övervaka och beakta hållbarhetsfaktorerens påverkan på finansiella risker för en grupp.

43 §⁷⁵

En egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen ska genomföras i enlighet med 10 kap. 11–13 §§ av ett sådant

Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen. Bedömningen ska genomföras i enlighet med 10 kap. 11, 12 och 13 §§.

1. försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2, eller

2. försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3.

⁷⁵ Senaste lydelse 2015:700.

Den egna risk- och solvensbedömningen på gruppnivå ska omfatta åtminstone all försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen och väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet. Bedömningen ska också omfatta risker som härrör från sådan verksamhet som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet får inspektionen, efter att ha rådfrågat medlemmarna i tillsynskollegiet, besluta att företag som avses i första stycket får göra en egen risk- och solvensbedömning enligt 10 kap. 11–13 §§ på gruppnivå och på nivån för ett dotterföretag inom gruppen. En enda handling ska omfatta samtliga bedömningar. En sådan handling ska överlämnas samtidigt till Finansinspektionen och till berörda behöriga myndigheter.

Ett beslut enligt andra stycket påverkar inte dotterföretagets skyldigheter enligt 10 kap. 11–13 §§.

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta om att den egna risk- och solvensbedömningen ska innehålla en sådan bedömning som avses i 10 kap. 11 a §.

43 a §

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet får inspektionen, efter att ha rådfrågat de andra medlemmarna i tillsynskollegiet, besluta att det ansvariga företaget enligt 42 a § får göra en egen risk- och solvensbedömning enligt 10 kap. 11, 12 och 13 §§ på gruppnivå och på nivån för ett

dotterföretag inom gruppen. En enda handling ska omfatta samtliga bedömningar. En sådan handling ska överlämnas samtidigt till Finansinspektionen och till berörda behöriga myndigheter.

Ett beslut enligt första stycket påverkar inte dotterföretagets skyldigheter enligt 10 kap. 11–13 §§.

Hantering av likviditetsrisker på gruppnivå

43 b §

Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska upprätta och uppdatera en plan för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå. Planen ska innehålla en likviditetsanalys på kort sikt.

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, besluta om att en plan för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå även ska innehålla likviditetsanalyser på medellång och lång sikt.

Bestämmelserna i 10 kap. 7 a–7 e §§ ska gälla i tillämpliga delar för en plan för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå.

Andra makrotillsynsverktyg

43 c §

Bestämmelserna i 18 kap. 3 b–3 g §§ om åtgärder vid betydande likviditetsrisker som kan orsaka hot mot konsumentskydd

eller finansiell stabilitet, åtgärder vid betydande likviditetsrisker under exceptionella omständigheter som påverkar försäkringsmarknaden och åtgärder för att upprätthålla företagens finansiella ställning vid exceptionella sektorsomfattande chocker ska gälla i tillämpliga delar för en grupp. Det som i de bestämmelserna anges om Finansinspektionen ska bara gälla när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet.

54 §⁷⁶

Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 ska offentliggöra en solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå. Rapporten ska offentliggöras minst en gång per år.

Bestämmelserna i 16 kap. 2–8 §§ om offentliggörande ska gälla i tillämpliga delar.

Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska minst en gång per år offentliggöra en solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå. Rapporten ska innehålla sådan information om gruppen som riktar sig till yrkesverksamma på den finansiella marknaden.

Om ett försäkringsföretag med ägarintresse har fått tillstånd att använda en förenklad metod enligt 22 a §, ska en solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå innehålla en förteckning över de anknutna företag som omfattas av den förenklade metoden och deras storlek.

⁷⁶ Senaste lydelse 2015:700.

55 §⁷⁷

Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 får, efter tillstånd från Finansinspektionen, om inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport såväl på grupp nivå som för de enskilda företagen i gruppen.

Innan Finansinspektionen ger sitt tillstånd till en gemensam rapport, ska den samråda med berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet.

Det ansvariga företaget enligt 42 a § får, efter tillstånd från Finansinspektionen, om inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen.

56 §⁷⁸

Den gemensamma rapporten enligt 55 § ska innehålla uppgifter om

1. gruppens samlade verksamhet och solvens enligt 54 §, och
2. varje enskilt dotterföretag inom gruppen som är ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och uppgifter om dess verksamhet och solvens enligt 16 kap. 2–8 §§.

En gemensam solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen ska innehålla uppgifter om

2. varje enskilt dotterföretag inom gruppen som är ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och uppgifter om dess verksamhet och solvens enligt 16 kap. 2–8 §§, *inbegripet båda delarna av företagets solvens och verksamhetsrapport.*

Saknas sådana uppgifter som avses i första stycket 2 i rapporten, får Finansinspektionen förelägga dotterföretaget att offentliggöra dessa uppgifter, om

1. dotterföretaget är ett försäkringsföretag,

⁷⁷ Senaste lydelse 2015:700.

⁷⁸ Senaste lydelse 2015:700.

2. Finansinspektionen kräver att jämförbara försäkringsföretag ska offentliggöra dessa uppgifter, och

3. de utelämnade uppgifterna är av väsentlig betydelse.

Bestämmelserna i 16 kap. 2–8 §§ om offentliggörande ska gälla i tillämpliga delar.

56 a §

En solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen ska innehålla en gruppbalansräkning. Gruppbalansräkningen ska vara föremål för revision.

56 b §

Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska lämna in en separat rapport till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. En sådan rapport ska innehålla uppgifter om typen av revisionsutlåtande och granskningsresultat som utarbetats av revisionsföretaget. Rapporten ska lämnas in tillsammans med en solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå eller en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen.

Om en grupp har fått tillstånd att offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen ska det ansvariga företaget lämna den separata rapporten för anknutna företag till

– *Finansinspektionen om anknutna företag är försäkringsföretag, och*

– *berörd behörig myndighet om anknutna företag är EES-försäkringsgivare.*

56 c §

Bestämmelserna i 16 kap. 2 c och 2 d §§ och 9 § 3 om revisionskrav ska gälla i tillämpliga delar.

Ett tillstånd att offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen påverkar inte kraven om revision för ett anknutet försäkringsföretag eller en anknuten EES-försäkringsgivare.

Regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå

57 a §

Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska årligen lämna in en regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå till Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet.

Bestämmelserna i 17 kap. 6 b–6 h §§ om innehållet i och undantag från och begränsningar av regelbunden tillsynsrapportering ska gälla i tillämpliga delar.

57 b §

Det ansvariga företaget enligt 42 a § får efter tillstånd från Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, lämna in en gemensam regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen.

Ett tillstånd om att lämna in gemensam regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen får inte leda till att mindre information lämnas, än den information som skulle lämnas av försäkringsföretag som lämnar in en regelbunden tillsynsrapport i enlighet med 17 kap. 6 b § eller av EES-försäkringsgivare enligt motsvarande bestämmelser i dess hemland

Om en gemensam regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen inte är tillfredsställande för de berörda behöriga myndigheterna, får Finansinspektionen återkalla ett tillstånd om att lämna in en sådan gemensam rapport.

57 c §

Innan Finansinspektionen ger tillstånd till att lämna in en gemensam regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen ska inspektionen ge berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet tillfälle att yttra sig. Finansinspektionen ska

ta vederbörlig hänsyn till synpunkter och reservationer som lämnas av berörda behöriga myndigheter.

Finansinspektionen ska, om inspektionen inte är grupp tillsynsmyndighet och motsätter sig att en gemensam regelbunden tillsynsrapport ska lämnas in av en grupp med ett eller flera försäkringsföretag, till grupp tillsynsmyndigheten ange skälen för det.

57 d §

Ett försäkringsföretag som omfattas av en gemensam regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen ska lämna in rapporten till Finansinspektionen.

57 e §

En gemensam regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen ska innehålla

1. den information på grupp nivå som ska rapporteras enligt 57 a §, och

2. information om varje enskilt dotterföretag inom gruppen som är ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som ska rapporteras enligt 17 kap. 6 b §.

57 f §

Om en gemensam regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen inte innehåller information om ett

dotterföretag som är försäkringsföretag får Finansinspektionen förelägga dotterföretaget om att rapportera in ytterligare information.

Första stycket gäller bara om informationen är nödvändig och av väsentlig betydelse och Finansinspektionen kräver att försäkringsföretag ska lämna sådan information.

57 g §

Finansinspektionen ska informera berörda behöriga myndigheter i ett tillsynskollegium om inspektionen

1. konstaterar att försäkringsföretag som är dotterföretag i en grupp inte uppfyller kraven i 17 kap. 6 b §, eller

2. i enlighet med 57 § begär in ytterligare information från ett försäkringsföretag som är dotterföretag.

Om en behörig myndighet lämnar sådan information som avses i första stycket om en EES-försäkringsgivare som är dotterföretag i en grupp ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, lämna samma begäran till det ansvariga företaget enligt 42 a §.

63 §⁷⁹

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska säkerställa att de som avses ingå i styrelsen för

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska säkerställa att följande personer uppfyller de

⁷⁹ Senaste lydelse 2020:400.

företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § första stycket 4.

krav som anges i 2 kap. 4 § första stycket 4:

1. de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, och

2. de som, i tillämpliga fall, avses ansvara för en sådan central funktion som avses i 10 kap. 4 § i företaget.

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket.

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning *eller ansvarar för centrala funktioner* enligt första stycket.

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska underrätta inspektionen om någon av de personer som avses i första stycket har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller lämplighetskraven.

72 §⁸⁰

Efter att ha hört berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen besluta att använda andra tillsynsmetoder än de som följer av 4, 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§, om dessa metoder säkerställer att tillsynen över företagen i gruppen är tillräcklig.

Efter att ha hört berörda behöriga myndigheter *och ett godkännande från grupp tillsynsmyndigheten*, får Finansinspektionen besluta att använda andra tillsynsmetoder än de som följer av 4, 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§, om dessa metoder säkerställer att tillsynen över företagen i gruppen är tillräcklig.

⁸⁰ Senaste lydelse 2015:700.

De andra tillsynsmetoderna ska bidra till att

1. bevara försäkringsföretags och EES-försäkringsgivares kapitalallokering och sammansättning av deras kapitalbas och förhindra att det skapas väsentliga värden inom gruppen om ett sådant skapande av kapital inom gruppen finansieras med inkomster från skuldinstrument eller andra finansiella instrument som inte räknas som kapitalbasposter av moderföretaget, och

2. bedöma och övervaka risker som härrör från företag både inom och utanför EES och begränsa risken för spridning från dessa företag och från andra icke-reglerade företag till försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare inom gruppen och till den undergrupp där moderföretaget med det yttersta ägarintresset är ett sådant företag som avses i 4 §, om en sådan undergrupp finns.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när sådana andra tillsynsmetoder används.

73 §⁸¹

Finansinspektionen får med stöd av 72 § begära att en ägare som har ett bestämmande inflytande över försäkringsföretaget inrättar ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom

Finansinspektionen får med stöd av 72 § besluta om

⁸¹ Senaste lydelse 2015:700.

EES. Inspektionen får då besluta att bestämmelserna i denna lag ska tillämpas på de företag i den grupp som leds av detta holdingföretag.

1. att det ska etableras ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och att bestämmelserna i denna lag ska tillämpas på företagen i den grupp som leds av företaget som etablerats,

2. att ett försäkringsföretag i en grupp med försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som inte har ett gemensamt moderföretag inom EES, ska ansvara för att kraven om grupp tillsyn följs,

3. att försäkringsföretag som tillsammans med EES-försäkringsgivare ingår i en undergrupp till en grupp med ett moderföretag med huvudkontor inom EES, utöver tillämpning av detta kapitel på undergruppen, ska

– vidta ytterligare åtgärder, eller
– omfattas av ytterligare krav, inbegripet krav som avses i 4–6, och skärpt tillsyn över riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen,

4. att ledamöterna i styrelsen eller motsvarande organ hos moderföretaget med det yttersta ägarintresset inom EES ska vara oberoende gentemot moderföretaget med det yttersta ägarintresset utanför EES,

5. att ett försäkringsföretag
– inte får genomföra vissa transaktioner eller

– ska anmäla vissa transaktioner före eller efter de har genomförts, eller

6. ytterligare krav på information om solvens- och finansiell ställning, riskprofil och risktoleransgränser för moderföretag med huvudkontor utanför EES, i tillämpliga fall inbegripet rapporter om dessa frågor som har lämnats in till styrelsen eller motsvarande organ i företaget eller till tillsynsmyndigheterna moderföretag med huvudkontor utanför EES.

Ett beslut enligt första stycket 5 får fattas bara om transaktionerna utgör eller skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella ställningen eller solvenssituationen hos försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare inom gruppen och involverar å ena sidan ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och å andra sidan ett företag som ingår i gruppen och som har sitt huvudkontor utanför EES. Om ett beslut rör en anknuten EES-försäkringsgivare ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, underrätta en berörd behörig myndighet om vad inspektionen kommit fram till.

74 §⁸²

Om det moderföretag som finns i toppen av en grupp enligt 4 § har huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige, får Finansinspektionen besluta att bestämmelserna om grupp tillsyn ska tillämpas även på nivån för ett *sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller på nivån för ett sådant försäkringsholdingföretag med huvudkontor i Sverige eller blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige som avses i 2 § andra stycket 3.*

Om det moderföretag som finns i toppen av en grupp enligt 4 § har huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige, får Finansinspektionen besluta att bestämmelserna om grupp tillsyn ska tillämpas även på nivån för ett *försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är det yttersta moderföretaget i Sverige.*

104 §⁸³

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ska beräknas enligt 16–22 §§,

2. hur den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ska beräknas när kraven är likvärdiga enligt 30 §,

3. innehållet i samt omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 33 §,

4. innehållet i en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan enligt 35 § andra stycket,

5. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 37 och 49 §§,

1. hur den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ska beräknas enligt 16–22 a, 28 a, 28 b och 28 g §§,

5. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 37, 49 och 50 §§ och när,

6. företagstyrningssystem inom en grupp enligt 42 §,

⁸² Senaste lydelse 2015:700.

⁸³ Senaste lydelse 2018:1795.

7. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 43 §,

8. hur uppgifter enligt 46 § ska lämnas, *och*

9. hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas enligt 71 § tredje stycket.

7. innehållet i en plan för hållbarhetsfaktorerers påverkan på finansiella risker för en grupp enligt 42 b §,

8. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 43 §,

9. hur uppgifter enligt 46 § ska lämnas,

10. när en solvens- och verksamhetsrapport enligt 54 eller 55 § senast ska offentliggöras,

11. när en regelbunden tillsynsrapport enligt 57 a eller 57 b § senast ska lämnas in, och

12. hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas enligt 71 § tredje stycket.

19 a kap. Plan för förebyggande återhämtning för företag som ingår i en grupp

Upprättande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning

1 § Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta att ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp ska upprätta en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

Vid ett beslut enligt första stycket ska Finansinspektionen, i tillämpliga delar, beakta sådana omständigheter som anges i 10 a kap. 1, 2 och 4 §§.

2 § Kraven i 10 a kap. 6, 8–10 §§ om en plan för förebyggande återhämtning gäller i tillämpliga delar för en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

Finansinspektionen får, efter begäran av en behörig myndighet i ett annat land inom EES, kräva att ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp lämnar in en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning.

3 § En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska godkännas av moderföretagets styrelse eller motsvarande organ och ges in till Finansinspektionen om inspektionen är grupptillsynsmyndighet.

4 § När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen överlämna en plan för förebyggande gruppåterhämtning till

1. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten,
2. berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet,
3. resolutionsmyndigheten på gruppnivå,
4. dotterföretagens resolutionsmyndigheter.

Om gruppen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat ska en plan för förebyggande gruppåterhämtning överlämnas till den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i krishanteringsdirektivet och den behöriga myndighet som definieras i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen.

5 § Det moderföretag som avses i 1 § ska inrätta lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska identifiera de tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas.

Innehåll i en plan för förebyggande gruppåterhämtning

6 § En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska innehålla en plan för förebyggande återhämtning för den grupp som leds av det moderföretag som avses i 1 §.

En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska ange de korrigerande åtgärder som kan bli nödvändiga att genomföra på nivån för moderföretaget med det yttersta ägarintresset i en grupp och på nivån för dess enskilda dotterföretag för att återställa försäkringsföretagens eller EES-försäkringsgivarnas finansiella ställning om det har skett en betydande försämring av denna. De korrigerande åtgärderna ska bidra till att stabilisera gruppen eller ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som ingår i den och vidtas för att åtgärda eller avlägsna orsakerna till krissituationen och återställa den finansiella ställningen för gruppen eller för de försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i den. Korrigerande åtgärder för ett

företag i gruppen ska ta hänsyn till den finansiella ställningen hos andra företag i gruppen.

En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska också innehålla arrangemang för att säkerställa att de åtgärder som ska vidtas är proportionella, samordnade och konsekventa.

7 § I en plan för förebyggande gruppåterhämtning ska det anges om

1. det finns hinder för genomförande av korrigerande åtgärder inom gruppen, inbegripet på nivån för de enskilda företagen som planen omfattar, och

2. om det finns väsentliga praktiska eller juridiska hinder för att utan dröjsmål överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder eller tillgångar inom gruppen.

Granskning av en plan för förebyggande av gruppåterhämtning

8 § Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet, granska om en plan för förebyggande gruppåterhämtning uppfyller kraven i 2, 6 och 7 §§.

För Finansinspektionens granskning gäller 10 a kap. 11 och 12 §§ i tillämpliga delar. Finansinspektionen ska även beakta potentiella effekter av de korrigerande åtgärderna för försäkringstagarna, real ekonomin och den finansiella stabiliteten i alla medlemsstater där gruppen verkar.

9 § Finansinspektionen ska, om möjligt, inom fyra månader från och med att inspektionen har överlämnat eller mottagit en plan för förebyggande gruppåterhämtning, försöka komma överens med de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet om

1. granskningen av en plan för förebyggande gruppåterhämtning, 2. huruvida ett försäkringsföretag som ingår i gruppen ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning, och

3. åtgärder vid väsentliga brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

Finansinspektionen får begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med 31.2 c i förordning (EU)

nr 1094/2010 bistår myndigheterna med icke-bindande medling för att nå en överenskommelse.

För en sådan plan som avses i första stycket 2 gäller bestämmelserna i 10 a kap.

10 § Om en överenskommelse enligt 9 § första stycket 1 eller 3 inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta om

1. granskningen av en plan för förebyggande gruppåterhämtning, och

2. de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen ska vidta för att åtgärda väsentliga brister i eller undanröja väsentliga hinder för genomförande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

Ett beslut enligt första stycket ska beakta synpunkter och reservationer som de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet har uttryckt. Finansinspektionen ska överlämna beslutet till moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen och de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet.

11 § Om en överenskommelse enligt 9 § första stycket 2 och 3 inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen och en grupp tillsynsmyndighet i ett annat land inom EES inte har fattat ett sådant beslut som avses i 10 § första stycket, ska Finansinspektionen besluta om

1. huruvida ett dotterföretag i gruppen som är försäkringsföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning, och

2. de åtgärder som ett dotterföretag i gruppen som är försäkringsföretag ska vidta för att åtgärda väsentliga brister i eller undanröja väsentliga hinder för genomförande av en plan för förebyggande återhämtning.

Ett beslut enligt första stycket ska beakta synpunkter och reservationer som de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet har uttryckt.

För en sådan plan som avses i första stycket 1 gäller bestämmelserna i 10 a kap.

12 § Om en överenskommelse enligt 9 § första stycket inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen får Finansinspektionen och behöriga myndigheter i tillsynskollegiet komma överens om en plan för förebyggande gruppåterhämtning för företag i gruppen som står under deras tillsyn.

Finansinspektionen får bara ingå en överenskommelse enligt första stycket om den inte har haft något att invända mot ett sådant beslut som avses i 11 § som har fattats av en behörig myndighet i tillsynskollegiet.

13 § Finansinspektionen får i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 hänskjuta ett ärende enligt 9 § första stycket till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning.

Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter

1. den tid som anges i 9 § första stycket, eller
2. en överenskommelse har träffats.

14 § Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska Finansinspektionen avvakta med ett beslut enligt 10 eller 11 § och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt 19.3 samma förordning.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett sådant beslut som avses i första stycket, ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och myndigheten inte fattar ett sådant beslut som avses i första stycket inom den tid som anges i artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag ska Finansinspektionen fatta ett beslut enligt 10 eller 11 §.

Om en enhet inte beaktas i tillräcklig grad i en plan för förebyggande gruppåterhämtning

15 § Om Finansinspektionen anser att ett försäkringsföretag, utifrån företagets betydelse i Sverige och de skyldigheter som jämförbara försäkringsföretag i Sverige omfattas av, inte i tillräckligt hög grad beaktas i planen för förebyggande gruppåterhämtning, får inspektionen begära att grupp tillsynsmyndigheten beslutar om att moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen ska lämna in en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning.

En begäran enligt första stycket ska tydligt ange de brister och problem som Finansinspektionen anser finns i den upprättade planen för förebyggande gruppåterhämtning.

16 § Om en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning har lämnats in till grupp tillsynsmyndigheten och Finansinspektionen anser att planen inte åtgärdar de brister och problem som uppmärksammas, får inspektionen besluta att något av följande företag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning:

1. ett dotterföretag som är försäkringsföretag,
2. ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, eller
3. ett moderförsäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag med huvudkontor inom EES.

Finansinspektionen ska underrätta grupp tillsynsmyndigheten om ett beslut enligt första stycket.

17 § För en sådan plan som avses i 16 § gäller kraven i 10 a kap. i tillämpliga delar. Planen ska godkännas av företagets styrelse eller motsvarande organ och ges in till Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska överlämna en plan för förebyggande återhämtning till grupp tillsynsmyndigheten.

Om det inte finns någon plan för förebyggande gruppåterhämtning

18 § Om det inte finns någon plan för förebyggande gruppåterhämtning får Finansinspektionen besluta att en plan för förebyggande återhämtning ska upprättas av

1. ett dotterföretag som är försäkringsföretag,
2. ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES om minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag, och
3. ett moderförsäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat om minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag.

19 § För en sådan plan som avses i 18 § gäller kraven i 10 a kap. i tillämpliga delar. Planen ska godkännas av företagets styrelse eller motsvarande organ och ges in till Finansinspektionen.

Beaktande av en plan för förebyggande av gruppåterhämtning som utarbetats av ett företag från tredjeland

20 § Ett dotterföretag med huvudkontor inom EES får vid upprättande av en plan för förebyggande återhämtning, beakta en plan för förebyggande gruppåterhämtning som utarbetats av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från tredjeland eller ett moderföretag från tredjeland som företaget är dotterföretag till.

Beslut

21 § Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, fatta ett beslut i enlighet med en överenskommelse enligt 9 § första stycket.

22 § Ett beslut av en utländsk grupp tillsynsmyndighet gäller i Sverige om det har fattats efter en sådan överenskommelse som avses i artikel 8.2 eller 17.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Detsamma gäller för sådana beslut som avses i artikel 17.2 och 17.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag som har fattats av en behörig myndighet i ett annat land inom EES på grund av att myndigheterna i tillsynskollegiet inte har kommit överens inom den angivna tiden.

Besluten är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen.

Förenklade skyldigheter

23 § Finansinspektionen får besluta om undantag från kraven i

1. 1 § om när en första plan ska upprättas,
2. 2 § om när en plan ska uppdateras, och
3. 2, 6 och 7 §§ om innehållet i en plan.

24 § Vid ett beslut om undantag enligt 23 § ska Finansinspektionen beakta

1. vilken typ av verksamhet som försäkringsföretagen eller försäkringsgivarna bedriver,
2. försäkringsföretagets eller försäkringsgivarnas aktieägarstruktur,
3. försäkringsföretagets eller försäkringsgivarnas associationsrättsliga form,
4. försäkringsföretagets eller försäkringsgivarnas riskprofil,
5. försäkringsföretagets eller försäkringsgivarnas storlek och juridiska ställning,
6. försäkringsföretagets eller försäkringsgivarnas grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet, och
7. verksamhetens omfattning och komplexitet.

Finansinspektionen ska även beakta om ett försäkringsföretags eller försäkringsgivares fallissemang och därpå följande avveckling genom konkurs eller likvidation sannolikt skulle få en betydande negativ inverkan på finansmarknaderna, på andra försäkringsföretag, på försäkringstagare, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort.

Bemyndigande

25 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. arrangemang för övervakning av indikatorer enligt 5 §,
2. de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som i en plan för förebyggande återhämtning identifierar tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas enligt 2 § detta kapitel och 10 a kap. 8 §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 kap.

11 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i styrelsen eller är verkställande direktör i ett specialföretag eller ersättare för någon av dem, om företaget

1. har fått tillstånd att bedriva verksamhet som specialföretag genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven om obligatoriska avtalsvillkor i artikel 319–321 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35,

3. i strid med artikel 322 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 låter bli att underrätta Finansinspektionen om namnen hos de personer som driver specialföretaget eller ändringar av dem,

4. i strid med artikel 323 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 låter bli att meddela Finansinspektionen om namnen på de ägare eller medlemmar som har ett kvalificerat innehav i företaget,

5. inte uppfyller kraven om ett effektivt system för företagsstyrning i artikel 324 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information i en särskild tillsyns-

rapport enligt artikel 325.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35,

7. i strid med artikel 325.5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 låter bli att underrätta Finansinspektionen om förändringar som kan påverka företagets efterlevnad av artikel 318–324 och 326 i samma förordning, och

8. inte uppfyller kraven om solven i artiklarna 326 och 327 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Ett ingripande enligt första stycket får ske bara om företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

12 a §

Ett ingripande enligt 11 a § får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. beslut om att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, i ett specialföretag, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

*Omständigheter som
Finansinspektionen ska
beakta vid ett ingripande*

12 b §

Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

12 c §

I försvårande riktning ska det beaktas om specialföretaget tidigare har begått en överträdelse eller om den fysiska personen tidigare orsakat en sådan överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. företaget eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. företaget snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

*Straffavgift**Sanktionsavgift*⁸⁴16 §⁸⁵

Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett specialföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en straffavgift.

Avgiften tillfaller staten.

Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett specialföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en sanktionsavgift.

17 §⁸⁶

Straffavgiften ska fastställas till lägst femtusen kronor och högst femtio miljoner kronor.

Sanktionsavgiften för ett specialföretag ska fastställas till högst det högsta av

1. 10 procent av företagets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår,

2. två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp som per den 28 januari 2025 i svenska kronor motsvarande 5 000 000 euro.

Avgiften får inte överstiga tio procent av specialföretagets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under specialföretagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

⁸⁴ Senaste lydelse 2015:700.

⁸⁵ Senaste lydelse 2015:700.

⁸⁶ Senaste lydelse 2015:700.

Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att specialföretaget efter det att avgiften har påförts inte uppfyller kravet på full finansiering.

17 a §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. ett belopp som per den 28 januari 2025 i kronor motsvarade 5 000 000 euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen har gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

17 b §

Sanktionsavgifter tillfaller staten.

18 §⁸⁷

När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 12 b och 12 c §§ samt till företagets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som gjorts till följd av regelöverträdelsen.

⁸⁷ Senaste lydelse 2015:700.

Sanktionsföreläggande

18 a §

Frågor om ingripande mot fysiska personer för överträdelser enligt 11 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

18 b §

Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna ett ingripande enligt 12 a § som är bestämt till tid eller belopp.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

18 c §

Ett sanktionsföreläggande ska innehålla uppgift om

- 1. den fysiska person som föreläggandet avser,*
- 2. överträdelserna och de omständigheter som behövs för att känneteckna den,*
- 3. de bestämmelser som är tillämpliga på överträdelserna, och*
- 4. den sanktion som föreläggs personen.*

Föreläggandet ska också innehålla en upplysning om att ansökan om sanktion kan komma att ges in till domstol, om föreläggandet inte

godkänns inom den tid som Finansinspektionen anger.

18 d §

Om ett sanktionsföreläggande inte har godkänts inom angiven tid, får Finansinspektionen ansöka hos domstol om att sanktion ska beslutas. En sådan ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av Finansinspektionens beslut om ingripande mot företaget för samma överträdelse.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

18 e §

Ett sanktionsföreläggande är utan verkan, om föreläggandet inte har delgetts den som det riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum. I ett sådant fall får inte heller någon sanktion enligt 18 d § första stycket beslutas.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift och förseningsavgift⁸⁸

20 §⁸⁹

Straffavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller inom den

Sanktionsavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller

⁸⁸ Senaste lydelse 2015:700.

⁸⁹ Senaste lydelse 2015:700.

längre tid som anges i beslutet.

inom den längre tid som anges i beslutet.

21 §⁹⁰

Finansinspektionens beslut att ta ut *straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 20 §.

Finansinspektionens beslut att ta ut *sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 20 §.

22 §⁹¹

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 20 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 20 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

23 §⁹²

En beslutad *straffavgift* eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

En beslutad *sanktionsavgift* eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

21 kap.

1 §⁹³

Följande beslut av Finansinspektionen får inte överklagas:

1. beslut om sammankallande av styrelse eller stämma enligt 17 kap. 13 § första stycket,

⁹⁰ Senaste lydelse 2015:700.

⁹¹ Senaste lydelse 2015:700.

⁹² Senaste lydelse 2015:700.

⁹³ Senaste lydelse 2024:1287.

2. beslut om sanktionsföreläggande enligt 18 kap. 18 a §, 2. beslut om sanktionsföreläggande enligt 18 kap. 18 a § *eller 20 kap. 18 a §*,

3. beslut om föreläggande att den som driver rörelsen ska lämna de upplysningar om rörelsen som inspektionen behöver för att bedöma om lagen är tillämplig på rörelsen enligt 18 kap. 25 § andra stycket,

4. beslut om begäran att den som är revisor i ett företag ska lämna sådana upplysningar om företagets rörelse enligt 18 kap. 25 § andra stycket, eller

5. beslut om förordnande av sakkunnig enligt

– 11 kap. 1 § andra stycket 2 denna lag och 23 kap. 45 b § aktiebolagslagen (2005:551),

– 11 kap. 1 § andra stycket 3 denna lag och 24 kap. 47 § aktiebolagslagen, eller

– 11 kap. 1 § andra stycket 4 denna lag och 24 a kap. 24 § aktiebolagslagen.

5 §⁹⁴

Om beslut i ett ärende om tillstånd enligt 2 kap. 4 § inte har meddelats inom sex månader från det att ansökan gavs in, eller i ett ärende enligt 3 kap. 2 § inom tre månader eller i ett ärende enligt 3 kap. 7 eller 17 § inom en månad, får sökanden begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls.

Om beslut i ett ärende om tillstånd enligt 2 kap. 4 § inte har meddelats inom sex månader från det att ansökan gavs in *eller efter gemensam bedömning enligt 2 kap. 16 § andra stycket, inom åtta månader eller* i ett ärende enligt 3 kap. 2 § inom tre månader eller i ett ärende enligt 3 kap. 7 eller 17 § inom en månad, får sökanden begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls.

En begäran om en förklaring som avses i första stycket ska göras hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Om rätten lämnar en förklaring ska ansökan anses ha avslagits av Finansinspektionen om beslut därefter inte har meddelats inom motsvarande tidsfrister som anges i första stycket för respektive ärende.

⁹⁴ Senaste lydelse 2015:700.

1. Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

2. Ett försäkringsföretag som den 29 januari 2026 tillämpade en volatilitetsjusterad riskfri räntesats enligt 5 kap. 9 § i dess äldre lydelse, får fortsätta att tillämpa en volatilitetsjusterad räntestruktur utan tillstånd. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få fortsätta att använda en sådan volatilitetsjustering.

3. Ett försäkringsföretag som den 29 januari 2027 tillämpade en särskild metod anpassad för pensionsförsäkringar för beräkningen av kapitalkravet för aktiekursrisk enligt 8 kap. 8 §, får fortsätta att tillämpa metoden endast för de tillgångar och skulder som Finansinspektionen har godkänt tillämpning av metoden för. Finansinspektionen får efter den 30 januari 2027 inte meddela tillstånd enligt 8 kap. 8 §.

4. Finansinspektionen får efter den 30 januari 2027 endast meddela tillstånd enligt 5 kap. 10 § till ett försäkringsföretag som

- 18 månader före ett godkännande omfattades av undantag enligt 1 kap. 19 §, eller

- 6 månader innan ett godkännande erhöll tillstånd att verkställa ett överlåtelseavtal enligt 14 kap. 5 § och det överlåtande företaget tillämpade en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § för det överlåtna försäkringsbeståndet.

5. Finansinspektionen får efter den 30 januari 2027 endast meddela tillstånd enligt 5 kap. 12 § till ett försäkringsföretag som

- 18 månader före ett godkännande omfattades av undantag enligt 1 kap. 19 §, eller

- 6 månader innan ett godkännande erhöll tillstånd enligt 14 kap. 5 § att verkställa ett överlåtelseavtal och det mottagande försäkringsföretaget tillämpade en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § för det överlåtna beståndet.

6. Vid en anmälan enligt 2 a kap. 9 § som tas emot av Finansinspektionen inom sex månader från den 30 januari 2027, ska perioden i stället bestämmas till fyra månader.

7. Vid en ansökan enligt 2 a kap. 16 § som tas emot av Finansinspektionen före den 31 juli 2027, ska perioden i stället bestämmas till fyra månader.

8. Om ett försäkringsföretag senast den 28 januari 2025 tillämpade någon av de proportionalitetsåtgärder som motsvarar befintliga åtgär-

der inom ramen för krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, får företaget fortsätta att tillämpa sådana åtgärder utan tillämpning av de krav som anges i 2 a kap. 7–17 och 19 §§, under en period om högst fyra räkenskapsår.

1.3 Förslag till lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979)

Häriigenom föreskrivs¹ att 10, 12 och 18 §§ förmånsrättslagen (1970:979) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §²

Allmän förmånsrätt följer med

1. den kostnad som borgenär haft för försättande av gäldenären i konkurs och för beslut att ett dödsbos egendom ska avträdas till förvaltning av boutredningsman samt begravnings- och bouppteckningskostnader när gäldenären avlidit före konkursbeslutet,

2. arvode och kostnadsersättning till rekonstruktör eller tillsynsperson enligt lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion, tillsynsman enligt konkurslagen (1987:672) eller förordnad boutredningsman, om fordringen avser tid inom sex månader innan konkursansökan gjordes eller därefter,

3. kostnad för särskilda åtgärder som under den tid som anges under 2 vidtagits med rekonstruktörens, tillsynspersonens eller tillsynsmannens godkännande eller av boutredningsmannen och uppenbart varit till borgenärernas bästa,

4. fordringar som ingår i en fastställd rekonstruktionsplan och utgör ny finansiering enligt 4 kap. 7 § 8 lagen om företagsrekonstruktion, i den utsträckning och under den tid som anges i planen,

5. andra fordringar som grundar sig på avtal som gäldenären med rekonstruktörens samtycke träffat under en företagsrekonstruktion enligt lagen om företagsrekonstruktion,

6. ersättning till resolutionsmyndigheten (Riksgäldskontoret) enligt lagen (2015:1016) om resolution, om fordringen avser tid inom sex månader innan konkurs-

6. ersättning till resolutionsmyndigheten (Riksgäldskontoret) enligt lagen (2015:1016) om resolution *eller lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag*, om

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2022:1000.

ansökan gjordes eller därefter, och fordringen avser tid inom sex månader innan konkursansökan gjordes eller därefter, och

7. andra fordringar som grundar sig på avtal som gäldenären med resolutionsmyndighetens eller en särskild förvaltares samtycke träffat under en resolution enligt

– lagen om resolution, *eller*

– lagen om resolution,

– *lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag, eller*

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132.

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132.

Förmånsrätt enligt första stycket 1–3 och 6 gäller endast i den utsträckning beloppet med hänsyn till omständigheterna är skäligt.

Förmånsrätt enligt första stycket 5 upphör att gälla

1. om en rekonstruktionsplan fastställs under en företagsrekonstruktion, eller

2. tre månader efter att företagsrekonstruktionen upphört utan att någon rekonstruktionsplan har fastställts, om inte en konkursansökan som avser gäldenären har gjorts inom den tiden.

12 §³

Allmän förmånsrätt följer därefter med arbetstagares fordran på lön eller annan ersättning på grund av anställningen. Förmånsrätten omfattar fordringar som belöper på tiden före konkurs-

Allmän förmånsrätt följer därefter med arbetstagares fordran på lön eller annan ersättning på grund av anställningen. Förmånsrätten omfattar fordringar som belöper på tiden före konkurs-

³ Senaste lydelse 2022:972.

beslutet och inom en månad därefter. Fordringarna får inte ha intjänats eller, om lönen eller ersättningen ska bestämmas efter särskild beräkningsgrund, inte ha förfallit till betalning tidigare än tre månader innan konkursansökan kom in till tingsrätten. Om arbetstagaren inte har kunnat nå arbetsgivaren med en uppmaning enligt 2 kap. 9 § konkurslagen (1987:672), gäller i stället den längre tid som bedöms skälig. Har konkursen föregåtts av ett förfarande enligt lagen (2015:1016) om resolution eller lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion och har konkursansökan gjorts inom ett år från det att företagsrekonstruktionen eller resolutionen upphörde, ska vid tillämpning av tredje meningen, om det är förmånligare för arbetstagaren, anses som om konkursansökan hade gjorts då ansökan om företagsrekonstruktion skedde eller beslutet om resolution fattades. I sådant fall ska det bortses från tiden mellan ansökningarna respektive mellan beslutet och ansökan.

beslutet och inom en månad därefter. Fordringarna får inte ha intjänats eller, om lönen eller ersättningen ska bestämmas efter särskild beräkningsgrund, inte ha förfallit till betalning tidigare än tre månader innan konkursansökan kom in till tingsrätten. Om arbetstagaren inte har kunnat nå arbetsgivaren med en uppmaning enligt 2 kap. 9 § konkurslagen (1987:672), gäller i stället den längre tid som bedöms skälig. Har konkursen föregåtts av ett förfarande enligt lagen (2015:1016) om resolution, *lagen* (2026:000) om resolution av försäkringsföretag eller lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion och har konkursansökan gjorts inom ett år från det att företagsrekonstruktionen eller resolutionen upphörde, ska vid tillämpning av tredje meningen, om det är förmånligare för arbetstagaren, anses som om konkursansökan hade gjorts då ansökan om företagsrekonstruktion skedde eller beslutet om resolution fattades. I sådant fall ska det bortses från tiden mellan ansökningarna respektive mellan beslutet och ansökan.

Fordran på uppsägningslön omfattas av förmånsrätt längst för uppsägningstid som beräknats enligt 11 § lagen (1982:80) om anställningsskydd. Uppsägningslön för tid under vilken arbetstagaren inte utför arbete för konkursgäldenären eller annan och inte heller driver egen rörelse omfattas av förmånsrätt endast om arbetstagaren kan visa att han eller hon har anmält sig hos offentlig arbetsförmedling som

arbetssökande. För uppsägningstid omfattar förmånsrätten endast lön eller ersättning som överstiger inkomst vilken arbetstagaren under den tid lönen eller ersättningen avser har haft av egen rörelse eller har förvärvat eller borde ha kunnat förvärva i en annan anställning. Vid bestämmande av i vilken utsträckning fordran på lön eller ersättning under uppsägningstid omfattas av förmånsrätt ska med samtidig inkomst i annan anställning jämföras aktivitetsstöd som lämnas till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program, i den utsträckning stödet avser samma tid som lönen eller ersättningen och arbetstagaren har blivit berättigad till stödet efter uppsägningen.

Om en lönefordran, som har intjänats tidigare än tre månader före konkursansökan, har varit föremål för tvist, omfattas den av förmånsrätt om talan har väckts eller förhandling som föreskrivs i kollektivavtal eller lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet har begärts inom fyra månader från förfallodagen och konkursansökan har följt inom två månader från det att tvisten slutligt har avgjorts.

Semesterlön och semesterersättning som är intjänad före konkursansökan omfattas av förmånsrätt för det som står inne för det löpande och det närmast föregående intjänandeåret.

Förmånsrätt följer med fordran på pension vilken tillkommer arbetstagare eller dennes efterlevande för högst sex månader före konkursansökan och därpå följande sex månader. Förmånsrätten gäller även i fråga om pension, som intjänats hos föregående arbetsgivare, om gäldenären övertagit ansvaret för pensionen under de förutsättningar som anges i 23 och 26 §§ lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Om konkursgäldenären är näringsidkare, ska en arbetstagare som själv eller tillsammans med nära anförvanter senare än sex månader före konkursansökningen har ägt en väsentlig andel av företaget och som haft ett betydande inflytande över dess verksamhet inte ha förmånsrätt enligt denna paragraf för lön eller pension.

18 §⁴

Fordringar som inte är för-
enade med förmånsrätt har in-
bördes lika rätt. Fordringar som
är hänförliga till skuldinstrument
som avses i 21 kap. 15 § 3 b lagen

Fordringar som inte är för-
enade med förmånsrätt har in-
bördes lika rätt. Fordringar som
är hänförliga till skuldinstrument
som avses i 21 kap. 15 § 3 b lagen

⁴ Senaste lydelse 2018:1956.

(2015:1016) om resolution medför dock rätt till betalning efter fordringar enligt första meningen. En borgenär kan vidare enligt fordringsavtalet ha rätt till betalning först efter övriga borgenärer.

(2015:1016) om resolution *eller 20 kap. 12 § första stycket 4 lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* medför dock rätt till betalning efter fordringar enligt första meningen. En borgenär kan vidare enligt fordringsavtalet ha rätt till betalning först efter övriga borgenärer.

Har en fordran särskild förmånsrätt i viss egendom men räcker egendomen inte för att betala fordringen, behandlas återstoden av denna som en fordran utan sådan förmånsrätt.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

Härigenom föreskrivs¹ att 6 kap. 1 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 §²

Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.

Försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Försäkringsaktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar. Sådana captivebolag för försäkring respektive återförsäkring som avses i

Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar. Sådana captivebolag för försäkring respektive återförsäkring som avses i

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2.

² Senaste lydelse 2024:349.

artikel 13.2 eller 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten enligt 6 kap. 12 g § samma lag.

artikel 13.2 eller 13.5 *och små och icke-komplexa företag som avses i artikel 13.10a* i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2*, och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten enligt 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige dels att 1 kap. 5 § och 3 kap. 2 a–2 c, 2 e och 3 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas 12 nya paragrafer, 1 kap. 13 a, 3 kap. 2 f–2 m, 3 a, 3 b och 7 a §§, och närmast före 1 kap. 13 a § och 3 kap. 2 f, 2 g och 7 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 5 §²

I denna lag avses med

1. EES-försäkringsgivare: utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och vars verksamhet inom EES står under finansiell tillsyn endast av den behöriga myndigheten i hemlandet,

2. försäkringsgivare från tredje land: annan utländsk försäkringsgivare än EES-försäkringsgivare som enligt sitt hemlands lag är en juridisk person,

3. utländskt tjänstepensionsinstitut: utländskt institut vars hemland hör till EES och som utan att vara försäkringsgivare enligt denna lag omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

4. hemland: det land där försäkringsgivaren eller det utländska tjänstepensionsinstitutet har sitt säte och, när det gäller försäkringsgivaren i en försäkringssammanslutning, det land där sammanslutningens ledning finns,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2.

² Senaste lydelse 2019:751.

5. behörig myndighet: den nationella myndighet utomlands som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över EES-försäkringsgivare, utländskt tjänstepensionsinstitut eller försäkringsgivare från tredje land.

6. plan för förebyggande återhämtning: en plan för förebyggande återhämtning som utarbetas och upprätthålls i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

Bestämmelserna i 2 och 3 kap. i denna lag tillämpas på EES-försäkringsgivare och bestämmelserna i 4–7 kap. på försäkringsgivare från tredje land. Bestämmelserna i 8–10 kap. gäller både EES-försäkringsgivare och försäkringsgivare från tredje land.

För utländska tjänstepensionsinstitut gäller bestämmelserna i 2, 3, 8, 9 och 10 kap. i tillämpliga delar.

Betydande gränsöverskridande verksamhet

13 a §

En EES-försäkringsgivares verksamhet i Sverige definieras som betydande gränsöverskridande verksamhet om den verksamhet som bedrivs i Sverige

1. har en total årlig tecknad bruttopremieinkomsten som överstiger 15 miljoner euro, eller

2. av Finansinspektionen anses vara relevant i förhållande till den svenska försäkringsmarknaden.

En EES-försäkringsgivare som i sitt hemland klassificeras som litet och icke-komplext kan inte bedriva betydande gränsöverskridande verksamhet.

3 kap.

2 a §³

Finansinspektionen får underätta den behöriga myndigheten i hemlandet om inspektionen har anledning att befara att det hos en EES-försäkringsgivare finns allvarliga brister i fråga om konsumentskydd.

Finansinspektionen får underätta den behöriga myndigheten i hemlandet *och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten* om inspektionen har anledning att befara att det hos en EES-försäkringsgivare finns allvarliga brister i fråga om konsumentskydd.

2 b §⁴

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177 (Solvens II-direktivet).

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av

³ Senaste lydelse 2021:460.

⁴ Senaste lydelse 2021:460.

myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet.

myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a, 152aa, 152ab och 152b i Solvens II-direktivet.

2 c §⁵

Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan dem när en EES-försäkringsgivare driver verksamhet i Sverige.

När Finansinspektionen deltar i en samarbetsplattform, ska bestämmelserna om förstärkt tillsynssamarbete vid betydande gränsöverskridande verksamhet enligt 3 kap. 2 g–2 k §§ tillämpas. Relevant information ska delas med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

2 e §⁶

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller en berörd behörig myndighet lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

Anmälan av betydande gränsöverskridande verksamhet

2 f §

Om Finansinspektionen anser att en EES-försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, ska

⁵ Senaste lydelse 2021:460.

⁶ Senaste lydelse 2021:460.

inspektionen anmäla det till den behöriga myndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland. Finansinspektionen ska i en sådan anmälan ange skälen för sin bedömning.

***Förstärkt tillsynssamarbete
och informationsutbyte vid
gränsöverskridande verksamhet***

2 g §

Finansinspektionens ska, om en EES-försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, samarbeta med behörig myndighet om frågor som rör åtminstone

- 1. företagsstyrning,*
- 2. uppdragsavtal och distributionspartner,*
- 3. affärsstrategi och skadereglering, och*
- 4. konsumentskydd.*

Samarbetet ska stå i proportion till de risker som den gränsöverskridande verksamheten medför.

2 h §

Om en EES-försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, får Finansinspektionen begära att den behöriga myndigheten i hemlandet oftare än årligen lämnar uppgifter om

- 1. solvens- och minimikapitalkrav,*

2. medräkningsbara kapitalbasmedel för att täcka solvens- och minimikapitalkravet, samt

3. tvivel beträffande korrektheten i företagets beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna eller uppgifterna enligt första stycket 1 och 2.

2 i §

Finansinspektionen får av den behöriga myndigheten begära annan information om en EES-försäringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige än den som framgår av 2 h §. Finansinspektionen ska motivera sin begäran.

2 j §

Om en EES-försäringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, inte uppfyller eller riskerar att inte uppfylla solvens- eller minimikapitalkravet inom tre månader, får Finansinspektionen framställa en begäran till den behöriga myndigheten i hemlandet att myndigheterna gemensamt genomföra en platsundersökning hos EES-försäringsgivaren. Finansinspektionen ska ange skälen för en sådan begäran.

2 k §

Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i hemlandet för en EES-försäringsgivare som

bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, ska inom två månader efter en gemensam platsundersökning enligt 2 j § komma överens om gemensamma slutsatser, ingripet tillsynsåtgärder.

2 l §

Om en EES-försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, får Finansinspektionen begära att den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland överlämnar en plan för förebyggande återhämtning.

Finansinspektionen får granska en plan för förebyggande återhämtning för att identifiera korrigerande åtgärder som skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i Sverige och lämna rekommendationer till den behöriga myndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland.

Om den behöriga myndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland inte beaktar de rekommendationer som Finansinspektionen har lämnat, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för icke-bindande medling i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

2 m §

Om ett utkast till resolutionsplan för en EES-försäkringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige har överlämnats till Finansinspektionen och Riksgäldskontoret, får myndigheterna granska en sådan plan för att identifiera åtgärder i planen som skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, real ekonomin eller den finansiella stabiliteten i Sverige och lämna rekommendationer till resolutionsmyndighetgen i EES-försäkringsgivarens hemland.

Om resolutionsmyndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland inte beaktar de rekommendationer som Finansinspektionen och Riksgäldskontoret har lämnat, får Finansinspektionen och Riksgäldskontoret hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för icke-bindande medling i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

3 §⁷

En EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut som driver verksamhet här i landet skall lämna Finansinspektionen de uppgifter om verksamheten som behövs för tillsynen.

Ett utländskt tjänstepensionsinstitut som driver verksamhet här i landet ska lämna Finansinspektionen de uppgifter om verksamheten som behövs för tillsynen.

⁷ Senaste lydelse 2005:1123. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket utgår.

Finansinspektionen har rätt att granska den verksamhet som en EES-försäkringsgivares sekundäretablering bedriver. Försäkringsgivaren skall även hålla tillgångar, räkenskaper och andra handlingar tillgängliga för granskning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar som försäkringsgivaren eller tjänstepensionsinstitutet skall lämna till inspektionen enligt första stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar som tjänstepensionsinstitutet ska lämna till inspektionen enligt första stycket.

3 a §

Finansinspektionen får från den behöriga myndigheten i hemlandet för en EES-försäkringsgivare begära den information som krävs för tillsynen av en EES-försäkringsgivares verksamhet i Sverige.

Om den behöriga myndigheten i det land där EES-försäkringsgivaren har sitt huvudkontor inte inom den frist eller förlängda frist som anges i artikel 153 i Solvens II-direktivet får Finansinspektionen för Finansinspektionen begära denna information från EES-försäkringsgivaren i Sverige.

Finansinspektionen ska informera den behöriga myndigheten i hemlandet om en begäran enligt andra stycket.

3 b §

En EES-försäkringsgivare som driver verksamhet i Sverige ska lämna uppgifter enligt 3 a § andra stycket utan dröjsmål.

*Underrättelse till
Riksgäldskontoret och andra
berörda resolutionsmyndigheter*

7 a §

När Finansinspektionen har anledning att ingripa mot ett en EES-försäkringsgivare enligt 7 § och överträdelsen är av sådan art eller omfattning att det finns skäl att anta att företaget kan komma att omfattas av resolution enligt lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag eller motsvarande bestämmelser i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen underrätta Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter om detta.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 5 § och 6 a kap. 2 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 5 §²

I denna lag betyder

1. anknutet företag: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. bank: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. bankaktiebolag: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. behörig myndighet: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

8. hemland: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. kapitalbas: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

10. kreditinstitut: bank och kreditmarknadsföretag,

11. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1.

² Senaste lydelse 2021:492.

av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

12. kreditmarknadsbolag: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. kreditmarknadsförening: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. kreditmarknadsföretag: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. medlemsbank: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

17. sparbank: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. startkapital: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. utländskt bankföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. utländskt kreditföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. utländskt kreditinstitut: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. EES-institut: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. koncern:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. koncernåterhämtningsplan: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtningsplaner och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i *den ursprungliga lydelsen*,

31. krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtningsplaner och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i *lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

32. moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. moderinstitut inom EES: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. återhämtningsplan: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

36. utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

37. återhämtningsplan: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

38. *Solvens II-direktivet:*

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2,

39. *krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag: Europaparla-*

mentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen,

40. konglomeratdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864,

41. resolutionsmyndighet för försäkringssektorn: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.12 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag,

42. tillsynsmyndighet för försäkringssektorn: en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 13.10 i Solvens II-direktivet, och

43. finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i konglomeratdirektivet.

6 a kap.

2 §³

Ett kreditinstitut som ingår i en koncern som står under grupp-baserad tillsyn ska omfattas av en koncernåterhämtningsplan som ska upprättas och uppdateras av moderföretaget inom EES. Ett sådant kreditinstitut ska upprätta en individuell återhämtningsplan om Finansinspektionen beslutar det. Om kreditinstitutet ingår i en gräns-överskridande koncern, ska ett sådant beslut fattas enligt 8 eller 9 §.

En koncernåterhämtningsplan ska identifiera åtgärder som kan bli nödvändiga att vidta på nivån för moderföretaget inom EES och i ett enskilt dotterföretag som omfattas av den gruppbase-erade tillsynen.

Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter, vid den tidpunkt Finansinspektionen bestämmer, ges in till inspektionen. För en gräns-överskridande koncern ska den i stället ges in till den samordnande tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen överlämna planen till berörda behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter.

Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter, vid den tidpunkt Finansinspektionen bestämmer, ges in till inspektionen. För en gräns-överskridande koncern ska den i stället ges in till den samordnande tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen överlämna planen till berörda behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter. *Om koncernen som helhet är, eller om något kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut inom koncernen ingår i, ett finansiellt konglomerat, ska Finansinspektionen lämna över planen även till berörda resolutions- och tillsynsmyndigheter för försäkringssektorn.*

³ Senaste lydelse 2015:1029.

Om ett moderföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 15 kap.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

1.7 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

Härigenom föreskrivs¹ att 25 kap. 4 a och 10 a §§ aktiebolagslagen (2005:551) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 kap.

4 a §²

Om styrelsen i ett bolag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution tar emot eller upprättar ett förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 3 eller 4 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om styrelsen i ett bolag som omfattas av lagen (2015:1016) *eller lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* om resolution tar emot eller upprättar ett förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 3 eller 4 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om bolaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar styrelsen att bolaget ska försättas i resolution, får kallelse till en bolagsstämma där frågan om likvidation av bolaget ska prövas inte utfärdas.

10 a §³

Om ett ärende eller mål enligt 11, 12, 17 eller 21 § avser ett bolag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om att ären-

Om ett ärende eller mål enligt 11, 12, 17 eller 21 § avser ett bolag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution *eller lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag*, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2018:1398.

³ Senaste lydelse 2018:1398.

det eller målet har inletts.

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om att ärendet eller målet har inletts.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse har meddelat att bolaget är försatt eller ska försättas i resolution.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 a och 4 b §§, 8 kap. 3 § och 22 kap. 2 a § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.
4 a §²

I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/338,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/338,

konglomeratdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1.

² Senaste lydelse 2021:967.

79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864,

krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1,

krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU)

2017/1129, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmissbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

Solvens II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

4 b §³

I denna lag betyder

anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

1. marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
2. ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,
3. placera finansiella instrument, eller
4. tillhandahålla investeringsrådgivning avseende dessa instrument eller tjänster,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

börs: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

central motpart: detsamma som i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i konglomeratdirektivet,

handelsplats: en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller en organiserad handelsplattform (OTF-plattform),

handelsplattform: en MTF-plattform eller en OTF-plattform,

huvudsakligen kommersiell koncern: en koncern vars huvudsakliga verksamhet inte är

1. tillhandahållande av investeringstjänster eller sådana tjänster som avses i 7 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, eller

³ Senaste lydelse 2024:115.

2. verksamhet som marknadsgarant för råvaruderivat,
kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

leverantör av datarapporteringsjänster: detsamma som i artikel 2.1.36a i förordningen om marknader för finansiella instrument,

litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke- sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen,

marknadsgarant: en person som på fortlöpande basis åtagit sig att på finansiella marknader handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av egna tillgångar till priser som fastställts av denne,

marknadsoperatör: en börs eller en eller flera juridiska personer i ett annat land inom EES som driver en eller flera reglerade marknader,

MTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke skönsrättsliga regler – så att det leder till ett kontrakt,

OTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att det leder till ett kontrakt,

professionell kund: en sådan kund som avses i 9 kap. 4 eller 5 §,

reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredjepart – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönsrättsliga regler – så att det leder till ett kontrakt,

resolutionsmyndighet för försäkringssektorn: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.12 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag,

statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

1. Europeiska unionen,
2. en stat inom EES, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i staten,

3. när det gäller en federal stat inom EES, en delstat i federationen,
4. en särskild funktion för flera stater inom EES,
5. en internationell finansinstitution som etablerats av minst två stater inom EES och vars mål är att ordna finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de stater som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, och

6. Europeiska investeringsbanken,
systematisk internhandlare: ett värdepappersinstitut som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform utan att utnyttja ett multilateralt system,

tillsynsmyndighet för försäkringssektorn: en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 13.10 i Solvens II-direktivet,

tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF- plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag hos Finansinspektionen enligt 11 kap. 13–15 §§ eller hos en behörig myndighet i ett annat land inom EES,

utländskt kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler,

värdepappersinriktat holdingföretag: ett värdepappersinriktat holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen, och

värdepappersinstitut: ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige.

8 a kap.

3 §⁴

Ett värdepappersbolag som ingår i en koncern som står under gruppbaserad tillsyn ska omfattas av en koncernåterhämtningsplan som upprättas och uppdateras av moderföretaget inom EES. Ett sådant bolag ska upprätta en individuell återhämtningsplan om Finansinspektionen beslutar det. För en gränsöverskridande koncern ska ett sådant beslut fattas enligt 9 eller 10 §.

En koncernåterhämtningsplan ska identifiera åtgärder som kan bli nödvändiga att vidta på nivån för moderföretaget inom EES och i ett enskilt dotterföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsynen.

Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter, vid den tidpunkt Finansinspektionen bestämmer, ges in till inspektionen. För en gränsöverskridande koncern ska planen i stället ges in till den samordnande tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen sända över planen till berörda behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter.

Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter, vid den tidpunkt Finansinspektionen bestämmer, ges in till inspektionen. För en gränsöverskridande koncern ska planen i stället ges in till den samordnande tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen sända över planen till berörda behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter. *Om koncernen som helhet är, eller om något kreditinstitut, värdepappersbolag, utländskt kreditinstitut eller utländskt värdepappersföretag inom koncernen ingår i, ett finansiellt konglomerat, ska Finansinspektionen lämna över planen även till berörda resolutions- och tillsynsmyndigheter för försäkringssektorn.*

Om ett moderföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 25 kap.

⁴ Senaste lydelse 2015:1032.

22 kap.**2 a §⁵**

Finansinspektionen ska pröva om förutsättningarna i 1 § eller 2 § första stycket om handelsstopp är uppfyllda, om Riksgäldskontoret begär det enligt 14 kap. 3 § första stycket 3 lagen (2015:1016) om resolution eller en utländsk resolutionsmyndighet begär det enligt nationell lagstiftning som genomför artikel 64.1 c i krishanteringsdirektivet.

Finansinspektionen ska pröva om förutsättningarna i 1 § eller 2 § första stycket om handelsstopp är uppfyllda, om Riksgäldskontoret begär det enligt 14 kap. 3 § första stycket 3 lagen (2015:1016) om resolution, *enligt 11 kap. 3 § första stycket 3 lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* eller en utländsk resolutionsmyndighet begär det enligt nationell lagstiftning som genomför artikel 64.1 c i krishanteringsdirektivet *eller artikel 43.1 c i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag*.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

⁵ Senaste lydelse 2017:679.

1.9 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 30 kap. 8 b, 12 a, 12 b, 12 e och 12 f §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

8 b §²

Sekretess enligt 4 § första stycket hindrar inte att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett resolutionsförfarande enligt lagen (2015:1016) om resolution eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132, om uppgiften behövs för att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.

Sekretess enligt 4 § första stycket hindrar inte att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett resolutionsförfarande enligt lagen (2015:1016) om resolution, *lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132, om uppgiften behövs för att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.

Sekretess enligt 4 § första stycket hindrar inte heller att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett ärende enligt 4 kap. lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2022:744.

om återhämtning och resolution av centrala motparter, om uppgiften behövs för att planera eller utföra en stödåtgärd enligt den lagen.

12 a §³

Sekretess gäller, till dess ärendet har slutförts, i ärende om resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23

Sekretess gäller, till dess ärendet har slutförts, i ärende om resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution, *lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, och

2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

I ett avslutat ärende som avses i första stycket gäller sekretess

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och

2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

Sekretessen gäller inte beslut i ärende.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

12 b §⁴

Sekretess gäller, i annat fall än som avses i 12 och 12 a §§, i ärenden enligt lagen (2015:1016) om resolution eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23

Sekretess gäller, i annat fall än som avses i 12 och 12 a §§, i ärenden enligt lagen (2015:1016) om resolution, *lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och

³ Senaste lydelse 2022:744.

⁴ Senaste lydelse 2022:744.

2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

12 e §⁵

Sekretess enligt 12 a–12 c §§ hindrar inte att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett resolutionsförfarande enligt lagen (2015:1016) om resolution eller enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 eller i ett ärende om statligt stöd enligt 4 kap. lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter, om uppgiften behövs för att planera eller utföra en resolutionsåtgärd eller för att planera eller utföra en stödåtgärd enligt 4 kap. lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter.

Sekretess enligt 12 a–12 c §§ hindrar inte att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett resolutionsförfarande enligt lagen (2015:1016) om resolution, *lagen* (2026:000) om resolution av försäkringsföretag eller enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 eller i ett ärende om statligt stöd enligt 4 kap. lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter, om uppgiften behövs för att planera eller utföra en resolutionsåtgärd eller för att planera eller utföra en stödåtgärd enligt 4 kap. lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter.

12 f §⁶

Sekretess enligt 12 a § andra stycket och 12 c § andra stycket hindrar inte att en uppgift lämnas ut till en konkursförvaltare eller en likvidator enligt vad som föreskrivs i 28 kap. 6 § lagen (2015:1016) om resolution och

Sekretess enligt 12 a § andra stycket och 12 c § andra stycket hindrar inte att en uppgift lämnas ut till en konkursförvaltare eller en likvidator enligt vad som föreskrivs i 28 kap. 6 § lagen (2015:1016) om resolution,

⁵ Senaste lydelse 2022:744.

⁶ Senaste lydelse 2022:744.

5 kap. 6 § lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter.

24 kap. 6 § lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag och 5 kap. 6 § lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter.

Om Riksgäldskontoret med stöd av första stycket lämnar en uppgift till en konkursförvaltare eller en likvidator, får myndigheten vid utlämnandet göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens eller likvidatorns rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att konkursförvaltarens eller likvidatorn ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen eller likvidationen.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

1.10 Förslag till lag om ändring lagen (2015:1016) om resolution

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 1 §, 12 kap. 4 § och 28 kap. 5 § lagen (2015:1016) om resolution ska ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap. 1 §²

I denna lag avses med

anmält avvecklingssystem: ett anmält avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1, och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2022:194.

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

central motpart: en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning,

det kombinerade buffertkravet: det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

europiskt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro eller ingår i en resolutionsgrupp som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i konglomeratdirektivet,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

globalt systemviktigt institut: ett globalt systemviktigt institut enligt artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES: ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES enligt artikel 4.1.134 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktigt resolutionsenhet: en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen eller artikel 4.1.11 i värdepappersbolagsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas:

1. för kreditinstitut, detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen och

2. för värdepappersbolag, detsamma som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

konglomeratdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864,

kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och ett sådant värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c–g lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den

krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den

15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034*,

15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

nationellt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet eller en europeiskt systemviktig resolutionsenhet men som Riksgäldskontoret bedömer vara en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsenhet: en juridisk person inom EES som enligt en resolutionsplan ska vara föremål för resolutionsåtgärder,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionsgrupp: en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte är

a) en resolutionsenhet,

b) ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet, eller

c) ett dotterföretag i ett tredjeland som enligt resolutionsplanen inte ingår i resolutionsgruppen och dess dotterföretag,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsmyndighet för försäkringssektorn: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.12 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,
samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,
samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,
samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,
Solvens II-direktivet: *Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2,*
större dotterföretag: ett större dotterföretag enligt artikel 4.1.135 i tillsynsförordningen,
supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,
tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,
tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet,
tillsynsmyndighet för försäkringssektorn: *en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 13.10 i Solvens II-direktivet,*
tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,
värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3 eller 6 den lagen, utom sådana värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c–g lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

12 kap.

4 §³

När resolutionsåtgärder vidtas ska aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden inte tillämpas i de delar som motsvarar

– artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU*,

– *avdelning II, kapitel -I, II och IV i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2121*,

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU*,

– artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

³ Senaste lydelse 2022:1656.

– artiklarna 49, 58.1, 68.1–68.3, 70.2 första stycket, 72–75 och 79–81 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1, och

– avdelning II, kapitel I–II och IV i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1.

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU av den 5 april 2011 om fusioner av aktiebolag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU, och

– artiklarna 10, 19.1, 29.1–29.3, 31.2 första stycket, 33–36 och 40–42 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU.

28 kap.

5 §⁴

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, samarbeta och utbyta information med

- varandra,
- motsvarande myndigheter inom EES, *och* – motsvarande myndigheter inom EES,
- Europeiska bankmyndigheten. – Europeiska bankmyndigheten,
- *medlemmar i ett resolutionskollegium enligt artikel 70 i kris-
hanteringsdirektivet för försäkrings-
företag.*

Riksgäldskontoret ska lämna regeringen de uppgifter som behövs för regeringens verksamhet enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

⁴ Senaste lydelse 2020:1214.

1.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar

Härigenom föreskrivs¹ att 17 kap. 46 och 47 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 kap.

46 §²

Om styrelsen i en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution bedömer att frågan om likvidation bör läggas fram för föreningsstämmans prövning, ska den underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om detta.

Om styrelsen i en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution *eller lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag*, bedömer att frågan om likvidation bör läggas fram för föreningsstämmans prövning, ska den underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om detta.

Om föreningen är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar styrelsen att föreningen ska försättas i resolution, får någon kallelse till stämman inte utfärdas.

47 §³

Om ett ärende enligt 11 eller 16 § avser en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om att ärendet har inletts.

Om ett ärende enligt 11 eller 16 § avser en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution *eller lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag*, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskon-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2018:1401.

³ Senaste lydelse 2018:1401.

toret och Finansinspektionen om
att ärendet har inletts.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse har meddelat att föreningen är försatt eller ska försättas i resolution.

Denna lag träder i kraft 30 januari 2027.

1.12 Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

dels att 4 kap. 8 §, 12 kap. 1 § och 15 kap. 1 a, 2 a, 16, 17, 17 a och 18 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem nya paragrafer, 18 kap. 17 b och 18 b–18 e §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

8 §

Följande bestämmelser i 4 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller för tjänstepensionsföretag:

– 9 och 10 §§ om avtal med en jävskrets om tjänster,

– 11 § om försäkringar med solidarisk ansvarighet,

– 12 § om förbud mot att förespegla återbäring,

– 13 § om förbud mot meddelande av nya försäkringar vid likvidation eller konkurs,

– 14–16 §§ om sekretess m.m.,

– 17 § om huvudkontor i Sverige, och

– 17 a och 17 b §§ om återköp och överföring.

1. 9 och 10 §§ om avtal med en jävskrets om tjänster,

2. 11 § om försäkringar med solidarisk ansvarighet,

3. 12 § om förbud mot att förespegla återbäring,

4. 13 § om förbud mot meddelande av nya försäkringar vid likvidation eller konkurs,

5. 14–16 §§ om sekretess m.m.,

6. 17 § om huvudkontor i Sverige, och

7. 17 a och 17 b §§ om återköp och överföring.

Vid tillämpning av bestämmelserna ska det som sägs om försäkringsföretag gälla tjänstepensionsföretag.

12 kap.

1 §

Följande bestämmelser i 15 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller för tjänstepensionsaktiebolag:

– 1 och 2 §§ om krav på förvärvstillstånd,

1. 1 och 2 §§ om krav på förvärvstillstånd,

- 3 § om bekräftelse av att ansökan kommit in,
- 7 § om förvärvstillstånd vid nära förbindelser,
- 8 § om när beslut i fråga om förvärvstillstånd ska meddelas m.m.,
- 10 § om beslut om tid för genomförande av förvärv,
- 11 § om anmälningsskyldighet för den som avyttrar,
- 12 § om anmälningsskyldighet för försäkringsaktiebolag,
- 13 § om anmälningsskyldighet för ägare som är juridisk person,
- 15 och 16 §§ om avyttrings- plikt,
- 17 § om när aktier inte får medräknas, och
- 18 § om förordnande av förvaltare.

Vid tillämpning av bestämmelserna ska det som sägs om försäkringsaktiebolag gälla tjänstepensionsaktiebolag. Hänvisningarna i 15 kap. 15, 17 och 18 §§ försäkringsrörelselagen till 15 kap. 14 § den lagen ska i stället avse 5 § detta kapitel.

- 2. 3 § om bekräftelse av att ansökan kommit in,
- 3. 7 § om förvärvstillstånd vid nära förbindelser,
- 4. 8 § om när beslut i fråga om förvärvstillstånd ska meddelas m.m.,
- 5. 10 § om beslut om tid för genomförande av förvärv,
- 6. 11 § om anmälningsskyldighet för den som avyttrar,
- 7. 12 § om anmälningsskyldighet för försäkringsaktiebolag,
- 8. 13 § om anmälningsskyldighet för ägare som är juridisk person,
- 9. 15 och 16 §§ om avyttrings- plikt,
- 10. 17 § om när aktier inte får medräknas, och
- 11. 18 § om förordnande av förvaltare.

Sanktionsavgift

5 a §

Finansinspektionen får besluta att en ägare som inte följer bestämmelserna om förvärvstillstånd i 1 § första stycket 1 detta kapitel och 15 kap. 1 eller 2 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller om anmälningsskyldighet vid avyttring i 1 § första stycket 6 detta kapitel och 15 kap. 11 § försäk-

ringsrörelselagen ska betala en sanktionsavgift.

En sanktionsavgift enligt första stycket ska bestämmas i enlighet med bestämmelserna i 15 kap. 17, 17 a och 18 §§.

15 kap.

1 a §¹

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i tjänstepensionsföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller är ersättare för någon av dem, om företaget *har åsidosatt sina skyldigheter enligt någon av artiklarna 5–10, 11.1–11.10, 12–14, 16.1, 16.2, 17, 18.1, 18.2, 19.1, 19.3, 19.4, 23–25, 26.1–26.8, 27, 28.1–28.8, 29, 30.1–30.4, 31.12 eller 45 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554.*

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i tjänstepensionsföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller är ersättare för någon av dem, om företaget

1. har fått tillstånd att bedriva tjänstepensionsverksamhet genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller de grundläggande kraven för tjänstepensionsverksamhet i 4 kap. 1–3 eller 4–7 §§, 4 kap. 8 § 1 denna lag och 4 kap. 9 och 10 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043), 4 kap. 8 § 2 denna lag och 4 kap. 11 § försäkringsrörelselagen, 4 kap. 8 § 3 denna lag och 4 kap. 12 § försäkringsrörelselagen, 4 kap. 8 § 4 denna lag och 4 kap. 13 § försäkringsrörelselagen, 4 kap. 8 § 7 denna

¹ Senaste lydelse 2024:1291.

lag och 4 kap. 17 a och 17 b §§ försäkringsrörelselagen eller 9 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 4 kap. 10 §,

3. beräknar de försäkringstekniska mer sällan än vad som gäller enligt 5 kap. 5 §,

4. förvarar företagets tillgångar i strid med 6 kap. 8 §,

5. överskrider investeringsreglerna i 6 kap. 10, 11 och 13 §§,

6. inte uppfyller kraven på skuldtäckning enligt 6 kap. 12 §,

7. inte för ett sådant register som avses i 6 kap. 16 §,

8. inte uppfyller kraven på kapitalbas enligt 7 kap. 1 §,

9. i strid med 8 kap. 15 § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att företaget inte uppfyller kapitalkraven eller att det finns risk om att företaget inte gör det,

10. inte uppfyller kraven om företagsstyrning enligt 9 kap. 1–26 §§ eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 9 kap. 27 §,

11. i strid med 12 kap. 1 § första stycket 7 denna lag och 15 kap. 12 § första stycket försäkringsrörelselagen låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

12. i strid med 12 kap. 1 § första stycket 7 denna lag och 15 kap. 12 § andra stycket försäkrings-

rörelselagen låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

13. åsidosatt sina skyldigheter enligt någon av artiklarna 5–10, 11.1–11.10, 12–14, 16.1, 16.2, 17, 18.1, 18.2, 19.1, 19.3, 19.4, 23–25, 26.1–26.8, 27, 28.1–28.8, 29, 30.1–30.4, 31.12 eller 45 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 12 kap. 1 § första stycket 1 eller 6 denna lag och 15 kap. 1, 2 eller 11 § försäkringsrörelselagen för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i företaget, ska första stycket 11 och 12 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske bara om företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

2 a §²

Ett ingripande enligt 1 a § får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får *upprätthålla en funktion som avses i 1 a § första stycket* i ett tjänstepensionsföretag, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får *vara styrelseledamot eller verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem,* i ett tjänstepensionsföretag, eller

² Senaste lydelse 2024:1291.

16 §³

Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett tjänstepensionsföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en sanktionsavgift.

Avgiften tillfaller staten.

17 §

Sanktionsavgiften ska fastställas till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Sanktionsavgiften för ett tjänstepensionsföretag ska fastställas till högst det högsta av

1. 10 procent av företagets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår,

2. två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp motsvarande 5 000 000 euro.

Avgiften får inte överstiga tio procent av tjänstepensionsföretagets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under tjänstepensionsföretagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att tjänstepensionsföretaget därefter inte uppfyller kraven enligt 4 kap. 1 §.

³ Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

17 a §⁴

En sanktionsavgift för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp som per den 16 januari 2023 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

1. ett belopp som per den 28 januari 2025 i kronor motsvarade 5 000 000 euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen har gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

17 b §

Sanktionsavgifter tillfaller staten.

18 a §⁵

Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 1 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

18 b §

Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna ett ingripande enligt 2 a § som är bestämt till tid eller belopp.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den

⁴ Senaste lydelse 2024:1291.

⁵ Senaste lydelse 2024:1291. Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

18 c §

Ett sanktionsföreläggande ska innehålla uppgift om

1. den fysiska person som föreläggandet avser,

2. överträdelsen och de omständigheter som behövs för att känneteckna den,

3. de bestämmelser som är tillämpliga på överträdelsen, och

4. den sanktion som föreläggs personen.

Föreläggandet ska också innehålla en upplysning om att ansökan om sanktion kan komma att ges in till domstol, om föreläggandet inte godkänns inom den tid som Finansinspektionen anger.

18 d §

Om ett sanktionsföreläggande inte har godkänts inom angiven tid, får Finansinspektionen ansöka hos domstol om att sanktion ska beslutas. En sådan ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av Finansinspektionens beslut om ingripande mot företaget för samma överträdelse.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

18 e §

Ett sanktionsföreläggande är utan verkan, om föreläggandet inte har delgetts den som det riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum. I ett sådant fall får inte heller någon sanktion enligt 18 d § första stycket beslutas.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

1.13 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 3 § lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter ska ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

3 §

När resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer tillämpas ska aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden inte tillämpas i de delar som motsvarar

– artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23*,

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23*,

– artiklarna 49, 58.1, 68.1–68.3, 70.2 första stycket, 72–75 och 79–81 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23*, eller

– artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

– artiklarna 49, 58.1, 68.1–68.3, 70.2 första stycket, 72–75 och 79–81 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*, eller

– avdelning II, *kapitlen* -I–II och IV om gränsöverskridande ombildningar i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23*.

– avdelning II, *kapitel* -I–II och IV om gränsöverskridande ombildningar i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

1.14 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §¹

Lagen gäller inte för gäldenärer som är

1. kreditinstitut,
2. försäkringsföretag,
3. tjänstepensionsföretag
4. värdepappersföretag,
5. centrala motparter eller clearingbolag, *eller*
6. finansiella institut eller holdingföretag som är försatta i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution.

5. centrala motparter eller clearingbolag,

6. finansiella institut eller holdingföretag som är försatta i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution, *eller*

7. holdingföretag som är försatta i resolution enligt lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag.

Lagen gäller inte heller för sådana gäldenärer där staten, en kommun, en region eller ett kommunalförbund har ett bestämmande inflytande i verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

¹ Senaste lydelse 2024:126.

1.15 Förslag till förordning om resolution för försäkringsföretag

Regeringens föreskriver¹ följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som kompletterar lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag.

2 § Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag.

Rapportering till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

3 § Riksgäldskontoret ska årligen rapportera till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om

- antalet försäkringsföretag och grupper som omfattas av resolutionsplanering,

- antalet försäkringsföretag och grupper som omfattas av förenklade skyldigheter enligt 2 kap. 19 § eller 3 kap. 33 § lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag,

- kvantitativ information om tillämpningen av de kriterier som används för att bestämma vilka försäkringsföretag och grupper som ska omfattas av resolutionsplanering, och

- en beskrivning av förenklade skyldigheter jämfört med fullständiga skyldigheter, tillsammans med volymangivelser för kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätt i procent av den totala volymen av kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar respektive tillgångar för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i medlemsstaterna eller för alla grupper, beroende på vad som är tillämpligt.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

Bedömning av möjligheten till resolution

4 § Vid en bedömning av möjligheten till resolution av ett försäkringsföretag eller en grupp enligt 2 kap. 11 § eller 3 kap. 20 § lagen om resolutions av försäkringsföretag ska Riksgäldskontoret beakta i vilken utsträckning

1. alla relevanta interna och externa, finansiella och operativa ömsesidiga beroenden har identifierats med avseende på alla relevanta tjänster och roller, inbegripet personal, och hänförs till juridiska enheter, kritiska funktioner, kärnaffärsområden och relaterade avtalsarrangemang,

2. det finns lämpliga operativa arrangemang för att säkerställa kontinuiteten i relevanta tjänster som är nödvändiga för att upprätthålla kritiska funktioner, och de kärnaffärsområden som är nödvändiga för ett effektivt genomförande av resolutionsåtgärden och en eventuell efterföljande omstrukturering, särskilt genom att underlätta eventuella överföringar av tillgångar, rättigheter eller skulder, roller och personal,

3. riskerna för den operativa kontinuiteten vid resolution har bedömts på ett heltäckande sätt, inbegripet kvalitativ och kvantitativ information som gör det möjligt att identifiera de relevanta tjänsternas kritiska karaktär, inbegripet effekterna av avbrott i eller upphörande av relevanta tjänster vid resolution och deras utbytbarhet,

4. riskerna för den operativa kontinuiteten effektivt har begränsats och förekomsten av åtgärder för att förbättra beredskapen för resolution, inbegripet när det gäller verkställandet av kontinuitetsarrangemang med externa tredjepartsleverantörer av relevanta tjänster,

5. företag eller grupper har inrättat de processer och arrangemang som är nödvändiga för att upprätthålla tillgången, före, under och efter resolution, till finansmarknadsinfrastruktur och till betalnings-, clearing-, avvecklings- och depåttjänster som tillhandahålls av mellanhänder,

6. företag eller grupper har identifierat, minskat och, vid behov, avlägsnat källor till onödigt komplexitet i sin struktur och sina informationssystem som utgör en risk för genomförandet av resolutionsåtgärden, särskilt i syfte att underlätta avskiljande och överföring av kritiska funktioner och kärnaffärsområden,

7. en mottagare eller köpare finns tillgänglig för företagets portfölj eller verksamhet,

8. det finns en förlustabsorberings- och rekaptaliseringskapacitet och en bedömning av huruvida denna kapacitet är tillräcklig för genomförandet av resolutionsplanen, inbegripet tillgången till eventuella försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang och sannolikheten att innehavaren av förlustabsorberingskapaciteten kommer att kunna absorbera förluster,

9. det finns lämpliga arrangemang för att säkerställa det gränsöverskridande erkännandet av resolutionsåtgärder och resolutionsåtgärdernas effektivitet,

10. det finns lämpliga styrformer, interna processer och ledningsinformationssystem för att stödja det operativa genomförandet av nedskrivningen eller konverteringen, inbegripet för att stödja överföringen av portföljer,

11. företagets eller gruppens affärsmodell kan ge upphov till likviditetsbehov vid resolution,

12. processer och förmågor för att uppskatta likviditets- och finansieringsbehoven för genomförandet av resolutionsstrategin, mäta och rapportera likvida medel vid resolution och identifiera och mobilisera tillgängliga säkerheter finns och kan användas för att erhålla finansiering under och efter resolution,

13. företag eller grupper har inrättat lämpliga ledningsinformationssystem, värderingsförmåga och teknisk infrastruktur för att tillhandahålla den information som krävs för utarbetande och upprätthållande av resolutionsplaner, genomförande av en rättvis, försiktig och realistisk värdering och ändamålsenlig tillämpning av resolutionsåtgärder, även under snabbt föränderliga förhållanden,

14. företag eller grupper har kommunikationsplaner för att säkerställa snabb, robust och konsekvent kommunikation till relevanta intressenter och för att stödja genomförandet av resolutionsåtgärden liksom styrformer för att säkerställa ett effektivt genomförande av dessa planer.

15. det finns robusta styrningsprocesser som underlättar utarbetandet och genomförandet av resolutionsåtgärden, inbegripet ett snabbt och korrekt tillhandahållande av relevant information på regelbunden basis och på ad hoc-basis, effektiv tillsyn under resolutionsplanering och vid kriser och effektivt beslutsfattande vid tidpunkten för resolution,

16. resolutionsåtgärden uppfyller resolutionsändamålen och är trovärdig, inbegripet en utvärdering av sannolika konsekvenser för försäkringstagare, borgenärer, motparter och anställda,

17. effekterna av företagets eller gruppens resolution på realekonomin eller den finansiella stabiliteten kan utvärderas på lämpligt sätt och spridningen begränsas, med beaktande av eventuella åtgärder som myndigheterna i tredjeländer kan vidta, och

18. det finns arrangemang och medel som skulle kunna underlätta resolution när det gäller grupper som har dotterföretag etablerade i olika jurisdiktioner.

Underrättelser

5 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt efter att ha beslutat om att försätta ett företag i resolution enligt 5 kap. lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag eller att vidta resolutionsåtgärder enligt den lagen, underrätta

1. företaget i resolution,
2. Finansinspektionen,
3. den behöriga myndigheten för eventuella filialer till företaget i resolution,
4. Riksbanken,
5. i tillämpliga fall, det försäkringsgarantisystem som företaget i resolution omfattas av,
6. i tillämpliga fall, resolutionsmyndigheten på gruppnivå,
7. Finansdepartementet,
8. i tillämpliga fall, grupp tillsynsmyndigheten,
9. Europeiska systemrisknämnden,
10. Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten,
11. om företaget i resolution deltar i ett anmält avvecklingssystem, operatörerna av det systemet, och
12. om företaget i resolution ingår i ett finansiellt konglomerat, den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i krishanteringsdirektivet och den relevanta behöriga myndig-

heten i den mening som avses i kapitaltäckningsdirektivet och tillsynsförordningen.

En underrättelse enligt första stycket ska innehålla en kopia av beslutet och uppgift om när beslutet ska verkställas.

Offentliggörande

6 § Riksgäldskontoret ska offentliggöra ett beslut om resolution enligt 5 kap. 10 § lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag eller ett beslut om resolutionsåtgärder enligt 9 kap. 5 § samma lag genom att

1. tillhandahålla en kopia av beslutet på sin webbplats och på webbplatsen för företaget i resolution,

2. skicka en kopia av beslutet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och till Finansinspektionen för offentliggörande på de myndigheternas webbplatser, och

3. om aktierna, andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument i företaget i resolution är upptagna till handel på en reglerad marknad, offentliggöra obligatorisk information om företaget i resolution i enlighet med 4 kap. 20 och 21 §§ lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument och 17 kap. 2 och 3 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden samt föreskrifter som meddelats med stöd av 4 § 13 förordningen (2007:375) om handel med finansiella instrument och 6 kap. 1 § 49 och 50 förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden.

Om aktierna, andra äganderättsinstrument eller skuldinstrumenten i företaget i resolution inte är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska Riksgäldskontoret skicka en kopia av ett beslut om resolution eller ett beslut om resolutionsåtgärder till ägare och borgenärer som är kända genom företagets register eller databaser, om de är tillgängliga för Riksgäldskontoret.

Gränsöverskridande samarbete

7 § Om ett beslut eller åtgärder enligt lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag kan få effekter i ett annat land inom EES, ska Riksgäldskontoret och, i förekommande fall Finansinspektionen och Regeringskansliet (Finansdepartementet),

1. verka för att beslutsfattandet är effektivt och att resolutionskostnaderna hålls så låga som möjligt när resolutionsåtgärder vidtas,

2. verka för att beslut fattas och åtgärder vidtas i god tid och, om nödvändigt, med vederbörlig skyndsamhet,

3. samarbetar med berörda myndigheter för att säkerställa att beslut fattas och åtgärder vidtas på ett samordnat och effektivt sätt,

4. verka för att berörda myndigheters roller och ansvar inom varje land inom EES är tydligt definierade,

5. verka för att vederbörlig hänsyn tas till intressen hos och potentiella konsekvenser av beslut, åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder samt att negativa effekter på försäkringstagare, den finansiella stabiliteten, offentliga finanser, försäkringsgarantisystem, finansieringsarrangemang, liksom negativa ekonomiska och sociala effekter i alla de länder där moderföretaget med det yttersta ägarintresset och dess dotterföretag är verksamma eller där de bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet,

6. verka för att vederbörlig hänsyn tas till målet om en avvägning mellan intressen hos olika länder inom EES och målet om att undvika att vissa länders intressen äventyras eller skyddas på ett orättvist sätt, och

7. verkar för att ett förslag till ett beslut eller en åtgärd är transparent om beslutet eller åtgärden sannolikt kommer att få konsekvenser för försäkringstagare, realekonomin, den finansiella stabiliteten, offentliga finanser och, i förekommande fall, försäkringsgarantisystem och finansieringsarrangemang i ett berört land inom EES.

Resolutionskollegier

8 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är ordförande i ett resolutionskollegium,

1. skriftligen fastställa arrangemang och förfaranden för resolutionskollegiets arbete, efter samråd med övriga medlemmar i resolutionskollegiet,

2. samordna resolutionskollegiets alla aktiviteter,

3. sammankalla och leda alla möten i resolutionskollegiet och hålla alla övriga medlemmar i resolutionskollegiet fullt informerade i förväg om anordnandet av möten i resolutionskollegiet, om de huvud-

frågor som ska diskuteras och om de diskussionspunkter som ska beaktas,

4. underrätta övriga medlemmar i resolutionskollegiet om planerade möten så att de kan begära att få delta,

5. besluta vilka övriga medlemmar och observatörer som ska bjudas in att delta i resolutionskollegiets möten, på grundval av särskilda behov och med hänsyn till hur relevant den fråga som ska diskuteras är för dessa medlemmar och observatörer,

6. i rimlig tid ge alla övriga medlemmar information om de beslut som har fattats vid dessa möten samt om resultaten av mötena.

En resolutionsmyndighet ska alltid ges möjlighet att delta i resolutionskollegiets möten när frågor som ska beslutas gemensamt eller som berör ett företag i gruppen som är beläget i samma land som myndigheten står på dagordningen.

Om det är lämpligt, bör ska Riksgäldskontoret ansvara för att säkerställa samarbete och samordning mellan resolutionskollegiet och resolutionsmyndigheter i tredjeländer.

Om en resolutionsmyndighet i tredjeländ där ett moderföretag eller ett företag som är etablerat inom EES har ett dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag eller en filial som skulle betraktas som betydande om de var belägna inom EES bjuds in att delta som observatörer i resolutionskollegiet, ska Riksgäldskontoret bedöma myndigheten i tredjeländ omfattas av konfidentialitetskrav motsvarande de krav som anges i artikel 80 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Europeiska tillsynskollegier

9 § Om Riksgäldskontoret med stöd av 1 kap. 13 § lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag tillsammans med andra resolutionsmyndigheter har inrättat ett europeiskt tillsynskollegium gäller 8 § i tillämpliga delar.

Samarbete och informationsutbyte inom ett resolutionskollegium

10 § Vid deltagande i ett resolutionskollegium ska Riksgäldskontoret, Finansinspektionen och Regeringskansliet (Finansdepartementet) samarbeta och utbyta information med andra medlemmar och observatörer i ett kollegium i den utsträckning som följer av kris-
hanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Språk för beslut och föreskrifter

11 § Ett beslut som Riksgäldskontoret fattar i egenskap av resolutionsmyndighet på gruppnivå enligt lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag och föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen, får vara avfattat på engelska. En översättning till svenska av beslutet, där det framgår att det är den engelska lydelsen av beslutet som gäller, ska i sådant fall biläggas beslutet.

Internationella överenskommelser

12 § Riksgäldskontoret får ingå sådana internationella överenskommelser som avses i kris-
hanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Detta gäller dock inte om överenskommelsen kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan.

Bemyndiganden

13 § Riksgäldskontoret får i fråga om lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag meddela föreskrifter om

1. hur avgifter ska beräknas enligt 24 kap. 2 § tredje stycket,
2. vilka uppgifter ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 25 kap. 1 §, och
3. att vissa uppgifter som ska lämnas till Riksgäldskontoret enligt 25 kap. 1 § också eller i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

Innan Riksgäldskontoret meddelar föreskrifter med stöd av första stycket 3, ska Finansinspektionen ges tillfälle att yttra sig.

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 2027.

1.16 Förslag till förordning om ändring i offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641)

Regeringen föreskriver¹ att bilagan till offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641) ska ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 2027.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

*Nuvarande lydelse**Bilaga¹*

Verksamheten består i

Särskilda begränsningar i sekretessen

135. utredning och planering hos Riksgäldskontoret i frågor som rör bank- och kreditväsendet *eller* sådan central motpart som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

*Föreslagen lydelse**Bilaga*

Verksamheten består i

Särskilda begränsningar i sekretessen

135. utredning och planering hos Riksgäldskontoret i frågor som rör bank- och kreditväsendet, sådan central motpart som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister *eller försäkringsväsendet*

¹ Senaste lydelse 2025:624.

Nuvarande lydelse

Sakregister till bilagan

Siffrorna avser punkter i bilagan

Försäkringskassan	142
Försörjningsberedskap	63

Föreslagen lydelse

Sakregister till bilagan

Siffrorna avser punkter i bilagan

Försäkringskassan	142
<i>Försäkringsväsendet</i>	<i>135</i>
Försörjningsberedskap	63

1.17 Förslag till förordning om ändring i försäkringsrörelseförordningen (2011:257)

Regeringen föreskriver¹ i fråga om försäkringsrörelseförordningen (2011:257)

dels att 1 kap. 5 §, 2 kap. 4 § och 7 kap. 2 § ska ha följande lydelse
dels att det införs fyra nya paragrafer, 1 kap. 5 a–5 c och 7 §§, och närmast före 1 kap. 5 c och 7 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 5 §²

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska inspektionen rapportera till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om hur sådana tillsynskollegier som avses i 1 kap. 12 § samma lag fungerar och om eventuella svårigheter som har uppstått och som är relevanta för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens granskning av tillsynskollegiernas arbete.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska inspektionen rapportera till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om hur sådana tillsynskollegier som avses i 1 kap. 12 § samma lag fungerar och om eventuella svårigheter som har uppstått och som är relevanta för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens granskning av tillsynskollegiernas arbete.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2, och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2019:820.

5 a §

Finansinspektionen ska årligen rapportera till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om

– antalet försäkringsföretag och grupper som omfattas av planering för förebyggande återhämtning,

– antalet försäkringsföretag och grupper som omfattas av förenklade skyldigheter enligt 10 a kap. 18 § eller 19 a kap. 22 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

– kvantitativ information om tillämpningen av de kriterier som används för att bestämma vilka försäkringsföretag och grupper som ska omfattas av planering för förebyggande återhämtning, och

– en beskrivning av förenklade skyldigheter jämfört med fullständiga skyldigheter, tillsammans med volymangivelser för kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätt i procent av den totala volymen av kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar respektive tillgångar för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i medlemsstaterna eller för alla grupper, beroende på vad som är tillämpligt.

5 b §

Finansinspektionen ska underätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ett beslut om ingripande som rör en underlåtenhet att

– upprätta eller uppdatera en plan för förebyggande återhämtning enligt 10 a kap. 1 § försäkringsrörelselagen,

– upprätta eller uppdatera en plan för förebyggande gruppåterhämtning enligt 19 a kap. 1 § försäkringsrörelselagen,

– i strid med 25 kap. 1 § lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag lämna de uppgifter som Riksgäldskontoret behöver för att upprätta en resolutionsplan eller gruppresolutionsplan enligt, eller

– underrätta Finansinspektionen enligt 17 kap. 5 b eller 9 a § försäkringsrörelselagen om att ett försäkringsföretag fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

Rapportering till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden

5 c §

Finansinspektionen ska årligen till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden rapportera om försäkringsföretag och grupper som inspektionen enligt 10 kap. 11 b eller 11 c § försäkringsrörelselagen har begärt ytterligare makrotillsynsåtgärder av.

6 a §

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ett förläggande enligt 17 kap. 16 d § försäkringsrörelselagen om att åtgärda betydande likviditetsrisker eller likviditetsbrist.

6 b §

Finansinspektionen ska informera Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden om ett beslut mot bakgrund av ett överhängande hot mot det finansiella systemets stabilitet enligt 18 kap. 3 b §§ eller 3 c § försäkringsrörelselagen.

6 c §

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten innan inspektionen fattar ett beslut enligt 18 kap. 3 e § försäkringsrörelselagen. När Finansinspektionen fattar beslutet mot bakgrund av ett överhängande hot mot det finansiella systemets stabilitet ska Finansinspektionen även underrätta Europeiska systemrisknämnden.

En underrättelsen enligt första stycket ska innehålla en beskrivning och motivering av den åtgärd som vidtagits, dess varaktighet och skälen för att vidta åtgärden samt dess negativa effekter på försäkringstagarna.

Offentliggöranden

7 §

Finansinspektionen ska på sin webbplats tillhandahålla den information som ska offentliggöras enligt artikel 84 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

2 kap.

4 §³

En ansökan om tillstånd att driva försäkringsrörelse ska även innehålla

1. en försäkran att stiftarna eller styrelseledamöterna inte är i konkurs eller har näringsförbud samt att de inte heller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,

2. namn och adress på de skaderegleringsrepresentanter som ska utses enligt 27 § trafikskadelagen (1975:1410), *och*

3. för försäkringsaktiebolag, uppgift om vem som är kvalificerad innehavare av aktier i bolaget.

2. namn och adress på de skaderegleringsrepresentanter som ska utses enligt 27 § trafikskadelagen (1975:1410),

3. för försäkringsaktiebolag, uppgift om vem som är kvalificerad innehavare av aktier i bolaget, *och*

4. uppgift om försäkringsföretaget i en annan medlemsstat har ansökt om att driva försäkringsverksamhet eller annan reglerad verksamhet eller verka som försäkringsdistributör och om en sådan ansökan har avslagits eller dragits tillbaka samt skälen för det.

³ Senaste lydelse 2019:820.

7 kap.**2 §⁴**

Finansinspektionen får i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043) meddela föreskrifter om

1. drivande av försäkringsrörelse för att uppfylla Sveriges åtaganden till följd av avtal mellan Europeiska unionen (EU) och Schweiz,

2. hur tillgångarna enligt 1 kap. 19 c § 1 ska definieras, placeras och värderas,

3. hur kapitalkravet enligt 1 kap. 19 c § 2 ska beräknas,

4. fastställande av garantibelopp enligt 1 kap. 19 c § 3,

5. kapitalbasens nivå, sammansättning och beräkningen av denna enligt 1 kap. 19 c § 4,

6. hur ett företagsstyrningssystem enligt 1 kap. 19 c § 5 ska utformas,

7. hur försäkringsförmånerna enligt 19 d § andra stycket och 19 e § första stycket 2 ska beräknas,

8. information enligt 19 e § första stycket 1,

9. kapitalkrav enligt 19 e § första stycket 2,

10. tillgångar enligt 19 e § första stycket 3,

11. styrning av en förening enligt 19 e § första stycket 4,

12. den genomsnittliga begravningskostnaden enligt 1 kap. 20 § 1,

13. de krav som ska gälla för deltagande i styrningen av ett försäkringsföretag enligt 2 kap. 4 § första stycket 4,

14. de risker som hänför sig till varje försäkringsklass enligt 2 kap. 11 och 12 §§ samt om beteckningar för grupper av försäkringsklasser enligt 2 kap. 11 §,

15. vad en verksamhetsplan enligt 2 kap. 18 § ska innehålla,

16. vad en verksamhetsplan enligt 3 kap. 1 § första stycket 1 i övrigt ska innehålla,

17. vilka åtgärder ett försäkringsföretag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet, likviditet och riskhantering som avses i 4 kap. 1 §,

7. hur försäkringsförmånerna enligt 1. kap. 19 d § andra stycket och 19 e § första stycket 2 ska beräknas,

8. information enligt 1. kap. 19 e § första stycket 1,

9. kapitalkrav enligt 1. kap. 19 e § första stycket 2,

10. tillgångar enligt 1 kap. 19 e § första stycket 3,

11. styrning av en förening enligt 1 kap. 19 e § första stycket 4,

⁴ Senaste lydelse 2020:663.

18. vilken information enligt 4 kap. 2 § som ett försäkringsföretag ska lämna till försäkringstagarna, till andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar och till dem som erbjuds att teckna en försäkring i företaget,

19. vilka åtgärder ett försäkringsföretag ska vidta för att uppfylla de krav på god försäkringsstandard som avses i 4 kap. 3 §,

20. villkor för upplåning enligt 4 kap. 6 §,

21. vilka kostnader som får beaktas vid beräkningen av de direkta kostnaderna för den administrativa hanteringen av återköp eller överföring enligt 4 kap. 17 c § första stycket 1,

22. de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning enligt 5 kap. 4, 6, 11 och 13–16 §§,

23. infasningen av riskfria räntesatser enligt 5 kap. 6 a §,

23. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §,

24. hur en volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § ska beräknas,

24. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §,

25. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda en volatilitetsjustering eller en företagsspecifik volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 §,

25. villkoren för undantag enligt 5 kap. 10 § och beräkningen av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur,

26. villkoren för undantag enligt 5 kap. 12 § och beräkningen av det tillfälliga avdraget,

27. vad som avses med lämplig riskspridning enligt 6 kap. 3 § första stycket,

28. förvaring av tillgångar enligt 6 kap. 4 §,

29. användning av derivatinstrument enligt 6 kap. 5 §,

26. villkoren för undantag enligt 5 kap. 10 § och beräkningen av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur,

27. villkoren för undantag enligt 5 kap. 12 § och beräkningen av det tillfälliga avdraget,

28. vad som avses med lämplig riskspridning enligt 6 kap. 3 § första stycket,

29. förvaring av tillgångar enligt 6 kap. 4 §,

30. användning av derivatinstrument enligt 6 kap. 5 §,

30. förande av register enligt 6 kap. 11 §,

31. de krav som ska gälla för godkännande av poster som tilläggskapital och grunder för värdering av poster i tilläggskapitalet enligt 7 kap. 5 §,

32. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid indelning i nivåer enligt 7 kap. 7 §,

33. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificeringen av kapitalbasposter enligt 7 kap. 9 §,

34. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificering av poster i tilläggskapitalet enligt 7 kap. 10 § andra stycket,

35. hur det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt 8 kap. 6 §,

36. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda företagsspecifika parametrar enligt 8 kap. 7 §,

37. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få beräkna kapitalkravet för aktiekursrisk utifrån en särskild metod enligt 8 kap. 8 §,

31. förande av register enligt 6 kap. 11 §,

32. *primärkapitalet enligt 7 kap. 3 §,*

33. de krav som ska gälla för godkännande av poster som tilläggskapital och grunder för värdering av poster i tilläggskapitalet enligt 7 kap. 5 §,

34. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid indelning i nivåer enligt 7 kap. 7 §,

35. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificeringen av kapitalbasposter enligt 7 kap. 9 §,

36. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificering av poster i tilläggskapitalet enligt 7 kap. 10 § andra stycket,

37. hur det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt 8 kap. 6 §,

38. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda företagsspecifika parametrar enligt 8 kap. 7 §,

39. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få beräkna kapitalkravet för aktiekursrisk utifrån en särskild metod enligt 8 kap. 8 §,

40. *vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få använda ett särskilt kapitalkrav för långsiktiga aktie-*

38. hur kapitalkravet för operativ risk ska beräknas enligt 8 kap. 9 §,

39. hur justeringsbeloppet ska beräknas enligt 8 kap. 10 §,

40. förutsättningarna för tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 9 kap. 1–5 §§,

41. förutsättningarna för ändring av en intern modell och styrdokument enligt 9 kap. 6 och 7 §§,

42. krav på användning av statistiska kvalitetsnormer för en intern modell enligt 9 kap. 9–14 §§,

43. kalibrering av en intern modell enligt 9 kap. 15 §,

44. validering av en intern modell enligt 9 kap. 17 §,

45. krav på dokumentation enligt 9 kap. 18 §,

46. vad ett system för riskhantering enligt 10 kap. 6 § ska innehålla när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

47. innehållet i de riktlinjer för volatilitetsjustering som avses i 10 kap. 7 § fjärde stycket,

investeringar enligt 8 kap. 8 a § och hur detta kapitalkrav ska utformas,

41. hur kapitalkravet för operativ risk ska beräknas enligt 8 kap. 9 §,

42. hur justeringsbeloppet ska beräknas enligt 8 kap. 10 §,

43. förenklade beräkningar av kapitalkraven enligt 8 kap. 11 §.

44. förutsättningarna för tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 9 kap. 1–5 §§,

45. förutsättningarna för ändring av en intern modell och styrdokument enligt 9 kap. 6 och 7 §§,

46. krav på användning av statistiska kvalitetsnormer för en intern modell enligt 9 kap. 9–14 §§,

47. kalibrering av en intern modell enligt 9 kap. 15 §,

48. validering av en intern modell enligt 9 kap. 17 §,

49. krav på dokumentation enligt 9 kap. 18 §,

50. innehållet i styrdokumentet om mångfald i styrelsens sammansättning enligt 10 kap. 2 § första stycket 7,

51. vad ett system för riskhantering enligt 10 kap. 6 § ska innehålla när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

52. innehållet i de riktlinjer för volatilitetsjustering som avses i 10 kap. 7 § fjärde stycket,

48. innehållet i en sådan likviditetsplan som avses i 10 kap. 8 § 1,

49. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag som använder matchnings- eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 § 2,

50. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag när det gäller företagets känslighet för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av den relevanta riskfria räntestrukturen enligt 10 kap. 9 §,

51. hur en sådan egen bedömning som avses i 10 kap. 10 § ska genomföras,

53. innehållet i en sådan likviditetsplan som avses i 10 kap. 8 § 1,

54. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag som använder matchnings- eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 § 2,

55. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag när det gäller företagets känslighet för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av den relevanta riskfria räntestrukturen enligt 10 kap. 9 §,

56. hur en sådan egen bedömning som avses i 10 kap. 10 § ska genomföras,

57. *innehållet i planen för hållbarhetsfaktorers påverkan på företagets finansiella risker enligt 10 kap. 10 a §,*

58. *innehållet i ett företags likviditetsplan enligt 10 kap. 10 c §, inklusive likviditetsriskindikatorer,*

59. *innehåll i analyser av makroekonomisk utveckling och utveckling på de finansiella marknaderna enligt 10 kap. 11 § andra stycket 4,*

60. *förutsättningar tillämpa undantaget i 10 kap. 11 a § andra stycket,*

61. *förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt enligt 10 kap. 11 b §,*

62. *hur ofta klimatförändringsrisker ska beaktas i den egna risk-*

52. rapportering av resultat av den egna risk- och solvensbedömningen enligt 10 kap. 13 §,

53. vad funktionen för riskhantering enligt 10 kap. 15 § ska ansvara för när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

54. villkor för behörighet för den som ska ansvara för eller utföra uppgifter i aktuariefunktionen enligt 10 kap. 18 §,

55. innehållet i försäkrings-tekniska riktlinjer och beräkningsunderlag som avses i 10 kap. 23 §,

56. vilka uppgifter som ska omfattas av riktlinjer för hantering av intressekonflikter enligt 10 kap. 24 §,

57. innehållet i solvens- och verksamhetsrapporten enligt 16 kap. 2 §,

och solvensbedömningen enligt 10 kap. 11 c § andra stycket,

63. villkoren för att tillämpa undantaget enligt 10 kap. 12 § andra stycket,

64. rapportering av resultat av den egna risk- och solvensbedömningen enligt 10 kap. 13 §,

65. vad funktionen för riskhantering enligt 10 kap. 15 § ska ansvara för när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

66. villkor för behörighet för den som ska ansvara för eller utföra uppgifter i aktuariefunktionen enligt 10 kap. 18 §,

67. innehållet i försäkrings-tekniska riktlinjer och beräkningsunderlag som avses i 10 kap. 23 §,

68. vilka uppgifter som ska omfattas av riktlinjer för hantering av intressekonflikter enligt 10 kap. 24 §,

69. arrangemang för övervakning av kvalitativa och kvantitativa indikatorer enligt 10 a kap. 7 §,

70. de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som i en plan för förebyggande återhämtning ska identifiera tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas enligt 10 a kap. 8 §.

71. innehållet i solvens- och verksamhetsrapporten enligt 16 kap. 2–2 b §§,

72. när solvens- och verksamhetsrapporten enligt 16 kap. 2 §

58. vilka uppgifter en ansökan om undantag från kravet på offentliggörande enligt 16 kap. 3 § ska innehålla,

59. innehållet i informations- och rapporteringssystem och styrdokument enligt 16 kap. 8 §,

60. vilka upplysningar ett försäkringsföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 17 kap. 5 § samt när och hur de ska lämnas,

61. att vissa uppgifter som enligt 17 kap. 6 § ska lämnas till Finansinspektionen i stället ska lämnas till Statistiska centralbyrån,

62. när och hur en försäkringsförening ska upprätta och ge in en försäkringsteknisk utredning enligt 17 kap. 17 a §,

63. innehållet i en åtgärdsplan enligt 18 kap. 4 §,

64. innehållet i en plan för infasning och en lägesrapport enligt 18 kap. 6 §,

65. innehållet i en finansiell saneringsplan enligt 18 kap. 8 §,

66. hur den gruppbase-
rade kapitalbasen och det gruppbase-
rade kapitalkravet ska beräknas
enligt 19 kap. 16–22 §§,

*ska offentliggöras och lämnas till
Finansinspektionen,*

*73. kraven för revisionen en-
ligt 16 kap. 2 c och 2 d §§,*

74. vilka uppgifter en ansökan om undantag från kravet på offentliggörande enligt 16 kap. 3 § ska innehålla,

*75. förutsättningar för undan-
tag enligt 16 kap. 3 a §,*

76. innehållet i informations- och rapporteringssystem och styrdokument enligt 16 kap. 8 §,

77. vilka upplysningar ett för-
säkringsföretag ska lämna till
Finansinspektionen enligt 17 kap.
6 b § samt när och hur de ska
lämnas,

78. att vissa uppgifter som enligt 17 kap. 6 § ska lämnas till Finansinspektionen i stället ska lämnas till Statistiska centralbyrån,

79. när och hur en försäkringsförening ska upprätta och ge in en försäkringsteknisk utredning enligt 17 kap. 17 a §,

80. innehållet i en åtgärdsplan enligt 18 kap. 4 §,

81. innehållet i en plan för infasning och en lägesrapport enligt 18 kap. 6 §,

82. innehållet i en finansiell saneringsplan enligt 18 kap. 8 §,

83. hur den gruppbase-
rade kapitalbasen och det gruppbase-
rade kapitalkravet ska beräknas
enligt 19 kap. 16–22 a, 28 a, 28 b
och 28 g §§,

67. hur den gruppbase-
rade kapitalbasen och det gruppbase-
rade kapitalkravet ska beräknas
när kraven är likvärdiga enligt
19 kap. 30 §,

68. innehållet i samt omfatt-
ningen och fullgörandet av rappor-
teringen enligt 19 kap. 33 §,

69. innehållet i en åtgärdsplan
och en finansiell saneringsplan
enligt 19 kap. 35 § andra stycket,

70. vilka upplysningar ett före-
tag ska lämna till Finansinspek-
tionen enligt 19 kap. 37 och 49 §§,

71. företagsstyrningssystem
inom en grupp enligt 19 kap. 42 §,

72. innehållet i en egen risk-
och solvensbedömning inom en
grupp enligt 19 kap. 43 §,

73. hur den gruppbase-
rade kapitalbasen och det gruppbase-
rade kapitalkravet ska beräknas
enligt 19 kap. 71 § tredje stycket,
och

84. hur den gruppbase-
rade kapitalbasen och det gruppbase-
rade kapitalkravet ska beräknas
när kraven är likvärdiga enligt
19 kap. 30 §,

85. innehållet i samt omfatt-
ningen och fullgörandet av rappor-
teringen enligt 19 kap. 33 §,

86. innehållet i en åtgärdsplan
och en finansiell saneringsplan
enligt 19 kap. 35 § andra stycket,

87. vilka upplysningar ett före-
tag ska lämna till Finansinspek-
tionen enligt 19 kap. 37, 49 och
50 §§ och när,

88. företagsstyrningssystem
inom en grupp enligt 19 kap. 42 §,

89. innehållet i en plan för håll-
barhetsfaktorerers påverkan på finan-
siella risker för en grupp enligt
19 kap. 42 b §,

90. innehållet i en egen risk-
och solvensbedömning inom en
grupp enligt 19 kap. 43 §,

91. när en solvens- och verk-
sambetsrapport enligt 19 kap. 54
eller 55 § senast ska offentliggöras,

92. när en regelbunden tillsyns-
rapport enligt 19 kap. 57 a eller
57 b § senast ska lämnas in,

93. hur den gruppbase-
rade kapitalbasen och det gruppbase-
rade kapitalkravet ska beräknas
enligt 19 kap. 71 § tredje stycket,

94. arrangemang för övervak-
ning av indikatorer enligt 19 a kap.
5 §,

95. de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som i en plan för förebyggande återhämtning identifierar tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas enligt 19 kap. 2 § och 10 a kap. 8 §, och

74. vilka upplysningar ett specialföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 20 kap. 9 §.

96. vilka upplysningar ett specialföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 20 kap. 9 §.

Finansinspektionen får meddela föreskrifter om verkställigheten av försäkringsrörelselagen i den utsträckning som denna förordning inte innehåller sådana bestämmelser.

Denna förordning träder i kraft 30 januari 2027.

1.18 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2015:1034) om resolution

Regeringen föreskriver¹ att 2, 8, 15 och 18 §§ förordningen (2015:1034) om resolution ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I denna förordning betyder

1. kapitäläckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

2. krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt *Europa-*

2. krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt *Europa-*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2021:472.

parlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, och *parlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1, och*

3. tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Termer och uttryck i övrigt som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2015:1016) om resolution.

8 §

Riksgäldskontoret ska skicka en kopia av en resolutions- eller koncernresolutionsplan och eventuella ändringar i planen till Finansinspektionen. Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska en kopia av en koncernresolutionsplan och eventuella ändringar i planen även skickas till andra behöriga myndigheter som berörs av planen.

Om koncernen, eller ett institut eller en juridisk person som är del av koncernen, är eller ingår i ett finansiellt konglomerat, ska Riksgäldskontoret översända en resolutionsplan eller en koncernresolutionsplan även till de berörda resolutions- och tillsynsmyndigheterna för försäkringssektorn.

15 §³

Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt efter att ha beslutat att försätta ett företag i resolution enligt 8 kap. lagen (2015:1016) om resolution eller att vidta resolutionsåtgärder enligt den lagen, underrätta

1. företaget i resolution,
2. Finansinspektionen,
3. den behöriga myndigheten för filialerna till företaget i resolution,
4. Riksbanken,
5. om beslutet avser ett kreditinstitut, det insättningsgarantisystem till vilket kreditinstitutet hör,
6. i tillämpliga fall, den samordnande resolutionsmyndigheten,

³ Senaste lydelse 2021:472.

7. Finansdepartementet,
8. i de fall företaget i resolution omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt avdelning VII kapitel 3 i kapitaltäckningsdirektivet, den samordnande tillsynsmyndigheten,
9. Europeiska systemrisknämnden,
10. Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten, *och*
10. Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten,
11. om företaget i resolution deltar i ett anmält avvecklings-system, operatörerna av det systemet.
11. om företaget i resolution deltar i ett anmält avvecklings-system, operatörerna av det systemet, *och*
- 12. om företaget i resolution ingår i ett finansiellt konglomerat, de berörda tillsyns- och resolutionsmyndigheterna för försäkringssektorn.*

Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt efter att ha beslutat om tillfälliga åtgärder för ett företag enligt 5 kap. 7 § lagen om resolution underrätta företaget och de myndigheter som anges i första stycket 2–8.

En underrättelse enligt första eller andra stycket ska innehålla en kopia av beslutet och uppgift om när beslutet ska verkställas.

18 §

Vid deltagande i ett resolutionskollegium ska Riksgäldskontoret, Finansinspektionen och Regeringskansliet (Finansdepartementet) samarbeta och utbyta information med samtliga medlemmar i kollegiet i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet.

Vid deltagande i ett resolutionskollegium ska Riksgäldskontoret, Finansinspektionen och Regeringskansliet (Finansdepartementet) samarbeta och utbyta information med samtliga medlemmar *och observatörer* i kollegiet i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet.

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 2027.

1.19 Förslag till förordning om ändring i förordning (2023:909) med instruktion för Riksgäldskontoret

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (2023:909) med instruktion för Riksgäldskontoret

dels att 44 § ska upphöra att gälla,

dels att 9, 34, 43, 50 och 51 §§ och rubriken närmast före 51 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Myndigheten är resolutionsmyndighet för

1. kreditinstitut, värdepappersbolag och vissa andra företag enligt lagen (2015:1016) om resolution, *och*

2. centrala motparter enligt lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter.

1. kreditinstitut, värdepappersbolag och vissa andra företag enligt lagen (2015:1016) om resolution,

2. centrala motparter enligt lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter, *och*

3. försäkringsföretag och vissa andra företag enligt lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag.

34 §²

Myndigheten ska i årsredovisningen lämna en redogörelse för

1. i fråga om statens internbank

– ändringar i tillämpningen av principerna för räntesättning,

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2024:1105.

- uppnådda förbättringar i kvalitativa och, om möjligt, kvantitativa termer,
- större steg i utvecklingsarbetet,
- viktigare förslag till strukturella åtgärder och åtgärdernas effekter för statens internbank,

2. garanti- och utlåningsverksamhetens samlade tillgångar och förväntade förluster, där väsentliga förändringar som påverkar myndighetens verksamhet kommenteras, och

3. de resolutionsplaner som upprättats, inbegripet myndighetens fastställande av krav på kapitalbas och kvalificerade skulder och hur avgifterna till resolutionsreserven har fastställts.

3. de resolutionsplaner som upprättats, inbegripet *i förekommande fall* myndighetens fastställande av krav på kapitalbas och kvalificerade skulder och hur avgifterna till resolutionsreserven har fastställts.

Första stycket 2 gäller inte för åtaganden som är riktade till den finansiella sektorn.

43 §

Resolutionsdelegationen ska besluta i frågor som är av principiell karaktär eller av större betydelse eller avser föreskrifter och som myndigheten ska pröva enligt

1. lagen (2015:1016) om resolution,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132, och

3. lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132,

3. lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och

resolution av centrala motparter. resolution av centrala motparter,
och

4. lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag.

Resolutionsdelegationen får även besluta i andra frågor som myndigheten ska pröva enligt de lagar och den EU-förordning som anges i första stycket.

50 §

Andra ärenden än de som avses i 41 och 43–45 §§ denna förordning och 4 § myndighetsförordningen (2007:515) får avgöras av myndighetschefen eller, om styrelsen eller resolutionsdelegationen inte bestämt något annat, av den som myndighetschefen bestämmer.

Andra ärenden än de som avses i 41 och 43, och 45 §§ denna förordning och 4 § myndighetsförordningen (2007:515) får avgöras av myndighetschefen eller, om styrelsen eller resolutionsdelegationen inte bestämt något annat, av den som myndighetschefen bestämmer.

Bisysslor och del i eller lån hos kreditinstitut

Bisysslor, del i kreditinstitut eller försäkringsföretag eller lån hos kreditinstitut

51 §

Den som är ledamot i myndighetens styrelse eller resolutionsdelegationen, eller är anställd hos myndigheten, får inte utan tillstånd

1. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för ett finansinstitut eller ett företag som anges i 1 kap. 1 § första stycket, 18 kap. 2 § eller 19 kap. 2 § lagen (2015:1016) om resolution, eller

1. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för

– ett finansinstitut eller ett företag som anges i 1 kap. 1 § första stycket, 18 kap. 2 § eller 19 kap. 2 § lagen (2015:1016) om resolution, eller

– ett försäkringsföretag eller ett företag som anges i 1 kap. 1 § första

stycket, 17 kap. 2 § eller 18 kap. 2 § lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag, eller

2. vara anställd hos eller åta sig uppdrag för ett sådant företag som avses i 1.

Tillstånd enligt första stycket meddelas av regeringen i fråga om ledamot i styrelsen eller resolutionsdelegationen och av myndigheten i fråga om andra anställda hos myndigheten än myndighetschefen. För ledamot i resolutionsdelegationen får tillstånd enligt första stycket 1 dock inte ges i fråga om ett kreditinstitut. För en sådan ledamot får tillstånd enligt första stycket 2 i fråga om ett kreditinstitut ges bara för uppdrag i institut som staten äger aktier i.

Ledamöterna i styrelsen och resolutionsdelegationen samt de anställda som styrelsen bestämmer får inte utan tillstånd ha del i ett kreditinstitut eller ha lån hos ett kreditinstitut. Tillstånd meddelas av regeringen i fråga om ordföranden i styrelsen, av ordförandena i fråga om övriga ledamöter i styrelsen och resolutionsdelegationen samt av myndigheten i andra fall.

Tillstånd enligt första stycket meddelas av regeringen i fråga om ledamot i styrelsen eller resolutionsdelegationen och av myndigheten i fråga om andra anställda hos myndigheten än myndighetschefen. För ledamot i resolutionsdelegationen får tillstånd enligt första stycket 1 dock inte ges i fråga om ett kreditinstitut *eller ett försäkringsföretag*. För en sådan ledamot får tillstånd enligt första stycket 2 i fråga om ett kreditinstitut *eller försäkringsföretag* ges bara för uppdrag i institut som staten äger aktier i.

Ledamöterna i styrelsen och resolutionsdelegationen samt de anställda som styrelsen bestämmer får inte utan tillstånd ha del i ett kreditinstitut *eller ett försäkringsföretag* eller ha lån hos ett kreditinstitut. Tillstånd meddelas av regeringen i fråga om ordföranden i styrelsen, av ordförandena i fråga om övriga ledamöter i styrelsen och resolutionsdelegationen samt av myndigheten i andra fall.

Denna förordning träder i kraft 30 januari 2027.

1.20 Förslag till förordning om ändring i förordning (2023:910) med instruktion för Finansinspektionen

Regeringen föreskriver¹ att 6 § förordningen (2023:910) med instruktion för Finansinspektionen ska ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Myndigheten får ingå sådana internationella överenskommelser som avses i

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU*,

2. artiklarna 8.2, 8.5, 20.5, 30.4, 59.3 c, 61.4 b och 62.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2*,

2. artiklarna 8.2, 8.5, 20.5, 30.4, 59.3 c, 61.4 b och 62.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i *den ursprungliga lydelsen*,
 rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i *lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

3. artikel 57a.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843,

4. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/411,

5. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

6. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut,

7. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 av den 14 mars 2012 om blankning och vissa aspekter av kreditwappar (blankningsförordningen), *och*

8. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

7. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 av den 14 mars 2012 om blankning och vissa aspekter av kreditwappar (blankningsförordningen),

8. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, *och*

9. *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU*

och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.

Första stycket gäller inte om överenskommelsen kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan.

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 2027.

Statens offentliga utredningar 2025

Kronologisk förteckning

1. Skärpta krav för svenskt medborgarskap. Ju.
2. Några frågor om grundläggande fri- och rättigheter. Ju.
3. Skatteincitament för forskning och utveckling. En översyn av FoU-avdraget och expertskattereglerna. Fi.
4. Moderna och enklare skatteregler för arbetslivet. Fi.
5. Avgift för områdessamverkan – och andra åtgärder för trygghet i byggd miljö. LI.
6. Plikten kallar! En modern personalförsörjning av det civila försvaret. Fö.
7. Ny kärnkraft i Sverige – effektivare tillståndsprövning och ändamålsenliga avgifter. KN.
8. Bättre förutsättningar för trygghet och studiero i skolan. U.
9. På språklig grund. U.
10. En förändrad abortlag – för en god, säker och tillgänglig abortvård. S.
11. Straffbarhetsåldern. Ju.
12. AI-kommissionens Färdplan för Sverige. Fi.
13. En effektivare organisering av mindre myndigheter – analys och förslag. Fi.
14. En skärpt miljöstraffrätt och ett effektivt sanktionssystem. KN.
15. Stärkta drivkrafter och möjligheter för biståndsmottagare. Volym 1 och 2. S.
16. Ett nytt regelverk för uppsikt och förvar. Ju.
17. Anpassning av svensk rätt till EU:s avskogningsförordning. LI.
18. Ett likvärdigt betygssystem. Volym 1 och 2. U.
19. Kunskap för alla – nya läroplaner med fokus på undervisning och lärande. U.
20. Kommunal anslutning till Utbetalningsmyndighetens verksamhet. Fi.
21. Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF). KN.
22. Förbättrad konkurrens i offentlig och privat verksamhet. KN.
23. Ersättningsregler med brottsoffret i fokus. Ju.
24. Publiken i fokus – reformer för ett starkare filmland. Ku.
25. Arbetslivskriminalitet – upplägg, verktyg och åtgärder, fortsatt arbete. A.
26. Tid för undervisningsuppdraget – åtgärder för god undervisning och läraryrkenas attraktivitet. U.
27. En socionomutbildning i tiden. U.
28. Frihet från våld, förtryck och utnyttjande. En jämställdhetspolitisk strategi mot våld och en stärkt styrning av centrala myndigheter. A.
29. Ökad kvalitet hos Samhall och fler vägar till skyddat arbete. A.
30. Enklare mervärdesskatteregler vid försäljning av begagnade varor och donation av livsmedel. Fi.
31. Utmönstring av permanent uppehållstillstånd och vissa anpassningar till miniminivån enligt EU:s migrations- och asylpakt. Ju.
32. Vissa förändringar av jaktlagstiftningen. LI.
33. Skärpta och tydligare krav på vandel för uppehållstillstånd. Ju.
34. Ett modernare konsumentskydd vid distansavtal. Ju.
35. Etableringsboendelagen – ett nytt system för bosättning för vissa nyanlända. A.

36. Skydd för biologisk mångfald i havsområden utanför nationell jurisdiktion. UD.
37. Skärpta villkor för friskolesektorn. U.
38. Att omhänderta barn och unga. S.
39. Digital teknik på lika villkor.
En reglering för socialtjänsten och verksamhet enligt LSS. S.
40. Säkrare tivoli. Ju.
41. Pensionsnivåer och pensionsavgiften – analyser på hundra års sikt. S.
42. Säkerhetsskyddslagen – ytterligare kompletteringar. Ju.
43. Säkerställ tillgången till läkemedel – förordnande och utlämnande i bristsituationer. S.
44. Förbättrat stöd i skolan. U.
45. Ökat informationsutbyte mellan myndigheter – några anslutande frågor. Ju.
46. Tryggare idrottsarrangemang. Ju.
47. Spänning i tillvaron – hur säkrar vi vår framtida elförsörjning? KN.
48. Stärkt pandemiberedskap. S.
49. Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter. Ju.
50. En ny nationell myndighet för viltförvaltning. LI.
51. Bättre förutsättningar för klimatanpassning. KN.
52. Ökad insyn i politiska processer. Ju.
53. Kvalificering till socialförsäkring och ekonomiskt bistånd för vissa grupper. S.
54. Ett skärpt regelverk om utvisning på grund av brott. Ju.
55. En reformerad samhällsorientering för bättre integration. A.
56. Stärkt skydd för domstolarnas och domarnas oberoende. Ju.
57. Polisiär beredskap i fred, kris och krig. Ju.
58. En stärkt hästnäring – för företagande, jämställdhet, jämlikhet och folkhälsa. LI.
59. Stärkt lagstiftning mot hedersrelaterat våld och förtryck. Ju.
60. En starkare fondmarknad. Fi.
61. Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt. Volym 1 och 2. S.
62. Ansvar för hälso- och sjukvården. Volym 1 Bedömningar och förslag. Volym 2 Underlagsrapporter. S.
63. Stärkt patientsäkerhet genom rätt kompetens – utifrån hälso- och sjukvårdens och tandvårdens behov. S.
64. En ny kontrollorganisation i livsmedelskedjan – för ökad effektivitet, likvärdighet och konkurrenskraft. LI.
65. En mer flexibel hyresmarknad. Ju.
66. En straffreform. Volym 1, 2, 3 och 4. Ju.
67. Arlanda – en viktig port för det svenska väståndet. Åtgärder som stärker konkurrenskraften för Arlanda flygplats. LI.
68. Nya samverkansformer, modern byggnads- och reparationsberedskap – för ökad försörjningsberedskap. KN.
69. Effektivare samverkan för djur- och folkhälsa. LI.
70. Längre liv, längre arbetsliv – förlängd rätt att kvarstå i anställningen. A.
71. Fortsatt utveckling av en nationell läkemedelslista – en del i en ny nationell infrastruktur för datadelning. Del 1 och 2. S.
72. Verktyg för en mer likvärdig resursfördelning till skolan. U.
73. En arbetsmiljöstrategi för ett förändrat arbetsliv. A.
74. Ny reglering för den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. A.
75. Folkbokföringsverksamhet, biometri och brottsbekämpning. Fi.
76. Det handlar om oss – så bryter vi utanförskapet och bygger en starkare gemenskap. A.
77. En översyn av den statliga lönegarantin. A.
78. En reformerad underrättelseverksamhet. Fö.
79. Samlade förmågor för ökad cybersäkerhet. Fö.

80. Koordinatbestämda fastighetsgränser.
Ju.
81. En ny organisation av ekobrotts-
bekämpningen. Ju.
82. Sysselsättning och boende på lands-
bygden – Juridiska personers förvärv
av jordbruksmark och en effektiv
tillämpning av glesbygdsbestämmel-
serna. LI.
83. Ett nationellt förbud mot tiggeri. Ju.
84. Hem för barn och unga. För en trygg,
säker och meningsfull vård. S.
85. Ökad tydlighet, stärkt samverkan
– förutsättningar för framtidens utveck-
lingspolitik. LI.
86. Redo! En utredning om personalför-
sörjningen av det militära försvaret. Fö.
87. Straffrättsliga åtgärder mot
korruption och tjänstefel. Ju.
88. Tidigt besked om lämplig användning
av mark och vatten. KN.
89. En moderniserad fiskelagstiftning.
Volym 1 och 2. LI.
90. Förmedling av post till personer med
skydd i folkbokföringen. Fi.
91. Nya regler om arv och testamente
– bland annat ett testamentsregister
i offentlig regi och ett stärkt skydd
för efterlevande sambor. Ju.
92. En kulturkanon för Sverige. Ku.
93. En robust skogspolitik för aktivt
skogsbruk. Del 1 och 2. LI.
94. En säkrare utrikesförvaltning. UD.
95. Skärpta villkor för anhöriginvandring.
Ju.
96. Fler möjligheter till ökat välbefinnande. Fi.
97. Krishantering och ändrade
rörelse regler för försäkringsföretag.
Volym I, II, III & IV. Fi.

Statens offentliga utredningar 2025

Systematisk förteckning

Arbetsmarknadsdepartementet

- Arbetslivskriminalitet – upplägg, verktyg och åtgärder, fortsatt arbete. [25]
- Frihet från våld, förtryck och utnyttjande. En jämställdhetspolitisk strategi mot våld och en stärkt styrning av centrala myndigheter. [28]
- Ökad kvalitet hos Samhall och fler vägar till skyddat arbete. [29]
- Etableringsboendelagen – ett nytt system för bosättning för vissa nyanlända. [35]
- En reformerad samhällsorientering för bättre integration. [55]
- Längre liv, längre arbetsliv – förlängd rätt att kvarstå i anställningen. [70]
- En arbetsmiljöstrategi för ett förändrat arbetsliv. [73]
- Ny reglering för den arbetsmarknads-politiska verksamheten. [74]
- Det handlar om oss
– så bryter vi utanförskapet
och bygger en starkare gemenskap. [76]
- En översyn av den statliga löne-garantin. [77]

Finansdepartementet

- Skatteincitament för forskning och utveckling. En översyn av FoU-avdraget och expertskatte-reglerna. [3]
- Moderna och enklare skatteregler för arbetslivet. [4]
- AI-kommissionens Färdplan för Sverige. [12]
- En effektivare organisering av mindre myndigheter – analys och förslag. [13]
- Kommunal anslutning till Utbetalnings-myndighetens verksamhet. [20]
- Enklare mervärdesskatte regler vid försäljning av begagnade varor och donation av livsmedel. [30]
- En starkare fondmarknad. [60]

- Folkbokföringsverksamhet, biometri och brottsbekämpning. [75]
- Förmedling av post till personer med skydd i folkbokföringen. [90]
- Fler möjligheter till ökat välstånd. [96]
- Krishantering och ändrade rörelseregler för försäkringsföretag. Volym I, II, III & IV. [97]

Försvarsdepartementet

- Plikten kallar! En modern personal-försörjning av det civila försvaret. [6]
- En reformerad underrättelse-verksamhet. [78]
- Samlade förmågor för ökad cybersäkerhet. [79]
- Redo! En utredning om personalförsörjningen av det militära försvaret. [86]

Justitiedepartementet

- Skärpta krav för svenskt medborgarskap. [1]
- Några frågor om grundläggande fri- och rättigheter. [2]
- Straffbarhetsåldern. [11]
- Ett nytt regelverk för uppsikt och förvar. [16]
- Ersättningsregler med brottsoffret i fokus. [23]
- Utmönstring av permanent uppehålls-tillstånd och vissa anpassningar till miniminivån enligt EU:s migrations- och asylpakt. [31]
- Skärpta och tydligare krav på vandel för uppehållstillstånd. [33]
- Ett modernare konsumentskydd vid distansavtal. [34]
- Säkrare tivoli. [40]
- Säkerhetsskyddslagen – ytterligare kompletteringar. [42]

Ökat informationsutbyte mellan myndigheter – några anslutande frågor. [45]

Tryggare idrottsarrangemang. [46]

Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter. [49]

Ökad insyn i politiska processer. [52]

Ett skärpt regelverk om utvisning på grund av brott. [54]

Stärkt skydd för domstolarnas och domarnas oberoende. [56]

Polisiär beredskap i fred, kris och krig. [57]

Stärkt lagstiftning mot hedersrelaterat våld och förtryck. [59]

En mer flexibel hyresmarknad. [65]

En straffreform. Volym 1, 2, 3 och 4. [66]

Koordinatbestämda fastighetsgränser. [80]

En ny organisation av ekobrottsbekämpningen. [81]

Ett nationellt förbud mot tiggeri. [83]

Straffrättsliga åtgärder mot korruption och tjänstefel. [87]

Nya regler om arv och testamente – bland annat ett testamentsregister i offentlig regi och ett stärkt skydd för efterlevande sambor. [91]

Skärpta villkor för anhöriginvandring. [95]

Klimat- och näringslivsdepartementet

Ny kärnkraft i Sverige – effektivare tillståndsprövning och ändamålsenliga avgifter. [7]

En skärpt miljöstraffrätt och ett effektivt sanktionssystem. [14]

Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF). [21]

Förbättrad konkurrens i offentlig och privat verksamhet. [22]

Spänning i tillvaron – hur säkrar vi vår framtida elförsörjning? [47]

Bättre förutsättningar för klimatanpassning. [51]

Nya samverkansformer, modern byggnads- och reparationsberedskap – för ökad försörjningsberedskap. [68]

Tidigt besked om lämplig användning av mark och vatten. [88]

Kulturdepartementet

Publiken i fokus – reformer för ett starkare filmland. [24]

En kulturkanon för Sverige. [92]

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet

Avgift för områdessamverkan – och andra åtgärder för trygghet i byggd miljö. [5]

Anpassning av svensk rätt till EU:s avskogningsförordning. [17]

Vissa förändringar av jaktlagstiftningen. [32]

En ny nationell myndighet för viltförvaltning. [50]

En stärkt hästnäring – för företagande, jämställdhet, jämlikhet och folkhälsa. [58]

En ny kontrollorganisation i livsmedelskedjan – för ökad effektivitet, likvärdighet och konkurrenskraft. [64]

Arlanda – en viktig port för det svenska välståndet. Åtgärder som stärker konkurrenskraften för Arlanda flygplats. [67]

Effektivare samverkan för djur- och folkhälsa. [69]

Sysselsättning och boende på landsbygden – Juridiska personers förvärv av jordbruksmark och en effektiv tillämpning av glesbygdsbestämmelserna. [82]

Ökad tydlighet, stärkt samverkan – förutsättningar för framtidens utvecklingspolitik. [85]

En moderniserad fiskelagstiftning. Volym 1 och 2. [89]

En robust skogspolitik för aktivt skogsbruk. Del 1 och 2. [93]

Socialdepartementet

- En förändrad abortlag
 - för en god, säker och tillgänglig abortvård. [10]
- Stärkta drivkrafter och möjligheter för biståndsmottagare Volym 1 och 2. [15]
- Att omhänderta barn och unga. [38]
- Digital teknik på lika villkor.
 - En reglering för socialtjänsten och verksamhet enligt LSS. [39]
- Pensionsnivåer och pensionsavgiften
 - analyser på hundra års sikt. [41]
- Säkerställ tillgången till läkemedel
 - förordnande och utlämnande i bristsituationer. [43]
- Stärkt pandemiberedskap. [48]
- Kvalificering till socialförsäkring och ekonomiskt bistånd för vissa grupper. [53]
- Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt. Volym 1 och 2. [61]
- Ansvar för hälso- och sjukvården.
 - Volym 1 Bedömningar och förslag.
 - Volym 2 Underlagsrapporter. [62]
- Stärkt patientsäkerhet genom rätt kompetens – utifrån hälso- och sjukvårdens och tandvårdens behov. [63]
- Fortsatt utveckling av en nationell läkemedelslista – en del i en ny nationell infrastruktur för datadelning. Del 1 och 2. [71]
- Hem för barn och unga. För en trygg, säker och meningsfull vård. [84]

Utbildningsdepartementet

- Bättre förutsättningar för trygghet och studiero i skolan. [8]
- På språklig grund. [9]
- Ett likvärdigt betygssystem
 - Volym 1 och 2. [18]
- Kunskap för alla – nya läroplaner med fokus på undervisning och lärande. [19]
- Tid för undervisningsuppdraget – åtgärder för god undervisning och läraryrkenas attraktivitet. [26]

- En socionomutbildning i tiden. [27]
- Skärpta villkor för friskolesektorn. [37]
- Förbättrat stöd i skolan. [44]
- Verktyg för en mer likvärdig resursfördelning till skolan. [72]

Utrikesdepartementet

- Skydd för biologisk mångfald i havsområden utanför nationell jurisdiktion. [36]
- En säkrare utrikesförvaltning. [94]